

סֵפֶר
זוֹהַר תְּהִלִּים הַשָּׁלֵם
"בְּנֵאוֹת דִּשְׁא"*

(תְּהִלִּים כג, ב) [ר"ת: אִמְרוֹת דְּיֹד שִׁמְעוֹן]

חֶלֶק ח'
לְחֹדֶשׁ אִייר

וְהוּא: מְזֻמְרֵי תְּהִלִּים עִם זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ עַל כָּל פֶּרֶק
וּפְרָק וְחֻנְהָ עָלָיו הַסְּגֻלוֹת הַמִּיְחָדוֹת מִסֵּפֶר שְׁמוֹשׁ תְּהִלִּים

- א. מְחַלֵּק לְלִמּוּד חֲדָשֵׁי כְּרָךְ לְחֹדֶשׁ 4 עֲמוּדִים לְיוֹם.
- ב. לְיָמֹת הַשָּׁנָה [4 עֲמוּדִים לְיוֹם לְסִיִּם בְּכָל שָׁנָה].
- ג. מְחַלֵּק לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, עִם לִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי גְּמָרָא, ו-4
עֲמוּדִים זוֹהַר תְּהִלִּים.

יָצָא לְאוֹר בִּס"ד חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשע"ה
מִפְעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי סְנִיף בֵּית ים 0527-651911

* הַלּוֹמֵד זוֹהַר תְּהִלִּים הַנִּקְרָא "בְּנֵאוֹת דִּשְׁא" מִחֶבֶר קוֹב"ה וּשְׂכִינִתִּיהָ, זוֹכֵה לְנֹאוֹת
דִּשְׁא הוּא גַן עֵדֶן הָעֵלְיוֹן כַּמְבוֹאֵר בְּזוֹהַר (תְּרֻמָּה דָּף קע"א).

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר

ירושלים, בני ברק, רמת בית שמש

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

הלומד זוהר הקדוש עם תהלים שומעים בשמים את התהלים, שמע ישראל והתפלות שהוא מתפלל (תיקו"ז תי' מ"ג), דאפילו ישראל מתפלל וְאוֹמְרִים שִׁמְעַי יִשְׂרָאֵל, דאיהו קודשא בריה הוא אין עונה אותם וכי, וזה ה-תעודת זהות בשמים, ראשי תבות "ת'הלים זוהר" שמי שלומד זוהר שומעים את התהלים, התפלות, והשמע ישראל, (הג"ר"א בתיקו"ז תקו"ג). ובשואה האימה רחמנא ליצלן שרדו לחיים אלו שהיו רגילים לומר כל יום פתח אליהו ז"ל בעל פה קדם התפלה, וראו בעליל שכחו גדול מאד (עדות בייעקב). ובכמה דקות שאומר תפלות אלו יכול להפך הכל לטובה ולהיות מבגי עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים וזלתה עשה למחבה לז", ויטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות בידוע מדברי האריז"ל.

ועל ידי למוד הזהר הקדוש יחד עם התהלים נצטל מכל גזרות קשות ורעות שלא תוכלנה לשלוט על עם ישראל. ונזכה במהרה לכיאת משיח צדקנו בדקמים, אמן:

 תפילה קצרה לאומרה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהּ וְכוּ'. עַל יְדֵי
 הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
 שְׂכִינְתָא מֵעַפְרָא, וְלַעֲלוּי שְׂכִינְת עוֹזְנוּ אִם הַכְּנִים שְׂמַחָה,
 עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הַרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּלִימוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
 הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַפְּתוּכִים בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ
 וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְרַבִּי
 אֶלְעָזָר בְּנוֹ. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַיֵּים תְּפִילַת דְּוֹד הַמְּלֻךְ
 עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים ס"א ד' - ה') כִּי הָיִית מַחְסָה לִי מִגְדֵּל עוֹ
 מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוּרָה בְּאֶהְלֵךְ עוֹלָמִים אַחְסָה בְּסִתְר כְּנָפֶיךָ
 סֵלָה. וְאַזְכֶּה שְׁבִלִימוּדֵינוּ זֶה יִהְיוּ שְׁפָתוֹתֵיהֶם דוֹכְבוֹת
 בְּקִבְרָה, לְמַעַן שְׁמוּ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבְהַדִּין סִפְרָא סִפְרָא הַזוּהַר, יִפְקוּן
 יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל עַבְדֶּיךָ פְּעֻלְךָ
 וְהַדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם. וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ, וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי
 אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָהוּ (תְּהִלִּים צ' ס"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה

מתאר"י זל"ה"ה

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדֹנָי הָאֲדוֹנִים. אָב הַרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יאהרונ"ה} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדְהָ וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁקָּרַבְתָּנוּ לְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ
 עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנָתַתָּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מִה
 אָנוּ, מִה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל פֶּן אֲנַחְנוּ
 מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח לְכָל חַטָּאתֵינוּ
 וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יִהְיוּ עוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבִינֶיךָ. וּבְכֵן יִהְיֶה
 רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יאהרונ"ה} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן
 אֶת לִבְבָנוּ לִירְאָתְךָ וְאֶהְבֶּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנוֹךָ לְדַבְּרֵינוּ אֵלֶיךָ,
 וְתִפְתַּח לְבַבְנוּ הָעֵרֶל בְּסוּדוֹת תּוֹרַתְךָ. וְיִהְיֶה לַמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת
 רוּחַ לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתֵאָצִּיל עֲלֵינוּ אוֹר מְקוֹר
 נְשִׁמְתָנוּ בְּכָל בְּחִינוֹתֵינוּ. וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים
 אֲשֶׁר עַל יָדָם גְּלִית דְּבָרֶיךָ אֵלֶּה בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם וּזְכוּת אֲבוֹתָם
 וּזְכוּת תּוֹרָתָם וְתַמִּימוֹתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמִד לָנוּ לְכָל נַפְשָׁל
 בְּדַבְּרִים אֵלוּ. וּבְזְכוּתָם תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמֵה שְׂאֵנוּ לִזְמַדִּים.
 כְּמֵאֵמֶר נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינַי וְאֶבְיָטָה נַפְלְאוֹת
 מִתּוֹרַתְךָ. יִהְיוּ לְרְצוֹן אֲמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה ^{יאהרונ"ה}
 צוּרֵי וְגֵאֲלֵי. כִּי יְהוָה ^{יאהרונ"ה} יִתֵּן חֶכְמָה, מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה:

רבוֹן עֲלְמוֹן, דֹּאנֵת הוּא מְגַלֵּי עֲמִיקְתָּא וּמְסִתְרָתָא וְגַלֵּי רִזְיָא. יְהֵא רַעוּא מִן קְדָמְךָ לְאַסְבְּרָא מְלִין בְּפוּמְנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכֵתוּב, וְאַנְכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא נִיעוּל בְּכִסּוּפָא קְדָמְךָ. וְגִזְפִי לְמִשְׁמַע רִזִּין עֲלָאִין דְּאוֹרִיתָא מְפוּמָא דְרִישָׁא דְמִתִּיבְתָא עֲלָאָה. אֲמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן, אֲמֵן, סְלָה:

וְנִהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֵד וְהָיָה לְאַרְבַּעַה רְאשִׁים: וְהַמִּשְׁפָּלִים יִזְהָרוּ בְּזֶהֱרַת הַרְקִיעַ, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד: גַּלְעֵינִי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

תְּרִינִי מְקַבֵּל עָלַי מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ כְּמוֹד, וְהִרִינִי אוֹהֵב כֹּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשִׁי וּמְאֹדִי, וְהִרִינִי מִזְמַן אֵת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזֶּהֱרַח הַקְדוֹשׁ לְזִכּוֹת ... פב"פ (וְכֹאן יִפְרֵט בְּקִשְׁתּוֹ) [לְרַפּוּאָתָא...] [יְשׁוּעָתָא ...] [לְבָנִים ...] הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יַחְזַקְהוּ [וְיִרְפָּאֵהוּ בְּרַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפּוּאָת הַגּוּף בְּרַמ"ח אַבְרָיו וְשֵׁם"ה גִּידָיו בְּתוֹךְ שְׁאָר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וְיֵאָרִיד יְמִיו וְשְׁנוֹתָיו בְּנְעִימִים] [וְיִוְשְׁעֵהוּ בְּדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים ...] אֲמֵן סְלָה:

קול דודי הגה זה כא קודלג על ההרים מקפץ על הגבעות:
דומה דודי לגבי או לעפר האילים הגה זה עומד אחר קתלנו
משגיח מן ההלעות מציץ מן התרבים:
ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך.

(במד' השירים פ' טו-טז)

בואו ונצא לקבל פני משיח צדקינו ברחמים – "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" (זוה"ק)

**ספר הזוהר המחולק ל-960 קונטרסים 30 קונטרסים ב-32 קופסאות,
וכן בכמה דקות יוכלו כל ישראל נאיש אחד בלב אחד
לסיים את כל הזוה"ק אלפי פעמים.
וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו,
ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוה"ק.**

אמרו חז"ל לא ניתנה תורה אלא לאוכלי הזמן!!! (רש"י ד"ה ב' ל"א ד')
ובזוהר הקדוש (פרשת בשלח דף סג), כתוב מה מיוחד באוכלי הזמן?
שכאשר אכלו את הזמן היה מתברך במעשים וקובלו אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו לחכמה עליונה,
ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה ולחם ניתנה התורה להם וקבלו בהן בפנימיותה ולדעת דרכיה,
וואים מהזוהר הקדוש שיעקר נתנת התורה ניתנה לאלו שלומדים את סודותיה.

ובאור החיים הקדוש פרשת וחי' (מ"א ז"א), כתב:

סודו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שיערך שיתעסקו ישראל ביניה של תורה,
ובאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה שהייתה של תורה, (בג"ץ נישטריה "סוד").

**על כן אחי ורעי בואו ונחיש הגאולה
בלמדנו זוהר הקדוש באחדות
כל ל"ב ישראל, על ידי כמה אופנים:**

**א. כל אחד יקח קופסה שיש בה 30 חלקים של הזוה"ק (המחולק לתתק"ס חלקים (960)),
וילמד קונטרס אחד בכל יום כשבע דקות (במשך חודש ימים)
עם עוד 31 שהם בל"ב [32] איש, מסיימים את כל הזוה"ק בחודש, וזה אפשר בקלות,
ובכך יסיימו יחדיו את הזוה"ק בכל חודש.**

**ב. כל אחד יחלק לחבריו חוברת אחת בסך הכל לחלק ל-30 איש (שזה לא קשה), ובכך
יכפולו זכויותיו לאלפים ולרבבות, (וכבר הובאו דברי הזוה"ק בפרשת תנומה (קכ"ח ע"ב), מגדול
מעלת "מזכה הרבים"), וכל ל"ב יהודים (32) שיעשו כן מסיימים את כל הזוה"ק.**

**ג. לחלק לל"ב [32] בתי מדרש, ושם אחרי התפילה, [ג' פעמים ביום], ילמדו כשבע דקות
[7] ציבור של 30 איש, וכך יסיימו את כל הזוה"ק כמה פעמים ביום.**

בידינו הדבר להחיש את הגאולה
ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים.

**מפעל הזוהר העולמי נחל לכיש 24/8 בית שמש
טל: 0548-436784**

דַּבַּאתָּ בְּחַלְלֵי רֶחֶב בְּזֹרֵעַ עֵזָה פְּזִרְתָּ אוֹיְבֶיךָ: יב לְךָ
 שְׁמִים אַף לְךָ אֲרִיץ תִּבְלֵ וּמְלֵאָה אֶתְּהָ יַסְדֹּתָם: יג צַפּוֹן
 וַיִּמֵּן אֶתְּהָ כְּרֵאתָם תִּבְוֹר וַחֲרָמוֹן בְּשִׁמְךָ יִרְנְנִי: יד לְךָ
 זֹרֵעַ עִם גְּבוּרָה תִּעֲזֹ יְדָךְ תִּרְוִם יְמוֹנֶךָ: טו צַדִּיק וּמִשְׁפָּט

===== זוהר תהלים =====

כתוב. בְּשִׁעָה שֶׁהֵיָם קוֹפֵץ בְּגִלְיוֹ וְהִתְהוּמוֹת עוֹלָיִם וַיּוֹרְדִים,
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלֵחַ חוּט אֶחָד מִצַּד הַיְמִין וּמוֹשֵׁף אֶת גְּלִיו
 וְשׁוֹכֵף זַעֲפוֹ, וְאִין מִי שִׁיּוֹדֵעַ אוֹתוֹ. יוֹנֵה יָרֵד לֵיָם וְהַזְדַּמֵּן לוֹ
 אוֹתוֹ הִדְגּ וּבָלַע אוֹתוֹ, אֵיךְ לֹא יִצָּאָה נְשַׁמְתוֹ מִמֶּנּוּ וְלֹא פָרְחָה
 מִיָּד? אֵלָּא מִשׁוּם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלֵט בְּאוֹתָהּ גְּאוֹת שֶׁל
 הַיָּם, וְאוֹתָהּ גְּאוֹת הַיָּם הִיא חוּט אֶחָד שֶׁל הַשְּׂמַאל שֶׁמַּעֲלָה אֶת
 הַיָּם לְמַעֲלָה, וְכוּ הוּא מִתְעַלָּה. וְאִם לֹא אוֹתוֹ הַחוּט שֶׁמַּגִּיעַ
 אֵלָיו מִצַּד הַיְמִין, לֹא יַעֲלֶה לְעוֹלָמִים. שֶׁכַּאֲשֶׁר [שְׂכִיּוֹן] שְׂאוֹתוֹ
 הַחוּט יוֹרֵד לֵיָם, וְהֵיָם אוֹחִז בּוֹ, אַז מִתְעוֹרְרִים הַגְּלִיִּים וְשׁוֹאֲגִים
 לְטָרֶף טָרֶף, עַד שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשִׁיב אוֹתוֹ [אוֹתָם] לְאַחֹר
 וְשׁוֹבִים לְמִקְוָמָם. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב בְּשׁוּא גְלִיו אֶתְּהָ תִּשְׁבַּחֲם.
 תִּשְׁבַּחֲם אֶת אוֹתָם גְּלִי הַיָּם. תִּשְׁבַּחֲם - תִּשְׁבַּר אוֹתָם לְחֹזֵר
 לְמִקְוָמָם. דְּבַר אַחֵר, תִּשְׁבַּחֲם מִמֶּשׁ. שְׁבַח הוּא לְהֵם מִשׁוּם
 שֶׁעוֹלָיִם לְרֵאוֹת בְּהַשְׁתַּוְקָקוֹת. מִכָּאן, כָּל מִי שֶׁנִּכְסֵף לְהַסְתַּכֵּל
 וְלִדְעַת, אַף עַל גַּב שְׁלֹא יִכּוֹל [נ"א: וְלֹא נוֹתְנִים לוֹ רְשׁוּת] - הַשְּׁבַח
 הוּא שְׁלוֹ, וְכֵלָם מְשַׁבְּחִים אוֹתוֹ.

צדק ומשפט מכון כסאך וגו' (פמ, טו): [זוהר ח"ג (דף רצא): זוהר
 תורה] אמר רבי שמעון צדק ומשפט הם שני מאורות

מְבוֹן בְּסֶאֶךְ חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדְּמוּ פְּנֵיךְ: מִן אֲשֵׁרֵי הָעַם

— זוהר תהלים —

תקון הכסא של המלך קינג והם ההתחלה והשלמות של כל האמונה, ובהם מתעטרים כל הדינים שלמעלה ושלמטה, והכל נעלם במשפט, וצדק ניונת מזה המשפט, ולפעמים נקראת ומלכי צדק מלך שלם, וכאשר נתעוררים דינים ממשפט הם כולם רחמים וכולם בשלימות, שהוא ממתיק לצדק הזאת והדינים נמתקים, וכלם יורדים לעולם בהשלמת הרחמים, ובכך היא השעה של התחברות העולמות בחי' זכר עם בחי' נקבה, וכל העולמות ברחמים ובשמחה, וכאשר נתרכים פשעי העולם ונטמא המקדש, ובחי' הזכר נתרחק מבחי' הנקבה ונחש התקיף מתחיל להתעורר קינג אוי לעולם שניזון בזמן ההוא מזאת הצדק, הרבה מחנות משחיתים נתעוררים בעולם, הרבה צדיקים נפטרים מהעולם, וכל זה למה, לפי שנתרחק בחי' הזכר מבחי' הנקבה, והמשפט אינו קרב בצדק הזאת, ועל זה כתוב (משלי יג) ויש נספה בלא משפט, שהמשפט נתרחק מן צדק הזאת ואינה נמתקת, והצדק יונקת ממקום אחר.

זיו הזוהר

קכב. משפט היינו מדת הרחמים כולל עלמא דדכורא, וצדק היינו המלכות מדת הדין כולל עלמא דנוקבא, וענין זה הוא התחלת יסוד האמונה לגרום בעובדתנו הזדוגותם להמשיך שפע מן השמים: קכג. זה סמא"ל השטן המקטרג התובע תמיד דינים ועונשין:

יִדְעֵי תְרוּעָה יְהוָהּ כִּי בְּשִׁמְךָ
 כָּאֹר פָּנֶיךָ יִתְלַבֵּן: יי בְּשִׁמְךָ

זוהר תהלים

הַקִּבָּה אֵינוֹ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף הַהוּא אֶלָּא בְּחֻתָּם הִזָּה שֶׁהוּא אִמָּת

חַסֵּד וְאִמָּת יִקְדָּמוּ פָּנֶיךָ (פמ, טו): [זוהר ח"ב (דף רכ): זוהר תורה]

פּתַח רַבִּי אֲלֵעֶזֶר וְאָמַר, כְּתוּב (ישעי' טז) וְהוֹכֵן בַּחֲסֵד

כֶּסֶף וְיֹשֵׁב עֲלָיו בְּאִמָּת בְּאֵהֶל דּוֹד שׁוֹפֵט וְדוֹרֵשׁ מִשְׁפֵּט

וּמַהִיר צֶדֶק, הֵרִי נִתְבָּאֵר שֶׁמִּצַּד הַיָּמִין הֵהוּא [שְׁלִמְעֵלָה מִעֲלָה]

נִתְתַּקֵּן הַכֶּסֶף לְמִטְהַר שֶׁהֵרִי הַקִּבָּה הַתִּקֵּן לְכֶסֶף הַזֶּה

בַּחֲסֵד, וְיֹשֵׁב עֲלָיו בְּאִמָּת, שֶׁהוּא תִקּוֹן הַחֻתָּם שֶׁל הַכֹּל, וְאֵינוֹ

יֹשֵׁב עַל כֶּסֶף הַהוּא אֶלָּא בְּחֻתָּם הַזֶּה שֶׁהוּא אִמָּת, בְּאֵהֶל

דּוֹד, שֶׁהוּא כֶסֶף הַבֵּית לְמִטָּה, שׁוֹפֵט וְדוֹרֵשׁ מִשְׁפֵּט וּמַהִיר

צֶדֶק, שׁוֹפֵט מִצַּד הַדִּין, וְדוֹרֵשׁ מִשְׁפֵּט מִצַּד שֶׁל רַחֲמִים,

וּמַהִיר צֶדֶק, הֵינּוּ כֶסֶף הַדִּין שֶׁהוּא בֵּית דִּין שֶׁלֹּא מִטָּה.

צְרִיף לְכַנּוֹן אֶת הַלֵּב וְהַרְצוֹן בְּקוֹלוֹת הַלָּלוּ, וְלַחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה לְפָנֶי

רַבּוֹנָם. אֲזֵי כְּשִׁישְׂרָאֵל מִתְקַנֵּים וּמִסְדָּרִים קוֹלוֹת בְּרַצוֹן הַלֵּב

כְּרָאוּי בְּשׁוֹפֵר הִזָּה חוֹזֵר אוֹתוֹ שׁוֹפֵר עֲלָיוֹן

אַשְׁרֵי הַעַם יִדְעֵי תְרוּעָה וְגו' (פמ, טו): [זוהר ח"ג פ' אָמֹר (דף צ"ח):]

רַבִּי אֲבָא הֵיךְ יוֹשֵׁב לְפָנֶי רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹ, הֵרִי

פְּעָמִים רַבּוֹת שְׂאֵלְתִי עַל הַשׁוֹפֵר הִזָּה מַה זֶה אוֹמֵר, וְעַד כָּאֵן

לֹא הִתְיַשְׁבַּתִּי בּוֹ. אָמַר לוֹ, הֵרִי וְדַאי זֶהוּ בְּרוּר הַדְּבָר,

זו הזוהר

קכד. פי' מן ג' ספירות הראשונות נאצלת מדת המלכות, כידוע בסוד כתר

עליון איהו כתר מלכות ועלייהו אתמר מגיד מראשית אחרית:

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

הַאֲגָדָה שְׁנִינּוּ, בְּשַׁעַת שְׁאוֹתוֹ קוֹל רֵאשׁוֹן עוֹלָה, מִתְעוֹרֵר וּמִתְעַטֵּר אַבְרָהָם, וּמִתְקִין אֶת הַכֶּסֶּא, וּפּוֹקֵד עָלָיו (אבא ואמא) אבא. בִּינְתִים עוֹלָה הַשְּׁנִי, הַתְּקִיף (לחבר) לְשׁוֹבֵר אֶת הַדִּינִים הַקָּשִׁים. וְזֶה הַסֵּדֵר הַשְּׁנִי, אוֹתוֹ הַקּוֹל שׁוֹבֵר בְּכַחוֹ. וְאִז עוֹלָה, וְכָל הַדִּינִים שֶׁמִּתְעוֹרְרִים (שְׁנִקְרִים) לְפָנָיו נִשְׁבָּרִים, עַד שְׁעוֹלָה לְמִקְוֵמוֹ שֶׁל יִצְחָק. כִּיּוֹן שֶׁמִּתְעוֹרֵר יִצְחָק וְרוֹאֶה אֶת אַבְרָהָם, מִתְקַן אֶת הַכֶּסֶּא לְעַמֵּד לְפָנָיו. אִז נִכְנַע, שׁוֹבֵר אֶת הַתְּקָף הַקָּשֶׁה. וּבִזְזָה צְרִיף מִי שֶׁתּוֹקַע לְכוּן הַלֵּב וְהַרְצוֹן, כְּדִי לְשׁוֹבֵר הַכַּחַ וְהַתְּקָף שֶׁל הַדִּין הַקָּשֶׁה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (תהלים פט) אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, יוֹדְעֵי תְרוּעָה וְדָאֵי. סִדְרָה שְׁלִישִׁית - יוֹצֵא קוֹל וְעוֹלָה, וּבּוֹקַע כָּל אוֹתָם רְקִיעִים, וּמִתְעוֹרְרִים רַחֲמִים, וּמַגִּיעַ אוֹתוֹ קוֹל לְרֵאשׁוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, וַיַּעֲקֹב מִתְעוֹרֵר וְרוֹאֶה אֶת אַבְרָהָם מִתְתַּקֵּן בְּצַד הָאֲחֵר. אִזֵּי אוֹחֲזִים שְׁנֵיהֶם בְּיִצְחָק, זֶה מְצַד זֶה וְזֶה מְצַד זֶה, וְלֹא יְכוּלִים הַתְּקָף שְׁלוֹ לְצֵאת הַחוּצָה, וּשְׁלֵשׁ הַסֵּדְרוֹת הִלְלוּ הֵן סִדְרָה אַחַת.

סִדְרָה אַחֶרֶת - קוֹל יוֹצֵא וְעוֹלָה, וְנוֹטֵל אֶת אַבְרָהָם מִמִּקְוֵמוֹ, וּמְשַׁפֵּיעַ אוֹתוֹ לְמִטָּה, לְמִקְוֵם שֶׁהַגְּבוּרוֹת שֶׁל יִצְחָק שׁוֹרִים שָׁם, וּמְקַיְמִים אֶת אַבְרָהָם בְּתוֹכָם. סִדְרָה שְׁנִיָּה - יוֹצֵא קוֹל שְׁבוּר, לֹא חֲזַק כְּמוֹ הָרֵאשׁוֹן. לֹא שֶׁחֲלַשׁ אוֹתוֹ קוֹל שֶׁתְּקַע, אֲלָא שְׁאוֹתוֹ קוֹל אֵינוֹ אֲצֵל יִצְחָק כְּכָרֵאשׁוֹנָה, שֶׁשָּׁם שׁוֹרָה הַתְּקָף הַתְּקִיף, אֲלָא רַק לְאוֹתָם בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה שֶׁהֵם יוֹתֵר רְפִים, וְכֻלָּם רוֹאִים אֶת אַבְרָהָם אֲצֵלָם, וְנִכְנָעִים

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

לפָּנָיו. בִּינְתִים סִדְרָה שְׁלִישִׁית - יוֹצֵא קוֹל וְעוֹלָה, וּמִתְעַטֵּר בְּרֹאשׁוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, וּמִשְׁפִּיעַ אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁאוֹתָן הַגְּבוּרוֹת שׁוֹרוֹת, וְעוֹמֵד כְּנִגְדָן, אֲבָרְהָם מֵצַד זֶה וְיַעֲקֹב מֵצַד זֶה, וְהֵם בְּאֲמֻצֵּעַ, וְאֵז כָּלֵם נִכְנָעִים וְנִמְצָאִים (וּשׁוֹכְכִים) בְּמְקוֹמָם. וְאֵלוֹ כָּלֵם סִדְר אַחַר שְׁנֵי.

סִדְרָה אַחְרוֹנָה - שְׁצָרִיךְ לְהַעֲלוֹתֶם לְמְקוֹמָם וְלִישָׁב (וּלְיִשְׂרָאֵל)
 בִּינֵיהֶם אֶת יִצְחָק כְּמִקְדָּם, מִשׁוּם שְׁאֵת זֶה צָרִיךְ לִישֵׁר בְּמִקְוֵמוֹ, וְלֹא יֵצֵא בְּגִבּוּרוֹתָיו הַחֹצְצָה, אֵז כָּל הַדִּינִים נִכְנָעִים, וּמִתְעוֹרְרִים רַחֲמִים. עַל כֵּן צָרִיךְ לְכוּן אֶת הַלֵּב וְהַרְצוֹן בְּקוֹלוֹת הַלְלוֹ, וְלַחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה לְפָנֵי רַבּוֹנָם. אֲזִי כְּשִׁישְׂרָאֵל מִתְקַנֵּים וּמִסִּדְרִים קוֹלוֹת בְּרִצּוֹן הַלֵּב כְּרֹאֵי בְּשׁוֹפֵר הַזֶּה, חוֹזֵר אוֹתוֹ שׁוֹפֵר עֲלֵיוֹן. וּכְשִׁחֲזוֹר, מְעַטֵּר אֶת יַעֲקֹב, וְהַכֵּל נִתְקַן. וְכֹסֵא אַחַר עוֹלָה, וְאֵז נִמְצָאת שְׁמִחָה בְּכָל, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עַל הָעוֹלָם. אֲשֶׁרֵי חֲלָקֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׂיֻדְעִים לְהִנְהִיג וְלִמְשֵׁךְ אֶת רַבּוֹנָם מִדִּין לְרַחֲמִים, וְלִתְקַן אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת עַל יְדֵיהֶם. בֹּא רֵאֵה, כְּנִגְדָן זֶה נִפְתָּחִים שְׁלֹשָׁה סִפְרִים בְּיוֹם זֶה, וְכִמוֹ שְׂרַחֲמִים מִתְעוֹרְרִים וְהַדִּינִים הַקָּשִׁים נִכְנָעִים וְנִכְנָסִים לְמְקוֹמָם - כִּף הוּא לְמִטָּה כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, הַדִּינִים הַקָּשִׁים נִכְנָעִים וּמְעַבְרִים מִן הָעוֹלָם. וּמִי הֵם? אֵלוֹ אוֹתָם רְשָׁעִים גְּמוּרִים, שֶׁהֵם דִּינִים קָשִׁים שֶׁנִּכְנָעוּ וְהִעְבְּרוּ מִן הָעוֹלָם. וְעַל כֵּן נִכְתָּבִים וְנִחְתָּמִים וְכוּ'. אָמֵר רַבִּי אַבְאָ, וְדַאי זֶהוּ בְרוּר הַדְּבָר. בְּרוּךְ הַרְחֵמֵן שֶׁשְּׂאֵלְתִי וְהִרְחַמְתִּי אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוֹ.

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

אמר רבי יהודה, כתוב זכרון תרועה, עושים זכרון, לכון את הלב והרצון. ישראל עושים זכרון למטה, במה? במעשה, כדי שיתעורר דבר באותו גון שלמעלה. אמר רבי אלעזר, כתוב (תהלים פא) בכסה ליום חגנו, שמתכסה בו הלבנה. ואיך מתכסה? אלא כשעומד ענן והשמש אינו מאיר, אזי הלבנה מתכסה ולא מאירה. ועל כן מלפני ענן השמש אינה מאירה, כל שכן הלבנה שמתכסה ואינה מאירה. ועל כן בכסה ליום חגנו, בה"א, שמתכסה הלבנה. ובמה מאירה? הכל בתשובה, ובקול שופר, שכתוב אשרי העם יודעי תרועה. אז - ה' באור פניך יהלכון.

צריך באותו היום שאותו שתוקע שידע עקר הדבר ויכון בה בתרועה ויעשה הדבר בחכמה ועל זה כתוב 'אשרי העם יודעי תרועה'

אשרי העם ידעי תרועה וגו' (פס, טז): נזוהר ח"ג פ' בהעלותך (דף קמ"ט:) **וישראל מתפללים תפלה באותו יום, ומבקשים ומתחננים לפניו, ותוקעים בשופר, והקדוש ברוך הוא חס עליהם והופך דין לרחמים, וכל עליונים ותחתונים פותחים ואומרים:** (שם פט) **אשרי העם יודעי תרועה.** ועל זה צריך באותו היום, שאותו שתוקע שידע עקר הדבר, ויכון בה בתרועה, ויעשה הדבר בחכמה, ועל זה כתוב אשרי העם יודעי תרועה, ולא כתוב תוקעי תרועה, והרי נתבאר.

יְגִילוּן כָּל הַיּוֹם וּבְצַדִּיקְתָּךְ יְרוּמוּ: יח כִּי תִפְאֶרֶת עָזְמוּ
 אֶתָּה וּבְרָצֹנְךָ (תרים) תְּרוֹם כְּרַנְנוּ: יט כִּי לִיהוָה
 מִגִּנְנוּ וּלְקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵינוּ: כ אִזְ דְּבַרְתָּ בְּחֹזֶן
 לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר שׁוֹיֵתִי עֵזֶר עַל גְּבוּרַת הַרִימוֹתַי בְּחֹזֶר
 מֵעַם: כא מִצְאֵתִי דָוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מִשְׁחַתִּיו:
 כב אֲשֶׁר יָדֵי תִבּוֹן עֲמוֹ אֵף זְרוּעֵי תֹאמְצֵנוּ: כג לֹא יִשָּׂא
 אוֹיֵב בּוֹ וְכֵן עֲזָלָה לֹא יַעֲנֵנוּ: כד וּבַתּוֹתִי מִפְּנֵי צָרוֹ
 וּמִשְׁנֵאָיו אֲגַנֶּף: כה וְאִמּוֹנֵתִי וְחֶסְדִּי עֲמוֹ וּבְשֵׁמִי תְרוֹם
 כְּרַנְנוּ: כו וְשִׁמְתִי בֵּינֵי יָדָיו וּבְנִהְרוֹת יְמִינוּ: כז הוּא יִקְרָאֵנִי
 אָבִי אֶתָּה אֱלֹהֵי יְצוּר יְשׁוּעָתִי: כח אֵף אָנִי בְּבוֹר אֶתְיַהֵוּ

— — — — — זוהר תהלים — — — — —
 וְכָל אֱלוֹ שְׂיֻדְעִים סוּד הַתְּרוּעָה יִתְקַרְבוּ לְלֶכֶת בְּאוֹר פְּנֵי שֵׁל
 הַקִּבְּ"ה וְזֶה הָאוֹר הָרֵאשׁוֹן שֶׁגָּנַן הַקִּבְּ"ה לְצַדִּיקִים

אֲשֶׁרֵי הַעַם יִדְעֵי תְרוּעָה וְגו' (פס, טז): [זוהר ח"ג פ' פנחס (דף רל"א):]
 לֹא כְּתוּב שׁוֹמְעֵי, או תוֹקְעֵי תְרוּעָה, אֲלֵא יִדְעֵי תְרוּעָה.
 בְּגִלְל (כגון) הַחֲכָמִים שְׂדָרִים בְּאוֹר שֵׁל הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, אֱלוֹ
 יִדְעֵי תְרוּעָה. סוּד שֵׁל הַתְּרוּעָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תהלים ב) תִּרְעַם
 בְּשֶׁבֶט בְּרוּז. מִי עִם כְּיִשְׂרָאֵל שְׂיֻדְעִים סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים שֵׁל
 רְבוּבִים, לְעֻלוֹת לְפָנָיו וְלֵהֲתַקְשֶׁר בּוֹ. וְכָל אֱלוֹ שְׂיֻדְעִים סוּד
 הַתְּרוּעָה, יִתְקַרְבוּ לְלֶכֶת בְּאוֹר פְּנֵי שֵׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְזֶה
 הָאוֹר הָרֵאשׁוֹן שֶׁגָּנַן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְצַדִּיקִים. וְעַל זֶה
 צָרִיךְ לְדַעַת אוֹתָהּ.

עֲלִיזוֹן לְמַלְכֵי אֶרֶץ: כט לְעוֹלָם (אשמור) אֲשַׁמֵּר לוֹ
חֲסְדֵי וּבְרִיתִי נֶאֱמַנְתָּ לוֹ: ל וְשִׁמְתִי לְעַד זִרְעוֹ
וּבְסֵאוֹ בְיַמֵי שָׁמַיִם: לא אִם יַעֲזֹבוּ בְנֵי תוֹרַתִי
וּבְמִשְׁפָּטִי לֹא יִלְכוּן: לב אִם חֲקַתִי יַחֲלִלוּ וּמִצְוֹתַי
לֹא יִשְׁמְרוּ: לג וּפְקַדְתִּי כְשֶׁכַּט פִּשְׁעֵם וּבְנִגְעִים
עֲוֹנָם: לד וְחֲסְדֵי לֹא אֶפִיר מֵעַמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֵּךְ
בְּאִמּוֹנָתִי: לה לֹא אַחֲלֵל בְּרִיתִי וּמוֹצֵא שִׁפְתֵי לֹא
אֲשַׁנֶּה: לו אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְּקִדְשִׁי אִם לְדוֹד אֶבְזֹב:
לו זִרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וּבְסֵאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ נִגְדִי: לח בְּיַרְח
יַבּוֹן עוֹלָם וְעַד בִּשְׁחַק נֶאֱמָן סֵלָה: לט וְאַתָּה
זְנַחְתָּ וְתַמָּאִם הִתְעַבְרַתָּ עִם מְשִׁיחֶךָ: מ נֶאֱדַרְתָּה
בְּרִית עֲבָדֶךָ חֲלַלְתָּ לְאֶרֶץ נִזְרוֹ: מא פִּרְצַתְּ כָּל
גְּדֻרְתָיו שִׁמְתָּ מִבְּצֻרָיו מִחֲתָה: מב שִׁפְחוּ כָּל עַבְדֵי
דָרְךָ הָיָה חֲרָפָה לְשִׁבְנָיו: מג תְּרִימוֹתַי יָמִין צֻרֵי
הַשְּׂמֹחֶת כָּל אוֹיְבָיו: מד אֵף תָּשִׁיב צוֹר חֲרָפוֹ
וְלֹא תְקִימוֹתָו בַּמִּלְחָמָה: מה הַשִּׁבְתָּ מִטְּהָרוֹ וּבְסֵאוֹ
לְאֶרֶץ מִגְרָתָה: מו הַקְּצַרְתָּ יָמֵי עֲלוֹמָיו הָעֵמִיתַתְּ
עָלָיו בּוֹיְשָׁה סֵלָה: מז עַד מָה יִתְנוּאֲוִי תִּסְתַּר
לְנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ חֲמֹתְךָ: מח זָכַר אֲנִי
מָה חֲלָדָה עַל מָה שָׂוֵא בְּרֵאתָ כָּל בְּנֵי אָדָם:

מִי גָבַר יַחִיָּה וְלֹא יִרְאֶה מָוֶת יִמְלֹט נַפְשׁוֹ מִיַּד שְׂאוּל
סֵלָה: נ אֵיזָה חֶסְדִּיךָ הָרְאשִׁימִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד

— זוהר תהלים —

שְׂכֻמָּה צְדָדִים וּדְרָגוֹת יֵשׁ לִיצֵר הָרַע יֵשׁ לוֹ שְׂבַעַת שְׁמוֹת: אֱלוֹ
הֵם שְׂבַעַת שְׁמוֹת כְּנֶגֶד שְׂבַע דְּרָגוֹת שֶׁל הַהִיכָלוֹת שֶׁלוֹ

מִי גָבַר יַחִיָּה וְלֹא יִרְאֶה מָוֶת וְגו' (פ"ט, מ"ט): [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף
ט"ב:)] בֹּא וִירְאֶה, דָּוִד הָיָה קִיּוּמוֹ נַעוּץ בְּמִקְוֵי שֶׁל מַיִם
נוֹבְעִים, וְכִשְׁנֹדְחָה לְאַרְץ אַחֲרֵת וְצִעְרוּ אוֹתוֹ, וּלְפִי צִעְרוּ
נִדְחָה מֵהָאַרְץ הַקְדוּשָׁה - אֵף עַל גַּב שְׂיָרֵד מִדְּרָגָתוֹ לְדְרָגָה
תַּחְתּוֹנָה עֲמֵד בְּקִיּוּמוֹ, וְלֹא כִנְסָ לְצַד הָאֲחֵר וְנִשְׁמַר מִמֶּנּוּ. מֵה
כְּתוּב? (שְׂמוּאֵל א כ) וְאוֹלָם חֵי ה' וְחֵי נַפְשֶׁךָ כִּי כִפְשַׁע בֵּינִי וּבֵין
הַמָּוֶת. שֶׁהָרִי יָרַד בְּדְרָגָתוֹ עַד שֶׁהָיָה בּוֹ הַשְׁעוֹר הַזֶּה. וְאַשְׁרֵי
חִלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁנִּשְׁמַר מֵאוֹתוֹ הַצַּד הָרַע, וּמְכַל דְּרָגוֹתָיו שֶׁל
אוֹתוֹ הַצַּד שֶׁנִּמְצָאִים בְּעוֹלָם.

שְׂכֻמָּה צְדָדִים וּדְרָגוֹת יֵשׁ לִיצֵר הָרַע: נַחֲשׁ עֶקְלֶתוֹן, שְׁטֵן,
מְלֶאךְ הַמָּוֶת, יֵצֵר הָרַע. וְהָרִי פָרְשׁוּהָ. שְׂאֵף עַל גַּב
שְׂנִקְרָא בְּשְׁמוֹת הַלָּלוּ, יֵשׁ לוֹ שְׂבַעַת שְׁמוֹת: שְׁטֵן, טְמָא,
שׁוּנָא, אֲבָן מְכֻשׁוּל, עָרֵל, רַע, צְפוּנִי. אֱלוֹ הֵם שְׂבַעַת שְׁמוֹת
כְּנֶגֶד שְׂבַע דְּרָגוֹת שֶׁל הַהִיכָלוֹת שֶׁלוֹ, שְׂכֻלָם מֵצַד הַטְּמָאָה כְּפִי
שְׂאֲמָרְנוּ. כְּנֶגֶד שְׂבַעַת הַשְׁמוֹת הַלָּלוּ, אוֹתָם שְׂנִקְרָא בְּהֵם
גִּיהֵנָם, הַמְּקוֹם שֶׁבוֹ נִדְוָנִים הָרָשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְאֵלוֹ הֵם:
בוֹר, שַׁחַת, דּוּמָה, טֵיט הַיַּיִן, שְׂאוּל, צְלָמוֹת, אֲרָץ תַּחְתִּית. כָּל
אֱלוֹ שְׂבַעַת מְדוּרֵי הַגִּיהֵנָם כְּנֶגֶד שְׂבַעַת הַשְׁמוֹת הַלָּלוּ שֵׁשׁ

בְּאִמוּנָתְךָ: נא זְכַר אֲדֹנָי חֲרַפְתָּ עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְּחִיקוֹן כָּל
 רַבִּים עַמִּים: נב אֲשֶׁר חָרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר
 חָרְפוּ עֲקֻבוֹת מְשִׁיחֶךָ: נג בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן
 וְאָמֵן:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

לִיצֵר הָרַע. וְהָרִי בְּאֲרָנוּ, שְׁכֵמוּ שֵׁשׁ דְּרָגוֹת וְהִיכְלוֹת לְצַד
 הַקְּדוּשָׁה - כִּף גַּם לְצַד הַטְּמָאָה. וְכֵלָם נִמְצָאִים וְשׁוֹלְטִים
 בְּעוֹלָם בְּצַד (הַשְּׂמָאל) הַטְּמָאָה. שְׁבַעַה הִיכְלוֹת הֵם, שְׁהֵם כְּנִגְד
 שְׁבַעַה שְׁמוֹת, שְׁבָהֶם נִקְרָא גִיְהֵנִם (יצר הרע). וְכֵלָם עוֹמְדִים
 (לְהַשְׁטִין רַע) לְדוֹן וּלְטָמָא אֵת אוֹתָם הַרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם שְׁדַבֵּק
 בָּהֶם, וְלֹא שְׁמָרוּ אֵת דְּרִכְיָהֶם מִמֶּנּוּ כְּשֵׁהם בְּעוֹלָם הַזֶּה.

שְׁהָרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַטְהָר בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּצַד הַטְּהָרָה,
 מְטַהָרִים אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא סוּד הָאִמוּנָה.
 שְׁכֵמָה דְּרָגוֹת הֵן וְכֵמָה מְמַנִּים, שְׁכֵלָם עוֹמְדִים לְקָרֵב בְּנִי
 אָדָם לְעַבּוֹדַת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְטְהָר אוֹתָם, וּמִי שְׁבָא
 לְהַטְמָא, מְטַמְּאִים אוֹתוֹ בְּצַד הָאֲחֵר הַזֶּה, שֶׁהוּא טָמָא. שְׁהָרִי
 כֵּמָה דְּרָגוֹת וְכֵמָה מְמַנִּים, כֵּלָם עוֹמְדִים כְּדִי לְטָמָא בְּנִי אָדָם.
 מִי שְׁקָרֵב אֲלֵיהֶם וְכֵא לְהַמְשֵׁךְ אַחֵר אוֹתוֹ הַצַּד הָרַע, עָלָיו
 כְּתוּב (תהלים פט) מִי גָבַר יַחֲיָה וְלֹא יִרְאֶה מוֹת יִמְלֹט נַפְשׁוֹ וְגו'.
 מִי הוּא הָאָדָם שְׁנִבְרָא בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא יִרְאֶה מוֹת? אוֹתוֹ שְׁכֵל
 הָעוֹלָם נִמְשָׁכִים אַחֲרָיו. שְׁהָרִי בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁבָא אָדָם לְתַת
 חֲשָׁבוֹן לְפָנָי רְבוּנוּ, טָרַם שְׁיִצָּא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, רוֹאֶה אוֹתוֹ,
 וְהָרִי בְּאֲרָנוּ.

ספר רביעי

יט לחודש

צ א תפלה למושה איש האלהים ^{הנהיג בעל הכול} אהני מעון
אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם חרים ילהו
ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל:
ג תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד פי
אלף שנים בעיניך כיום אתמול פי יעבר ואשמורה
בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בפקר פחציר יחלף:
ו בפקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: ז פי בלינו
באפק ובחמתך נבהלנו: ח (שר) שתה עונותינו לנגדה
עלמנו למאור פניך: ט פי כל ימינו פנו בעברתך
בלינו שנינו כמו הגה: י ימי שנותינו בהם שבעים

שימוש תהלים

לאריה

תפלה למושה (צ, א): [שימוש תהלים לפרק צ] שם שלו שד"י. ש' מן
ת' "תפלה באותיות ש"ת, ד' הוא מן "מעון בחלוף דמ"ת, י' מן א'
ד"אתה באי"ק. אמור אותו עם מזמור.

זוהר תהלים

ימי אדם הם נגד ספירות שלמעלה

ימי שנותינו בהם שבעים שנה וגו' (צ, י): זוהר ח"א פרשת תי

שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׂמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עָמַל וְאֵין בִּי
גַז חֵישׁ וְנִעְנְפָה: י' מִי יוֹדַע עֵז אַפְּךָ וּבִירְאֲתֶךָ עֲבַרְתֶּךָ:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

שְׁרָה (דף קכג ע"א) בֵּא רֵאָה, הַיָּמִים שֶׁל אָדָם נִבְרָאוּ וְעַמְדוֹ
בְּאוֹתָם הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, כִּיִּן שֶׁהִסְתִּימוּ לְהִתְקִים בְּאוֹתָן
הַדְּרָגוֹת, שְׁכָתוֹב (תהלים ז) יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְגו'.
מִכָּאן וְהִלָּאָה אֵין דְּרָגָה לְהִתְקִים, וּמִשּׁוֹם כֶּךָ וְרַחֲבִים עָמַל
וְאֵין, וְהֵם כֹּלָּא הִיוּ.

יְמֵי הַצַּדִּיקִים נִתְקִימוּ

יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְגו' (ז, ט): וְזוֹהַר ח"א פִּרְשֵׁת וַיְחִי
(דף ק"ז ע"ב) אֲבָל אוֹתָם הַיָּמִים שֶׁל הַצַּדִּיקִים הִיוּ וְהִתְקִימוּ,
כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וַיְהִי חַיִּי שְׁרָה, וְכֵן וְאֵלֶּה יְמֵי חַיִּי אֲבָרְהָם.
וְאִם תֹּאמַר, כֶּךָ גַם כָּתוּב בִּישְׁמַעֲאֵל, שְׁכָתוֹב (בראשית כה) שְׁנֵי
חַיִּי יִשְׁמַעֲאֵל? אֵלֶּא שְׁחֹזַר בְּתִשׁוּבָה, וְעַל כֵּן קָרָא בְּיָמָיו וַיְהִיו.

יוֹם שְׁקָרָב קִצּוֹ נִקְרָא יוֹם ה'

יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְגו' (ז, ט): אֲמַר רַבִּי יְהוּדָה,
בְּשַׁעָה שְׁנִלְכְּדוֹת רַגְלֵי בְּנֵי הָאָדָם וַיְמִיו מִתְקַרְבִּים, אוֹתוֹ
יוֹם נִקְרָא יוֹם ה' לְהַשִּׁיב רוּחוֹ אֵלָיו. שְׁנִינּוּ, בְּאוֹתָהּ שַׁעָה פּוֹקֵד
אוֹתוֹ הַכֶּתֶר הַקָּדוֹשׁ עַל רוּחוֹ, וּמִיָּהוּ? שְׁכָתוֹב (תהלים ז) יְמֵי
שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה. וְהִיא כְּתוּרָה שֶׁל שְׁבִיעֵי שֶׁל הַכֹּל.

מִצַּד הַגְּבוּרָה יֵשׁ לוֹ שְׂמוֹנִים שָׁנָה

יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְגו' (ז, ט): וְאִם מִצַּד הַגְּבוּרָה

❦ ————— ❦

הוא בא - כתוב ואם בגבורות שמנים שנה, שפטר הגבורה הוא הרי שמיני. מכאן והלאה אין מקום להמשך, כמו שנגמר ורהבם עמל ואון. במקום שלא היה יסוד, הבנין לא עומד.

שני חיי האדם תלויין "בהם" בספירות העליונות

יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבָעִים שָׁנָה (ז, י): [זוהר ח"א (דף רנז): זוהר תורה] למדנו שמדרגת צד"ק, שהיא השביעית שנת השמיטה^ק באותה מדרגה נשתלמו ימי האדם, כאשר נשלמו שבעים שנה כנגד שבע המדרגות, עשר לכל מדרגה, זהו שכתוב: "יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבָעִים שָׁנָה", איזה "בהם", באותן ימים ושנים שלמעלה.

בני חיי ומזוני תלויין בכתר והוא יכול להוסיף על הכל כרצונו **ואם בגבורת שמונים שנה** (ז, י): [זוהר ח"א (דף רנז): זוהר תורה] בוא וראה, בני חיים ומזונות לא בזכות הדבר תולה, והיינו סוד אותן ז' המדרגות שבהן זכות וחובה בסוד של חסד וגבורה, שאם כן לא היה לו לאדם לחיות יותר משבעים שנה, אלא במזל העליון הקדמון לכל הדבר תולה^ק, ולפיכך הוא מוסיף על ימי כל אדם כרצונו.

זיו הזהר

קכה. זו מדת המלכות ספירה השביעית מן ספירת חסד: קכו. פי' בספירת הבינה שהיא הקדמון לז' הספירות של ימי הבנין מעשה בראשית:

יב לְמִנּוֹת יְמִינוּ בֶּן הַדּוֹעַ וְנָבֵא לְכַב חֲכָמָה: יג שׁוֹבָה
 יח וְהוֹדֵה עַד מְתֵי וְהַנְחֵם עַל עֲבָרֶיךָ: יד שְׂפָעֵנוּ
 כב בְּבִקְר חֲסִדֶךָ וְגִרְנָנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכֹל יְמִינוּ: טו שְׂמֹחַנוּ
 כג בַּיּוֹמֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֶה אֶל עֲבָרֶיךָ

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

המלכות פוקדת את האדם להחזיר רוחו אליה
 אמר רבי יהודה, בשעה שנלכדות רגלי האנשים, ונגמרו ימי
 חייו, יום ההוא נקרא יום ה' להשיב רוחו אליו, למדנו
 שבשעה ההיא פוקד כתר הקדוש ההוא על רוחו, ומי הוא,
 היינו שכתוב: "יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׂבָעִים שָׁנָה", והוא כתר
 השביעי לכלקו.

החי יותר משמונים שנה נשמתו מהבינה שהיא מידה
 השמינית מלמטה למעלה

וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׂמוֹנִים שָׁנָה (צ, י): [זוהר ח"א, פרשת ויחי (דף ר"ז):
 זוהר תורה] ואם מצד של גבורה הוא בא כתוב: "וְאִם
 בְּגִבּוֹרֵת שְׂמוֹנִים שָׁנָה", כי הכתר של גבורה הוא שמיניסבה
 מכאן ולהלאה אין מקום להמשך קיט כמ"ש: "וְרָהֲבִם עִמָּל
 וְאֶן", במקום שלא נודע היסוד, אין הבנין מתקיים.

— זיו הזוהר —

קצו. זו המלכות: קכח. זו הבינה שהיא ספירה השמינית מלמטה
 למעלה: קכט. פי' שאחר שמנים שנה אין לומר עוד שתולה החיות
 בשיעור וקצבה, כיון שאין השגה שלנו מגעת שמה:

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

על גב שלא מִכּוֹן בו, צָדִיק הוּא, שְׁעוֹשֶׂה מִצְוֹת אֲדוֹנוּ. אָבֵל
 לֹא נֶחְשָׁב כְּמִי שְׁעֹשֶׂה רְצוֹנוֹ לְשִׂמְחָה, וִיכּוֹן בוּ בְרָצוֹן שֶׁל
 הַסְּתַכְלוֹת בְּכַבּוּד רְבוּנוֹ, כְּמִי שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ לְסַבֵּר סְבָרָא, שֶׁהִרִי
 בְּרָצוֹן תְּלוּי הַדְּבָר לְשִׁמוֹ. וּבְמַעֲשֵׂה שְׁלִמְטָה לְשִׁמוֹ, מִתְעַלָּה
 הַמַּעֲשֵׂה לְמַעְלָה וּמִתְתַקֵּן כְּרֹאוּי.

רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעִי

וַיְהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְגו' (צ, י'): כְּמוֹ זֶה בְּמַעֲשֵׂה שֶׁל
 הַגּוֹף נִתְקַן מַעֲשֵׂה הַנֶּפֶשׁ בְּאוֹתוֹ הַרְצוֹן, שֶׁהִרִי הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה אֶת הַלֵּב וְהַרְצוֹן שֶׁל הָאָדָם, וְאֶפְלוּ כֶּף, אִם
 אֵין שָׁם רְצוֹן שֶׁל הַלֵּב, שֶׁהוּא עֶקֶר הַכֹּל, עַל זֶה הַתְּפִלָּל דָּוִד
 וְאָמַר, (תהלים צא) וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וְגו'. שֶׁהִרִי אֵין כָּל
 אָדָם חָכֵם לְשִׁים רְצוֹן וְלֵב לְתַקֵּן הַכֹּל וַיַּעֲשֵׂה מַעֲשֵׂה שֶׁל
 מִצְוָה. עַל זֶה הַתְּפִלָּל תְּפִלָּה זוֹ – וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ.

עַל יְדֵי הַמַּעֲשֵׂה כָּאֵן מִתְקַנִּים לְמַעְלָה

וַיְהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְגו' (צ, י'): מַה זֶה כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ?
 כּוֹנְנָה וְהַתְקַן תְּקוּנָה לְמַעְלָה כְּרֹאוּי. עֲלֵינוּ, אֵף עַל גַּב
 שְׂאֵינְנוּ יוֹדְעִים לְשִׁים הַרְצוֹן, אֲלֹא הַמַּעֲשֵׂה לְבַדּוֹ. מַעֲשֵׂה
 יְדִינוּ כּוֹנְנָהוּ, לְמִי? לְאוֹתָהּ דְרָגָה שְׁצָרִיף לְהַתְקַן. כּוֹנְנָהוּ, אֵת
 מִי? בְּחִבּוּר אֶחָד בְּאֲבוֹת, לְהִיּוֹת מִתְקַן בָּהֶם בְּמַעֲשֵׂה הַזֶּה
 כְּרֹאוּי.

שֵׁם י-ה-ו-ה

וַיְהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְגו' (צ, י'): נִזְהַר תְּדַשׁ מִדְּרַשׁ רוּחַ

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

בְּרַקִּיעַ הָעֲלִיּוֹן יֵשׁ מִלְּאֲכִים שֶׁל אֵשׁ

וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּגּו' (צ, י"ו): שְׁאֹמֵר רַבִּי נַחוּנְיָא,
סָח לִי בֶן גָּאִים, כְּשֶׁעָלִיתִי לְרַקִּיעַ, בְּרַקִּיעַ הָעֲלִיּוֹן
מְצֵאתִי מִלְּאֲכִים שְׂרָפִים, כֻּלָּם כְּמֵרָאָה הַלְפִידִים, וְגִלְגְּלֵי אֵשׁ
סוֹבְבִים אוֹתָם, וְגִבּוֹתָם כְּגַחֲלֵי אֵשׁ, וְשִׁנְיָהֶם וְעֵינֵיהֶם
שְׂבִיבִים שֶׁל אֵשׁ, הַכֹּסוֹת שֶׁלָּהֶם אֵשׁ לוֹהֶטֶת, וְעַלֵּיהֶם מְמַנֶּה
אֶחָד, הַדּוֹמִיעַם שְׁמוֹ.

מִי נָתַן יְלֹוד אִשָּׁה בִּינֵינוּ

וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּגּו' (צ, י"ו): כְּשֶׁרָאוּ אוֹתִי
שָׁם, אָמְרוּ: מִי נָתַן יְלֹוד אִשָּׁה בִּינֵינוּ בְּמִקּוֹם הַזֶּה?
פַּחַדְתִּי מִמֶּנּוּ, וְהִזְכַּרְתִּי אוֹתֵיךְ הַשָּׁם, כְּשֶׁרָאִיתִי שְׂמִיכָקְשִׁים
לְשַׂרְף אוֹתִי בְּהִבָּל פִּיהֶם, וְעַמְדוֹ כֻּלָּם. אָמַר לִי אוֹתוֹ הַשֵּׁר
הַגָּדוֹל הַמְּמַנֶּה עֲלֵיהֶם: מִי אַתָּה? אָמַרְתִּי לוֹ שְׁמִי.

כָּל בָּאֵי עוֹלָם עוֹבְרִים לְפָנָיו

וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּגּו' (צ, י"ו): אָמַר לִי: אֵי יָדִיד,
כָּל בָּאֵי עוֹלָם עוֹבְרִים עַל יָדִי בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה, בְּשִׁעָה
שְׂבָאִים לְשֹׁכֵב עַל מְטוֹתֵיהֶם, וּמִפְקִידִים רוֹחֵם בְּיַד אֲדוֹן
עוֹלָם. מִיַּד פּוֹרְחִים מֵהֶם, וְעוֹלִים לְפָנָיו.

לֹא הִכְנִיס אֶת כּוֹלָם

וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּגּו' (צ, י"ו): וְכָל הַרוֹחוֹת לְפָנָיו,

⋈ ————— ⋈ זוהר תהלים ⋈ ————— ⋈

וְלֹא נָתַן לִי רְשׁוֹת לְהַכְנִיס אֵלָּא אוֹתָם הַכְּתוּבִים לְפָנַי. חוּץ
מֵאוֹתָם שְׁעָשׂוּ מִצְוֹת לְפָנָיו בַּיּוֹם, עֲדִין אָנוּ מִבְּקָשִׁים
וּמְחַפְּשִׁים אַחַר רֵיהֶם.

ש"ס"ה היכלות

וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּגְו' (צ, י"ו): נִשְׁאַתִּי עֵינַי, רְאִיתִי
שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה הַיְכָלוֹת, כְּמִנְיַן יְמוֹת
הַחֲמָה. וְכֹלָם לְצַד מְזַרְח, וְאַרְבַּעַה שְׁעָרִים בְּכֹל הַיְכָל וְהַיְכָל,
וְכַמָּה מְמַנִּים וּמְשָׁרְתִים עֲלֵיהֶם, וְכֹלָם דְּמוֹת אַחַת לָהֶם,
וְקוֹרְאִים לָהֶם מְשָׁרְתֵי מְזַרְח. וְכֵן לְצַד דְּרוֹם.

שער אחד גבוה

וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּגְו' (צ, י"ו): חוּץ מִמָּה
שֶׁרְאִיתִי לְאוֹתוֹ צַד שְׁעַר גְּבוּהָ עַד מְאֹד מְכַל
הַשְּׁעָרִים. שְׁאַלְתִּי עַל הַשְּׁעַר הַהוּא. אָמַר לִי: אֵי יְדִיד,
בַּשְּׁעַר הַזֶּה עוֹבְרִים כָּל בְּעָלֵי צַעַר, וְכֹל בְּעָלֵי דְמָעָה,
מִצַּעַר אַמּוֹת הָעוֹלָם. וְכֹל אוֹתָם בְּעָלֵי תְשׁוּבָה, כָּלָם
נִכְנָסִים בַּשְּׁעַר זֶה.

שער שנפתח רק בזמנים ידועים

וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּגְו' (צ, י"ו): לְמַעַלְהָ מִזֶּה הַשְּׁעַר
נִגְלָה לְפָנַי שְׁעַר גְּדוֹל, וְעִשְׂרָה שְׁעָרִים סְבִיבָיו. שְׁאַלְתִּי
עָלָיו. אָמַר לִי, הַשְּׁעַר הַזֶּה אֵין לִי רְשׁוֹת עָלָיו, וְלֹא נִפְתָּח אֵלָּא
בְּרֹאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשִׁבְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן, כְּשֶׁנִּכְנָס

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

שָׁבַת, או ראש חֲדָשׁ, או מועד, קול מתפוצץ בְּכָל אוֹתָם
 רְקִיעַיִם, וְאוֹמֵר, (ישעיה כו) פִּתְחוּ שְׁעָרִים וְיָבֵא גֹי צַדִּיק שְׁמֵר
 אֲמָנִים.

בְּזִמְנָן הֵהוּא מִתְלַבְּשִׁים בְּלִבוּשֵׁיהֶם שְׁבָעוּלָם הַזֶּה

וַיְהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְגו' (צ, י"ז): מִפְּנֵי שְׁכָל הָרוּחוֹת
 שְׁבִגְנָן עֵדֶן שְׁבָאֲרָץ, כָּל יְמֵי הַשְּׁבֹעַ עוֹמְדוֹת שָׁם,
 וּמְטִילוֹת בְּתוֹכוֹ. וּבְאוֹתוֹ זְמַן וּבְאוֹתוֹ רְקִיעַ שְׁעַל גְּבִי גֵן עֵדֶן
 שְׁבָאֲרָץ, שְׁבָאוֹתָם שְׁעָרִים נִפְתָּחוֹת ד' חֲלוֹנוֹת, רְשׁוּמוֹת בְּד'
 אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפָרָשׁ, הוּא הַמִּיֶּחֶד בְּגַנְזֵי מְרוֹמִים, וְכָל
 אוֹתָם הָרוּחוֹת מִתְלַבְּשׁוֹת בְּלִבוּשׁ יָקָר בְּאוֹתוֹ גֵן עֵדֶן, כְּדָמוֹת
 אוֹתוֹ עוֹלָם שֶׁהָיוּ עוֹמְדוֹת בְּמַלְבוּשׁ בְּשָׂר מְטָפָה סְרוּחָה.

הַחֲלוֹנוֹת נִפְתָּחוּ וְכָלֵם עוֹלִים לְמַעְלָה

וַיְהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְגו' (צ, י"ז): וּבְשַׁעָה שֶׁהַחֲלוֹנוֹת
 נִפְתָּחוּ, כָּלֵם פּוֹשְׁטִים מְלִבוּשֵׁיהֶם, וּפּוֹרְחִים לְמַעְלָה
 בְּאוֹתָם חֲלוֹנוֹת, וְעוֹלוֹת בְּמָקוֹם הַזֶּה. וְשַׁשָּׁה בַעֲלֵי כִנְפַיִם,
 וְכַמָּה מְמַנִּים עִמָּהֶם, פּוֹתְחִים הַשַּׁעַר הַזֶּה. וְכָל אֱלוֹ הָעֶשְׂרָה
 שְׁעָרִים, הָרוּחוֹת נִכְנָסוֹת לְשֵׁם בְּחֻדָּה וְעוֹלוֹת לְמַעְלָה. וְכֵן כָּל
 רְקִיעַ וְרְקִיעַ בְּדֶרֶךְ זֶה, בְּשָׁלוֹם וּבְשִׂמְחָה רַבָּה.

אֱלוֹ עוֹלוֹת וְאֱלוֹ יוֹרְדוֹת

וַיְהִי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְגו' (צ, י"ז): בְּשַׁעָה שֶׁאֱלוֹ הָרוּחוֹת
 עוֹלוֹת, רוּחוֹת אֲחֵרוֹת יוֹרְדוֹת, שְׁנַתְּסִפוּ בֵּין הַחַיִּים

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

שבת, נצרך לנו לעורר חירות העליונה עלינו, שננצל מעונש ההוא של הרשעים שחוזרים ונידונים משעה ההיא ולהלאה, ונצרך לנו להתפלל ולומר "וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְגו' "קלא", זה הוא נעם העליון, חירות של הכל, וזהו שכתוב: "דְּרָכֶיךָ דְרָכֵי נֶעַם וְגו'".

בעשית מצוה למטה לשמה מתעלה העשיה למעלה

וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ (ז', י"ז): בוא וראה, אם נזדמן לו לאדם עשיית מצוה ויכוון בה זכאי הוא, ואף גם אם אינו מכוון בה זכאי הוא, כיון שעושה מצות רבונו, אבל אינו חשוב כמי שעושה ברצון הלב לשמה, ומכוון בה במחשבה של הסתכלות בכבוד רבונו, שהרי ברצון הלב ובמחשבת המוח תולה הענין של לשמה, ובעשיה שלמטה לשמה נתעלה העשיה למעלה, ועושה התיקון כראוי.

דוד התפלל שיתקבל אפילו ללא כוונה

וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ (ז', י"ז): כדמיון זה במעשה הגוף נתקן מעשה הנפש על ידי הרצון והמחשבה ההוא, כיון שהקדוש ברוך הוא חפץ ברצון הלב ומחשבת המוח של האדם, ואפילו הכי אם חסר רצון הלב ומחשבת המוח שהוא העיקר, על זה התפלל דוד ואמר: "וּמַעֲשֵׂה יְדִינִי

זיו הזוהר

קלא. רצה לומר אדני מלכות, אלהינו בינה:

⌘ ————— ⌘ זוהר תהלים ⌘ ————— ⌘

כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וְגו', שהרי אין כל אדם מבין לעשות ברצון הלב ומחשבת המוח לגרום תיקון הראוי, והוא יעשה המצוה [בלי כונה הראויה], ועל זה התפלל דוד תפלה זו.

תְּשִׁילִים אֶת הַתְּקוּן וְתִחְשַׁב כְּאֵלוּ עֲשִׂינוּ בְּעֲצָמֵנוּ אֶת הַתְּקוּן
 וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וְגו' (צ, יז): [זוהר ח"ב, יתרו (דף
 צג)] "ומַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ", מהו "כּוֹנֵנָה
 עֲלֵינוּ", שהקדוש ברוך הוא יכונן ויתקן התיקון למעלה
 כראוי, "עֲלֵינוּ", אף על פי שאין אנו יודעים לכוון
 הכונות, אלא שאנו עושים העשיה בלבד, "ומַעֲשֵׂה יְדִינוּ
 כּוֹנֵנָהוּ", למי, לאותה המדרגה שנצרך להגיע אליה
 התיקון, "כּוֹנֵנָהוּ" קלב בחבור אחד עם האבות, שתהיה
 מתתקנת עמהם כראוי על ידי עשיית מצוה זו.

זיו הזוהר

קלב. זו המלכות לחבר אותה עם האבות, פי' עם חסד גבורה תפארת
 עלמא דדכורא לקבל שפע עבור בניה וכל התבל:

צא א יֵשֶׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן: ב אִמַּר
 לִיהוָה אֱתֵנָה אֶת־הַרְחֵם מִחֲסֵי וּמְצוֹדֹתַי אֱלֹהֵי תקנה בעל המלות
 בענין תחנותיהם אֲבֹטָה

שימוש תהלים

לרוח רעה

יושב בסתר עליון (צא, א): [שימוש תהלים לפרק צא] לאריה או לרוח רעה ויברחו. ואחר שאמרת שני מזמורים הללו תאמר. יהי רצון מלפניך אל שדי הגדול הגבור והנורא שתדחה רוח רעה מעל (פלוגי) ותשלח לו רפואה שלימה בקרוב ותחזירנה ובריאותו ותענה אותו כמו שענית למשה עבדך בשירה הזאת. ותעלה תפלתו לפניך כמו שהיה עולה עשן קטורת לפניך מעל גבי המזבח אמן אמן אמן סלה סלה סלה. ועוד כתוב כל המזמור הזה למפרע ותן אותו אחורי פתח הבית ותנצל מכל רע. והשם שלו א"ל. יוצא מן א' ד"אורך ימים באי"ק, ל' מן "עליון.

זוהר תהלים

צ ל ש ל ש-ד-י שהוא נקרא אות ברית קודש

יֵשֶׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן וְגו' (צא, א): [תיקוני זוהר (תיקון ס"ב) זוהר תורה] יֵשֶׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן. כתוב (משלי כב) ערום ראה רעה ונסתר, במה נסתר האיש מאותן הדינים והקטרוגים שלא ישלטו עליו, בתשובה, זה הוא שאמר הכתוב יושב בסתר עליון, זו אם העליונה שהיא הבינה עולם הנסתר, עליון ממנה עולם החכמה שאינו ניכר אלא בהבינה, בצל שדי יתלונן, זו אם התחתונה צל של שד"י שהוא נקרא אות ברית קודש ונאמר בו אך בצלם יתהלך איש, וזו שכינה התחתונה שהיא צלמו של הקב"ה.

בו: ג כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הנות:
 ד באברתו יסך לך ותחת בנפיו תחסה צנה וסחרה
 אמתו: ה לא תירא מפחד לילה מחץ יענף יומם:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

ובזו הדגמא ביום יאמרו: אם תזכה בתורה כל אות ואות
 תהיה מלאך שיעזרך במקום הזה

לא תירא מפחד לילה (צא, ה): [זוהר חדש, מדרש רות (דף צב.ב)] פתח
 ואמר, מה זה שאמר (שיר ב) הראיני את מאיך? כשנעשה
 אדם מטפה בשלית אמו, כמו שמתגדל (אחר ארבעים יום שנברא)
 - מכניס בו הקדוש ברוך הוא מעט מעט רוח ונפש, ונר נתן
 על ראשו בלילה, שנאמר (איוב כט) בהלו נרו עלי ראשי.
 ועמוד אור ביום, שנאמר (שמות יד) ויסע עמוד הענן וגו', (שם
 ג) ולילה בעמוד אש כו' ללכת יומם ולילה. ונאמר (משלי ו)
 כי נר מצוה ותורה אור. ומלמדים אותו את כל התורה,
 ומלמדים אותו את כל המצוות, ואומרים לו: ראה, שזוהי
 דרך עקלתון, שנקראת לילה. ובמקום הזה יכניסו כל נפש
 של האיש, שנאמר (איוב ג) קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי
 מאדוניו. ומראים לו בעמוד של אש, שהוא על ראשו, כמה
 דבים ונמרים ואריות ומלאכי חבלה שיושבים שם. ושם
 הפלב. ועל זה אמר דוד (תהלים כב) הצילה מחרב נפשי מיד
 פלב יחידתי. והמקום הזה הוא חשך, ומלאכי החבלה
 קוראים אותם לילות. ועל זה אמר מפחד בלילות. לילות
 ממש נקראו.

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

ואומרים לו: אם תזכה למצוות, כל מצוה ומצוה יעשו לך ממנה מלאך טוב. ובזמן שתכנס למקום הזה ותזכה למצוות, יאמרו: סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך פלוני זה, ולא ישלטו עליך (מלאכי חבלה). ובזו הדגמא ביום, יאמרו: אם תזכה בתורה, כל אות ואות תהיה מלאך, שיעזורך במקום הזה. והתורה שנקראת דרך, תלך בדרך הזו, שלא ישלטו עליך. ועל כן אמר לנחותם הדרך. ואחר זה יראו לו גן העדן, וכל חלק וחלק שיש לצדיק בפני עצמו. ומשביעים אותו שיקים כל התורה. ואחר כן יאמרו לו, (בראשית יב) ויאמר ה' אל אברם לך לך וגו', (שם) ואעשך לגוי גדול וגו'. ויאמר ה' אל אברם - זו הנשמה, שהיא אב לרוח ורם לגוף. לך לך מארצך - זה גן העדן. וממולדתך - זו בטן האם, של בשר ודם. ומבית - זו השכינה. אביך - זה הקדוש ברוך הוא. שאין אביו אלא הקדוש ברוך הוא, ואין אמו אלא כנסת ישראל. אל הארץ - זה העולם השפל. ונותנים לו שבע ברכות כמו שאמרנו לעיל, מואעשך וגו', עד כל משפחות האדמה וגו'.

אם האדם יזכה, ויהיה צדיק, ומכיר את שם הקדוש ברוך הוא - מה אומרים לו כשמתלק מן העולם? (תהלים צא) לא תירא מפחד לילה וגו', (שם) על כפיים ישאונך פן תגף באבן. מן האבן של דרך עקלתון. רגלך כו', עד כי ידע שמי. ואם אדם לא יזכה לתורה ולמעשים טובים - כשיתלק מן העולם, יכנס לדרך החשוכה שאמרנו, ומזדעזעים כל מי

ו מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

שִׁישְׁנוּ בְּאוֹתוֹ הַמְּקוֹם, וַיֹּאמְרוּ: הַזֹּאת נַעֲמִי, שֶׁהִלְכָה בְּדֶרֶךְ
הַזֶּה מִלְּאָה כָּל טוֹב, מִלְּאָה מִתּוֹרָה? עֲמוּד הָעֲנָן שֶׁהָאִיר לָהּ
בַּמְּקוֹם הַזֶּה לְלַכֵּת בַּיּוֹם, וְעָמוּד הָאֵשׁ לְהָאִיר לָהּ לְלַכֵּת
בַּמְּקוֹם הַזֶּה בַּלַּיְלָה, וְעַם בַּעֲלָהּ, נִשְׁמָה לְנִשְׁמָה?! הַיָּא
מְשִׁיבָה וְאוֹמֶרֶת, (רוֹת א) אֵל תִּקְרָאנָה לִי נַעֲמִי, קְרָאנִי לִי מְרָה,
כִּי הִמְר שְׂדֵי לִי מְאֹד. שֶׁהִנְעִיל אוֹתִי בְּגוֹף רַע. אֲנִי מִלְּאָה
הִלְכְּתִי בַּמְּקוֹם הַזֶּה, וְרִיקָם הִשְׁבֵּנִי ה'. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה הַיָּא
אוֹמֶרֶת, שְׂבִנָה בְּנִתִי וְגו', שֶׁנֶּאֱמַר וְתֹאמַר נַעֲמִי לְכַלְתִּיהָ שְׂבִנָה
בְּנִתִי. מְשִׁיבָה רוֹת הַנֶּפֶשׁ הַקְּדוּשָׁה וְאוֹמֶרֶת, אֵל תִּפְגְּעֵי בִי
לְעֹזְבֶךָ לְשׁוֹב מֵאַחֲרֶיךָ כִּי אֵל אֲשֶׁר תִּלְכִי אֵלָיךָ וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי
אֶלֶיךָ וְכו'. אֲבָל עֲרָפָה, הַנֶּפֶשׁ שֶׁהִיא צַד הַשְּׂמָאל, הוֹלֶכֶת
לְגוֹף וּמִתְאַבֶּלֶת עָלָיו, שֶׁנֶּאֱמַר (אִיּוֹב יד) אַךְ בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכָּאֵב
וְנִפְשׁוֹ עָלָיו תִּאָּבֵל. וְכֹל זְמַן שֶׁמִּתְאַבֵּל עָלָיו, אוֹמֵר הַגּוֹף
לְנִפְשׁוֹ הַבְּהִמִית: בְּשָׂבִיל הָאֲכִילָה וְהַשְׁתִּיָּה שְׁנַתָּה לִי, הַנִּשְׁמָה
בְּצַעַר גְּדוֹל, וּבִלְא תוֹרָה וּבִלְא מִצְוֹת. טַל מֵה שְׁנַתָּה לִי.
וּנְבַקֵּעַ הַגּוֹף.

מדבר באפל יהלך (צא, 1): [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף קל"א)] בא ורָאָה,

כְּשֶׁעָשׂוּ יִשְׂרָאֵל אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה וְגָרְמוּ אֶת אוֹתוֹ הַחֲטָא,
מֵה הַטַּעַם עֲגַל וְלֹא צַד אַחֵר? וְאִם תֹּאמְרוּ שֶׁהֵם בְּחָרוּ עֲגַל –
לֹא כֵן! אֲלֵא הֵם אָמְרוּ, (שְׁמוֹת לב) קוֹם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר
יִלְכוּ לְפָנֵינוּ, וְרִצּוֹנוֹ שֶׁל אֶהְרֵן הִיָּה לְעַכְבֹּת אוֹתָם. אֲלֵא וְדַאי
הַמַּעֲשֵׂה נַעֲשֵׂה כְּרָאוּי, שֶׁהָרִי מִצַּד הַזֶּהָב יוֹצֵאת פְּסֻלַּת

ו יפל מצדך אלה ורבבה מימינה אלה לא יגש:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

כשנברך הזהב, ומשם מתפשטים כל אותם צדדי השמאל, שהם התוכו של אותה פסלת של הזהב, ונפרדים לכמה צדדים. וכל אותם שיש להם מראה אדם, גון של זהב עומד בהרים, כשהשמש בתקפו, משום שתקף השמש מראה זהב, ומוליד אותו בארץ. ואותו שממנה באותו התקף של השמש, המראה שלו כעגל, ונקרא (תהלים צא) קטב ישוד צהרים, וזה יוצא מתוך עגל התוף האדם של הזהב, וכל אלה באים מאותו הצד האדם, רוח הטמאה, שכל אותם שנפרדים מרוח הטמאה מתפשטים בעולם. ורוח הטמאה הזו היא הנחש הרע, ויש מי שרוכב עליו, והם זכר ונקבה, ונקראים אלה, שהם מזדמנים בעולם בכל אותם הצדדים שלהם, ורוח הקדש נקראת זאת, שהיא סוד הברית, הרשם הקדוש שנמצא תמיד עם האדם. וכן (ישעיה כה) זה ה', (שמות טו) זה אלי. אבל אלו נקראים אלה, ועל זה כתוב אלה אלהיך ישראל. ומשום כך כתוב (ישעיה מט) גם אלה תשפחנה, ואנכי - סוד של זאת - לא אשפחך. וכתוב (איכה א) על אלה אני בוכיה. שאותו חטא גרם להם לבכות כמה בכיות.

אם האיש יכנס לביתו בשמחה ויקבל אורחים בשמחה. בשעה הזו אומרת השכינה: שלי הוא!

יפל מצדך אלה (צא, ז): [זוהר חדש, פ' אחרין] ובא ראה, כשבא אדם מבית הכנסת, הולכים עמו מלאכים קדושים מצד

== זוהר תהלים ==

זֶה, וּמְלֹאכִים מְצַד זֶה, וְהַשְׁכִּינָה עַל כָּלָם, כְּאִם עַל הַבָּנִים. וּבִשְׁעָה הַזֹּאת (תהלים צא) יִפֹּל מִצִּדְךָ אֱלֹהִים וּרְבִבָה מִימִינֶךָ וְגו', רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וְגו', כִּי אַתָּה ה' מַחְסֵי וְגו', לֹא תִאֲנֶה אֲלֵיךָ רָעָה וְגו'. כֹּל זֶה, אִם הָאִישׁ יִכְנַס לְבֵיתוֹ בְּשִׂמְחָה וַיִּקְבַּל אוֹרְחִים בְּשִׂמְחָה. וּכְשִׁבְּאָה הַשְׁכִּינָה וְהַמְּלֹאכִים, וַיִּרְאוּ גַר מֵאִיר וְשִׁלְחָן מִתְקַן, וְאִישׁ וְאִשְׁתּוֹ בְּשִׂמְחָה - בְּשְׁעָה הַזֹּאת אוֹמְרֵת הַשְׁכִּינָה: זֶה שְׁלִי הוּא! (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר. וְאִם לֹא - הַשְׁכִּינָה הוֹלֶכֶת, וְעַמָּה הַמְּלֹאכִים, וַיִּבֹא יֵצֵר הָרַע עִם צְבֹאוֹתָיו, וּמִתְחַבְּרִים עִמָּם, וַיֹּאמֶר: זֶה שְׁלִי הוּא, וּמִהֶצְבָּאוֹת שְׁלִי! וּמִיַּד שׁוֹרָה עָלָיו וּמְטַמְּאֵתוֹ, וַיִּסְתַּלֵּק י"ה מִן אִישׁ וְאִשָּׁה, וַיִּשְׂאֵר אִשׁ עִם אִשׁ. וּמֵאֲכָלוּ טָמֵא. וְעַל זֶה (משלי כג) וְאַל תִּתְּאוּ לְמַטְעַמֹּתַי שֶׁל רַע עֵינַי. וְדַאי שֶׁשִׁלְחָנוֹ הִיא מְלֵאָה קִי"א צוֹא"ה. וַאֲיֵן צוֹאָה אֲלֵא יֵצֵר הָרַע, שֶׁהוּא טָמֵא.

כִּי מְלֹאכֵינוּ יֵצֵה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכֹל דְּרָכֶיךָ

יִפֹּל מִצִּדְךָ אֱלֹהִים (צא, ט): עַל זֶה הִבֵּא לְטָהָר מְסִיעִים אוֹתוֹ. בָּא לְטָמֵא פוֹתְחִים לוֹ. וּבֹא תִרְאֶה, מְלֹאכִים קְדוּשִׁים וּמְלֹאכִים טָמֵאִים הוֹלְכִים עִם אָדָם בְּכֹל מְקוֹם שֶׁהוֹלֵךְ. אִם אָדָם הוּא צָדִיק, מִתְחַבְּרִים לוֹ מְלֹאכִים קְדוּשִׁים, וַיִּשְׁמְרוּ אוֹתוֹ בְּכֹל מְקוֹם שֶׁהוֹלֵךְ. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (תהלים צא) כִּי מְלֹאכֵינוּ יֵצֵה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכֹל דְּרָכֶיךָ. וְאִם לֹא - יִסְתַּלֵּקוּ מִמֶּנּוּ הַמְּלֹאכִים הַקְּדוּשִׁים, וַיִּשְׁלְטוּ עָלָיו מְלֹאכִים טָמֵאִים, וּמִנְהִיגִים אוֹתוֹ לְגִיהֶנָם. וּבִאֲוֹתָהּ שְׁעָה, (ישעיה ג) קְרָאתִי

—=— זוהר תהלים —=—

וְאִין עוֹנָה, בְּשַׁעַת דְּחִקוּ. וּבְשַׁעָה שְׁשׁוּלְטַת עָלְיוּ רוּחַ
הַטְּמָאָה, אוּ מַחְלוֹת, אוּ שׁוּלְטִים עָלְיוּ אַמּוֹת הָעוֹלָם, (איכה
ג) סַכְתָּהּ בְּעֵנָן לָךְ מֵעֵבוֹר תְּפִלָּה. וְגַם תְּפִלְתּוֹ תוֹעֵבָה.

אִין לְאָדָם לְהַעֲבִיר יָדְיוֹ עַל עֵינָיו בְּבַקֵּר מִשׁוּם שְׁהָרֵי רוּחַ
טְמָאָה שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם

יִפְלֵ מִצְדָּה אֵלֶּיךָ (צא, ז): [זוהר ח"א פ' וישלח (דף קסט:)] וַיִּוְתַר יַעֲקֹב
לְבַדּוֹ וְגו'. רַבִּי חֵיִיא פִתַּח וְאָמַר, (תהלים צא) לֹא תִאֲנֶה
אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגְעַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ. בֵּא רְאָה, כְּשִׁבְרָא הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֵת הָעוֹלָם, עֲשֵׂה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מַעֲשֵׂהוּ הַרְאִוִי לוֹ,
וְהָרִי פְרִשׁוּהָ. וְנִתְבָּאָר, [ואם תאמר] בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי עֲשֵׂה מְאֹרוֹת,
וְאִזּוּ נִבְרָאָה הַלְּבָנָה חֲסֵרָה, אוּר שְׁהַקְּטִינָה עֲצָמָה, וּמִשׁוּם
שְׁהִיא מְאֹרַת חֲסֵר וְאִ"ו, נִתַּן מְקוֹם לְשִׁלְטַת כָּל הַרוּחוֹת
וְהַשְּׂדִים וְרוּחוֹת סְעָרָה וּמְזִיקִים וְכָל רוּחוֹת הַטְּמָאָה. כָּלֵם
עוֹלָים וּמִשׁוּטְטִים בְּעוֹלָם לְהַסְטוֹת, וְנִתְמַנּוּ בְּמִקּוֹמוֹת חֲרָבִים
וּבְשָׂדוֹת חֲזָקִים וּבְמִדְבָּרוֹת חֲרָבִים, וְכָלֵם מִצַּד רוּחַ הַטְּמָאָה.
וְהָרִי נִתְבָּאָר שְׁהָרִי רוּחַ הַטְּמָאָה בָּאָה שְׁבָאָה מִנְחָשׁ הַעֲקֵלְתוֹן,
הוּא רוּחַ טְמָאָה מִמֶּשׁ, וְהוּא הִתְמַנֶּה בְּעוֹלָם לְהַסְטוֹת בֶּן אָדָם
אֵלָיו, וְעַל זֶה יֵצֵר הָרַע שׁוּלְטַת בְּעוֹלָם. וְהוּא הִתְמַנֶּה אֲצֵל בְּנֵי
אָדָם וְנִמְצָא עִמָּם, וּבְעַקְמוּמִיּוֹת וּבְתַחְבּוּלוֹת בָּא אֲלֵיהֶם
לְהַסְטוֹתָם מִדְּרָכֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. כְּמוֹ שְׁהַסְטָה אֵת אָדָם
הַרְאִשׁוֹן וְגַרְם מוֹת לְכָל הָעוֹלָם, כִּף גַּם מִסְטָה בְּנֵי אָדָם וְגוֹרָם
לָהֶם לְהַטְמָא.

 ════ ════ **זוהר תהלים** ════ ════

וּמִי שֶׁבָּא לְהִטְמֵא, מוֹשֵׁךְ עָלָיו אוֹתוֹ רוּחַ טְמֵאָה וְנִדְבַק עִמוֹ. וְכִמְהָ הֵם שִׁמְזֻמְנִים לְטֵמֵא אוֹתוֹ, וּמִטְמֵאִים אוֹתוֹ וְהוּא טְמֵא, וּמִטְמֵאִים אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְאוֹתוֹ עוֹלָם, וְהָרִי נִתְבָּאָר. וּבִשְׁעָה שֶׁבָּא בֶּן אָדָם לְהִטְהַר, אוֹתוֹ רוּחַ טְמֵאָה נִכְפָּה לְפָנָיו וְלֹא יָכוֹל לְשַׁלֵּט עָלָיו, וְאֵז כְּתוּב לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ. אָמַר [כְּשֵׁאמַר] רַבִּי יוֹסִי, לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה - זוֹ לִילִית. וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ - אֵלּוֹ שְׁאָר מִזִּיקִים, וְהָרִי פְּרֻשׁוּהָ וְנִתְבָּאָר. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, הָרִי אָמַרְנוּ שְׂלֵא יֵצֵא אָדָם יְחִידִי בְּלֵילָהּ, וְכָל שֶׁכֵּן כְּשֶׁהִלְכְּנָה נִבְרָאָה וְהִיתָה חֲסֵרָה, וּבְאַרוּחָ שְׁהָרִי אֵז רוּחַ טְמֵאָה שׁוֹלֵטַת, וְזוּהִי רוּחַ רָעָה. מִי רָעָה? זֶה נִחַשׁ הָרַע, וְנִגַּע זֶהוּ מִי שְׂרוּכְבַּ עַל הַנִּחַשׁ. רָעָה וְנִגַּע הֵם כְּאַחַד.

וְאִף עַל גַּב שְׁשֻׁנֵינוּ שְׁנִינָה אֵלּוֹ נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם שִׁיִּצְאוּ מֵאָדָם, שְׁהָרִי כָּל אוֹתָן שְׁנִינִים שְׂלֵא קָרַב אָדָם לְאַשְׁתּוֹ, רוּחוֹת טְמֵאָה הֵיוּ בְּאוֹת וּמִתְחַמָּמוֹת מִמֶּנּוּ וּמוֹלִידוֹת מִמֶּנּוּ, וְאֵלֶּה נִקְרָאִים נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם. וְהָרִי נֹאמַר, שֶׁכְּשֶׁבֶן אָדָם בְּחִלּוּמוֹ וְלֹא שׁוֹלֵט בְּגוּפוֹ וְהַגּוֹף שׁוֹכֵךְ, רוּחַ טְמֵאָה בָּאָה וְשׁוֹרְהָ עָלָיו, וְלִפְעָמִים רוּחוֹת נִקְבוֹת טְמֵאוֹת בְּאוֹת וּקְרִיבוֹת אֵלָיו וּמוֹשְׁכוֹת אוֹתוֹ אֵלֵיהֶן וּמִתְחַמָּמוֹת מִמֶּנּוּ, וּמוֹלִידוֹת אַחֵר כְּךָ רוּחוֹת וּמִזִּיקִים [נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם, כְּמוֹ בְּנֵי אָדָם], וְלִפְעָמִים נִרְאִים כְּמִרְאֵה בְּנֵי אָדָם, פֶּרֶט לְזֶה שְׂאִין לְהֵם שְׁעָרוֹת בְּרֹאשׁ. וּבְכָל יֵשׁ לְאָדָם לְהִשְׁמַר מְלִפְנֵיהֶם כְּדִי שִׁלְךָ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וְלֹא יִטְמֵא עִמָּם, שְׁהָרִי אֵין לְךָ מִי שִׁישֵׁן בְּלֵילָהּ בְּמִטָּתוֹ וְלֹא

ח רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: ט כי
אתה יהוה יהוה מחסי עליון שמת מעונך:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

טועם טעם מות ויוצאת נשמתו ממנו, וכיון שנשאר הגוף
בלי נשמה קדושה, רוח טמאה זמינה ושורה עליו ונטמא.
והרי בארנו דבר, שאין לאדם להעביר ידיו על עיניו
בבקר, משום שהרי רוח טמאה שורה עליהם, והרי
נתבאר.

בא ראה שהרי יעקב, אף על גב שנאהב על ידי הקדוש
ברוך הוא, משום שנשאר לבדו, רוח אחרת נועדה
להזדוג עמו. רבי שמעון אמר, בא ראה מה פתוב בו
בבלעם הרשע, וילך שפי. מהו שפי? יחידי, כמו שנאמר
שפיפון עלי ארץ. כנחש הזה שהולך יחידי ואורב על
דרכים ושבילים, כך גם בלעם היה הולך יחידי. מה
הטעם? כדי להמשיך עליו רוח טמאה. שכל מי שהולך
יחידי בזמנים ידועים אפלו בעיר במקומות ידועים,
מושך עליו רוח טמאה. לכן בכל זמן לא ילך אדם
יחידי בדרך ובעיר, אלא במקום שבני אדם הולכים
ושבים ונמצאים שם, ועל פן לא ילך אדם יחידי בלילה,
הואיל ובני אדם לא נמצאים, והינו הטעם שלא תלין
נבלתו, שלא להחזיק גוף מת בלי רוח על הארץ בלילה.
משום כך אותו בלעם הרשע היה הולך יחידי כנחש
הזה, כמו שבארוהו.

י לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלה:

חולה - למה היא חולה? כשזו שורה על בני אדם, עושה אותם קמפנים קממונים

לא תאנה אליך רעה וגו' (צא, יא): [זוהר ח"ב, (פרשת המן דף ט"ה)].
 רבי אבא פתח ואמר, (קהלת ו) יש רעה חולה ראיתי תחת השמש. כמה בני האדם אטומי לב, משום שלא משתדלים בתורה. יש רעה חולה - וכי יש רעה שהיא חולה ויש רעה שאינה חולה? אל ודאי שיש רעה חולה, ששנינו, מצד השמאל יוצאים כמה בעלי דין הבוקעים באויר. וכשרוצים לצאת, הולכים ונשאבים בנקב תהום רבה. אחר כך יוצאים ומתחברים כאחד, ובוקעים אירים ומשוטטים בעולם ומתקרבים לבני אדם, וכל אחד נקרא רעה, כמו שנאמר (תהלים צא) לא תאנה אליך רעה. מה זה לא תאנה? משום שבאים בתחבולות על בני אדם. חולה - למה היא חולה? כשזו שורה על בני אדם, עושה אותם קמפנים מממונים. באים גבאי צדקה אליו - היא מוחה בידו ואומרת לו אל תוציא משלך. באים העניים - היא מוחה בידו. בא הוא לאכל מממונו - היא מוחה בידו, כדי לשמר אותו לאחר. ומיום ששרויה על האדם, היא חולה, כמו הגוסס הזה שאינו אוכל ואינו שותה, ולכן היא רעה חולה.

ושלמה המלך צווח בחכמה ואומר, (קהלת ו) איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד וגו'. הפסוק הזה,

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

אין ראשו סופו ואין סופו ראשו. כתוב איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד וגו'. מה זה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו? אם כן, הוא אינו ברשות האדם? אלא אם כתוב ולא יעזבנו האלהים לאכל ממנו - היינו אומרים כן. אלא (כתוב) ולא ישליטנו, שבגלל שהאמין לאותה רעה ואחז בה, הקדוש ברוך הוא לא השליטו עליה לשברה תחתיו על שהוא רצה בה ואחז אותה. וכל דרכיו כמו גוסס, שלא אוכל ולא שותה ולא מתקרב לממונו ולא מוציא ממנו, ושומר אותו עד אותו יום שיצא מן העולם, ויבא אחר ויטל אותו, שהוא בעליו.

וישלימה המלך צונח ואומר, (שם ה) עשר שמור לבעליו לרעתו. מי זה בעליו? זה האחר שיורש אותו. ולמה זה זכה להיות בעליו של אותו העשר? משום שזה האמין לאותה רעה והתרצה בה [זהו שכתוב לרעתו, בשביל אותה רעה] ודבק בה, ולכן האחר הזה שלא נדבק באותה רעה, זכה [זה] להיות הבעלים של אותו העשר. זהו שכתוב לרעתו, כלומר, משום רעתו שהיה נדבק בה, הרויח לו זה.

מהיכל הזה יוצאות שתי רוחות שמתהפכות לפעמים לגברים ולפעמים לנשים ואלו הולכים ומשוטטים בעולם באויר

לא תאנה אצריך רעה וגו' (צא, יא): [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף רס"ד).] מהיכל הזה יוצאות שתי רוחות שמתהפכות לפעמים לגברים ולפעמים לנשים, ואלו הולכים ומשוטטים בעולם

§§§ ————— §§§ זוהר תהלים ————— §§§

בְּאוֹר, וְצוֹחֲקִים עִם אַנְשֵׁים בְּתוֹךְ הַחֲלוּם, וְנִרְאִים לַגְּבָרִים
 כְּמוֹ נִשְׁיִם יְפוֹת בְּמִרְאֵה הַחֲלוּם, וְנוֹטְלִים אֶת תְּשׁוּקַת
 הָאָדָם. אַף כִּךָ לַנְּשִׁים הֵם נִרְאִים כְּגְבָרִים, וְאֵלּוּ נִקְרְאוּת רְעָה
 וְנִגְעָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים צא) **לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רְעָה וְנִגְעָה לֹא**
יִקְרָב בְּאַהֲלֶיךָ. וְאֵלּוּ נִקְרְאוּת רוּחוֹת תַּחְתּוֹנוֹת לְמַטֵּה,
 שְׂיוֹצְאוֹת מִתּוֹךְ שְׁלֵהֶבֶת הָאֵשׁ. שְׂכָשְׁנוֹסְעוֹת הָרוּחוֹת הַלְלוּ
 שְׁלִמְעֵלָה שֶׁבְּתוֹךְ הַהֵיכָל הַזֶּה, יוֹצְאוֹת שְׁתֵּי שְׁלֵהֶבוֹת אֵשׁ,
 וְאֵלּוּ טָסוֹת בְּעוֹלָם, וְאֵלּוּ נַעֲשׂוּ שְׁתֵּי רוּחוֹת כְּפִי שְׂאֲמָרְנוּ,
 וְהַכֵּל בְּצַד הַטְּמֵאָה הַזֶּה. אֲשֶׁרֵי הַצְּדִיקִים שֶׁנִּמְנָעִים
 מֵהַצְּדִידִים הַלְלוּ וְנִשְׁמְרִים מֵהֶם, וְעַל זֶה כְּתוּב, (משלי ז)
לְשִׁמְרֶךָ מֵאִשָּׁה זָרָה וְגו'

מָאָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה פָּרַשׁ אָדָם מֵאִשְׁתּוֹ וְלֹא הָיָה מוֹלִיד
מִשְׁהָרַג קִיָּן אֶת הַבֵּל

לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רְעָה וְגו' (צא, יא): [זוהר ח"ג פ' אחרי מות (דף ע"ו):]
 עָרוֹת אַחוֹת אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה. רַבִּי חֵיִיא פִּתַח, וְאִישׁ אֲשֶׁר
 יִקַּח אֶת אַחוֹתוֹ בֵּת אֲבִיו אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עֲרוֹתָהּ וְגו'.
 שָׁם שְׁנִינּוּ, מָאָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה פָּרַשׁ אָדָם מֵאִשְׁתּוֹ וְלֹא הָיָה
 מוֹלִיד. מִשְׁהָרַג קִיָּן אֶת הַבֵּל לֹא רָצָה אָדָם לְהִזְדַּוֵּג עִם אִשְׁתּוֹ.
 רַבִּי יוֹסִי אָמַר, מִשְׁעָה שֶׁנִּגְזְרָה עָלָיו וְעַל כָּל הָעוֹלָם מִיָּתָה.
 אָמַר, לְמָה אָנִי אוֹלִיד לַבְּהֵלָה? מִיָּד פָּרַשׁ מֵאִשְׁתּוֹ. וּשְׁתֵּי
 רוּחוֹת נִקְבוֹת הָיוּ בָּאוֹת וּמִזְדַּוְּגוֹת עִמּוֹ וְהוֹלִידוּ. וְאוֹתָם
 שֶׁהוֹלִידוּ הָיוּ הַמִּזְיָקִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְנִקְרְאוּם נְגִיעֵי בְּנֵי אָדָם,
 וְאַלְהָה מְסִיתִים בְּנֵי אָדָם וְשׁוֹרִים בְּפִתַח הַבַּיִת וּבְכוּרוֹת

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

ובבִּבְתִּי הַכֶּסֶּא. וְעַל כֵּן בֶּן אָדָם שֶׁנִּמְצָא בַּפֶּתַח בֵּיתוֹ הַשָּׁם
הַקְּדוֹשׁ שְׂדֵי בַּכְּתָרִים עֲלִיוֹנִים, כֻּלָּם בּוֹרְחִים וּמִתְרַחֲקִים
מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (תהלים צא) וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֶהְלֶךְ. מַה זֶה
וְנִגַּע לֹא יִקְרַב? אֱלוֹ נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם.

וְלִמְדֵנוּ, בְּשַׁעַת שֶׁיֵּרֵד אָדָם בְּדִיוֹקָן עֲלִיוֹן, בְּדִיוֹקָן קְדוֹשׁ,
וְרָאוּ אוֹתוֹ עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, כֻּלָּם קָרְבוּ אֵלָיו
וְהִמְלִיכוּהוּ עַל הָעוֹלָם הַזֶּה. לְאַחַר שֶׁבָּא הַנְּחָשׁ עַל חוּהָ
וְהִטִּיל בָּהּ זֶהְמָה, אַחַר כֵּךְ הוֹלִידָה אֶת קִיץ, וּמִשָּׁם (נתיחטו)
נִתְחַיְבוּ כָּל דּוֹרוֹת הָרָשָׁעִים בְּעוֹלָם. וּמְדוֹר הַשְּׂדִים וְהַרוּחֹת
מִשָּׁם נִמְצְאוּ, וּמִצְדוֹ. וּמִשׁוּם כֵּךְ כֻּלׁ הַשְּׂדִים וְהַרוּחֹת, חֲצִי יֵשׁ
בָּהֶם מִבְּנֵי אָדָם שֶׁלְמִטָּה, וְחֲצִי מִמְּלֹאכִים עֲלִיוֹנִים שֶׁלְמִעֲלָה.
וְכֵן כְּשֶׁנּוֹלְדוּ מֵאָדָם אוֹתָם אַחֲרִים, כֻּלָּם נִמְצְאוּ כְּגוֹן זֶה –
חֲצִי מֵהַתַּחְתּוֹנִים, וְחֲצִי מֵהָעֲלִיוֹנִים. אַחַר שֶׁנּוֹלְדוּ מֵאָדָם,
(חזרו לו קצת מאותן רוחות שיצאו מתשוקתו בחלום) הוֹלִיד מֵאוֹתָן
רוּחֹת בְּנוֹת שְׂדוּמוֹת לִיפֵי הָעֲלִיוֹנִים וְלִיפֵי הַתַּחְתּוֹנִים,
וְעַל זֶה כְּתוּב, (בראשית ו) וַיִּרְאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת
הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וְגו', וְטָעוּ כֻּלָּם אַחֲרֶיהֶן. וְזָכַר אֶחָד
נִמְצָא שֶׁבָּא לְעוֹלָם מְרוּחוֹ שֶׁל צַד קִיץ, וְקָרְאוּ לוֹ תּוֹבֵל
קִיץ, וְנִקְבְּהָ אַחַת יִצְאָה עִמוֹ, וְהָיוּ הַבְּרִיּוֹת טוֹעִים אַחֲרֶיהָ,
וְנִקְרְאוּ נַעֲמָ"ה. מִמֶּנָּה יִצְאוּ רוּחֹת וְשְׂדִים אַחֲרִים, וְהֵם
תְּלוּיִים בְּאֹיֵר וּמוֹדִיעִים דְּבָרִים לְאוֹתָם אַחֲרִים שֶׁמִּצּוּיֵים
לְמִטָּה. וְתּוֹבֵל קִיץ הַזֶּה הוֹצִיא כְּלֵי זִין לְהַרְג לְעוֹלָם, וְנִעֲמָה
הַזֶּה הִתְרַעְשָׁה בְּרַגְשָׁה, וְנִדְבְּקָה בְּצַדָּה. וְעַד עַכְשָׁו הִיא

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

קִימָת, וּמְדוּרָה בֵּין שְׁאוֹן הַיָּם הַגָּדוֹל, וַיּוֹצֵאת וַצּוֹחֶקֶת עִם בְּנֵי אָדָם, וּמִתְחַמֶּמֶת מֵהֶם בְּחֵלוֹם בְּאוֹתָהּ הַתְּשׁוּקָה שֶׁל אָדָם, וּנְדַבְּקֵת בּוֹ. תְּשׁוּקָה הִיא נוֹטָלֶת, וְלֹא יוֹתֵר. וּמֵאוֹתָהּ תְּשׁוּקָה הִיא מִתְעַבְּרֶת, וּמוֹצִיאָה מֵיָנִים אַחֲרֵים לְעוֹלָם.

וְהַבְּנִים הִלְלוּ שְׁמוֹלִידָה מִבְּנֵי אָדָם נִמְצְאִים כְּנֶגֶד נִקְבוֹת בְּנֵי הָאָדָם, וּמִתְעַבְּרוֹת מֵהֶם וּמוֹלִידוֹת רוּחוֹת, וְכֻלָּם הוֹלְכִים אֶל לִילִית הָרֵאשׁוֹנָה, וְהִיא מְגַדֶּלֶת אוֹתָם. וְהִיא יוֹצֵאת לְעוֹלָם וְרוֹצָה תִּינוּקוֹתֶיהָ. וְרוֹאָה תִּינוּקוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם וּנְדַבְּקֵת לָהֶם לְהֵרֵג אוֹתָם, וּלְהִשָּׂאֵב לְרוּחוֹת תִּינוּקוֹת בְּנֵי הָאָדָם, וְהוֹלְכֵת עִם אוֹתָהּ הַרוּחַ (תִּינוּק), וּמְדַמְנִים שֵׁם שְׁלֹשׁ רוּחוֹת קְדוֹשׁוֹת, וְטָסִים לְפָנֶיהָ, וְנוֹטָלִים מִמֶּנָּה אוֹתָהּ הַרוּחַ (תִּינוּק), וּמְנִיחִים אוֹתָהּ לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשֵׁם נִחְקָקִים (לומדים) לְפָנָיו. מִשׁוּם כֶּף הַתּוֹרָה מְזַהֵרָה אֶת בְּנֵי הָאָדָם, וְהַתְּקַדְּשָׁתָם וְהִיִּיתָם קְדוֹשִׁים, וְדָאִי. אִם נִמְצָא אָדָם קְדוֹשׁ, לֹא פוֹחַד מִמֶּנָּה, שְׂאֵז מְזַמֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אוֹתָם שְׁלֹשׁ הַמְּלֶאכִים הַקְּדוֹשִׁים שְׂאֲמָרְנוּ, וְשׁוּמְרִים אֶת אוֹתוֹ הַתִּינוּק, וְהִיא לֹא יְכוּלָה לְהִרְעֵ לוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב לֹא תֵאֱנָה אֱלֹיךְ רְעָה וְנִגַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךְ. מָה הִטְעַם לֹא תֵאֱנָה אֱלֹיךְ רְעָה? מִשׁוּם שְׂכִי מִלְּאֲכִיו יִצְנָה לָךְ. וְכָתוּב כִּי כִי חִשַּׁק וְאֶפְלָטָהוּ.

שְׂאֵם אָדָם לֹא נִמְצָא קְדוֹשׁ, וְשׁוֹלְף רוּחַ מְצַד הַטְּמָאָה, אֲזִי הִיא בָּאָה וַצּוֹחֶקֶת עִם אוֹתוֹ תִּינוּק. וְאִם הִיא הוֹרְגֶת אוֹתוֹ, הִיא נִשְׂאָבֶת לְאוֹתָהּ הַרוּחַ וְלֹא זָזָה מִמֶּנָּה לְעוֹלָמִים.

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

וְאִם תֹּאמַר, אֹתָם הָאֲחֵרִים שֶׁהֲרֵגָה אֹתָם וְהִזְדַּמְנּוּ לְפָנַי הֵם אֹתָם שְׁלֹשָׁה קְדוּשִׁים, וְנוֹטְלִים מִמְּנָה אֹתָהּ הָרוּחַ, הֲרֵי לֹא נִמְצְאוּ בְּצַד הַטְּמָאָה, לְמָה הִיא שׁוֹלֵטת לְהַרְגֵּ אֹתָם? אֲלֹא זֶה כְּשֶׁהָאִישׁ הַזֶּה אֵינוֹ מִתְקַדֵּשׁ, אֲבָל לֹא מִתְכַּוֵּן לְהַטְמֵא וְלֹא נִטְמָא, כִּי כִּף הִיא יְכוּלָה לְשַׁלֵּט בְּגוּף וְלֹא בְרוּחַ. וְלִפְעָמִים נִמְצָא שְׁיֹוצֵאת נַעֲמָה לְעוֹלָם לְהִתְחַמֵּם עִם בְּנֵי אָדָם, וְנִמְצָא אָדָם בְּקִשּׁוֹר (בְּקִשּׁוֹר) שֶׁל תְּשׁוּקָה עֲמָה, וּמִתְעוֹרֵר מִשְׁנָתוֹ, וְאוֹחֵז בְּאֶשְׁתּוֹ וְשׁוֹכֵב עִמָּה, וְהִרְצוֹן שֶׁלּוֹ בְּאוֹתָהּ תְּשׁוּקָה שֶׁהִיָּתָה לוֹ בְּחִלּוּמוֹ, אִזּוֹ אֹתוֹ הִבֵּן שְׁמוּלִיד בְּאֵ מַצְדָּה שֶׁל נַעֲמָה, שֶׁהֲרֵי בְּתְשׁוּקָה שֶׁלָּהּ זֶה נִמְצָא. כְּשִׁיּוּצֵאת לִילִיָּת וְרוּאָה אֹתוֹ, הִיא יוֹדַעַת הַדְּבָר וְנִקְשְׁרַת בּוֹ, וּמְגַדֵּלַת אֹתוֹ כְּמוֹ הָאֲחֵרִים בְּנֵי נַעֲמָה, וְנִמְצָאת עִמּוֹ זְמַנִּים רַבִּים וְלֹא הוֹרְגַת אֹתוֹ.

זֶהוּ אִישׁ, שֶׁבְּכָל לְבָנָה וְלְבָנָה נִחְסָר, וְלֹא מִתְיַאֲשֵׁת מִמְּנּוֹ לְעוֹלָמִים, שֶׁהֲרֵי בְּכָל לְבָנָה וְלְבָנָה כְּשֶׁהִיא מִתְחַדֵּשֶׁת בְּעוֹלָם, לִילִיָּת יוּצֵאת, וּפּוֹקֵדַת עַל כָּל אֵלֶּה שֶׁהִיא מְגַדֵּלַת וְצוֹחֵקַת בָּהֶם, וְאִזּוֹ אֹתוֹ הָאִישׁ פָּגוּם בְּאוֹתוֹ זְמַן. אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְּדִיקִים שֶׁמִּתְקַדְּשִׁים בְּקִדְשַׁת הַמֶּלֶךְ, עֲלֵיהֶם כְּתוּב, (ישעיה
 10) וְהָיָה מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחֻדְשׁוֹ וּמִדֵּי שָׁבַת בְּשַׁבְּתוֹ וְגו'. אֵת הַדְּבָרִים הֵלְלוּ גְלָה שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ בְּסִפְרוֹ שֶׁל אֲשַׁמְדָּאי הַמֶּלֶךְ, וּמִצָּאָנוּ בּוֹ אֶלְף וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמֵשֶׁה מִיְנֵי טְמָאָה שְׁנִטְמָאִים בָּהֶם בְּנֵי אָדָם. אֵת זֶה גְלָה אֲשַׁמְדָּאי לְמֶלֶךְ שְׁלֵמָה. אוֹי לָהֶם לְבְנֵי אָדָם, שֶׁכֻּלָּם אֲטוּמִים וְסִטוּמֵי עֵינַיִם,

—== זוהר תהלים ==—

ולא יודעים ולא שומעים ולא משגיחים איך הם עומדים בעולם. והנה עצה ורפואה לפניהם, ואינם מסתכלים. שהרי אין אנשים יכולים להנצל אלא בעצה של התורה, שכתוב (דברים כג) כי יהיה בך איש אשר לא טהור מקרה לילה. אשר לא יהיה טהור דוקא, מקרה לילה דוקא, והרי בארנו את הדברים בעצת התורה הקדושה. שכך כתוב בתורה הקדושה, והתקדשתם והייתם קדשים כי אני ה' אלהיכם.

הכשפים הם יותר בנשים

לֹא תֵאָנָה אֵלֶיךָ רְעָה וְגו' (צא, יא): [זוהר חדש-מדרש רות] רבי עזריה שאל את רבי יוסי איש כפר אונן, מה הטעם הכשפים הם יותר בנשים, ולא בגברים, שכתוב (שמות כב) מכשפה לא תחיה, ולא כתוב מכשף? אמר לו, כתוב (תהלים צא) לא תאנה אליך רעה. לא כתוב רע, אלא רעה. זהו צד הנקבה ודאי. ונגע לא יקרב לאהלך - זהו הזכר. ומן הנקבה כל סוגי הכשפים, וכל העסקים הרעים באים לעולם. זהו שכתוב (קהלת ז) ומוצא אני מר ממות את האשה וגו'. ומה זה אסורים ידיה? רבי ינאי ורבי יהושעיא. אחד אומר, כל הנוגע באשה, או מקבל ממנה מידה לידו, לא ינקה מדינה של גיהנם, שנאמר יד ליד לא ינקה רע. זהו שכתוב אסורים ידיה, ודאי. ואחד אומר, מן הנקבה באות כל מיני נחש וכשוף וכל הרהורים רעים. ואלמלא שאסורים ידיה, שלא נותנים לה מן השמים, היו הורגים וממיתים כל העולם בכל עת וזמן. ואין מתגברת הנקבה אלא בכח של הזכר, שהיא

— זוהר תהלים —

שׁוֹרָה בְּעַמְּקִים שְׁלוֹ, שְׁהִיא יוֹדַעַת לְהַשְׁבִּיעַ אֶת הָאָדָם
 לְהַשְׁלִים אֶת רְצוֹנָהּ. (שהיא יודעת בכל מיני כישוף והאדם צריך להשלים
 רצונה) וּבַמָּה? בַּשֵּׁם, וּבַדְּבָרִים עֲמָקִים, בַּשֵּׁם שֶׁל טַמְאָה.
 וְעַל כֵּן הַמַּעֲשִׂים תְּלוּיִים בָּהּ, וְהַדְּבָרִים בְּזָכְרָהּ. וּשְׁנִיָּהּ
 מִתְעוֹרָרִים מֵהַנִּקְבָּהּ. וּמְשׁוּם כֶּךָ מִיָּנִי הַכְּשָׁפִים נִמְצָאִים
 בְּנִקְבָּהּ, וְלֹא בְּזָכְרָהּ.

שְׁנִינּוּ, הַעוֹבֵר בֵּין שְׁתֵּי נָשִׁים, אִם נְדוּת הֵן - נִכְפָּה, וְלֹא
 תְּזוּז מִגּוֹפּוֹ אִם לֹא יַעֲשׂוּ לוֹ דְּבָר, סִכְנַת דָּם אוֹ
 הַרְיָגָה מְזַמְּנָת לוֹ. וְאִם אֵינֶן נְדוּת - עֵינַי הֲרַע שׁוֹלֵט בּוֹ בְּגוֹפּוֹ
 אוֹ בְּמַמוֹנוֹ. כְּמוֹ זֶה שֶׁל רַבִּי נַחוּם בְּרַבִּי שְׁמֵלָאִי, פַּעַם אַחַת
 הָיָה בְּכַרְדָּן שֶׁל קְסָרִין. עָבַר בֵּין שְׁתֵּי נָשִׁים. הִסְתַּכְּלוּ בּוֹ,
 וְהִסְתַּכֵּן מִיָּד בְּגוֹפּוֹ וּבְמַמוֹנוֹ. מַה הִטַּעַם? מִשׁוּם שְׁאוֹתָהּ
 רוּחַ רָעָה שָׁרְתָה עָלֶיהֶן, וַיְכוּלָה לְהַזִּיק. מַה תִּקְנָתוֹ? יֹאמֵר
 כֶּךָ: לְכִי לְכִי, דְּמִי דְּמִי, הִסִּירִי אֶת קְשִׁירַת הַקֶּשֶׁר, לֹא
 וְלֹא לִי. וְאַחַר כֵּךָ יִתְחִיל בְּאֵל וְיִסִּים בְּאֵל. יִתְחִיל בְּאֵל,
 שְׁכָתוּב (במדברכג) אֵל מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם. וְיִסִּים בְּאֵל, (שם) כִּי
 לֹא נִחַשׁ בִּיעֶקֶב וְגו', עַד מַה פָּעַל אֵל. וַיִּלֶּךְ לוֹ, וְלֹא יִשְׁגִּיחַ
 אַחֲרָיו. רַב הוֹנָא הָיָה עוֹלָה מִבְּבֶל לְאַרְצָהּ יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה עוֹלָה
 לְשָׁם. נִקְלַע לְכַפֵּר אַחַד, רָאָה אוֹתָהּ אִשָּׁה שְׁהִיתָה הוֹלֶכֶת
 אַחֲרָיו. זָרְקָה מֵיִם עַל כַּתְּפָיו, וְנִטְלָה עִפְרָה מִרְגְּלָיו. הִחְזִיר
 רֹאשׁוֹ וְאָמַר לָהּ: עֲשִׂי וּקְחִי אַחֲרַי, שְׁהָרִי אֵין כְּלוּם אֶצְלִי,
 אֲבָל אֲנִי גוֹזֵר עָלֶיךָ בְּלִבּוֹל בְּדַעְתְּךָ. אַחַר כֵּךָ אָמַר: לֹא
 בְּשִׁבְלִי, אֲלֵא בְּשִׁבְלִי שְׁלֵא תַהֲרִגִי בְּנֵי אָדָם אַחֲרִים. וְכֵן הָיָה.

יֵא בִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

הַתְּבַלְבֵּלָה דַּעֲתָהּ, וְלֹא יִדְעָה דְּבַר, וּמִתָּהּ. וְעַל זֶה כָּתוּב (תהלים
צא) לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רַעַה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ.

בְּשַׁעַה שְׂאָדָם בָּא לְעוֹלָם מִיַּד מְזַדְּמָן עֲמוּ וַיִּצַר הָרַע שֶׁהוּא
מְקַטְרֵג לְאָדָם תְּמִיד

[בִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ (צא, יא): [זוהר ח"א פ' וישלח (דף קס"ה):]
וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מִלְאָכָיו וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (תהלים צא) בִּי
מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ. פְּסוּק זֶה בְּאֲרוּחַ
הַחֲבָרִים, שֶׁהָרִי בְּשַׁעַה שְׂאָדָם בָּא לְעוֹלָם, מִיַּד מְזַדְּמָן עֲמוּ
וַיִּצַר הָרַע שֶׁהוּא מְקַטְרֵג לְאָדָם תְּמִיד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרַשִׁית ד)
לְפָתַח חֲטָאת רִבְיָן. מִי זֶה חֲטָאת רִבְיָן? זֶה יִצַר הָרַע. וְכֵן גַּם
דְּוֵד קָרָא לוֹ חֲטָאת, (תהלים נא) וְחֲטָאתִי נִגְדִי תְּמִיד, מִשּׁוּם
שֶׁהוּא עוֹשֶׂה כָּל יוֹם לְאָדָם לְחֲטֹא לְפָנָיו רְבוּנוּ, וַיִּצַר הָרַע הַזֶּה
לֹא זֶה מִבְּנֵי הָאָדָם מִיּוֹם שֶׁנּוֹלַד הָאָדָם לְעוֹלָמִים, וַיִּצַר הַטּוֹב
בָּא לְאָדָם מִיּוֹם שֶׁבָּא לְהִטְהָר. וּמִתִּי בָּא אָדָם לְהִטְהָר?
כִּשְׁהוּא בֶן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים, אִזּוֹ מְזַדְּוֵג הָאָדָם בְּשִׁנְיָהֶם, אַחַד
מִיָּמִין וְאַחַד מִשְּׂמָאל. יִצַר טוֹב לְיָמִין, וַיִּצַר הָרַע לְשְׂמָאל.
וְאַלֶּהֶם הֵם שְׁנֵי מִלְאָכָיו מִמֶּשׁ מְמַנִּים, וְהֵם נִמְצְאִים תְּמִיד עִם
הָאָדָם. בָּא בֶן אָדָם לְהִטְהָר - אוֹתוֹ יִצַר הָרַע נִכְפָּה לְפָנָיו,
וְשׁוֹלֵט הַיָּמִין עַל הַשְּׂמָאל. וְשִׁנְיָהֶם מְזַדְּוֵגִים לְשׁוֹר אֶת הָאָדָם
בְּכָל דְּרָכָיו שֶׁהוּא עוֹשֶׂה. זֶהוּ שְׂכָתוּב בִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָךְ
לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ.

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

אם זְכוּתֵינו רַבִּים שׁוֹלְטִים כָּל מַחְנוֹת יֵצֵר הַטּוֹב עַד שְׁיִסְתַּלְקוּ
כָּל מַחְנוֹת יֵצֵר הָרַע

כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרָךְ (צא, יא): [זוהר ח"ב פ' בא (דף מ"א):]
וְקִדְּם שְׂבִיבָא אָדָם לְעוֹלָם הַזֶּה וַיֵּצֵא מִרְחֹם אָמוֹ - וַיֵּאבֵּק
אִישׁ עִמּוֹ. זֶה גְבֻרֵיִאל, בְּאוֹתוֹ אָבֵק שֶׁל עֶפְרָ שְׁנֵאֲמֵר (שם ב)
וַיֵּצֵר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְרָ מִן הָאָדָמָה. וְלַמַּד אוֹתוֹ
שְׁבָעִים לְשׁוֹן, וּמִשׁוּם זֶה וַיֵּצֵר, אֶחָד יֵצֵר טוֹב, שְׁלַמַּד אוֹתוֹ
שְׁבָעִים לְשׁוֹן, וְאֶחָד יֵצֵר הָרַע שְׁנֵאֲבֵק עִמּוֹ, שְׁנֵאֲמֵר כִּי נִגְע
בְּכַף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנְּשָׂה, וּמִצָּא מִמֶּנּוּ שְׁבָעִים לְשׁוֹן שְׁלַמַּד
אוֹתוֹ יֵצֵר הַטּוֹב. וְקִדְּם כָּל זֶה יָרְדוּ עִמּוֹ אַרְבָּעָה מְלָאָכִים,
שְׁנֵאֲמֵר בָּהֶם (תהלים צא) כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָךְ. אִם יֵשׁ לוֹ זְכוּת
אֲבוֹת - אֶחָד מִיְכָאֵל בְּזְכוּת אַבְרָהָם, וְהַשְּׁנֵי גְבֻרֵיִאל בְּזְכוּת
יִצְחָק, וְהַשְּׁלִישִׁי שְׂיֹרֵד עִמּוֹ נוֹרִיאֵל בְּזְכוּת יַעֲקֹב, וְהַרְבִּיעִי
רְפָאֵל בְּזְכוּת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וַיֵּצֵר הַטּוֹב מֵעֲלָיו.

וְאִם אֵין לוֹ זְכוּת - הוֹלְכִים עִמּוֹ אַרְבָּעָה: עוֹן, מִשְׁחִית,
אֶף וְחַמָּה, וַיֵּצֵר הָרַע מֵעֲלֵיהֶם לְדוֹן אוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא.
וְלִכְן פְּרִשׁוּהָ, רְשָׁע - יֵצֵר הָרַע שׁוֹפְטוֹ. צְדִיק - יֵצֵר הַטּוֹב
שׁוֹפְטוֹ. בֵּינוֹנִי - זֶה וְזֶה שׁוֹפְטוֹ. וְלִכְן אִם הוּא בֵּינוֹנִי,
גְּבֻרֵיִאל שֶׁהוּא יֵצֵר טוֹב, וְסַמָּ"ל שֶׁהוּא יֵצֵר הָרַע, זֶה וְזֶה
שׁוֹפְטוֹ. שְׁבָכֵל אָדָם יֵשׁ אַרְבָּעָה יְסוּדוֹת, אַרְבָּעָה מְלָאָכִים
יּוֹרְדִים עִמּוֹ מִיָּמִין, וְאַרְבָּעָה מִשְׁמָאל. אַרְבָּעָה מִיָּמִין:
מִיְכָאֵ"ל, גְּבֻרֵיִא"ל, רְפָאֵ"ל, נוֹרִיאֵ"ל. וְאַרְבָּעָה מִשְׁמָאל:
עוֹ"ן, מִשְׁחִי"ת, אֶ"ף וְחַמָּ"ה. מִצַּד הַגּוֹף מְטַטְרוֹ"ן יּוֹרֵד

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

עָלְיוּ מִיָּמִין, וְסִמָּא"ל מְשֻׁמָּאֵל. וְאִין אָדָם שְׂאִין בּוּ אַרְבַּעָה יְסוּדוֹת, אָבֵל כְּפִי הַיְסוּד שְׂיֻקְדִים בּוּ, כֶּךָ מִתְחִילִים הָאֲרַבְעָה הֵלְלוּ. אִם הַמְזָל שְׁלוֹ אַרְיִיָּה - מְקַדִּים מִיכָא"ל, וְאַחֲרָיו גְּבַרְיָא"ל, וְאַחֲרָיו נוּרְיָא"ל, וְאַחֲרָיו רְפָא"ל. וְאִם מְזָלוּ שׁו"ר - מְקַדִּים גְּבַרְיָא"ל, וְאַחֲרָיו מִיכָא"ל, וְאַחֲרָיו נוּרְיָא"ל, וְאַחֲרָיו רְפָא"ל. וְאִם מְזָלוּ נְשׁו"ר - מְקַדִּים נוּרְיָא"ל, וְאַחֲרָיו מִיכָא"ל, וְאַחֲרָיו גְּבַרְיָא"ל, וְאִם מְזָלוּ אָדָם - מְקַדִּים רְפָא"ל, וְאַחֲרָיו מִיכָא"ל, וְאַחֲרָיו גְּבַרְיָא"ל, וְאַחֲרָיו נוּרְיָא"ל. וְאוֹתָם שְׂמַצַּד יָמִין, מַצַּד שֶׁל מִיכָאֵל, כֹּל הַפְּנִים שְׁלוֹ הֵם רַחֲמִים, בְּעַל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, פְּנִים לְבָנִים, וְאָדָם זֶה גּוֹמֵל חֲסֵד, חֲסִיד וְחֹכֵם, אִם הִשְׁתַּדַּל בַּתּוֹרָה. וְאִם לֹא - בְּהַפֵּךְ, מַצַּד שֶׁל יֵצֵר הָרַע, גּוֹזֵל, טַפֵּשׁ, אִין בּוּ חֲסֵד. שְׁלֹא עִם הָאֲרִץ חֲסִיד. מַצַּד שֶׁל גְּבַרְיָאֵל, אַרְבַּעַת הַפְּנִים שְׁלוֹ דִּין, מֵדַת הַדִּין עַל הָרָשָׁעִים, וּמִתְגַּרָּה בָּהֶם, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוּהָ, מְתָר לְהַתְּגָרוֹת בְּרָשָׁעִים בְּעוֹלָם הַזֶּה. גְּבוּר בִּיצְרוֹ, יָרָא חֲטָא, יִהְיֶה דִּין, אִם יִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה וְגְבוּר בְּתַלְמוּדוֹ. בְּהַפֵּךְ מַצַּד שֶׁל יֵצֵר הָרַע - מִתְגַּרָּה בְּצַדִּיקִים, דִּין קָשָׁה לָהֶם, גְּבוּר בְּעִבְרָה לַעֲשׂוֹת אוֹתָהּ, אִינוּ יָרָא חֲטָא, וְגוֹנֵי פָּנָיו אָדָמִים, עָשׂוּ שׁוֹפֵךְ דָּמִים. מִי שְׂמְזָלוּ נְשׁו"ר אִינוּ רַחֲמָן הַרְבֵּה, וְלֹא מֵדַת הַדִּין הַרְבֵּה, אֲלֵא בִּינוּנֵי בִּיצְרֵי הַטּוֹב בְּמַדּוֹת הַטּוֹבוֹת שְׁלוֹ, וּבִינוּנֵי בִּיצְרֵי הָרַע בְּמַדּוֹת הָרָעוֹת, וְלוֹ פְּנִים לְבָנִים וְאָדָמִים. מִי שְׂמְזָלוּ אָדָם, מַצַּד הַטּוֹב, כָּלוּל מְכַל מַדּוֹת טוֹבוֹת, חֲסִיד וְחֹכֵם וְגְבוּר בַּתּוֹרָה, יָרָא חֲטָא, מְמַלָּא בְּכָל

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

מדות טובות, וגון פניו שחורים. ומצד של יצר הרע ממלא מכל המדות הרעות. ואם חטאי האדם רבים, שולטים עליו כל המחנות של היצר הרע, עד שמסתלקים ממנו כל מחנות היצר הטוב, וממליך על איבריו את סמאל וכל מחנותיו.

ואם זכיותיו רבים, שולטים כל מחנות יצר הטוב, עד שישתלקו כל מחנות יצר הרע, וממליך על כל איבריו המחנות של היצר הטוב. באותו זמן שולט עליו שם יהו"ה. ואם הוא בינוני, צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו. אלו מימינים לזכות, ואלו משמאלים לחובה, ומי שאלים - גובר. ולכן פרשה בעלי המשנה, לעולם יראה אדם עצמו כאלו כל העולם כלו תלוי בו.

צריך שלא יהא האדם מצוי בלא תורה ובלא מצוות אפלו שעה אחת

כי מלאכיו יצוה לה לשמרך (צא, יא): [זוהר חדש-חדש רות (דף קג)].
פתח רבי יודאי ואמר, (דברים ו) וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. מזוזות כתוב, מה הטעם? אלא אשריהם ישראל, שהם מציינים תמיד במצוות, בשבתם ובילכתם, בשכבם ובקומם, שכתוב בשבתך בביתך ובילכתך בדרךך ובשכבך ובקומך. ושיהיו ישראל מעטרים בתורה ובמצוות, כדי שידבקו תמיד בקדוש ברוך הוא, שכתוב ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים בלכם היום. וכל הדבק בקונו, אינו נזוק לעולם. ולא עוד, אלא ששני מלאכי השרת מלווין לו לאדם,

יב על פנים ישאונוך פן תגוף באבן רגלך: יג על שחל
 ופתן תדרוך תרמס כפיר ותנין: יד כי בי חשק ואפליטהו
 אשגבהו כי ידע שמו: טו יקראני ואענהו עמו אנכי

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

אחד בימינו ואחד בשמאלו, שכתוב (תהלים צא) כי מלאכי
 יצנה לך לשמרך בכל דרכיך. ולא עוד, אלא שאם תמיד
 מצוי במצוה, כבכבוד שהקדוש ברוך הוא נעשה לו שומר,
 שנאמר (שם קכא) ה' שמרך. מה עושה הקדוש ברוך הוא?
 נוטל מלאך ההולך בימינו, ומעמידו לפניו, והוא עומד
 במקומו, שנאמר ה' צלף עד יד מינך. ואותו המלאך שהוא
 משמאלו, מעמידו אחרי האדם, והקדוש ברוך הוא מימין
 ומשמאל. נמצא האדם נשמר מכל צדדיו, מי יוכל להזיק
 אותו. ועל בן צריך שלא יהא האדם מצוי בלא תורה ובלא
 מצוות אפלו שעה אחת. בביתו הקדוש ברוך הוא שומרו
 מבחוץ, והאדם מבפנים.

אלה שיודעים ומכונים לב ורצון - אשרי חלקם שהרי הקב"ה
 קרוב אליהם ומזמן כנגדם בשעה שקוראים לו הוא מזמן
 אליהם בשעה שהם בצרה הוא אצלם

כי בי חשק ואפליטהו וגו' (צא, יד): [זוהר ח"ג פ' חקת (דף קפ"ד).] אמר
 רבי שמעון, כאן צריך לגלות דבר. בא וראה, כל מי
 שיודע לסדר מעשה כראוי ולסדר דברים כראוי, זה בודאי
 מעורר את הקדוש ברוך הוא להמשיך דברים עליונים
 שמכשרים. (ואם לא, לא יכשר להם). ולא הכשר להם. אם כן,

**בְּצָרָה אֶחְלָצְהוּ וְאֶבְרַחְמוּ: מִן אֲרֶךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֵהוּ
וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:**

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

כָּל הָעוֹלָם יוֹדְעִים לְסֹדֵר מַעֲשֵׂה וּלְסֹדֵר דְּבָרִים, מֵה חֲשִׁיבוֹת הַצְּדִיקִים שִׁיּוֹדְעִים עֵקֶר הַדָּבָר וְהַמַּעֲשֵׂה, וְיוֹדְעִים לְכוֹן לֵב וְרִצּוֹן יוֹתֵר מֵאֵלּוּ הָאֲחֵרִים שֶׁלֹּא יוֹדְעִים כָּל כֶּף? אֲלֵא אֵלֶּה שֶׁלֹּא יוֹדְעִים עֵקֶר הַמַּעֲשֵׂה כָּל זֶה, אֲלֵא סִדּוֹר בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹתֵר, מוֹשְׁכִים עֲלֵיהֶם מְשִׁיכוֹת שְׂאֵחַר כְּתָפֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁלֹּא טָס בְּאוֹיֵר, שֶׁהַשְּׂגָחָה נִקְרָא. וְאֵלֶּה שִׁיּוֹדְעִים וּמְכַוְּנִים לֵב וְרִצּוֹן, מוֹצִיאִים בְּרֻכּוֹת מִמְּקוֹם הַמַּחְשְׁבָה, וְיוֹצִיאִים בְּכָל הַגְּזוּעִים וְהַשְּׂרָשִׁים בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁמִּתְבָּרְכִים עֲלֵיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְשֵׁם הַקְּדוֹשׁ מִתְבָּרֵךְ עַל יָדָם. אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם, שֶׁהָרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרוֹב אֲלֵיהֶם וּמְזַמֵּן כְּנִגְדָם. בְּשַׁעַת שְׁקוּרָאִים לוֹ הוּא מְזַמֵּן אֲלֵיהֶם. בְּשַׁעַת שֶׁהֵם בְּצָרָה הוּא אֶצְלָם. הוּא מְכַבֵּד אוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (תהלים צא) כִּי בִי חָשַׁק וְאֶפְלָטָהוּ אֲשַׁגְּבֵהוּ כִּי יֵדַע שָׁמַי.

כ"י ב"י - אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם הֵינּוּ שֵׁם קְדוֹשׁ מ"ב

כִּי בִי חָשַׁק וְאֶפְלָטָהוּ וְגו' (צא, יד): נווהר חדש תקונא קדמאה (דף קל"ו:)
ל"ב נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת חֲכָמָה, וְעֲלִיָּה בְּאֵרוֹ בְּעֲלֵי הַקְּבֵלָה נִגַּע בַּבַּת, וְכָלֵל בָּהּ כָּל הַמַּאֲמָרוֹת וְהַנְּתִיבוֹת. וְעֵשֶׂר הָאֲמִירוֹת וְשִׁלְשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת הֵן אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שְׂרָמֵז

❁ ————— ❁ ❁ ❁ ————— ❁ ❁ ❁

בָּהֶם מִשֵּׁה בְּשִׁיר שֶׁל פְּגָעִים. כִּי בִי חֶשֶׁק וּאֶפְלָטָהּ. כִּי
כִּי - אֶרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם. שֶׁבָּהֶם נִקְרָאת יָד הַגְּדֹלָה יָד הַחֲזָקָה
יָד רַמָּה.

ספר הזוהר הקדוש
המהולק

מנוקד, עם לשון הקודש
וכו:
ספר הזוהר
זוהר חדש
הקטן הזוהר

המהולק ל- 960 קונטרסים (כ- 32 כרכים).
הלימוד מהולק לשנה אחת ושלוש שנים.

בקרוב יופיע בע"ה

באו וטלו חלק בזכות המיוחדת של
"סיום הזוהר"
ע"י לימוד 6 עמודים בלבד!
 תוך מספר דקות (כ-7 דקות) הנך מסיים את הזוהר.

ותשאל כיצד?

התכנית ערוכה באופן של חלוקת הזוהר השלם,
הכולל 5760 עמודים ל- 960 חוברות ("תתק"ס")
דהיינו 32 ארצות כשבכל ארצה יש 30 חוברות
ובכל חוברת 6 עמודים של דפים זוהר הקדוש (עם לשון הקודש).
וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו.
ונחשב לכל אחד אחד כאילו סיים כל הזוה"ק.

דרישות יצא דרושים
כל העולים בפניג'ין לפני כרית אבארה וכו'
טכנית יצא מוסמך למכירת ספרים
ש"י (מכונתם היענית)

שלו מעור הרוצים לקנות את הסם ולחגג לילות סאטן
מסודר כ-10 סרטים לכו כמות, מודרנע קצרים כסמיות,
במפתח, כישבים, במסר גדול בפניות החרוזיות מודל
מומחם ליועץ: 848-63634

ספר הזוהר הקדוש
המהולק - ללא יוני השנה
המחיר רק 100 ₪

סיום הזוהר במנוח הקדש
בכית התבנית החדשית - ביטות, וכל וכו.
כל סדר מהולק ל- 30 איש
ובד' יוכלו לסיים כל הזוה"ק
היחי כאיש אחד.

דרישות:
03-4353709
מכ: 052-4877914/054-9531936
מסר: 050-4210915
מסל: 052-7159754/0504101341

ע"פ הפניג'ין:
054-2240932
מסל: 054-9788564
מכ: 09-8180848
מסל: 09-8232482

לתרומות ולהנצחות: 054-8436784

צב א מזמור שיר ליום השבת: ב מזב להורות

שימוש תהלים

לראות נסים גדולים

מזמור שיר ליום השבת (צב, א): [שימוש תהלים לפרק צב] אל נקמות, ה' רועי לא אחסר, יענך ה' ביום צרה, לה' הארץ ומלואה, ומזמור לתודה, מסוגלים לעלות לגדולה קח קדרה חדשה ומלא יתה מיא ותן בה הדס וגפנים, ואמור עליה אלו המזמורים ג"פ ותרחץ מאותן המים, ואח"כ משח מאותן המים גופך ופניך והתפלל לה' לצד צפון ותראה נסים גדולים.

זוהר תהלים

מַרְשׁ שְׁבַח פָּרַק שִׁירָה זֶה שֶׁל שַׁבַּת וּמִי אָמַר

מזמור שיר ליום השבת (צב, א): [זוהר ח"ב פ' תרומה (דף קל"ח).]

הַתְּשַׁבַּח הַזֶּה אָדָם הָרֵאשׁוֹן אָמַר אוֹתָהּ בְּשַׁעַה שְׁגַרְשׁ מִגֵּן עֵדֶן, וּבָאָה שַׁבַּת וְהִגָּנָה עָלָיו. וּבְאֲרוּךְ הַחֲבָרִים, אֶת הַתְּשַׁבַּח הַזֶּה מְשַׁבַּח הָעוֹלָם הַתְּחַתּוֹן אֶת הָעוֹלָם הָעֵלְיוֹן, יוֹם (שהכל בו) שֶׁהוּא כָּל שַׁבַּת, הַמְּלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוֹ. וְזֶהוּ מְזֻמָּר שִׁיר, וְלֹא כְּתוּב מִי אָמַר אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרָנוּ. לְיוֹם הַשַּׁבַּת - הַיּוֹם הָעֵלְיוֹן, הַשַּׁבַּת הָעֵלְיוֹנָה. זו שַׁבַּת וְזו שַׁבַּת. מֵה בֵּין זֶה לָזֶה? אֵלֶּא שַׁבַּת סֵתָם זו שַׁבַּת שֶׁל עָרֵב שַׁבַּת. יוֹם הַשַּׁבַּת זו שַׁבַּת שֶׁלְמַעֲלָה. זֶה יוֹם וְזֶה לִילָה. (שמות לא) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבַּת - הַרְי לִילָה, סוּד שֶׁל נִקְבָּה. (שם כ) זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת - הַרְי יוֹם, סוּד שֶׁל זָכַר. וְלִכְּן מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבַּת. וּמִצָּאֵנוּ בְּכִמָּה מְקוֹמוֹת, שֶׁהָעוֹלָם הַתְּחַתּוֹן עוֹלָה בְּשֵׁם וּבָא סֵתָם, כְּמוֹ זֶה - וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה, וַיְכַמּוּ (שמות כד) וְאֵל מֹשֶׁה אָמַר

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

עֲלֶה אֶל ה'. כָּלֶם שֵׁם נִסְתָּר וְלֹא עוֹלָה בּוֹ, (אלא) (והכל) מִשׁוֹם שֵׁישׁ בּוֹ דְרָגָה עֲלִיּוֹנָה, וְאֵל הַדְרָגָה הָעֲלִיּוֹנָה הוּא לֹא עוֹלָה בְּשֵׁם. אֹרֶת הַמְנוּרָה לֹא עוֹלָה בַּיּוֹם בְּאֹרֶת הַשֶּׁמֶשׁ, וְעַל זֶה לֹא עוֹלָה בְּשֵׁם. וְכָל אֱלֹהֵי תִשְׁבְּחוֹת הַשַּׁבָּת, שֶׁהִיא כְבוֹד (יום השבת, שהיא תשכחת) הַיּוֹם, הִיא תִשְׁבַּחַת עֲלִיּוֹנָה עַל כָּל שְׂאֵר הַיָּמִים. (וכל אלו התשבחות התקינו בתקון של שבת, שהיא עולה להתעטר בעטרות עליונות, מקומות קדושים על כל שאר הימים).

מזמור שיר ליום השבת - ליום השבת מזמור

מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת (צב, א): [זוהר ח"ג פ' אחרי מות (דף ע"ט):] אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב (ישעיה 10) וְהָיָה מִדֵּי חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ. לָמָּה שְׁקוּל זֶה בְּזָהָה? אֲלֵא הַכֹּל בְּדְרָגָה אַחַת עוֹלָה. זֶה מְזַדְּוֵג עִם זֶה, וְשִׁמְחָה שֶׁל זֶה עִם זֶה לֹא נִמְצְאוּ, אֲלֵא כְּשִׁמְתַּגְּלָה הָעֵתִיק הַקָּדוֹשׁ, אָז זוֹהֵי חֲדוּת הַכֹּל. וְשִׁנְיָנוּ, כְּתוּב (תהלים צב) מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת, לַיּוֹם הַשַּׁבָּת מִמָּשׁ. הַשַּׁבַּח שְׁמַשְׁבַּח הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי נִמְצְאוּ שְׁמִיחָה, וְנִשְׁמָה מִתּוֹסַפֵּת. שְׁהִרֵי הָעֵתִיק הַתַּגְּלָה, וְהַזְּוִיג יִזְדַּמֵּן.

יום השביעי משבח ואומר

מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת (צב, א): [זוהר חדש פ' בראשית (דף כב).] אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב, לֹא יֵשֵׁב הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כְּסֹא כְבוֹדוֹ, עַד שֶׁבָּא שַׁבָּת וְנִתְעַלָּה וְיֵשֵׁב עַל כְּסֹאוֹ. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, וְהִרֵי קֹדֶם שְׁנִבְרָא הָעוֹלָם יֵשֵׁב הִיָּה הָיָה וְהִיָּה.

לִיְהוָה וְאֵלֵינוּ וְלִזְמוֹר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: ג' לְהַגִּיד בְּבִקְרָךְ

זוהר תהלים

אמר רבי יהודה, אם משמיע לנו שעל פסא כבודו ממש הוא - לא. אלא כך שנינו, עד שלא נברא העולם לא היה מי שיקלס את הקדוש ברוך הוא ויפיר אותו. כיון שברא עולמו, ברא המלאכים וחיית הקדש, השמים וכל צבאם, וברא את האדם, וכלם מוכנים לשבח ליוצרים ולפארו. ועדין לא היה פאר ושבח לפניו, עד שנכנס שבת ושקטו כלם, ופצחו רנה ושבחה העליונים והתחתונים, ואז ישב על פסא כבודו. כלומר, אזי היה מי שיפיר את כבודו (בוראו) וישבח לכבודו. ואמר רבי יהודה, אין לך שבח וקלוס לפני הקדוש ברוך הוא כמו שבחו של שבת העליונים ותחתונים כלם משבחים לו כאחד, ואפלו יומו של השבת ממש משבח לו, זהו שכתוב (תהלים לב) מזמור שיר ליום השבת.

זהו גדל וחזק כח התשובה ואני לא ידעתי! התחיל לשבח לרבוננו ולהודות לו פתח ואמר מזמור שיר ליום השבת טוב להודות

טוב להודות ליהוה וגו' (צב, ב): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף טז:)] כיון שאמר קין גדול עוני מנשוא, מחל לו הקדוש ברוך הוא חצי מענשו. משום שגזר עליו בהתחלה ואמר לו נע ונד תהיה בארץ, ועכשו נשאר בנוד בלבדו. זהו שכתוב ויצא קין מלפני ה' וגו'. כלומר, שכשיצא מלפני ה' היה בשביל להיות נד בארץ ולא נע. ועוד אמרו, כשיצא קין מלפני ה', אמר לו

חֶסֶדְךָ וְאַמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת: ד' עָלַי עֵשׂוֹר וְעָלַי נָבֵל עָלַי

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

אָדָם: בְּנִי, מַה נַּעֲשֶׂה עַל דִּינְךָ? אָמַר לוֹ קִיֵּן: אָבָא, כָּבֵר הַתְּבַשְׂרֵתִי שֶׁמַּחֲלֵ לִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּנוֹד בְּלִבְדוֹ. אָמַר לוֹ: הֵיאָךְ הוּא? אָמַר לוֹ: מִשׁוֹם שְׁחָטָאתִי וְהוֹדִיתִי לְפָנָיו. אָמַר אָדָם: וְכִי זֶהוּ גָדֵל וְחֹזֵק כַּחַ הַתְּשׁוּבָה וְאֲנִי לֹא יָדַעְתִּי?! הַתְּחִיל לְשַׁבַּח לְרַבּוֹנוֹ וּלְהוֹדוֹת לוֹ. פָּתַח וְאָמַר (תהלים צב) מְזִמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַה'. כְּלוּמַר, טוֹב לְשַׁבַּח וּלְשׁוֹב וּלְהוֹדוֹת לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. עַד כֵּן כֹּאן הַתּוֹסַפְתָּא.

מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ ה' - זֶה מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית. מֵאֵד עֲמָקוֹ
מִחֻשְׁבַּתֶיךָ - אֵלּוֹ סִתְרֵי תוֹרָה

טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וְגו' (צב, ב): [זוהר חדש פ' בראשית (דף יא:)] רַבִּי לֵוִי אָמַר, כְּתוּב (תהלים צב) מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ ה' מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֻשְׁבַּתֶיךָ. מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ ה' - זֶה מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית, שֶׁהֵם מַעֲשָׂיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֻשְׁבַּתֶיךָ - אֵלּוֹ סִתְרֵי תוֹרָה.

לְהַגִּיד בְּבִקְרַח חֶסֶדְךָ וְאַמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת

וְאַמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת וְגו' (צב, ג): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף לו:)] וְתַקַּח מִפְּרִיּוֹ, הֲרֵי שְׁנִינוּ שֶׁסְּחָטָה עָנְבִים וְנִתְּנָה לוֹ, וְגַרְמּוֹ מוֹת לְכָל הָעוֹלָם. שֶׁהֲרֵי אֵילָן זֶה בּוֹ שׁוֹרֵה הַמּוֹת, וְהוּא אֵילָן שְׁשׁוּלֵט בְּלִילָה. וְכִשְׁהִיא שׁוּלֵטָה, כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם טוֹעֲמִים טַעַם מוֹת. אֲלֹא אוֹתָם בְּנֵי הָאָמוּנָה מְקַדְמִים וְנוֹתְנִים לָהּ

הַיּוֹנִין בְּכַנּוֹר: הַ כִּי שִׁמְחַתְנִי יְהוָה: יְהוָה בְּפַעֲלָךְ
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֶּן: וּ מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה:

— זוהר תהלים —

נִפְשָׁם בְּפַקְדוֹן. וּבְגִלְלָה שֶׁהוּא בְּפַקְדוֹן, חוֹזְרוֹת הַנְּפָשׁוֹת
לְמִקּוֹמָם, וְעַל זֶה (תהלים צב) וְאַמוֹנַתְךָ בְּלִילוֹת כְּתוּב.

וְגָרְעוּ מֵאֲדָם שְׁבָעִים שָׁנִים וְהַעֲלָה אוֹתָם הַקֶּבֶ"ה לְדוֹד

כִּי שִׁמְחַתְנִי יְהוָה בְּפַעֲלָךְ וְגו' (צב, ה): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף
(ה.)) זֶה סֵפֶר תּוֹלְדַת אָדָם - לְדַמְיוֹתָיו. אָמַר רַבִּי יִצְחָק,
הֲרָאֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם דְּמִיּוֹת שֶׁל כָּל אוֹתָם דּוֹרוֹת
שְׂיָבִאוּ לְעוֹלָם, וְכָל חַכְמֵי הָעוֹלָם וּמַלְכֵי הָעוֹלָם שֶׁעַתִּידִים
לְעַמֵּד עַל יִשְׂרָאֵל. הַגִּיעַ לְרֵאוֹת אֶת דּוֹד מְלֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁנּוֹלַד
וּמַת. אָמַר לוֹ, [אמרו] מִהַשָּׁנִים שְׁלִי [אוסוף] אֵלּוּהָ לוֹ שְׁבָעִים
שָׁנִים. וְגָרְעוּ מֵאֲדָם שְׁבָעִים שָׁנִים וְהַעֲלָה אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְדוֹד. וְעַל זֶה שִׁבַּח דָּוִד וְאָמַר, (תהלים צב) כִּי
שִׁמְחַתְנִי ה' בְּפַעֲלָךְ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֶּן. מִי גֵרַם לִי חֲדוּהָ
בְּעוֹלָם [הזוהר]? פַּעֲלָךְ, זֶהוּ אָדָם הֲרֵאשׁוֹן שֶׁהוּא פִּעְלוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא פִּעְלוֹ שֶׁל בֶּשֶׁר וְדָם, מַעֲשֵׂה יָדָיו
שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא מִבְּנֵי אָדָם. וְעַל זֶה גָּרְעוּ אוֹתָם
שְׁבָעִים שָׁנִים מֵאֲדָם מֵאֶלֶף שָׁנִים שֶׁהָיוּ לוֹ לְהַתְקִים בָּהֶם.
וְהֲרָאֵה לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל חַכְמֵי דוֹר וְדוֹר, עַד
שֶׁהִגִּיעַ לְדוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא, וְרָאֵה תוֹרָה שְׁלוֹ וְשִׁמַּח.
רָאֵה מִיתָתוֹ וְהִתְעַצֵּב. פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קלט) וְלִי מַה יִּקְרוּ
רַעֲיָךְ אֵל מֶה עֲצָמוֹ רֵאשִׁיָּהֶם.

מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֻשְׁבְּתֵיךָ: זֵ אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וּבִסִּיל לֹא

זוהר תהלים

כְּמֹה טַפְשִׁים אוֹתָם בְּנֵי הָעוֹלָם שְׁלֹא מִשְׁגִּיחִים וְלֹא יוֹדְעִים וְלֹא מוֹסַתְכָלִים לְדַעַת אֶת דְּרָכֵי הַקְּב"ה עַל מִזֶּה הֵם עוֹמְדִים בְּעוֹלָם מִי מוֹעֵב אוֹתָם לְדַעַת? טַפְשׁוֹתָם, כִּי לֹא עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה

אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע (צב, ז): [זוהר ח"ג פ' אחרי מות (דף ע"ה:)] בְּפַעַם

אֶחָדָה הָיָה רַבִּי אַבְא הוֹלֵךְ אֶל רַבִּי שְׁמַעוֹן, נִכְנַס לְעִירוֹ, מָצָא אוֹתוֹ שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב וְדוֹרֵשׁ (תהלים צב) אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וּבִסִּיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת. אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וְגו', כְּמֹה טַפְשִׁים אוֹתָם בְּנֵי הָעוֹלָם שְׁלֹא מִשְׁגִּיחִים וְלֹא יוֹדְעִים וְלֹא מוֹסַתְכָלִים לְדַעַת אֶת דְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל מִזֶּה הֵם עוֹמְדִים בְּעוֹלָם, מִי מוֹעֵב אוֹתָם לְדַעַת? טַפְשׁוֹתָם, כִּי לֹא עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה. שְׁאֵלוּ עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, הֵיוּ יוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּבִסִּיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת, שְׁלֹא מִתְבּוֹנֵן וְלֹא יוֹדַע הַהֲנַהֲגוֹת שֶׁל זֹאת בְּעוֹלָם. (שאף על גב) שֶׁדָּן אֶת הָעוֹלָם בְּדִינֵי וְרוּאִים אֶת דִּינֵיהָ שֶׁל זֹאת הִזּוּ שְׁמַגִּיעִים לְבִנְי אָדָם שֶׁהֵם צְדִיקִים, וְלֹא מַגִּיעִים עַל הַרְשָׁעִים הַחַיִּיבִים שְׁעוֹבְרִים עַל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, שְׁכַתּוֹב בְּפָרוּחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֹשֵׁב וְגו'. שְׁאֵת הָעוֹלָם הַזֶּה הֵם יוֹרְשִׁים אוֹתוֹ בְּכָל צְדָדָיו, וְהַדִּינִים לֹא מַגִּיעִים אֲלֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֶלְמָלָא שְׁדוּר הַמֶּלֶךְ הוֹדִיעַ אוֹתוֹ בְּסוּף הַכְּתוּב, לֹא הֵינּוּ יוֹדְעִים, שְׁכַתּוֹב לְהַשְׁמִדָם עַד, לְהַשְׁמִידָם מֵאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְשִׁיְהִיו עֹפֵר תַּחַת רַגְלֵי הַצְּדִיקִים, שְׁכַתּוֹב (מלאכי ג) וְעִסוֹתָם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֶפְרַת תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם.

יבין את זאת: ה בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל
פעלי און להשמדם עדי עד: ט ואתה מרום לעולם
יהוה: י כי הנה איבך יהוה: כי הנה

זוהר תהלים

עוד יש סוד אחר בזה על שהקדוש ברוך הוא מאריך רגזו עם
הרשעים בעולם הזה

בפרח רשעים כמו עשב (צב, ח): [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף רכ"ג):
פתח ואמר, (תהלים צב) בפרח רשעים כמו עשב ויציצו
כל פעלי און להשמדם עדי עד. הפסוק הזה פרושהו. אבל
בא וראה, בפרח רשעים כמו עשב, כעשב הזה שהוא בלבש
בארץ והוא יבש, כששורים בו מים הוא פורח, ואותו יבש
פורח. וכאילן הזה קצוץ שצץ מחדש, ולא מעלה אלא אותם
פארות לצד זה ולצד זה, שהם ענפים שעולים, ולעולמים לא
עולה אילן כפי שהיה בראשונה להיות אילן, וכל זה
להשמדם עדי עד, לעקרם מהשרשים ומהכל.

עוד יש סוד אחר בזה, על שהקדוש ברוך הוא מאריך רגזו
עם הרשעים בעולם הזה, משום שהעולם הזה הוא
חלק של הצד האחר, והעולם הבא הוא צד הקדשה. והוא
חלק הצדיקים, שהצדיקים יהיו בו בעטרת הכבוד של
רבונם. ושני הצדדים הללו עומדים זה כנגד זה. זה צד
הקדשה, וזה הצד האחר שטמא. זה עומד לצדיקים, וזה
עומד לרשעים. והכל זה כנגד זה. אשרי הצדיקים שאין להם
חלק בעולם הזה, אלא בעולם הבא.

אִיבִיךָ יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעֻלֵי אָוֶן: יא וּתְרָם בְּרֵאִים
 קַרְנֵי בִלְתֵי בְשִׁמֵן רַעְנָן: יב וּתְבַט עֵינֵי בְשׁוּרֵי בַקָּמִים
 עָלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנֵי: יג צְדִיק בַּתְמָר יִפְרַח בְּאֶרֶז
 בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: יד שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

מה תמר בין שגוזרים אותו לא עולה עד זמן רב - אף כף צדיק בין שאבד מן העולם לא עולה אחר תחתיו עד זמן רב צדיק בתמר יפּרח (צב, יג): [זוהר ח"א פ' לך לך (דף צב.ג.)] רבי יצחק פתח ואמר, צדיק בתמר יפּרח, מפני מה הקיש צדיק לתמר? מה תמר בין שגוזרים אותו לא עולה עד זמן רב - אף כף צדיק, בין שאבד מן העולם, לא עולה אחר תחתיו עד זמן רב. כארז בלבנון ישגה - אף כף גם. בתמר יפּרח - מה תמר לא עולה אלא זכר ונקבה, אף כף הצדיק לא עולה אלא זכר ונקבה. הזכר צדיק והנקבה צדקת, כמו שאברהם ושרה. כארז בלבנון ישגה - מה הארז בלבנון עליון על הכל והכל יושבים תחתיו - אף כף הצדיק הוא עליון על הכל והכל יושבים תחתיו. והעולם אינו עומד אלא על צדיק אחד, שכתוב (משלי י) וצדיק יסוד עולם. ועליו העולם עומד, ובגללו נסמך, ועליו נשתל. רבי יהודה אמר, והרי שנינו שעל שבעה עמודים העולם עומד, ככתוב (שם ט) חצבה עמודיה שבעה. אמר לו רבי יוסי, כף הוא ודאי, אבל [כאן] כל האחרים בשביעי הם עומדים, שהיא סמך של העולם, והוא צדיק, וזה משקה [את העולם] ומררה את העולם [מן הכל] וזן לכל, ועליו

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

כְּתוּב (ישעיה ג) אִמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב כִּי פְרִי מַעֲלִילֶיהָ יֵאכְלוּ, וְכְתוּב (תהלים קמה) טוֹב ה' לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הָרִי כְּתוּב (בראשית ב) וְנָהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. זֶה הוּא הָעֵמּוּד שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עָלָיו וְהוּא מְשַׁקֵּה לְגֵן [העדן], וְהַגֶּן נִשְׁקָה מִמֶּנּוּ, וּמִמֶּנּוּ עוֹשֶׂה פְרוּת. וְכָל הַפְּרוֹת פּוֹרְחִים בְּעוֹלָם וְהֵם הַקְּיוּם שֶׁל הָעוֹלָם, הַקְּיוּם שֶׁל הַתּוֹרָה. וּמֵי הֵם? נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם פְּרִי מַעֲשָׂיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמִשּׁוּם כֵּךְ בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים עוֹלוֹת. וּכְשֶׁנַּחֲלֵק הַלַּיְלָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא לְגֵן הָעֵדֶן לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ בָּהֶם. בְּמֵי? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּכֵלֶם. בֵּין אוֹתָם שְׁמִדוֹרָם בְּעוֹלָם הַהוּא, וּבֵין אוֹתָם שְׁיוֹשְׁבֵים בְּמִדְוֶרָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּכֵלֶם מִשְׁתַּעֲשֵׂע הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה.

שְׁתוּלִים בְּבֵית ה' - לְזִמְנוֹ שֶׁל מוֹלָךְ הַמּוֹשִׁיחַ

צְדִיק כְּתָמַר יַפְרֹחַ (צב, יג): [זוהר ח"ג פ' ויקרא (דף ט"ז)] רַבִּי אָבָא הִיָּה יוֹשֵׁב לְפָנָי רַבִּי שְׁמַעוֹן. נִכְנַס רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב (תהלים צב) צְדִיק כְּתָמַר יַפְרֹחַ וְגו'. צְדִיק כְּתָמַר, מֵה זֶה כְּתָמַר? שֶׁהָרִי מְכַל הָאֵילָנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, אֵין מִי שְׁמַתְעֵכֶב לְפָרַח כְּמוֹ תָמַר שְׁעוֹלָה לְשִׁבְעִים שָׁנִים. מֵה הַטַּעַם כְּתָמַר? אֶלָּא אָף עַל גַּב שֶׁהַפְּתוּב מְעִיד, הַחֲבָרִים כֵּלֶם אֵין רוֹצִים לְגָלוֹת. אָבָל צְדִיק כְּתָמַר יַפְרֹחַ, זֶה נֹאמֵר עַל גְּלוֹת בְּכָל, שֶׁהָרִי לֹא שָׁכַח שְׁכִינָה לְמִקּוּמָה אֶלָּא לְסוּף שִׁבְעִים שָׁנָה. זֶהוּ שְׁכַתוּב (ירמיה כט) כִּי לְפִי מְלֹאֵת לְבָבְךָ לְסוּף שְׁבָעִים שָׁנָה אֶפְקֹד אֶתְכֶם. וְזֶהוּ צְדִיק כְּתָמַר יַפְרֹחַ,

אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: מו עוֹד יִנּוּבֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים
וְרַעְנָנִים יִהְיוּ: מז לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא
(עלתה) עוֹלָתָהּ בּוֹ:

— זוהר תהלים —

שְׁעוֹלָה זָכַר וּנְקֵבָה לְשִׁבְעִים שָׁנָה. צְדִיק - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא, זֶהוּ שְׁפָתוֹב (תהלים יא) כִּי צְדִיק ה' צְדָקוֹת אָהֵב. וְכָתוֹב
(שמות ה) ה' הַצְּדִיק. וְכָתוֹב (ישעיה ג) אָמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב.

כָּאֲרִז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה. מֵה זֶה אֲרִז? זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
שְׁפָתוֹב בְּחוֹר כָּאֲרִזִּים. (שירושב על כסא של יעקב השלם)
בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה, בְּלִבְנוֹן וְדָאִי, וְזֶהוּ הָעֵדֶן שְׁלֹמְעֵלָה, שְׁעֵלִי
כְּתוֹב (שם סד) עֵינַי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ. וְהָאֲרִז הַזֶּה בְּאוֹתוֹ
מְקוֹם עֲלִיּוֹן יִשְׁגָּה. וְזֶה בְּגִלּוֹת הָאֲחֻרּוֹנָה הוּא כְּמוֹ הָאֲרִז הַזֶּה
שְׁמַתְעֵכֶב לְעֹלוֹת. וּמִשְׁעָה שְׁעוֹלָה עַד שְׁעוֹמֵד בְּקִיּוּמוֹ הוּא
יוֹם, וְתַחֲלַת הַיּוֹם הָאֲחֵר עַד שְׁעוֹשָׁה צַל בְּאוֹר הַיּוֹם. וְהָאֲרִז
לֹא עוֹלָה אֶלָּא בְּעֵדוֹן שֶׁל הַמַּיִם, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (במדבר כד)
כָּאֲרִזִּים עָלִי מַיִם. כִּךָּ אֲרִז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה. שְׁמִשָּׁם יוֹצֵא הַמַּעַיִן
וְהַנְּהַר שֶׁל הַמַּיִם לְהַשְׁקוֹת. וְאֲרִז זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
שְׁפָתוֹב (שיר ה) בְּחוֹר כָּאֲרִזִּים. שְׁתוֹלִים בְּבֵית ה' - לְזַמְנוֹ שֶׁל
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. בְּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ - בְּתַחֲתֵי הַמַּתִּיִּם. עוֹד
יִנּוּבֹן בְּשִׁיבָה - בְּאוֹתוֹ יוֹם שְׁהָעוֹלָם יִמָּצֵא חֶרֶב. דְּשָׁנִים
וְרַעְנָנִים יִהְיוּ - לְאַחַר שְׁפָתוֹב (ישעיה סו) הַשְּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים
וְהָאֲרִץ הַחֲדָשָׁה. וְאִז, (תהלים קד) יִשְׂמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו כְּתוֹב. וְכֹל
כִּךָ לְמָה? (תהלים צב) לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר ה' צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ.

צג א יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה
 עוֹ הַתְּאֹזֵר אֶף תִּבּוֹן תִּבְלֵ בַל תִּמּוֹט: ב נְבוֹן בְּסֵאֶךָ
 מֵאֵז מַעֲוָלִים אֶתָּה: ג נְשָׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נְשָׂאוּ
 נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּבָרֵם: ד מִקְלוֹת מִים רַבִּים

— שִׁמּוֹשׁ תֵּהִלִּים —

לנצח בעל דינו

ה' מלך גאות לבש (צג, א): [שימוש תהלים לפרק צג] טוב לאמרו לנצח בעל דינו.

— זוהר תהלים —

כִּיּוֹן שִׁקְבְּלוּ יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה עַל הַר סִינַי אֶז הַתְּבַשֵּׁם הָעוֹלָם
 וְהַתְּקִימוּ שָׁמַיִם וְאָרֶץ

ה' מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ וְגו' (צג, א): [זוהר ח"ב פ' יתרו (דף צ"ד.)] כִּיּוֹן
 שִׁקְבְּלוּ יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה עַל הַר סִינַי, אֶז הַתְּבַשֵּׁם הָעוֹלָם,
 וְהַתְּקִימוּ שָׁמַיִם וְאָרֶץ, וְנוֹדַע הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה וּמְטָה,
 וְהַתְּעֵלָה בְּכַבּוּדוֹ עַל הַכֹּל. וְעַל אוֹתוֹ יוֹם כְּתוּב, (תהלים צג) ה'
 מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ ה' עוֹ הַתְּאֹזֵר. וְאֵינן עוֹ אֶלָּא תּוֹרָה,
 שֶׁנֶּאֱמַר (שם כט) ה' עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.
 בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

בְּגִי"א אֵב לִי"ג מְדוּת - שֶׁהֵם וְאִו

נְשָׂאוּ נְהָרוֹת ה' נְשָׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם וְגו' (צג, א): [זוהר חדש ספרא
 תנינא (דף ק"ח.)] וּבִגְאֻלָּה הָאֲחֵרוֹנָה, תּוֹרָה תְּהִיָּה לְיִשְׂרָאֵל

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

כְּמוֹ שֶׁהֵימָּן, שְׁנֵאֵמַר בְּךָ, הַרְוֵעָה הַנְּאֻמָּן, (שם) וַתִּשָּׂם בְּסוֹף עַל שִׁפְתַי הַיָּאֵר. בְּסוֹף פִּי יָמִים, דְּרָגָה שֶׁל גְּאֻלָּה, נֵאֵמַר בְּךָ וַתִּשָּׂם בְּסוֹף עַל שִׁפְתַי הַיָּאֵר, שֶׁהוּא אוֹר הַתּוֹרָה, הָעֵמּוּד הָאֲמֻצָּעִי. שִׁפְתוֹ הַשְּׂכִינָה. בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן אֵלּוֹ הַטְּפוֹת שֶׁהָיוּ יוֹצְאוֹת מִהַסְּלַע, שֶׁהֵן פְּסָקֵי הַלְּכוֹת, נֵאֵמַר בְּהֵם (תהלים צג) נִשְׂאוּ נְהָרוֹת ה'. שְׁתֵּי טְפוֹת שֶׁהֵן צִרִי, עוֹלוֹת עִם שְׁנֵי וָיִ"ם וְנֹעֲשִׂים נְהָרוֹת. וְאוֹתָהּ הַנִּקְדָּה הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁהִיא סְגוּלַתָּא, הַתְּעַלְתָּה עַל כְּנַפְיָהֶם. וְעַלִּיתוּ בְּאִיזָה מְקוֹם הוּא? אֵלָּא אֵלּוֹ שְׁנֵי נְהָרוֹת הֵם אָבָא וְאֵמָא. מִצַּד הַבַּיִת שֶׁל הַמְּלֶךְ נִקְרְאוּ טְפוֹת, שְׁנֵאֵמַר בְּהֵם וְיִיצֹר, (ישעיה כו) כִּי בִּיהַי ה' צוֹר עוֹלָמִים. צִיר שְׁנֵי עוֹלָמוֹת דְּקִים. הָעוֹלָמוֹת שֶׁל בַּת הַמְּלֶךְ הֵם מִמְטָה לְמַעְלָה. מִצַּד הָעֵמּוּד הָאֲמֻצָּעִי נִקְרְאוּ נְהָרוֹת, וּמִשׁוּם זֶה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת. לְמִי? לְאוֹתָהּ סְגוּלַתָּא, מַעְלִים אוֹתוֹ כְּתִ"ר עַל גְּבִיָּהֶם י י י לְהִיּוֹת כּוֹלָל סְגוּלַתָּא, וּמִתְעַטְרַת בּוֹ בְּשִׁלְשָׁה כְּתָרִים, שֶׁהֵם כְּתָר כְּהֵנָּה וְכְתָר מְלָכוֹת, וְכְתָר תּוֹרָה עַל גְּבִיָּהֵן. וְכָךְ הֵם שְׁלֹשָׁה נְהָרוֹת וָיִוִ' וְשְׁלֹשׁ יוֹדִי"ם וְשְׁלֹשׁ וָיִ"ם רְמוּזִים בְּשִׁלְשָׁה רְאשֵׁי תְבוֹת שֶׁהֵם וָיִסַע וָיִבָּא וָיִט. שְׁנַיִם שֶׁהֵם אָבָא וְאֵמָא מַעְלִים כְּתָר עַל כְּנַפְיָהֶם.

נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. הֵם חֹסֵד גְּבוּרָה, עֲלִיָּהֶם נֵאֵמַר נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. מִי קוֹלָם? הָעֵמּוּד הָאֲמֻצָּעִי, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל שׁוּרֵק לְמַעְלָה. הַשְּׁלִשְׁלֵת כּוֹלְלַת שְׁלֹשׁ נִקְדוֹת בְּקִשׁוּר אֶחָד שֶׁל הָעֵמּוּד הָאֲמֻצָּעִי, שְׁעָלְיוֹ נֵאֵמַר (ירמיה ב) וְאֲנֹכִי נִטְעַתִּיךָ שׁוּרֵק כְּלָה זָרַע אֲמַת. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּקִים, הֵם נִצְחָ

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

וְהוֹד. לֹא כָּתוּב נִשְׂאוּ, אֶלָּא יִשְׂאוּ, וְהֵם סְגוּל, שְׁהִיא נִקְדָּה
 מִצַּד הַשְּׂכִינָה, הִיא נִקְדָּה לְמַטָּה, שְׁצַדִּיק שְׂכִינָה תַּחַת רַגְלִים,
 שְׁהֵם יִרְכְּתֵי צְפוּן. זֶהוּ שְׂכָתוּב (תהלים מח) יִפֶּה נוֹף
 מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ וְגו'. כִּשְׁהִיא נִקְדָּה וְד' תַּחַת יִרְכֵי אֲמַת,
 נִקְרֵאת הַר צִיּוֹן, הַר נְמוּן. וְנִקְרֵאת מִצַּד שֶׁל צַדִּיק דְּכָיִם,
 ד"ף י"ם. דָּךְ כָּלוּל מִכ"ד אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וּבָהֶם אֵל יֵשֵׁב דָּךְ נִכְלָם. יָם נִקְרֵאת
 מִצַּד שֶׁל הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, כְּלוּלָה מִחֲמָשִׁים אוֹתִיּוֹת שְׂכָלוֹת
 בְּקִרְיַת שֶׁמַּע בְּפָסוּק הָרֵאשׁוֹן שְׁמִיחִדִּים אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא פְעָמִים, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. וּבָהֶם וַיִּפֶן כֹּה
 וְכֹה וַיֵּךְ אֵת הַמִּצְרִי. וּמִצַּד שֶׁל הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה הִיא נִקְדָּה עַל
 כַּנְּפֵיהֶם, קִרְיַת מֶלֶךְ רַב. וְכַעַת נֹאמֵר בָּהּ (איכה א) הָעִיר רַבְתִּי
 עִם הִיְתָה כְּאֵלְמָנָה.

קוּם הָעֵמוּד הָאֲמֻצָּעִי, שְׂאֲתָה הוּא ו' כּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת,
 וְאֲתָה אֲחֻזוֹ בֵּין כ"ה עֲלִיּוֹנָה וּבֵין כ"ה תַּחְתּוֹנָה. קוּם
 אֶצֶל סַמְא"ל, שֶׁהוּא מִצְרִי, בְּכָלִי הַקָּרֵב שְׁלֹךְ, שְׁהֵם הַשְּׂכִינָה
 הַתַּחְתּוֹנָה, הַמְקַלֵּעַ הַתַּחְתּוֹן. וְהַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, הַמְקַלֵּעַ
 הָעֲלִיּוֹן, שְׁעָלִיו נֹאמֵר (שמואל א כה) וְאֵת נֶפֶשׁ אוֹיְבֶיךָ יִקְלַעְנָה
 בְּתוֹךְ כַּף הַקַּלְעִי. מִי נֶפֶשׁ אוֹיְבֶיךָ? סֵם מוֹת נָחַשׁ אֲשֶׁת
 זְנוּנִים, שְׁמִקְנָנָת בְּשִׁבְעָה סְלָעִים, וּבַעֲלָה בְּשִׁבְעָה הָרִים. קוּם
 בְּאֲבָנִים שְׁלֹךְ שֶׁהִסְתַּלְקוּ בְּהָרִים לְשֹׁבֵר אֵת הַהָרִים וְהַסְלָעִים
 שֶׁל הַנְּחָשׁ, וּבִשְׂבִיל הַהָרִים שְׁלֹךְ נֹאמֵר (תהלים צג) נִשְׂאוּ
 נְהָרוֹת ה'. וּבָהֶם כָּל גֵּיא יִנְשָׂא, הֵהוּא שְׁהַפֵּל כָּלוּל בּוּ.

אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמַרוֹם יְהוָה
 הַ עֲדֹתֶיךָ נֶאֱמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קִדְשׁ יְהוָה
 לְאֶרֶץ יָמִים:

זוהר תהלים

וזה הרועה הנאמן שנאמר בו (דברים לד) ויקבר אתו בגי.
 שבשכילו נאמר (תהלים ס) ויך את אדום בגיא מלח. ונשמתו
 גנוזה בגי"א מן אבגית"ץ. ת' תורת משה צפונה בצד"י
 שהוא י'. שצדי ארפה מצד העולם הבא, משם הוא טוב
 לצדיקים לעולם הבא. בגי"א אב לי"ג מדות, שהם וא"ו,
 ויעבר ה' על פניו. ויעבר ע"ב רי"ו. ע"ב חסד. רי"ו גבורה,
 שבו קר"ע שט"ן מן היס, ובו עתיד לקרע לו מן היס של
 התורה. ומצד החסד הוא אב לי"ג מדות, שבו יהו"ה, הוא
 העמוד האמצעי ארך אפים, ומאריך בו על הבינונים ומטה
 להם כלפי חסד.

המים היו מכסים את העולם מהרבוי שבהם ועשית להם
 שיתכנסו בצמצום כלם אחד אל מקום אחד

מקלות מים רבים וגו' (צג, ד): [זוהר חדש פ' בראשית (דף טז:)] דבר
 אחר, (בראשית א) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת
 השמים אל מקום אחד, רבי פתח, מקלות מים רבים, כשאמר
 הקדוש ברוך הוא למים שיתכנסו במקום אחד, היו
 משוטטים לכאן ולכאן, ונתגאו למעלה. אמר רבי יצחק,
 בשעה הזו נטלו המים את הארץ, שהיתה כנוסה בהם, והיו
 מכסים אותה. אמר להם הקדוש ברוך הוא, לא כף, אלא

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

הַפְּנִסוּ כְּלַכֶּם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיְבֻשָּׁה. מִשְׁמַע שְׁהַיְבֻשָּׁה הִיְתָה מְקַדֵּם אַרְץ, בְּלִי לַחֹת, בֵּין הַמַּיִם. לֹא כְּתוּב יְבֻשָּׁה, אֲלֵא הַיְבֻשָּׁה. וְהָיוּ הַמַּיִם הוֹלְכִים גּוֹבְהִים וְיורְדִים, וּמִשְׁמִיעִים קוֹלָם לְסוּף הַשָּׁמַיִם, עַד שְׁגַעַר בְּהֵם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַכְּנִיסָם לְתֵהוֹם, וְשֵׁם הִיא הַתְּכַנְסוֹת הַמַּיִם, וְעַד עֵתָה קוֹלָם אִינוֹ שׁוֹכֵךְ, וְקָרָא לָהֶם יַמִּים. וּכְשֶׁהֵם גּוֹבְהִים שֵׁם בְּמְקוֹם הַהוּא, נִשְׁבַּר תְּקַפָּם, וְיורְדִים וְאִין יוֹצְאִים הַחוּצָה מִירְאֵת תְּקַפּוֹ שֶׁל אֲדוֹנָם. זֶהוּ שְׁכַתוּב (ש) אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם ה'.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְאֵם כֵּן, מֵה כְּתוּב אַחֲרָיו? (ש) עֵדִיתְךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קִדְשׁ. מָה רוּצָה פִּסּוּק זֶה לְפִסּוּק שְׁלֹמֶעֱלָה? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אָמַר דָּוִד: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַעֲדוֹת שְׁעֵשִׂית בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, הֵם אָמַת לְהַעֲדֵי עֲלֵיהֶם בְּכָל יוֹם, שְׁהָרִי שְׁנִינוּ, כָּל הַמַּעֲדֵי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּכָל יוֹם, מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא. וְאָמַר דָּוִד, אַתָּה הוּא שְׁעֵשִׂית אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְעֵשִׂית אֶת הַמַּיִם, וְהַמַּיִם הָיוּ מְכַסִּים אֶת הָעוֹלָם מֵהַרְבּוּי שְׁבָהֶם, וְעֵשִׂית לָהֶם שְׁיִתְכַנְסוּ בְּצִמְצוּם כָּלֵם אֶחָד אֶל מְקוֹם אֶחָד. כִּךָ יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁשְׁכִינְתְּךָ שְׁהִיא מְלֵאָה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׁתַּצְמַצֵּם אוֹתָהּ בְּבֵיתְךָ, שְׁיִוְתֵר רְאוּי הוּא לְהִיּוֹת שֵׁם. זֶהוּ שְׁכַתוּב לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קִדְשׁ, וְלֹא לְזִמְן מוֹעֵט, אֲלֵא לְאַרְךָ יָמִים.

צד א אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע:
 ב הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים: ג עד
 מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלוז:
 ד יביעו ידברו עתק ותאמרו כל פעלי און: ה עמד
 יהוה ירכאו ונחלתך יענו: ו אלמנה וגר יחרגו
 ויתומים ירצחו: ז ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי

— שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים —

אם שונאך מעיק לך

אל נקמות (צד, א): [שימוש תהלים לפרק צד] זה המזמור ומזמור טוב להודות. אי סנאך מעיק לך דכי גרמיך ופוק בשפרפרא לאוירא והב בפומך לבונה ביום שני ויהיו פניך מזרחית צפונית וצלי יתיה ז' זמנין ביום ואת חמי נסין רברבין. ושם של אלו מזמורים א"ל קנ"א טו"ב. ולאחר שתגמור אלו המזמורים אמור. יהי רצון מלפניך א"ל קנ"א טו"ב שתשפיל ותכניע (פלוגי בן פלוגית) אויבי וכן הראנו נסים כשם שהכנעת והשפלת את אויב משה רבינו עליו השלום כשהתפלל לפניך אלו השירות ותעלה תפלתי כריח הקטורת מעל המזבח.

— זוהר תהלים —

אל תתן את פיך לחטיא את בשרך - שלא יתן בן אדם את
 פיו להביא להרהור רע ויגרם להחטיא אותו בשר קדש
 שחתום בו ברית הקדש

וַיֹּאמְרוּ לֹא יֵרָאֶה יְהוָה וְגו' (צד, ז): [זוהר הקדמת ספר הזוהר (דף ת.ח).]

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

רב המנונא הזקן אמר כף, (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את בשרך - שלא יתן בן אדם את פיו להביא להרהור רע ויגרם להחטיא אותו בשר קדש שחתום בו ברית הקדש, שאם עושה כף, מושכים אותו לגיהנם. ואותו ממנה על הגיהנם, דומ"ה שמו, וכמה רבואות של מלאכי חבלה יחד אתו, ועומד על פתח הגיהנם, וכל אותם ששמרו ברית הקדש בעולם הזה אין לו רשות לקרב אליהם. דוד המלך, בשעה שקרה לו אותו מעשה, פחד. באותה שעה עלה דומ"ה לפני הקדוש ברוך הוא, ואמר לו: רבון העולם, כתוב בתורה (ויקרא כ) ואיש אשר ינאף את אשת איש, וכתוב (שם יח) ואל אשת עמיתך וכו'. דוד שקלקל ברית בערוה מהו (מה דינו) אמר לו הקדוש ברוך הוא: דוד צדיק הוא, וברית הקדש על תקונו עומד, שהרי לפני גלוי שמזמנת לו בת שבע מיום שנברא העולם.

אמר לו: אם לפניך גלוי - לפניו לא גלוי! אמר לו: ועוד בהתר היה מה שהיה, שהרי כל אלו שעולים לקרב, לא עולה אחד מהם עד שפוטרו אשתו בגט. אמר לו: אם כף, היה לו לחפות שלשה חדשים, ולא חפה. אמר לו: במה עומד הדבר במקום שחוששים שהיא מעברת, וגלוי לפני שאורייה לא קרב אליה מעולם, שהרי שמי חתום בתוכו לעדות. כתוב אורייה, וכתוב אורייה. שמי חתום עמו, שלא שמש בה לעולמים. אמר לו: רבון העולם, זה מה שאמרת - אם לפניך גלוי שאורייה לא שכב עמה, לפניו

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

הָאֵם גְּלוּי הָיָה לוֹ לְחַכּוֹת לָהּ שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים. וְעוֹד, אִם יָדַע שְׁמַעוֹלָם לֹא שָׁכַב עִמָּה, אָז לָמָּה שָׁלַח לוֹ דָּוִד וַצֹּהֵר עָלָיו לְשִׁמְשׁ עִם אִשְׁתּוֹ, שְׁכָתוּב (שמואל ב יא) רַד לְבֵיתָךְ וּרְחֵץ רִגְלֶיךָ. אָמַר לוֹ: וַדַּאי לֹא יָדַע, אֲבָל חִכָּה יוֹתֵר מִשְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים, שֶׁהָרִי אַרְבַּעַת חֲדָשִׁים הָיוּ, שְׁפָךְ לְמַדְנּוֹ, בְּעֵשְׂרִים וּחֲמֵשֶׁה בְּנִיִּסָן הָעֵבִיר דָּוִד כְּרוּז בְּכָל יִשְׂרָאֵל, וְהָיוּ עִם יוֹאָב בְּשִׁבְעָה יָמִים שְׁבַסְיִין, וְהִלְכוּ וְהִשְׁחִיתוּ אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן. שֶׁהוּ שָׁם סִיּוֹן תַּמּוּז אָב וְאֵלוּל, וּבְעֵשְׂרִים וְאַרְבַּעַת בְּאֵלוּל הָיָה מָה שֶׁהָיָה עִם בֵּת שִׁבְעַ, וּבַיּוֹם הַכְּפוּרִים מַחֵל לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתוֹ חֲטָא. וַיֵּשׁ אוֹמְרִים בְּשִׁבְעָה בְּאֶדְר הָעֵבֶר כְּרוּז, וְהַתְּכַנְסוּ בַחֲמֵשֶׁה עָשָׂר בְּאֵיִר, וּבַחֲמֵשֶׁה עָשָׂר בְּאֵלוּל הָיָה מָה שֶׁהָיָה עִם בֵּת שִׁבְעַ, וּבַיּוֹם הַכְּפוּרִים הַתְּבַשֵּׁר (שם יב) גַּם ה' הָעֵבִיר חֲטָאתָךְ לֹא תָמוּת. מָה זֶה לֹא תָמוּת לֹא תָמוּת בְּיַד דּוּמָה. אָמַר דּוּמָה: רַבּוֹן הָעוֹלָם, הָרִי דָּבָר אַחַד יֵשׁ לִי אֲלֵיו, שֶׁהוּא פֶּתַח פִּיּו וְאָמַר (שם) חֵי ה' כִּי כֵן מָוֶת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹאת, וְהוּא דָן אֶת נַפְשׁוֹ. טְרוֹנֵיָא יֵשׁ לִי עָלָיו. אָמַר לוֹ: אֵין לָךְ רְשׁוּת, שֶׁהָרִי הוֹדָה לְפָנָי וְאָמַר חֲטָאתִי לָהּ, אָף עַל פִּי שְׁלֹא חֲטָא. אֲבָל בְּמָה שֶׁחֲטָא בְּאוּרֵיהּ, עֲנֵשׁ כְּתַבְתִּי עָלָיו וְקַבַּל. מִדִּי חָזַר דּוּמָה לְמַקּוּמוֹ בְּפִחֵי נַפְשׁ. וְעַל זֶה אָמַר דָּוִד, (תהלים צד) לוּלִי ה' עֲזָרְתָה לִי כַּמְעַט שְׁכָנָה דּוּמָה נַפְשִׁי. לוּלִי ה' עֲזָרְתָה לִי שֶׁהָיָה אֶפּוֹטְרוֹפּוּס שְׁלִי, כַּמְעַט שְׁכָנָה וְכוּ'. מָה

יַעֲקֹב: ה' בִּינוּ בַעֲרִים בָּעַם וּבְסִלִּים מִתִּי
 תִּשְׁבִּילוּ: ט הַנִּטְעַ אֲזֵן הָלֹא יִשְׁמַע אִם יֵצֵר עֵינַי הָלֹא
 יִבִּיט: י הַיֹּסֵר גִּזְיִים הָלֹא יִזְכִּיחַ הַמְּלַמֵּד אָדָם דַּעַת:
 יא יְהוָה יִדְעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הִמָּה הַכֹּל:
 יב אֲשֶׁרִי הַגֹּבֵר אֲשֶׁר תִּיַסְרֵנּוּ יְהוָה וּמַתּוֹרֵתְךָ תִּלְמַדְנּוּ:
 יג לַהֲשֻׁקִיט לֹא מִיָּמֵי רַע עַד יִפְרָח לְרַשָּׁע שְׂחַת: יד כִּי
 לֹא יִמָּשׁ יְהוָה עִמּוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב: טו כִּי עַד
 צָדֵק יִשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב: טז מִי יִקוּם לִי

———— זוהר תהלים ————

זֶה כַּמַּעַט כְּמוֹ חוּט דֵּק כְּמוֹ הַשְּׁעוֹר שֵׁישׁ בִּינֵי וּבֵין הַצַּד
 הָאֲחֵר, כְּאוֹתוֹ שְׁעוֹר הָיָה שְׁלֹא שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי.

וְלִבִּי צָרִיךְ בֶּן אָדָם לְהַשְׁמֵר שְׁלֹא יֵאמֵר דְּבַר בְּדוּד, בְּגִלְל
 שְׁלֹא יִוְכַל לִוְמַר לְדוּמָה (קהלת ה) כִּי שָׁגְגָה הִיא, כְּמוֹ
 שֶׁהָיָה לְדוּד וְנִצַּח אוֹתוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדִין. לָמָּה
 יִקְצַף הָאֱלֹהִים עַל קוֹלֶךָ - עַל אוֹתוֹ קוֹל שֶׁהוּא אָמַר, וְחָבַל
 אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ - זֶה בְּשֵׁר קִדְשׁ בְּרִית הַקְּדוּשׁ שֶׁפָּגַם
 וְנִמְשָׁךְ בְּגִיְהֵנָם עַל יְדֵי דוּמָה. וּבְגִלְל זֶה (תהלים יט) וּמַעֲשֵׂה
 יְדָיו מִגִּיד הֶרְקִיעַ. אֵלּוֹ אוֹתָם הַחֲבָרִים שֶׁהִתְחַבְּרוּ עִם
 הַכֹּלָה הַזֶּה וּבַעֲלֵי בְרִיתָהּ, מִגִּיד וְרוּשָׁם כָּל אֶחָד וְאֶחָד. מִי
 הֶרְקִיעַ זֶהוּ הֶרְקִיעַ שָׁבוּ חֲמָה וּלְבָנָה וְכוּכָבִים וּמִזְלוֹת, וְזֶהוּ
 סֵפֶר זְכוּרֹן, הוּא מִגִּיד וְרוּשָׁם אוֹתָם וְכוֹתֵב אוֹתָם לְהִיּוֹת
 בְּנֵי הַהִיכָל וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָם תָּמִיד.

עַם מְרַעִים מִי וַיִּתְּצַב לִי עִם פְּעָלֵי אָוֶן: יז לִילֵי יְהוָה
 עֲזָרְתָה לִי כַמְעַט שְׁכָנָה דוּמָה נִפְשִׁי:

— זוהר תהלים —

בְּשַׁעַה שְׂאֲדָם יוֹצֵא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה כַּמָּה קְבוּצוֹת שֶׁל מְלֹאכֵי
 חֲבֵלָה נִפְקָדִים עָלָיו מְרִימִים עֵינַיִם וְרוֹאִים אֶת הָאוֹת הַזֹּאת הַזֹּאת
 שֶׁהִיא בְּרִית הַקֹּדֶשׁ וְנִפְרָדִים מִמֶּנּוּ

לִילֵי יְהוָה עֲזָרְתָה לִי וְגו' (צד, יז): [זוהר ח"א פ' לך לך דף
 פתח אחר ואמר. למדנו, במה זוכים ישראל

שְׂאֵינָם יוֹרְדִים לַגִּיהֶנֶם כְּמוֹ שְׂאֵר הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה
 זָרָה, וְאֵין נִמְסָרִים בְּיַד דוּמָה? [אלא] בְּאוֹת הַזֹּאת שֶׁכָּף
 לְמַדְנֵנו, בְּשַׁעַה שְׂאֲדָם יוֹצֵא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כַּמָּה קְבוּצוֹת
 שֶׁל (מלאכי חבלה) מַחְבְּלִים נִפְקָדִים עָלָיו. מְרִימִים עֵינַיִם
 וְרוֹאִים אֶת הָאוֹת הַזֹּאת, שֶׁהִיא בְּרִית הַקֹּדֶשׁ, וְנִפְרָדִים מִמֶּנּוּ,
 וְאֵינוּ נִתָּן בְּיַד דוּמָה לְרַדֵּת לַגִּיהֶנֶם. שֶׁכָּל מִי שֶׁנִּמְסָר
 בְּיָדוֹ, וְדָאֵי יוֹרֵד לַגִּיהֶנֶם. וּמֵהָאוֹת הַזֹּאת פּוֹחֲדִים עֲלִיוֹנִים
 וְתַחְתּוֹנִים, וְהַדִּינִים הָרַעִים אֵין שׁוֹלְטִים בּוֹ בְּאֲדָם אִם הוּא
 זוֹכֵה לְשֹׁמֵר אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת, מִשּׁוּם שֶׁהוּא נֶאֱחָז בְּשֵׁמוֹ
 שֶׁל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא. כִּיּוֹן שֶׁדוֹד הַמֶּלֶךְ לֹא שָׁמַר אֶת
 אוֹת הַבְּרִית הַזֹּאת כְּפֶאֱוֵי, הָעֲבָרָה מִמֶּנּוּ הַמְּלָכוֹת, וְנִטְרַד
 מִירוּשָׁלַיִם. מִיָּד פָּחַד, כִּי סָבַר שִׁיּוֹרִידוֹ אוֹתוֹ מִיָּד, וְיִמְסְרוּ
 אוֹתוֹ בְּיַד דוּמָה וְיָמוֹת בְּעוֹלָם הַהוּא, עַד שֶׁהִתְבַּשֵּׂר עָלָיו,
 שֶׁכָּתוּב (שמואל ב ב) גַּם ה' הָעֹבֵר חֲטָאתָךְ לֹא תָמוֹת.
 בְּאוֹתָהּ הַשַּׁעַה פָּתַח וְאָמַר, לִילֵי ה' עֲזָרְתָה לִי כַמְעַט
 שְׁכָנָה דוּמָה נִפְשִׁי.

יח אם אמרת מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני:
 יט ברב שרעפי בקרבי תנחומך ישעשעו נפשי:
 כ היתברך פסא הנות יצר עמל עלי חק: כא יגודו על

—== זוהר תהלים ==—

נפשות הרשעים נתונות בידו של מלאך זה ששמו דומה
 להכניסם בגיהנם ולדון שם

לולי יהוה עזרתה לי וגו' (צד, יז): [זוהר ח"א פ' חיי שרה (דף ק:)]
 ולמדנו, אמר רבי שמואל ברבי יעקב, נפשות הרשעים
 נתונות בידו של מלאך זה ששמו דומה להכניסם בגיהנם
 ולדון שם. וכיון שנמסרות בידו, שוב אינן חוזרות, עד
 שיכנסו לגיהנם. וזה יראת דוד שנתירא כשעשה אותו עון,
 שנאמר (תהלים צד) לולי ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי.
 אמר רבי ייסא, הנשמה פוגעת לו להכניס אותו גוף עם שאר
 גופות הצדיקים בחשבונם. זהו שכתוב וידבר אל עפרון וגו'.
 אמר רבי תנחום, המלאך קודם ואומר לו: ראה מה כתוב
 למעלה - ועפרון ישב בתוך בני חת. שחתו לשכן בעפר,
 והוא מקדים ואומר לו להכניס אותו הגוף בחשבון
 הצדיקים. זהו שכתוב ויען עפרון החתי את אברהם באזני
 בני חת לכל באי שער עירו לאמר. מה זה לכל באי שער
 עירו? רב נחמן אמר, אותם שנכנסו בכתב חשבון פנקסו.
 שאמר רב נחמן, וכך נגזר [על] חשבון, על יד דומה נכנסים
 לבתי הקברות, ובחשבון הפתק עתיד להוציא אותם, והוא
 ממנה על שוכני העפר.

נִפְשׁ צַדִּיק וְדָם נָקוּ יִרְשִׁיעוּ: כִּבּ וַיְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִי
 לְמִשְׁגָּב וְאֱלֹהֵי הַתְּהוֹמָה לְצִנּוֹר מַחְסִי: מִגּ וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם
 אֶת אוֹנֶם וּבִרְעָתָם יִצְמִיתֵם יִצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵינוּ

סדרת הספרים קובץ שופר הזוהר
 (20 כרכים) – לתרבות עבור הרפסה והפצת הספרים – קל: 0527651911

קובץ שופר הזוהר
 כרך ב'
 ובו שפר אמד
 (299 עמודים)
 שפר השופר

קובץ שופר הזוהר
 כרך א'
 ובו שפר ספרים נפחים
 (299 עמודים)
 קובץ הספרים ומכתבים
 כח תומר חלק ג

בראי חבורא דילך דאירו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עקרא רשוקבר. באלין לא צרין נסיון, ובגין דערעדין ישראל למסעם מאילנא דחיי, דאירו ראי ספר הזוהר, יפקון בידיה מן גלורא ברמי.

קובץ שופר הזוהר
 כרך ג'
 ובו שפר ספרים נפחים סגור
 נפחים סגור נפחים סגור
 פתח לילון הפקטור
 פתח פתח פתח פתח
 ויפטריות תורה קובץ
 הספרים ומכתבים
 תורה חלק ב' א הפע
 סם טוב והשחיה

קובץ שופר הזוהר
 כרך ה'
 ובו שפר שפרים
 (299 עמודים)
 תורה תורה
 הכשרות ומכתבים
 תורה אמת תורה
 תורה ובר סיני ונקה
 לקטיות תורה ג' א
 כלב פתח תורה די ב'
 כב ובר ופתחים
 תורה ים תורה ו
 כח תורה

קובץ שופר הזוהר
 כרך ד'
 ובו שפר ספרים
 נפחים
 תורה ופתח תורה
 כקטוריה ופתח
 תורה ומכתבים
 הפתח תורה האלה

צה א לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ:
 ב נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בַתּוֹרָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעָה לּוֹ: ג כִּי
 אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים
 ד אֲשֶׁר בִּידוֹ מִחְקְרֵי אֶרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הַרִים לּוֹ:
 ה אֲשֶׁר לּוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וַיַּבְשֵׁת יַדָּיו יַצְרוּ: ו בָּאוּ
 נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה נִבְרָכָה לְפָנֵי יְהוָה עֲשֵׂנוּ: ז כִּי

שימוש תהלים

לבל יטעוהו אנשי עיר

לכו נרננה (צה, א): [שימוש תהלים לפרק צה] לבל יטעוהו אנשי עירו
 לטומאה ושם שלו א"ל.

זוהר תהלים

בְּשַׁעָה שְׂאֲדָם הָרֵאשׁוֹן עֲמַד עַל רַגְלָיו רָאוּ אוֹתוֹ כָּל הַבְּרִיּוֹת
 וּפְחָדוֹ מִפְּנֵיו

באו נשתחווה ונכרעה וגו' (צה, ו): [זוהר ח"א (דף רכ"א): זוהר תורה]
 באו נשתחווה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו. בשעה
 שאדם הראשון עמד על רגליו ראו אותם כל הבריות ופחדו
 מפניו, והיו מהלכים אחריו כעבדים אחר המלך, והוא אמר
 להם אני ואתם באו ונשתחווה וגו', והלכו כלם אחריו:

פריעה והשתחואה במוזדים

באו נשתחווה ונכרעה וגו' (צה, ו): [זוהר ח"ג (דף קס"ד): פתח סבא
 ואמר (תהלים קו) מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו,

⋮ ————— ⋮ זוהר תהלים ⋮ ————— ⋮

מי הוא בעולם שיוכל לספר הגבורות שעושה הקב"ה תמיד בעולם, כאשר האדם נפטר מעולם הזה הגוף שלו שהניח אינו נאבד, ותקומה תהיה לו לעתיד לבוא, שהרי עונשו סבל בכמה אופנים, והקב"ה אינו מקפח שכרן של כל הבריות שברא, מלבד אותן שיצאו מתוך האמונה שלו ולא היה בהם דבר טוב לעולם, ומלבד אותן שלא כרעו במודים, כי אלה עושה הקב"ה מגופותם בריות אחרות, בשביל שלא יבנה עוד מאותו הגוף צרות אדם ולא יקום לעולם: (זוהר ח"ב- דף ק.) וכך למדנו שדרתו של אדם אם הוא היה כורע לפני רבונו יעמוד ויתקיים בתחיית המתים, ואם לא היה כורע במודים נעשה שדרתו נחש, ואין לו תקומה בזמן התחיה:

מָאָה בְּרָכוֹת בְּכֹל יוֹם

לְפָנַי יְהוָה עֲשֵׂנוּ יְגוֹ' (צה, ז): [זוהר ח"ג (דף קעט.ס.)] כמו שדרשו החכמים בעלי משנה (דברים י) ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך, ואמרו אל תקרא מ"ה אלא מא"ה, כנגד מאה ברכות שמחויב האדם לברך לרבונו בכל יום, וזהו שצריך האדם להטעים בכל יום לרבונו:

אִמְתִּי קִץ הַגְּאוּלָּה הַיּוֹם אִם בְּקוּלוֹ תִשְׁמְעוּ

הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ יְגוֹ' (צה, ז): [זוהר חדש, זוהר תורה]. פתח רבי יצחק ואמר (ישעי' כא) משא דומה אלי קורא משעיר שומר מה מלילה שומר מה מליל, אלי קורא משעיר, אלו ישראל שקוראין להקב"ה מעול כבוד של בני שעיר, ומה

הוא אֱלֹהֵינוּ וְאִנְחָנוּ עִם מְרַעִיתוֹ וְצֹאן יְדוּ הַיּוֹם
 אִם בְּקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ: ה' אֵל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם בְּמְרִיבָה כְּיוֹם
 מִסָּה בַמִּדְבָּר: ט' אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחֲנֻנֵי נֶם רָאוּ
 פְּעָלַי: י' אֲרַבְּעִים שָׁנָה אָקוּם בְּדוֹר וְאָמַר עִם תַּעֲנִי לִבְבִּי
 הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָי: י"א אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם
 יִבְאוּן אֵל מְנוּחָתִי:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

אומרים, שומר מה מלילה, ר"ל רבונו של עולם אתה הוא שומר ישראל בזה הגלות שדומה ללילה, אמור לנו מה מלילה, מה תהיה מזה הלילה, אימתי תוציאנו ממנה בוא וראה מה כתוב אחריו אמר שומר אתא בקר וגם לילה, אמר הקב"ה שהוא שומר ישראל, אתא בקר, הבאתי והוצאתי אתכם מן הגלות, לא זכיתם להיות בבקר, וגם לילה, הבאתי לכם הלילה והאפלתי אתכם בבור הגלות הזה שהוא הלילה, אם תבעיון בעיו, אם אתם מבקשים לדעת קץ גאולתכם אימתי תבואו לארצכם, שובו אתיו, והיינו כמו שאמר רבי יהודה, אין קץ הגלות נתלה אלא בתשובה, שנאמר היום אם בקלו תשמעו:

צו א שִׁירוֹ לִיהוָה לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוֹ לִיהוָה
 בָּלְ הָאָרֶץ: ב שִׁירוֹ לִיהוָה לִיהוָה בָּרְכוּ שְׁמוֹ
 בְּשָׁרוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יִשְׁעֵתּוֹ: ג סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל

— שִׁמוֹשׁ תְּהִלִּים —

לשמח בני משפחתו

שירו לה' שיר חדש (צו, א): [שימוש תהלים לפרק צו] לשמח בני משפחתו, ושם שלו י"ה.

— זוהר תהלים —

שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ וְגו' (צו, ב): [זוהר ח"ב (דף טז):] שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוֹ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ. רבי חייא פתח ואמר (איכה ב) קומי רוני בלילה לראש אשמורות, קומי רוני, זו כנסת ישראל, בלילה, בגלותי רבי יוסי אמר בלילה, בזמן שהיא שולטת ומעוררת, לראש אשמורות, בראש היה לו לומר, אלא לראש, כמו שנאמר (בראשית מז) על ראש המטה, וביארנו שראש המטה זה היסוד, אף כאן לראש זה היסוד, שהמטרונה מתברכת

זיו הזוהר

קלג. ר"ל שהלשון נקבה מוסב על כנסת ישראל היינו השכינה הקדושה, וגם כפשוטו על עם ישראל שלא יאמרו שהגלות גרם פירוד וכריתות לגמרי ח"ו, ואיך נשיר את שיר ה' על אדמת נכר, ומה גם שאין שומע מאזין ומקשיב, וע"ז אומר הכתוב איזה ספר כריתות אמכם וְגו', והגם שאין הזדוגות כמקדם, אמנם כריתות אין, אלא שיש דבקות בהסתר שאין מובן לנו:

הַעַמִּים נִפְלְאוּתוֹ: דַּ בִּי גְדוֹלַת יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
 נִרְאָה הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים : הַ בִּי כָּל אֱלֹהִי

בוקלי ראש אשמורות, זה הוא ראש לנצח והודקלי רבי יוסי אמר זה הוא ראש של כתר המלך והסוףקלי רבי אבא אמר לראש אשמורת כתוב חסר, זה הוא הראש כמו ראש המטהקלי והכל במלך הקדוש העליון נאמר, וזה הוא לי"י:

בּוֹא וּרְאֵה כְּמָה הֵם גְּדוֹלִים וְנִפְלְאִים מַעֲשֵׂי הַקֶּבֶ"ה שְׁהֵרִי
 הָאוֹמְנֹת וְהַצִּיּוֹר שֶׁל הָאָדָם הוּא פְּדֻמְיוֹן הָעוֹלָם וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם
 הַקֶּבֶ"ה בּוֹרָא עוֹלְמוֹת

בִּי גְדוֹלַת ה' וּמְהֻלָּל מְאֹד נִרְאָה הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים (צו, ד):

 זיו הזוהר

קלד. שמן היסוד נשפע אליה שפע העליונה: קלה. פי' שהיסוד הוא בבחי' ראש ועיקר לנצח והוד שהם שוחקים המן עבור הצדיק, ובזה מתורץ הלשון רבים של אשמורות שהוא מוסב על נצח והוד: קלו. רבי יוסי נותן טעם שהיסוד נקרא ראש יען כי הוא הראש וההתחלה של כתרי המלך שהן הספירות של עלמא דדכורא מתתא לעילא, כי הוא סיומא מלעילא לתתא לכן הוא הראש מתתא לעילא, ובזה מתורץ הל"ר כי אשמורות מוסב על כתרי מלכא: קלז. רבי אבא פליג עליהם ואומר שאשמורת כתיב חסר, לכן אין זה ל"ר אלא כמו ואשמורה בלילה אשמורת הבקר, ונראה שרבי אבא גרס האות וא"ו בין מ' ר' ולא בין ר' ת', ולפי דבריו מכון הכתוב שכנסת ישראל תשיר לראש של המלכות, והיינו התפארת מלכא קדישא עלאה, וזהו ג"כ מה שזכר בפסוק שהשירה תהיה לי"י, רצה לומר להתפארת, ועי"ז תברך שמו, היינו המלכות והשכינה הקדושה:

הַעַמִּים אֱלִילִים וַיִּהְיוּ־לָהֶם שָׁמַיִם עָשָׂה: ו הוֹד
וְהָדָר לִפְנֵי עֵץ וְתַפְאֵרַת בְּמִקְדָּשׁוֹ: ז הָבוּ לַיהוָה
מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז:
ח הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ
לְחִצְרוֹתָיו: ט הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּתַרְרַת קִדְשׁ
חֵילוֹ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ: י אִמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה
מֶלֶךְ אֵף תִּבּוֹן תִּבַּל כָּל תְּמוּט יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרֵים:

— זוהר תהלים —

[[זוהר ח"א (דף 99:)]] רבי אבא פתח (שמואל ב' כב) כי מי אל מבלעדי ה' ומי צרו זולתי אלהינו, כך אמר דוד המלך מקרא זה כי מי אל מבלעדי ה', מי הוא המושל או השר שיוכל לעשות דבר מבלעדי ה', אלא מה שנפקד מעם הקב"ה, לפי שכלם אין עומדים ברשותם ואין יכולים לעשות דבר, ומי צור, ומי הוא התקיף שיוכל לעשות תוקף וגבורה מעצמו מבלעדי אלהינו, אלא כולם בידי הקב"ה ואין יכולים לעשות דבר בלי רשותו: דבר אחר כי מי אל מבלעדי ה', שהקב"ה הכל ברשותו, ולא כמה שנראה במראות הכוכבים ומזלות, שכלם מראים דבר, והקב"ה מחליף הדבר לגון אחר, ומי צור זולתי אלהינו, הרי נתבאר שאין צייר כמו הקב"ה, שהוא צייר שלם, שעושה ומצייר צורה תוך צורה, ומשלים לאותה הצורה בכל התיקונים, ומכניס בה נפש עליונה הדומה לתיקון העליון, ולפיכך

יֵא יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעֵם תַּיִם וּמְלֵאוּ:
 יִבְעֲלוּ שְׂרָי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אֵז יִרְנְנוּ כָּל עֲצֵי יַעַר: יג לַפְּנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי כָּא כִּי כָּא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבְל
 בְּצֶדֶק וְעֲמִים בְּאֲמוּנָתוֹ:

== זוהר תהלים ==

אין צייר כמו הקב"ה. א"ר חייא בוא וראה כמה הם גדולים ונפלאים מעשי הקב"ה, שהרי האומנות והציור של האדם הוא כדמיון העולם, ובכל יום ויום הקב"ה בורא עולמות, מזווג זווגים לכל אחד ואחד כראוי לו, והוא מצייר תמונותם קודם שבאים לעולם:

ישמחו השמים ותגל הארץ וגו' (צו, יא): [זוהר ח"ג (דף נט.) זוהר תורה] למדנו שכל מחנות העליונים בשעה שכנסת ישראל תשמח ותתברך כלם שמחים, והדין אין שורה אז בעולם, ועל זה כתוב ישמחו השמים ותגל הארץ.

כ לחודש

צ א יְהוָה מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֲיִים
 רַבִּים: ב עֵנָן וְעֶרְפֶּל סְבִיבֵי צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְבוֹן
 בְּסֵאוֹ: ג אֵשׁ לִפְנֵי תִלְךָ וְתִלְהַט סְבִיב צְרִיזֵי: ד הָאִירוּ
 בְּרָקִיזוּ תִּבַּל רְאֵתָהּ וְתַחַל הָאָרֶץ: ה הָרִים בְּדוֹנָג נִמְסוּ
 מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ: ו הַגִּידוּ
 הַשְּׁמַיִם צֶדֶקוֹ וְרֵאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: ז יִבְשׂוּ כָּל עֲבְרֵי
 פְּסָל הַמִּתְהַלְּלִים בְּאֵלִילִים הַשֹּׁתְחָזוּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים
 הַתִּיבָּה הַשְּׁמַיִם: ח שְׁמָעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגְלַנָּה בְּנֹת יְהוּדָה
 לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה: ט כִּי אַתָּה יְהוָה
 עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד נְעֻלִיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים:
 י אֲהַבֵּי יְהוָה שְׁנְאוּ רַע שְׁמַר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד
 רְשָׁעִים יִצִּילֵם: יא אֹרֶז זָרַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׁמַחָה:

❦ ————— ❦ שימוש תהלים ❦ ————— ❦

לאדם שרוצה להיות שמה

ה' מלך תגל הארץ (צו, א): [שימוש תהלים לפרק צו] ג"כ לשמוח בני משפחתו. ושם שלו י"ה.

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

אור שְׂבָרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית הִיָּה עוֹלָה
 אֹרֹז מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּף הָעוֹלָם וְנִגְנָז

אֹרֶז זָרַע לְצַדִּיק וְגו' (צו, יא): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף לא):]

יב שְׂמַחַהּ צְדִיקִים בִּיהֲנוּאֵי: וְהוֹדוּ לְזִכָּר קְדוֹשׁוֹ:

— זוהר תהלים —

יְהִי אור וְיִהְיֶה אור. כָּל מַה שֶּׁנֶּאֱמַר בו וְיִהְיֶה - הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אור שֶׁבְּרֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, הִיָּה עוֹלָה אורו מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוֹף הָעוֹלָם וְנִגְנְזוּ. מַה הַטַּעַם שֶׁנִּגְנְזוּ? כְּדִי שֶׁלֹּא יִהְיוּ מִמְּנוּ רְשָׁעֵי הָעוֹלָם, וְהָעוֹלָמוֹת לֹא יִהְיוּ בְּגִלְגָּלָם. וְהוּא שְׂמֹר לְצַדִּיקִים, לְצַדִּיק דְּוָקָא, שֶׁכְּתוּב (תהלים צו) אור זָרַע לְצַדִּיק וּלְיֹשְׁרֵי לֵב שְׂמַחָה. וְאִזּוּ יִתְבַּשְׂמוּ הָעוֹלָמוֹת וְיִהְיוּ כֻלָּם אֶחָד. וְעַד הַיּוֹם שֶׁיִּהְיֶה הָעוֹלָם הַבָּא, הוּא נֹסֵת וְנִגְנְזוּ.

בְּכָל מְקוֹם שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה בְּלִילָה חוּט אֶחָד יוֹצֵא מֵאוֹתוֹ
אור גְּנוּז וְנִמְשָׁךְ עַל אוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בָּהּ

אור זָרַע לְצַדִּיק וְגו' (צו, יא): [זוהר ח"ב פ' תרומה (דף קמ"ח:)] כְּתוּב (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אור וְיִהְיֶה אור. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אוֹתוֹ אור נִגְנְזוּ וְהִזְדַּמְּן לְצַדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוָה, שֶׁכְּתוּב (תהלים צו) אור זָרַע לְצַדִּיק, לְצַדִּיק וְדַאי סָתָם. וְאוֹתוֹ הָאור לֹא שֶׁמֶשׁ בְּעוֹלָם פְּרֻט לַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן, וְאַחַר כֵּךְ נִגְנְזוּ וְלֹא שֶׁמֶשׁ יוֹתֵר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֶלְמָלָא נִגְנְזוּ מִכָּל וְכָל, לֹא עוֹמֵד הָעוֹלָם אֶפְלוּ רִגַע אֶחָד, אֶלָּא נִגְנְזוּ וְנִזְרַע כְּזָרַע הַזֶּה שְׁעוֹשֵׂה תוֹלְדוֹת וְזָרְעִים וּפְרוֹת, וּמִמְּנוּ הַתְּקִים הָעוֹלָם. וְאִין לָךְ יוֹם שֶׁלֹּא יוֹצֵא מִמְּנוּ בְּעוֹלָם וּמְקִים הַכָּל שְׁבוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זָן אֶת הָעוֹלָם. וּבְכָל מְקוֹם שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה בְּלִילָה, חוּט אֶחָד יוֹצֵא מֵאוֹתוֹ אור גְּנוּז וְנִמְשָׁךְ עַל אוֹתָם

== זוהר תהלים ==

שְׁעוֹסְקִים בָּהּ. זְהוּ שְׁכָתוּב (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסָדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עֲמִי. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ. בְּיוֹם שְׁהוּקָם הַמְשַׁכֵּן לְמִטָּה, מַה כְּתוּב? (שמות מ) וְלֹא יִכַּל מֹשֶׁה לְבַא אֶל אֶהֱל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן. מַה זֶה הָעֲנָן? חוּט אֶחָד הָיָה (עמורד הענן) מֵאוֹתוֹ צַד שֶׁל הָאֹר הָרֵאשׁוֹן שִׁיצָא בְּשִׁמְחָה בְּכֹל (של הכל) כְּשֶׁנִּכְנס לְמִשְׁכַּן שְׁלֹמֹמֶה, וּמֵאוֹתוֹ יוֹם (ראשון) לֹא נִגְלָה, אָבֵל שְׁמוֹשׁ מִשְׁמֵשׁ בְּעוֹלָם, וְהוּא מְחַדֵּשׁ בְּכֹל יוֹם מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה

אור זרע לצדיק וגו' (צו, יא): [זוהר חדש בראשית (דף א.ג.)] וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זְהִי אֹר (בראשית א ג), אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִכָּאֵן מִשְׁמַע שְׁעָקַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת הַנְּטִיעוֹת הַלְלוּ וּשְׁתַּל אוֹתָן, שְׁכָתוּב יְהִי רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הָאֹר שֶׁכָּבַר הָיָה שְׁנִינּוּ. מִשְׁמַע שְׁכָתוּב וְיְהִי אור. וְהָיָה לֹא כְתוּב, אֶלָּא וְיְהִי. וְכִשֶּׁהֱסַתְּכֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתָם הַדּוֹרוֹת שֶׁל הַרְשָׁעִים שְׁלֹא רְאוּיִים לְאוֹתוֹ הָאֹר, גִּנְזוּ אוֹתוֹ. זְהוּ שְׁכָתוּב (איוב לח טו) וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אוֹרָם, וְלִמִּי גִנְזוּ אוֹתוֹ? דְּוָקֵא לְצַדִּיקִים, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תהלים צו יא) אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זְהִי אֹר, זְהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה מא ב) מִי הָעִיר מִמְזֵרָת. וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֵת הָאֹר כִּי טוֹב (בראשית א ד), מַה רָאָה? אָמַר רַבִּי חֵיִיא, כְּמוֹ שְׁאַמְרֵנוּ, רָאָה אֵת מַעֲשֵׂי הַרְשָׁעִים וְגִנְזוּ אוֹתוֹ. רַבִּי אַבְא אָמַר, וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֵת הָאֹר כִּי טוֹב, לִגְנֵז אוֹתוֹ. וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֵת הָאֹר כִּי טוֹב, שְׁלֹא נִמְצָא בּוֹ רְגֵז. כְּתוּב כָּאֵן כִּי טוֹב, וְכְתוּב שָׁם (במדבר כד א) כִּי טוֹב בְּעֵינַי ה' לְבָרֵךְ אֵת יִשְׂרָאֵל, וְסוּף הַכְּתוּב מוֹכִיחַ, שְׁכָתוּב (בראשית א ד)

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, וּמִשּׁוּם כֶּךָ לֹא נִמְצָא בּוֹ רָגֵז, וְאֵף עַל גַּב שִׁשְׁתָּף אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחַד. בֹּא וּרְאֵה, הָאֹר הָעֲלִיּוֹן שִׁיְהִי הָאֹר הַזֶּה מְאִיר, וּמֵאוֹתוֹ הָאֹר שֶׁמִּתַּח הַכֵּל בּוֹ, וְהוּא הֵימִין לְהַתְעַטֵּר חֲקוּקֵי הַחֲקִיקוֹת עִמּוֹ, וְהָרִי נִתְבָּאֵר, שְׁכַתּוֹב (תהלים ל, כ) מֵה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ, זֶה הָאֹר הֶרְאֵשׁוֹן שֶׁגִּנְזוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְצַדִּיקִים לְאוֹתָם יֵרְאִי הַחֹטָא, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ. וַיְהִי עָרֵב, מִצַּד הַחֹשֶׁךְ. וַיְהִי בֹקֵר, מִצַּד הָאֹר. וּמִתּוֹךְ שֶׁהֵם מְשַׁתְּפִים יַחַד, כְּתוּב יוֹם אֶחָד.

הַקִּבְ"ה רָאָה וְצָפָה שֶׁהָעוֹלָם אֵינוֹ יָכוֹל לְעַמּוֹד בְּלִתֵּי הַיְסוּד -
הוּא הַצַּדִּיק

אֹר זָרַע לְצַדִּיק וְגו' (צו, יא): [זוהר חדש פ' בראשית (דף י"א:)] וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר (בראשית א). רַבִּי חֲזִיָּא פָתַח, (תהלים צו) אֹר זָרַע לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב שִׁמְחָה. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָאָה וְצָפָה שֶׁהָעוֹלָם אֵינוֹ יָכוֹל לְעַמּוֹד בְּלִתֵּי הַיְסוּד, וְאֵיזְהוּ הַיְסוּד שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עָלָיו? הוּא הַצַּדִּיק, שֶׁנֶּאֱמַר (משלי י) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם. וְזֶהוּ יְסוּד הֶרְאֵשׁוֹן שֶׁבְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ, וְהוּא נִקְרָא אֹר, שֶׁנֶּאֱמַר אֹר זָרַע לְצַדִּיק. וְעוֹד, מִמָּה שְׁכַתּוּב (בראשית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. נֶאֱמַר כָּאֵן כִּי טוֹב, וְנֶאֱמַר לְהֵלֵךְ (ישעיה ג) אֲמַרוּ צַדִּיק כִּי טוֹב.

נִשְׁמָתוֹ שֶׁל צַדִּיק נִטְלָה מֵאוֹר כֶּסֶף הַכְּבוֹד וְנִכְנָסַת בְּעוֹלָם הַזֶּה
אֹר זָרַע לְצַדִּיק וְגו' (צו, יא): [זוהר חדש פ' לך לך (דף ל"ב:)] דְּבַר אַחַר, אָמַר רַבִּי תַנְחוּם, מֵה כְּתוּב לְמַעַלָּה מִן הָעַנְיָן? רַק

== זוהר תהלים ==

אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים. וְכָתוּב אַחֲרָיו אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִנֵּה דָבַר ה' אֶל אַבְרָם. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה שֶׁהַנְּשָׂמָה יוֹשֶׁבֶת וְנִזְוֹנֵית מְאוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁל מַעֲלָה, וּמִתְלַבֶּשֶׁת בּוֹ. שְׁאָמַר רַבִּי תַנְחוּם, לְבוּשׁ הַנְּשָׂמָה לְעוֹלָם הֵבֵא הוּא אוֹר זוהר שֶׁלֹּמְעָלָה מִכֶּסֶּא הַכְּבוֹד הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים צו) אוֹר זָרַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמֵחָה. וְכָתוּב (ישעיה ס) וְהָיָה לָךְ ה' לְאוֹר עוֹלָם. וְלֹא מִלְּאֶף וְלֹא כֶּסֶּא הַכְּבוֹד. וְדוֹד אָמַר (תהלים כז) ה' אוֹרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אֵירָא. וְהוֹלִיךְ זֶה כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, נִשְׁמְתוּ שֶׁל צַדִּיק נִטְלָה מְאוֹר כֶּסֶּא הַכְּבוֹד, וְנִכְנָסֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה. אִם זָכַתָּה וְעוֹלָה לְמַעֲלָה - אֵינּוּ דִין שְׂתוֹסֵף לָהּ יוֹתֵר אוֹר מִמָּה שֶׁקִּבְּלָה בְּרֵאשׁוֹנָה לְכַנֵּס בְּעוֹלָם הַזֶּה. וּמִמִּי מִקְבָּלֶת אוֹתוֹ הָאוֹר? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲלֵמְלֵא מִקְרָא כְּתוּב, אִי אֶפְשֶׁר לְאָמְרוֹ, שְׂכָתוּב (בראשית טו) אֶל תִּירָא אַבְרָם אָנֹכִי מִגֵּן לָךְ, אָנֹכִי וְלֹא אַחֵר, וְלָמָּה? בְּשִׁבִיל שֶׁשְׂכָרְךָ הִרְבֵּה מְאֹד. דְּבַר אַחֵר, שְׂכָרְךָ הִרְבֵּה מְאֹד - יֵשׁ לָךְ שְׂכָר הִרְבֵּה מְאֹד, עַל שֶׁהָיָה לָךְ בְּרֵאשׁוֹנָה וּמִתְלַבֶּשֶׁת מְאוֹתוֹ הָאוֹר, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹטֵל אוֹת אַחַת מִשְׁמוֹ, וְנוֹתְנָה בְּרֵאשֶׁה. כִּי הָרִי שְׁנִינּוּ, עֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִיֹּת עֲטָרָה בְּרֵאשׁ כֹּל צַדִּיק וְצַדִּיק לְעוֹלָם הֵבֵא. וְאִיזְהוּ? זֶה אוֹת ה"א, כְּאֲשֶׁר בְּרֵא שְׁמַיִם וְאָרֶץ, שְׂכָתוּב (בראשית ב) בְּהַבְּרָאם, בְּה"א בְּרֵאם. זֶהוּ שְׂכָתוּב (שם יז) וְלֹא יִקְרָא עוֹד אֶת שְׁמֵךְ אַבְרָם וְהָיָה שְׁמֵךְ אַבְרָהָם, לְהִיֹּת הַנְּשָׂמָה שְׂלֵמָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְהַטוֹב. זֶהוּ שְׂכָתוּב (ישעיה סב) עֵין לֹא רָאתָה אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲפָה לוֹ.

⊞—————⊞ זוהר תהלים ⊞—————⊞

**נְשַׁמְתוּ שֶׁל צַדִּיק יוֹדַעַת וּמִכַּרְתַּ לְעוֹלָם הַבָּא מֵה שְׂאִינוּ יוֹדַע
וּמַכִּיר מִלְּאָךְ הַמְּשָׁרַת**

אור זרע לצדיק וגו' (צו, יא): [זוהר חדש פ' לך לך (דף ל"ג)]. אָמַר
רבי יהודה, נְשַׁמְתוּ שֶׁל צַדִּיק יוֹדַעַת וּמִכַּרְתַּ לְעוֹלָם
הַבָּא מֵה שְׂאִינוּ יוֹדַעַת וּמַכִּיר מִלְּאָךְ הַמְּשָׁרַת. זֶהוּ שְׂכָתוֹב
(ישעיה ג) אָמְרוּ צַדִּיק כִּי טוֹב, כִּי טוֹב מִמְּלָאכֵי הַשָּׁרַת.
וְכָתוֹב (תהלים צז) אור זרע לצדיק וְלִישְׁרֵי לֵב שִׁמְחָה.

צח א מְזֻמֹּר שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ בֵּי
נַפְלְאוֹת עֲשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוּ וְזִרְעֵךָ קָרְשׁוּ:

— שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים —

להטיל שלום בין אדם לחברו

שירו לה' שיר חדש (צח, א): [שימוש תהלים לפרק צח] להטיל שלום
בין אדם לחבירו, ושם שלו י"ה.

— זוהר תהלים —

כָּל מַה שֶּׁבְּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם כָּלֵם אוֹמְרִים שִׁירָה
וְתִשְׁבַּחֹת לְפָנָיו בֵּין לְמַעְלָה בֵּין לְמַטָּה

מְזֻמֹּר שִׁירוֹ לַה' שִׁיר חֲדָשׁ וְגו' (צח, א): [זוהר ח"א פ' חיי שרה (דף
קכג:)] רַבִּי יוֹסִי פִּתַּח וְאָמַר, הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֲרוּהֵי
הַחֲבֵרִים שֶׁהִפְרוֹת אָמְרוּ אוֹתוֹ, כִּכְתוּב (שמואל א' 1) וַיִּשְׁרְנָה
הַפְּרוֹת בְּדַרְךְ, שֶׁהָיוּ אוֹמְרוֹת שִׁירָה חֲדָשָׁה. וְאֵיזוֹ שִׁירָה הֵן
אָמְרוּ? מְזֻמֹּר שִׁירוֹ לַה' שִׁיר חֲדָשׁ בֵּי נַפְלְאוֹת עֲשָׂה. כָּאֵן יֵשׁ
לְהִסְתַּכֵּל, שֶׁכָּל מַה שֶּׁבְּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם, כָּלֵם
אוֹמְרִים שִׁירָה וְתִשְׁבַּחֹת לְפָנָיו, בֵּין לְמַעְלָה בֵּין לְמַטָּה. וְאִם
תֹּאמַר שֶׁהֵם מַעֲצָמִם [ד"א ה"ו] אוֹמְרִים אֵת הַשִּׁירָה הַזֶּה – כִּךְ זֶה
וְדֹאִי! שֶׁזֶהוּ סוּד עֲלִיּוֹן. אֲבָל אֵלּוּ, הָאֲרוֹן הָיָה עַל גִּבּוֹן. וְכִיּוֹן
שֶׁהָאֲרוֹן נִשְׁקַל עֲלֵיהֶם וְשְׁמוּהוּ לְמַעְלָה, הֵן שָׂרוּ [נ"א: לא שכבו]
שִׁירָה, שֶׁהָרִי כִּיּוֹן שֶׁנִּגְטַל מֵהֵן הָאֲרוֹן, הָיוּ גּוֹעוֹת כְּדַרְךְ שָׂאָר
הַפְּרוֹת שֶׁל הָעוֹלָם וְלֹא אָמְרוּ שִׁירָה. וְדֹאִי שֶׁהָאֲרוֹן שָׁעַל גִּבּוֹן
עֲשָׂה אוֹתָן לְזִמְרָה. מְזֻמֹּר, הָרִי בְּאֲרָנוֹ, וְנִתְבָּאָר, וּבְכָל כְּתוּב
מְזֻמֹּר לְדוֹד אוֹ לְדוֹד מְזֻמֹּר, וְכֵאֵן לֹא אָמַר דָּוִד כָּלֵל. אֵלֶּא

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

מְזִמּוֹר, שְׁעֵתִידָה רִוַח הַקֹּדֶשׁ לְזַמַּר אוֹתוֹ בְּזִמְן שִׁיקִים הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִן הָעֶפֶר, וְאִז שִׁירוּ לֵה' שִׁיר חֲדָשׁ. אִז
הוּא חֲדָשׁ. שֶׁהָרִי שִׁירָה כְּזוֹ לֹא נֶאֱמְרָה מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם.

מְזִמּוֹר שִׁירוּ לֵה' - תְּשַׁבַּחַת זֶה כְּשֶׁנוֹשְׂאוֹת הָאָרוֹן מִשְׁבַּחוֹת אוֹתָהּ

מְזִמּוֹר שִׁירוּ לֵה' שִׁיר חֲדָשׁ וְגו' (צח, א) : [זוהר ח"ב פ' תרומה (דף

קל"ח.ג)] וְזֶה מְזִמּוֹר שִׁירוּ לֵה' שִׁיר חֲדָשׁ. הַתְּשַׁבַּחַת

הַזֶּה הָרִי בְּאֲרֵנוֹהָ. אִף עַל גַּב שֶׁהִתְעוֹרְנוּ בָּהּ, הִתְעוֹרְרוֹת
הַחֲבֵרִים שֶׁהִתְעוֹרְרוּ, יָפָה הוּא, שֶׁהַפְּרוֹת הִלְלוּ עֲלוֹת, כְּשֶׁהִיוּ
נוֹשְׂאוֹת אֶת הָאָרוֹן, הִתְעוֹרְרוּ בַּתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(שְׁמוּאֵל א' ו) וַיִּשְׁרְנָה הַפְּרוֹת בְּדַרְךָ. וְאִיזוֹ שִׁירָה הָיָה אוֹמְרוֹת?

מְזִמּוֹר שִׁירוּ לֵה' שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה. הַסּוּד הַזֶּה הוּא
כְּמוֹ שֶׁלְּמַעְלָה. בְּשַׁעַת שְׂאוֹתָן חֵיוֹת נוֹשְׂאוֹת אֶת (הָאָרוֹן) הַכֶּסֶּא
לְהָרִים אוֹתוֹ לְמַעְלָה, הֵן אוֹמְרוֹת תְּשַׁבַּחַת זֶה. וְאִם תֹּאמַר,
לְמָה כָּתוּב כָּאֵן חֲדָשׁ, וְהָרִי תְּמִיד אוֹמְרִים תְּשַׁבַּחַת זֶה? אֲלֵא
וְדַאי שֶׁהוּא חֲדָשׁ, וְחֲדָשׁ לֹא נִקְרָא אֲלֵא בְּהִתְחַדְּשׁוֹת הַלְּבָנָה
כְּשֶׁנֶּאֱמָרָה מִהַשֶּׁמֶשׁ, אִז הוּא חֲדָשׁ, וְזֶהוּ שִׁיר חֲדָשׁ. הוֹשִׁיעָה
לוֹ יְמִינוֹ וְזִרְעֵ קֶדְשׁוֹ, הָרִי הִתְעוֹרְרוֹת שֶׁל יְמִין וְשֶׁמֶאֱל לְקַבֵּל
אוֹתָהּ. וְתְּשַׁבַּחַת זֶה, כְּשֶׁנוֹשְׂאוֹת הָאָרוֹן, מִשְׁבַּחוֹת אוֹתָהּ
כְּשֶׁעוֹלוֹת לְבֵית שְׁמֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁעֲגָלוֹת עוֹלוֹת לְבֵית שְׁמֶשׁ,
וְהַכֵּל עוֹלִים בְּסוּד אֶחָד, מִשּׁוּם שֶׁבְּשַׁבַּת הִיא עֲלִית הַכֶּסֶּא
לְעֲלוֹת לְמַעְלָה. הַתְּקוּן שֶׁל הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה בְּשַׁבַּת. כֹּל
הַתְּשַׁבַּחוֹת הִלְלוּ תְּקִנּוּ לְשַׁבַּת, לְשַׁבַּח אוֹתוֹ הָעַם הַיְיָחִיד
בְּעוֹלָם.

ב הוֹדִיעַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: יִשְׁעֵתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹזִים גְּלָה צַדִּיקָתוֹ:
 ג זָכַר חֲסֵדוֹ וְאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ
 אֵת יִשְׁעֵת אֱלֹהֵינוּ: ד הָרִיעוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל
 הָאָרֶץ פָּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזָמְרוּ: ה זָמְרוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר
 בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמִירָה: ו בַּחֲצִצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי
 חַמְלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: ז יִרְעַם תְּהִים וּמְלֵאוֹ תִּבְלֵ וַיִּשְׁבִּי
 בָּה: ח נְהַרֹת וּמְחֹאוּ כַף יַחַד תְּהִים יִרְנְנוּ:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

שיר חדש: וכי יש שיר עתיק? אלא שיר שעד כעת
 מלאכים קדושים לא שבחו לו משום שהוא חדש

מזמור שירו לה' שיר חדש וגו' (צח, א): [זוהר ח"ג פ' שלח
 לך דף ק"ע:] אלה שעולים שמנגנים נגון, איזה נגון
 מנגנים? שיר יתום. (תהלים צח) מזמור שירו לה' שיר חדש
 כי נפלאות עשה וגו'. שיר חדש, וכי יש שיר עתיק?
 אלא שיר, שעד כעת מלאכים קדושים לא שבחו לו,
 משום שהוא חדש. מה הטעם הוא חדש? בגלל אותו
 אחד שמחדש עלומיו, משבחו ואומר לו. וכך אמר ראש
 הישיבה, זה נקרא חדש והוא חדש, משום שדבק בשמש
 ולא נפרד ממנו. להוציא סטרא אחרא שאין בה חדש,
 שכתוב בה (קהלת א) ואין כל חדש. זקן הוא ובקה, ולא
 התחדש. (ולא עושה תולדות. ואלמלא עשה תולדות, היה מטשטש
 העולם).

ט לַפְּנֵי יְהוָה כַּמִּשְׁפָּחָה כִּי בָא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבְלַ
בְּצַדֵּק וְעֲמִים בְּמִישְׁרִים:

— זוהר תהלים —

כְּשִׁמְכֹסִים עַל הַכַּפְּרֹת אֹמְרִים לַפְּנֵי ה' כִּי בָא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ
יִשְׁפֹּט תִּבְלַ בְּצַדֵּק

לַפְּנֵי ה' כִּי בָא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ וְגו' (צח, ט) : [נוהר ח"ג פ' אחרי מות
(דף נ"ח:)] אָמַר רַבִּי אַבְא, מָה רָצָה כָּאן, כִּי בַעֲנָן אֲרָאָה
עַל הַכַּפְּרֹת, וְכָתוּב בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֹן, וְהָרִי הִכְהֵן אֵינּוּ רוֹאֶה
אֵת הַשְּׂכִינָה בְּשַׁעַת שְׁנֹכְנָס? אֵלֶּא עָנָן הִיָּה יוֹרֵד, וְכִשְׁהִיָּה
יוֹרֵד, מַגִּיעַ עַל הַכַּפְּרֹת הַזֹּו וּמִתְעוֹרְרִים כִּנְפֵי הַכְּרוּבִים,
וּמְקִישִׁים בָּהֶם וְאֹמְרִים שִׁירָה. וְאִיזוֹ שִׁירָה אֹמְרִים? (תהלים
צו) כִּי גְדוֹל ה' וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים. זֶה
כְּשִׁמְעֵלִים אֵת כִּנְפֵיהֶם. וּבְשַׁעַת שְׁפוֹרְשִׁים אוֹתָן, אֹמְרִים, כִּי
כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וְה' שָׁמַיִם עָשָׂה. כְּשִׁמְכֹסִים עַל
הַכַּפְּרֹת, אֹמְרִים, לַפְּנֵי ה' כִּי בָא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבְלַ
בְּצַדֵּק, וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים.

וְקוֹלוֹתֵיהֶם הִיָּה שׁוֹמֵעַ הִכְהֵן בְּמִקְדָּשׁ, אָז שֶׁם קִטְרֹת
בְּמִקְוָמָה, וּמִתְכַּוֵּן בְּמָה שְׁמִתְכַּוֵּן, כְּדִי שִׁיתְבַּרְךָ
הַכֵּל (וְקוֹלוֹתֵיהֶם). וְכִנְפֵי הַכְּרוּבִים עוֹלִים וְיוֹרְדִים, וְשָׂרִים
שִׁירִים, מְכֹסִים לַכַּפְּרֹת וּמַעֲלִים לָהֶם. זֶהוּ שְׁכָתוּב סְכָכִים.
סְכָכִים דְּוָקָא. וּמִנֵּין לָנוּ שְׁקוֹלוֹתֵיהֶם נִשְׁמָעִים? כְּמוֹ שְׁנֹאָמַר
(יחזקאל א) וְאֶשְׁמַע אֶת קוֹל וְגו'. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים.
מַהוּ בְּמִישְׁרִים? כְּמוֹ שְׁנֹאָמַר מִישְׁרִים אֶהְבּוּךָ - לְהַכְלִיל שְׁנֵי

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

כְּרוּבִים, זָכַר וּנְקָבָה, מִיִּשְׁרָיִם וְדָאֵי. וְעַל זֶה, וְעַמִּים בְּמִיִּשְׁרָיִם.
 וְכָתוּב, (במדבר ז) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מְדַבֵּר אֵלָיו (וגו') מִבֵּין שְׁנֵי
 הַכְּרוּבִים וַיְדַבֵּר אֵלָיו. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, מִכָּאן לְמַדְנֹו, שֶׁבְּכָל
 מָקוֹם שֶׁלֹּא נִמְצָא זָכַר וּנְקָבָה, אֵינֹו כְּדָאֵי לְרְאוֹת פְּנֵי שְׂכִינָהּ. זֶהוּ
 שְׂכִתּוּב (תהלים קמ) יִשְׁבוּ יִשְׁרָיִם אֶת פְּנֵיךָ, וְשִׁנְנוּ, כְּתוּב (דברים לב)
 צְדִיק וַיֵּשֶׁר הוּא, זָכַר וּנְקָבָה, אֵף כָּאֵן כְּרוּבִים זָכַר וּנְקָבָה.
 וְעַלֵּיהֶם כְּתוּב, (תהלים צט) אֶתָּה כּוֹנֵנֵת מִיִּשְׁרָיִם. וְעַמִּים
 בְּמִיִּשְׁרָיִם. וּמִשׁוֹם כֶּךָ, (שמות כה) וּפְנִיָהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו, וְהָרִי
 בְּאֶרְנוּ.

צט א יְהוָה מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמּוּם יֹשֵׁב בְּרוּכִים
 תִּגְנוֹט הָאָרֶץ: ב יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרֵם הוּא
 עַל כָּל הָעַמּוּם: ג יְהוָה שְׂמֵךְ גָּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא:
 ד וְעַז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אֶתְּהָ כּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט
 וְצַדִּיקָה בְּיַעֲקֹב אֶתְּהָ עֲשִׂית: ה רֹמְמוֹ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא:

שימוש תהלים

להיות חסיד

ה' מלך ירגזו עמים (צט, א): [שימוש תהלים לפרק צט] להיות חסיד.

זוהר תהלים

ועז מלך משפט אהב - זה הקדוש ברוך הוא

וְעַז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב וְגו' (צט, ד): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף רלב:)] פְּתַח
 רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, וְעַז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא. וְעַז מֶלֶךְ - תִּקְרָה שְׂמֵחֵךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵינוֹ אֶלָּא
 בְּמִשְׁפָּט, שֶׁהָרִי בְּמִשְׁפָּט עוֹמֵדֵת הָאָרֶץ, כְּמוֹ שְׂנֵאמַר (מְשִׁלִּי כֵּט)
 מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אָרֶץ. וּמִשׁוֹם כֵּן, וְעַז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב,
 וְלֹא [מִתְחַזְּקֵת] נִתְקַנְתָּ כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל אֶלָּא בְּמִשְׁפָּט, מִשׁוֹם
 שֶׁמִּשָּׁם נִזְוֵנִית, וְכָל הַבְּרָכוֹת שְׁנוּטְלֵת, הִיא נוֹטְלֵת מִשָּׁם, וְלִכֵּן
 וְעַז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב - כָּל הַתְּשׁוּקָה וְכָל הָאֲהָבָה שְׁלָהּ כְּנִגְדֵי
 הַמִּשְׁפָּט. אֶתְּהָ כּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל - סוּד שֶׁל שְׁנֵי הַכְּרוּכִים לְמִטָּה,
 שֶׁהֵם תִּקּוּן וְיֵשׁוּב הָעוֹלָם, וְהָרִי נִתְבָּאֵר.

ו מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי וְשִׁמּוֹאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ קִרְאִים אֶל
 יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם: ז בְּעִמּוּד עֲנָן יִדְבֵר אֲלֵיהֶם

— זוהר תהלים —

שִׁמּוֹאֵל שָׁקוּל כְּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן – בְּמִדַּת נֶצַח וְהוּד

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי וְשִׁמּוֹאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ וְגו' (צמ, ט): [זוהר ח"א
 פ' בראשית (דף כא:)] ויגע בכף ירכו. כְּשָׂבָא אֶצֶל יַעֲקֹב,
 לָקַח כַּח מְאוֹתוֹ פְּנוֹת עָרֵב בְּדִין הַקְּשָׁה. וַיַּעֲקֹב הָיָה נִכְלָל בּוֹ
 וְלֹא יָכַל לוֹ. וַיִּרְא פִּי לֹא יָכַל לוֹ וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוּ. לָקַח תִּקְרָה
 הַדִּין מִשֵּׁם, בְּגִלּוֹל שְׂרִיף הוּא מְחוּץ לַגּוֹף. שְׂעֵעֲקֹב הָיָה גּוֹף,
 וְגוּפוֹ הָיָה כְּלוּל בְּסוּד שֵׁל שְׁתֵּי דְרָגוֹת בְּסוּד שְׁנִקְרָא אָדָם.
 כִּיּוֹן שֶׁלָּקַח תִּקְרָה מְחוּץ לַגּוֹף, מִיַּד – וַתִּקַּע כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב. וְלֹא
 הִתְנַבֵּא אִישׁ מִשֵּׁם עַד שְׂבָא שְׁמוֹאֵל, וְעַל זֶה נֶצַח יִשְׂרָאֵל
 כְּתוּב בּוֹ, כִּי לֹא אָדָם הוּא. יְהוֹשֻׁעַ נִתְנַבֵּא מֵהוּדוֹ שֶׁל מֹשֶׁה,
 שְׁכָתוּב (במדבר כז) וְנִתְּתָה מֵהוֹדֶךָ עָלָיו. הוּד. וְזוֹ דְרָגָה חֲמִישִׁית.
 נֶצַח – יָרֵךְ שְׁמֹאֵל שֶׁל יַעֲקֹב. וְלִכְן בָּא דוּד וְכֻלַּל אוֹתוֹ בְּיַמִּין,
 שְׁכָתוּב (תהלים טז) נַעֲמֹת בְּיַמִּינֶךָ נֶצַח. יְמִינֶךָ לֹא כְּתוּב אֶלָּא
 בְּיַמִּינֶךָ. מָה הַטַּעַם נִחְלְשָׁה יָרֵךְ יַעֲקֹב? בְּגִלּוֹל שֶׁהִתְקַרַּב אֵלָיו
 צַד הַטְּמֵאָה וְלָקַח מִמֶּנּוּ כַח, וְהִתְעַכֵּב עַד שְׁמוֹאֵל. וְעַל זֶה בָּא
 לְהַזְכִּיר שֶׁזְּהוּ יָרֵךְ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁכָתוּב וְגַם נֶצַח יִשְׂרָאֵל. וְעַל
 זֶה כָּל דְּבָרָיו הָיוּ בְּדִין בְּרֵאשִׁית וּלְבַסּוּף.

וְעוֹד, שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּלֵל אוֹתוֹ אַחַר כֵּךְ בְּהוּד, מִתִּי?
 לְאַחַר שֶׁמִּשַׁח מְלָכִים. וְעַל זֶה הוּא שָׁקוּל כְּמֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן. מֵה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּשְׁנֵי צְדָדִים שְׁלֹמַעְלָה – גַּם הוּא

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

למטה כמו שאותם שני הצדדים, ומי הם? נצח יהוד, כמו שמשה ואהרן שלמעלה. וכל הדרגות אחוזות זו בזו, שכתוב (שם צט) משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו. שהרי ששה צדדים נכללו ואחוזות זו בזו.

מי שהוא ברגז יביאו אצלו תינוק וישקט רגזו ויחזר בשמחה
ויעשה עצמו כתינוק ואז הכל בשמחה

משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו וגו' (צט, טו): נזוהר ח"ב
פ' תרומה (דף קמ"ח.) כרובים - תינוקות, והכל עומד בסוד
אחד, שכתוב (הושע יא) כי נער ישראל ואהבהו. ובגלל זה הכל
בחדוש הירח תלוי. כמו שמתחדש זה בחדושו, כך הוא הכל.
ומשום כך הנער, הם נערים, וזה סוד אשת נעורים, שעומדת
על שני נערים בחדוש עליון. כרובים - פנים גדולות ופנים
קטנות, ודאי כך הם. פנים נסתרים למעלה שלא מתגלים,
ובגללם חדוש הלבנה ומלוי שלה. פנים קטנות למטה, כמו
שבארנו בפפרת, למעלה ומטה בסוד אחד עומדים. את
השמים ואת הארץ, אלו הם סוד של שני כרובים, אחד זכר
ואחד נקבה, להיות דבוקים אלו באלו בחיבות, כמו
שנתבאר את - לרבות מעלה ומטה כאחד, להיות סוד
הכרובים בכלל אחד.

בתוב (תהלים ק) עבדו את ה' בשמחה, שמחה של שני
הכרובים. שהרי תינוקות, כל מה (מי) שנמצא
ביניהם, חוזרות פניו כתינוק ושמח עמם. וסוד זה, כיון

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

מִשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו, מִשֶׁה הוּא נִבְיָא נֶאֱמָן עֲלִיוֹן עַל כָּל שְׂאֵר
הַנְּבִיאִים. אַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו, וְהוּא כֹהֵן עֲלִיוֹן עַל כָּל כֹּהֲנֵי הָעוֹלָם.
שְׂלֵא הִיָּה כֹהֵן גְּדוֹל שְׁעוֹלָה בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה כְּאַהֲרֹן. זָכָה
אַהֲרֹן לְכֹהֲנָה וּנְבוּאָה, נְבִיא וְכֹהֵן, מֵה שְׂלֵא זָכָה כֹהֵן אַחֵר.
וְאִם תֹּאמְרוּ, הֲרֵי זִכְרִיָּה כֹהֵן וּנְבִיא הִיָּה - הַנְּבוּאָה הִיא הִיתָה
לְשִׁעָה. (עד כאן מההשמטות), לְשִׁעָתוֹ הוּא הִיָּה, שְׁכַתוֹב וְרוּחַ
אֱלֹהִים לְבָשָׂה אֶת זִכְרִיָּה. וְאִם תֹּאמְרוּ, הֲרֵי יִרְמְיָהוּ שָׁבוּ כְּתוֹב
(ירמיה א) בְּטָרָם אֲצַרְךָ בְּכַטְּן יְדַעְתִּיךָ, וְהֲרֵי אַחֲרִים - אֲלֵא כֻלָּם
לֹא זָכוּ לְנְבוּאָה וְלְכֹהֲנָה עֲלִיוֹנָה כְּמוֹ אַהֲרֹן, שֶׁהֲרֵי אַהֲרֹן זָכָה
בְּנְבוּאָה עֲלִיוֹנָה עַל כָּל שְׂאֵר הַכֹּהֲנִים. זָכָה בְּכֹהֲנָה עַל כָּלָם.
מִשֶׁה זָכָה בְּנְבוּאָה, וְשִׁמְשׁ בְּכֹהֲנָה עֲלִיוֹנָה. שְׁמוּאֵל זָכָה
בְּשִׁתִּיָּהֵן. מֵה מִשֶׁה הִיָּה קוֹרָא וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשִׁיב לוֹ
מִיָּד - אֵף בְּשְׁמוּאֵל כְּתוֹב (שמואל איב) הֲלֵא קִצִּיר חֲטִים הַיּוֹם
אֶקְרָא אֵל ה' וְיִתֵּן קִלּוֹת וְגו'. אֲבָל לֹא עָלָה לְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה
כְּמִשֶׁה. מֵה אַהֲרֹן הִיָּה מְשַׁמֵּשׁ בְּכֹהֲנָה אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
- אֵף שְׁמוּאֵל הִיָּה מְשַׁמֵּשׁ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל לֹא
עָלָה בְּשִׁמוֹשׁ עֲלִיוֹן כְּמוֹ אַהֲרֹן.

וְהַדְּבָר כִּף הוּא: שְׁלִשָּׁה הֵם שְׁהִיו נְבִיאִים נֶאֱמָנִים וְשִׁמְשׁוּ
בְּכֹהֲנָה. אֶחָד מִשֶׁה, וְאֶחָד אַהֲרֹן, וְאֶחָד שְׁמוּאֵל. וְאִם
תֹּאמְרוּ שְׁשְׁמוּאֵל לֹא הִמְשִׁיךְ (שמש) בְּכֹהֲנָה, אֲלֵא אַחֵר הִיָּה
שְׁשִׁמְשׁ בְּכֹהֲנָה, וּמִיָּהוּ? יִרְמְיָהוּ - לֹא כֵּן! שְׁהֲרֵי כְּתוֹב (ירמיהא)
מִן הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּעֶנְתוֹת. מִן הַכֹּהֲנִים הִיָּה, אֲבָל לֹא שִׁמְשׁ.
וְשְׁמוּאֵל שִׁמְשׁ בִּימֵי עָלֵי, וּמִשֶׁה פַּעַם אַחַת כָּל אוֹתָם שְׁבַעַת

שָׁמְרוּ עֲדָתָיו וְחַק נִתַּן לָמוֹ: הַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 אֵתָּה עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנִקַּם עַל עֲלִילוֹתָם:
 ט רֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר
 קָדְשׁוֹ בִּי קְרוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ:

— זוהר תהלים —

יְמֵי הַמְּלוּאִים. שְׁמוּאֵל זָכָה לְנֶעַר, שְׁכָתוּב (שמואל א א) וְהַנֶּעַר
 נֶעַר. (שם ב) וְשְׁמוּאֵל מְשֵׁרֵת. וּמִשׁוּם שְׁעוּמֵד בְּדַרְגָּה הַזֹּו, וְדָאֵי
 שֶׁהוּא כְּמוֹ מִשָּׁה וְאַהֲרֹן. מִי שְׁנוּטֵל אֶת הַנֶּעַר הַזֶּה וְזוֹכֵה בּוֹ,
 זוֹכֵה בְּאוֹתָן דְּרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת שְׁעֵמְדוּ בְּהֶם מִשָּׁה וְאַהֲרֹן.

שְׁקוּל הָיָה שְׁמוּאֵל כְּנֶגֶד מִשָּׁה וְאַהֲרֹן

מִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי וְשְׁמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ וְגו' (צ, ט): [זוהר חדט
 9' תרומה (ד) 99 ט] כְּתוּב (שמואל א ג) וְהַנֶּעַר שְׁמוּאֵל מְשֵׁרֵת,
 כְּתוּב נֶעַר, וְכְתוּב (תהלים צט) וְשְׁמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ. וְשְׁנֵינּוּ,
 שְׁקוּל הָיָה שְׁמוּאֵל כְּנֶגֶד מִשָּׁה וְאַהֲרֹן. אִם שְׁקוּל כְּמוֹ מִשָּׁה
 וְאַהֲרֹן, לָמָּה כְּתוּב נֶעַר? שְׁהָרִי בְּכַמָּה דְּרָגוֹת הֵם, שְׁלֵא הָיָה
 מְגִיעַ אֶפְלוֹ לְדַרְגָּה הַקְּטָנָה שֶׁל מִשָּׁה, כֹּל שְׁכֵן לְהִיּוֹת שְׁקוּל
 כְּנֶגֶד שְׁנֵיהֶם! אֲלֵא הַפְּסוּק הַזֶּה הוּא כֵּן: (שם) מִשָּׁה וְאַהֲרֹן
 בְּכַהֲנֵי, מִשָּׁה הוּא נְבִיא נְאֻמָּן עֲלִיוֹן עַל כָּל שְׂאֵר הַנְּבִיאִים.
 אַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי, הוּא הַכֹּהֵן הָעֲלִיוֹן עַל כָּל כַּהֲנֵי הָעוֹלָם, שְׁלֵא
 הָיָה כַּהֵן גְּדוֹל שְׁעֵלָה בְּדַרְגָּה הָעֲלִיוֹנָה כְּמוֹ אַהֲרֹן. זָכָה אַהֲרֹן
 לְכַהֲנָה וּנְבוּאָה, נְבִיא וְכַהֵן, מֵה שְׁלֵא זָכָה כַּהֵן אַחֵר. וְאִם
 תֹּאמַר, הָרִי זְכָרְיָה כַּהֵן וְנְבִיא הָיָה? הַנְּבוּאָה הִיא לְשַׁעֲתָה
 הַיְתָה, שְׁכָתוּב (דה"ב כד) וְרוּחַ לְבָשָׁה אֶת זְכָרְיָה.

א מְזִמּוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ:
 ב עֲבְדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לִפְנֵי
 בְּרִנָּה: ג דִּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא

שימוש תהלים

לנצח אויבך

מזמור לתודה (ק, א): [שימוש תהלים לפרק ק] לנצח אויבים, ושם שלו
 י"ה ואמור אותו ז"פ.

זוהר תהלים

עֲבְדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה - כְּנֶגֶד הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן בְּאוֹ לִפְנֵי בְּרִנָּה
 - כְּנֶגֶד הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן

עֲבְדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה (ק, ב): [זוהר ח"א 9' ויצא (דף קסג.)] וְעַל
 הַמָּקוֹם הַזֶּה כְּתוּב, וַיִּנָּחֵם ה', וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוֹ. חֲרוֹן
 אַף ה'. שְׁהָרִי בַּמָּקוֹם הַזֶּה תְּלוּי. שְׁהָרִי כָּל מַה שְּׁלַמְעֵלָה, הַכֹּל
 הוּא בְּאוֹר, חַיִּים לְכֹל הַצְּדָדִים, וְעַל כֵּן שְׁנִינוּ, אֵין עֲצָבוֹת
 לִפְנֵי הַמָּקוֹם, בְּדִיוֹק לִפְנֵי, וְעַל זֶה כְּתוּב (תהלים ק) עֲבְדוּ אֶת ה'
 בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לִפְנֵי בְּרִנָּה. עֲבְדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה - כְּנֶגֶד
 הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. בְּאוֹ לִפְנֵי בְּרִנָּה - כְּנֶגֶד הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן.
 אֲשָׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

שְׁאֵין עֲבוֹדַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶלָּא מִתּוֹךְ חֲדוּה

עֲבְדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה וְגו' (ק, ב): [זוהר ח"ג 9' ויחי (דף רטז:)] בְּאוֹ
 רָאָה, כְּתוּב וַתַּחֲי רוח יַעֲקֹב אֲבִיהֶם. נִרְאָה הִיָּה
 שְׁבַתְחֵלָה מִתָּה הִיָּתָה אוֹתָהּ הַרוּחַ שְׁלוֹ וְלֹא הִיָּה מִתְכַּוֵּן לְקַבֵּל

== זוהר תהלים ==

רוח אחרת, שהרי רוח שלמעלה לא שורה בריקנות. אמר רבי יוסי, שכינה לא שורה אלא במקום שלם, ולא במקום חסר, ולא במקום פגום, ולא במקום עצוב, אלא במקום שהתכונן, במקום שמחה, ולכן בכל אותן שנים שיוסף נפרד מאביו ויעקב היה עצוב, לא שרתה בו שכינה. שנינו, אמר רבי אלעזר אמר רבי אבא, כתוב (תהלים ק) עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה. להוציא, שאין עבודת הקדוש ברוך הוא אלא מתוך חדוה. שאמר רבי אלעזר, אין שכינה שורה מתוך עצבות, שכתוב (מלכים ב ג) ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן. מנגן מנגן שלש פעמים לשם מה? כדי לעורר רוח משלמות הכל, שהוא רוח שלם.

**שני קרבנות ליום כנגד שני אלה שהם שמחה ורננה שמחה
בבקר ורננה בלילה**

עבדו את יהוה בשמחה וגו' (ק, ב): [זוהר בראשית פ' ויחי (דף רכט:)]
רבי יוסי פתח ואמר, (שם ב) עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה, וכתוב (שם ק) עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה. בא ראה, כל אדם שבא לעבד לקדוש ברוך הוא, בבקר, כשעולה ובערב צריך לעבד את הקדוש ברוך הוא. בבקר, כשעולה האור, והתעוררות צד הימין מתעוררת בעולם, אז צריך אדם להתקשר בימין הקדוש ברוך הוא ולעבד לפניו בעבודת התפלה, משום שתפלה מחזקת תקף למעלה, וממשיכה ברכות מהעמק העליון לכל העולמות, ומשם ממשיך ברכות למטה לתחתונים, ונמצאו עליונים ותחתונים מתברכים באותה עבודת התפלה.

—== זוהר תהלים ==—

עבודת התפלה, שצריך אדם לעבד לפני הקדוש ברוך הוא בשמחה וברגנה להכליל את כנסת ישראל ביניהם, ואחר כך ליחד היחוד כראוי, שכתוב דעו כי ה' הוא אלהים. זהו סוד היחוד בסוד העבודה. ועם כל זה צריך אדם לעבד לפני הקדוש ברוך הוא בחדוה ולהראות חדוה בעבודתו, ושני אלה – שמחה ורגנה – כנגד שני אלה. שתי תפלות, שני קרבנות ליום כנגד שני אלה, שהם שמחה ורגנה. שמחה בבקר, ורגנה בלילה. ועל זה (במדבר כח) את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים. ועל זה תפלת ערבית היא רשות, משום שאותה שעה מחלקת טרף לכל חילותיה, ולא שעה להזכיר [להתברר], אלא לתת מזון. ביום ההוא מתברכת משני הצדדים הללו, בבקר ובלילה, מתוך שמחה ורגנה, ובלילה מחלקת לכל כראוי. זהו שכתוב (משלי לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וגו'.

כל עבודה שצריך אדם לעבד את הקדוש ברוך הוא צריך בשמחה וברצון הלב כדי שתמצא עבודתו בשלמות

עבדו את יהוה בשמחה וגו' (ק, ב): [זוהר ח"ג פ' ויקרא (דף ט"ו).] פתח רבי יהודה ואמר, (תהלים ק) עבדו את ה' בשמחה וגו'. עבדו את ה' בשמחה, כך למדנו, שכל עבודה שצריך אדם לעבד את הקדוש ברוך הוא, צריך בשמחה וברצון הלב, כדי שתמצא עבודתו בשלמות. ואם תאמר שעבודת הקרבן כך היא – אי אפשר! שהרי אותו אדם שעבר על מצות רבוננו ועל מצות התורה ושב לפני רבוננו, באיזה פנים

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

יַעֲמַד לְפָנָיו? הֲרֵי וְדָאֵי בְרוּחַ שְׁבוּרָה, בְרוּחַ עֲצוּבָה, אִיפֹה
הַשְּׁמָחָה? אִיפֹה הֲרִנָּנָה? אֲלֵא שָׁם שְׁנִינּוּ, אוֹתוֹ אָדָם שְׁחוּטָא
לְפָנָי רְבוּנוּ וְעֵבֵר עַל מְצוּוֹתַי, וּבֹא לְהַקְרִיב קָרְבָן וּלְתַקֵּן אֶת
עֲצָמוֹ בְרוּחַ שְׁבוּרָה, צְרִיף לְהַמְצֵא בְרוּחַ עֲצוּבָה. וְאִם הוּא
בוּכָה, זֶה יָפֵה מֵהַפֵּל. הֲרֵי שְׁמָחָה וְהֲרֵי רִנָּנָה אֵין נִמְצָאִים.
אֲלֵא בְמָה מִתְתַקֵּן? בְּאוֹתָם כְּהַנִּים וְלוּיִם, שְׁהָרֵי הֵם
מְשֻׁלְמִים שְׁמָחָה וְרִנָּנָה בְּשִׁבְלֵוֹ. הַשְּׁמָחָה מִתְקַיֶּמֶת בְּכֹהֵן,
מִשׁוּם שֶׁהוּא תְּמִיד רְחוּק מִן הַדִּין, וְהַפְּהָנִים צְרִיכִים תְּמִיד
לְהַמְצֵא בְּפָנִים מְאִירוֹת, שְׁמָחִים יוֹתֵר מִכָּל הָעַם, שְׁהָרֵי הַפְּתֵר
שְׁלוֹ גוֹרֵם הֲרִנָּנָה בְּלוּיִם, וְכֹךְ זֶה, שְׁהָרֵי הַלוּיִם נִמְצָאִים תְּמִיד
עַל הַשִּׁיר, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוּהָ. וְאֵלוֹ עוֹמְדִים עָלָיו, וּבָהֶם נִשְׁלַמֶּת
הָעֲבוּדָה לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. הַכֹּהֵן עוֹמֵד עָלָיו וּמְכֹנֵן דְּבָרִים
בְּשְׁמָחָה וּבְרִצּוֹן, לִיחַד אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ כְּפֶאֱוִי, וְהַלוּיִם
בְּשִׁיר. אַז כְּתוּב, דְּעוּ כִּי ה' הוּא אֱלֹהִים. זֶהוּ קָרְבָן לְקָרֵב
רְחִמִים לְדִין, וְהַכֹּל מִתְבַּשֵּׂם. עַכְשָׁו שְׁלֵא נִמְצָא קָרְבָן, מִי
שְׁחוּטָא לְפָנָי רְבוּנוּ וְשָׁב אֵלָיו, וְדָאֵי בְּמִרְיוֹת הַנֶּפֶשׁ, בְּעֲצָב,
בְּבִכְיָה, בְרוּחַ שְׁבוּרָה, אֵיךְ מְקִים שְׁמָחָה וְרִנָּנָה? הֲרֵי אֵין הֵם
נִמְצָאִים אֲצֵלוֹ? אֲלֵא כֹךְ פִּרְשׁוּהָ, שֶׁתְּשֻׁבְחוֹת רְבוּנוּ וְשְׁמַחַת
הַתּוֹרָה וְרִנָּנוֹת הַתּוֹרָה, זוֹהֵי שְׁמָחָה וְרִנָּנָה. וְהֲרֵי שְׁנִינּוּ, וְלֹא
מִתּוֹךְ עֲצוּבוֹת וְכו', שְׁלֵא יַעֲמַד אָדָם לְפָנָי רְבוּנוּ בְּעֲצוּבוֹת,
וְהֲרֵי לֹא יְכוּל, אַז מַה תִּקְנָתוֹ?

אָרְא סוּד הַדְּבָר, הֲרֵי שְׁנִינּוּ, לְעוֹלָם יִכְנַס אָדָם שְׁעוֹר שְׁנֵי
פְתָחִים וְכו', וְיִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ. זֶהוּ שְׁכַתוּב (משלי ח)

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

לשמר מזוזות פתחי. החשבת שני פתחים? אלא אמר, שעור שני פתחים. כאן רמז למה שאמר דוד (תהלים כד), שאו שערים ראשיכם. הם מעון ומכון, שהם לפני ולפנים. ראשית הדרגות - חסד ופחד, והם הפתחים של העולם. על כן צריך אדם להתכונן בתפלתו כנגד קדש הקדשים, שהם השם הקדוש, ויתפלל תפלתו, ואלה הם שעור שני פתחים, שני כתרים. ויש ששונה כך: שמחה זו כנסת ישראל. ושמחה הרי פשוטה, כפתוב (ישעיה נה) כי בשמחה תצאו וגו'. ועתידים ישראל לצאת מהגלות בשמחה הזו, ומי זו? כנסת ישראל. ולכן עבדו את ה' בשמחה, כמו שפתוב (ויקרא טז) בזאת יבא אהרן אל הקדש, והכל אחד. באו לפניו ברננה - זו השלמות שלה. של שמחה בלב, ורננה בפה. וזוהי שלמות יתרה. והשלמות של השמחה הזו הרי ידועה ונודעת, וזהו התקון של האדם לפני רבונו, ואז - דעו כי ה' הוא האלהים. והכל בא בדבר אחד, שצריך אחר כך ליחד את השם הקדוש כראוי ולקשר זה בזה להיות הכל אחד, וזוהי עבודת הקדוש ברוך הוא. אמרו לו רבי אחא ורבי אבא, ודאי כך הוא. אשרי חלקם של הצדיקים שמשתדלים בתורה ויודעים דרכי הקדוש ברוך הוא. קמו והלכו אחרי רבי אבא שלשה מילין.

עבדו את יי בשמחה - בזמן שישאל שרונים בארץ הקדושה עבדו את יהוה בשמחה וגו' (ק, ב): [זוהר ח"ג פ' במדבר (דף ק"ח)].
 רבי אבא ראה איש שהיה שמח בבית טרוניא שבבבל.
 הנה בו ואמר, שמחו את ירושלים כתוב (אמר רבי אבא), בזמן

עֲשָׂנוּ (ולא) וְלוֹ אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצִאֵן מִרְעִיתוֹ: ד באוּ שְׁעָרָיו
 בַּתּוֹרָה חֲצֵרְתָיו בַּתְּחִלָּה הוֹדוּ לוֹ בְּרָבוֹ שְׁמוֹ: ה כִּי
 מִזֶּבֶחַ יְהוָה לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד יוֹם יוֹדֵר אֱמוּנָתוֹ:

זוהר תהלים

שִׁירוֹשְׁלִים בְּשִׁמְחָה צָרִיף אָדָם לְשִׁמְחָה. רַבִּי אֶלְעָזָר לְטַעְמוֹ,
 שְׁאָמַר שְׁמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם, הֵינּוּ שְׁכָתוֹב (תהלים ק) עֲבָדוּ אֶת ה'
 בְּשִׁמְחָה. כְּתוֹב אַחַד אוֹמֵר, עֲבָדוּ אֶת ה' בְּשִׁמְחָה. וְכְתוֹב
 אַחַד אוֹמֵר, (שם ב) עֲבָדוּ אֶת ה' בִּירָאָה וְגִילוּ בִרְעֵדָה. מַה בֵּין
 זֶה לְזֶה? אֵלָּא, כָּאֵן בְּזִמְן שִׁישְׂרָאֵל שְׁרוּיִים בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה -
 כָּאֵן בְּזִמְן שִׁישְׂרָאֵל שְׁרוּיִים בְּאַרְץ אַחֲרָת. (ד"א) עֲבָדוּ אֶת ה'
 בִּירָאָה - זו כְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל בְּזִמְן שֶׁהִיא בְּגָלוּת בֵּין הָעַמִּים.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָרִי כְּתוֹב (ישעיה נה) כִּי בְשִׁמְחָה תִּצְאוּ, וְזוֹ
 הִיא כְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל. כִּיּוֹן שְׁאָמַר תִּצְאוּ, מִהַגְּלוּת הוּא, וְנִקְרָאת
 שְׁמִיחָה. אָמַר לוֹ, וְדָאֵי כִּךְ הוּא זֶה, שְׁכָל זִמְן שֶׁהִיא בְּגָלוּת
 וְשׁוֹכְבַת לְעַפְרָא, לֹא נִקְרָאת שְׁמִיחָה, עַד שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יָבֵא אֵלֶיהָ, וְיִקְיָמָה מִהַעַפְרָא וְיֹאמֵר, (שם נב) הַתְּנַעֲרִי מֵעַפְרָא
 קוֹמִי וְגו', (שם ס) קוֹמִי אוּרֵי וְגו', וְיִתְחַבְּרוּ כְּאַחַד, (ויקִימָה
 מִעַפְרָה) וְאֵז חֲדָוָה נִקְרָאת, חֲדוּת הַכֹּל, וְאֵז בְּשִׁמְחָה תִּצְאוּ
 וְדָאֵי. אֵז כְּמָה חֲדוּת יִצְאוּ מוֹל הַגְּבִירָה לְחֲדוּת הַלּוּלֵת,
 הַמְּלֶךְ, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר (שם נה) הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ וְגו',
 וְכְתוֹב (שם נב) כִּי הִלֵּךְ לְפָנֶיכֶם ה' וּמֵאֲסַפְכֶם וְגו'.

קא א לְדוֹד מְזֻמּוֹר חֶסֶד וּמִשְׁפָּט אֲשִׁירָה לְךָ יְהוָה
אומרה: ב אֲשַׁפִּילָה בְּדַרְךָ תָּמִים מְתִי
 תָּבוֹא אֵלַי אֶתְהַלֵּךְ בְּתֵם לִבִּי בְּקֶרֶב בֵּיתִי: ג לא
 אֲשִׁית לִנְגַד עֵינַי דְּבַר בְּלִיעַל עֲשֵׂה סָטִים שְׁנֵאתִי לא
 יִדְבַק בִּי: ד לִבִּי עָקַשׁ יָסוּר מִמֶּנִּי רַע לא אֲדַע:
 ה (מלושני) מִלְשָׁנִי בִסְתֵר רַעְחוּ אוֹתוֹ אֲצִמִית גְּבַה
 עֵינַיִם וּרְחַב לִבִּי אֵתוֹ לא אוֹכֵל: ו עֵינַי בְּנִאֲמָנִי אֶרֶץ
 לְשֶׁבֶת עַמִּדֵי הַלֵּךְ בְּדַרְךָ תָּמִים הוּא יִשְׁרָתֵנִי: ז לא
 יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֲשֵׂה רְמִיָה דְּבַר שְׁקָרִים לא יִפּוֹן
 לִנְגַד עֵינָיו: ח לַבְּקָרִים אֲצִמִית כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ לְהַכְרִית
 מַעִיר יְהוָה כָּל פְּעֵלֵי אָוֶן:

שימוש תהלים

לרוח רע

חסד ומשפט (קא, א): [שימוש תהלים לפרק קא] טוב לכתבו עם מזמור יקום אלהים. בקלף והוא טוב לרוח רעה.

זוהר תהלים

זכאי הוא האדם שידע לפתות לו ולעבד לרבונו ברצון ובכוננת הלב
 לא ישב בקרב ביתי וגו' (קא, ז): [זוהר ח"ג (דף קכא). זוהר תורה] לא
 ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא יפון לנגד
 עיני. אמר רבי שמעון זכאי הוא האדם שידוע לפתות לו
 ולעבוד לרבונו ברצון ובכוננת הלב, אוי לו למי שבא לפתות

⌘ ————— ⌘ זוהר תהלים ⌘ ————— ⌘

לרבנו בלב רחוק ולא ברצון, כמש"כ (תהלים עח) ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו ולבם לא נכון עמו. וע"כ צריך האדם להדבק נפשו ורצונו ברבנו, ולא יבא אליו ברצון שקר, לפי שכתוב דובר שקרים לא יכון לנגד עיני, מהו לא יכון. אין רצוני שיתתקן אם הוא בא ליחד שם הקדוש ואין מיחדו כראוי.

קב א תִּפְלָה לְעֵנִי כִי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפָּן
 שִׁיחוּ: ב יְהוָה שְׂמָעָה תִּפְלָתִי וְשׁוֹעֲרֵי

— שִׁמוֹשׁ תְּהִלִּים —

לאשה עקרה

תפלה לעני (קב, א): [שימוש תהלים לפרק קב] לבקש רחמים מאת ה' יתעלה שיעשה לו חסד בעבור אשה עקרה. ושם שלו י"ה.

— זוהר תהלים —

דוד המלך אחר שראה שישראל חוזרים בתשובה בחזרה תקן עשרה מיני נגונים ובסוף כלם אמר תפלה לעני כי יעטף

תפלה לעני וגו' (קב, א): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף כג:)] ודוד, בגלל הגלות אמר (שמואל ב יז) רעב ועיני יצמא במדבר.

בגלל שראה שכונה חרבה יבשה, היה נוטל צער בגללה.

אחר שראה שישראל חוזרים [בתשובה] בחזרה, תקן עשרה מיני נגונים, ובסוף כלם אמר (תהלים קב) תפלה לעני כי יעטף

[נ"א: תקן עשרה מיני תילים, ובסוף כלם תפלה לדוד הטה ה' אזנך ענני, אחת

שכל התפלות שבגללן מתעטפים לפני המלך, ולא היו נכנסות עד שתכנס תפלת

העני, אמר תפלה לעני כי יעטף], והיא תפלה שעוטפת כל התפלות

לפניה עד שתכנס תפלתו, לכן הקדים עני לכלם. מהי תפלת

העני? זו תפלת ערבית שהיא רשות בפני עצמה בלי בעלה,

ומשום שהיא בלי בעלה, היא עניה ויבשה, וצדיק עני יבש

זה זרע יעקב, שהוא ברשות כל אמות העולם, ודומה לתפלת

ערבית שהיא לילה של הגלות. ותפלת שבת היא צדקה לעני,

כמו שבארוה בעלי המשנה, שמש בשבת צדקה לעניים

⋯ ————— ⋯ זוהר תהלים ⋯ ————— ⋯

[שעניים מתנחמים בדרך של שמש של שבת]. וְלִכְּן צָרִיף אָדָם לְהִיּוֹת כְּמוֹ עֲנֵי לְשַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּתַפְלַת עֲמִידָה בְּכָל שִׁשֶּׁת יָמֵי הַחַל בְּשִׁבְלֵי הַשְּׂכִינָה, וּמִתְעַטֵּף לָהּ בְּעֵטוֹף שֶׁל מִצְוָה שֶׁל צִיצִית כְּמוֹ עֲנֵי, וַיְהִי בְּתַפְלִין כְּמוֹ אֲבִיוֹן אֲצֵל הַשַּׁעַר שֶׁהוּא אֲדָנָי. שְׁכָף עוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן הַיְכָל. וְזֶהוּ אֲדָנָי שִׁפְתֵי תַפְתָּח.

תַּפְלַת הָעֲנִי הִיא תַפְלָה שְׁעוֹמֶדֶת לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹבְרֵת שְׁעָרִים וּפְתָחִים וְנִכְנָסֶת לְהַתְקַבֵּל לִפְנֵי

תַּפְלָה לְעֲנֵי כִי יַעֲטֹף וְגו' (קב, א) : [זוהר ח"א פ' וישלח (דף קסח:)] רַבִּי יוֹסֵי פֶתַח וְאָמַר, (תהלים קב) תַּפְלָה לְעֲנֵי כִי יַעֲטֹף וּלְפָנָי ה' יִשְׁפָּף שִׁיחוֹ. פְּסוּק זֶה בְּאֵרוֹהוּ בְּכִמָּה מְקוֹמוֹת. אֶלָּא דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר אֵת זֶה כְּשֶׁהִסְתַּכֵּל וְרָאָה בְּדַבְרֵי הָעֲנֵי, וְהִסְתַּכֵּל בּו כְּשֶׁהָיָה הוֹלֵךְ וּבוֹרַח מִלְּפָנָי חָמִיו אָמַר זֶה. תַּפְלָה לְעֲנֵי - זֶה הִיא תַפְלָה שְׁמִבְּקֵשׁ הָעֲנֵי לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזוֹ הַתַּפְלָה שְׁמִקְדִּימָה אֵת כָּל תַּפְלוֹת הָעוֹלָם. כְּתוּב כֶּאֱנָן תַּפְלָה לְעֲנֵי, וְכְתוּב שָׁם (שם ז) תַּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים. מֵה בֵּין זֶה לְזֶה? אֶלָּא זֶה תַפְלָה שֶׁל יָד, וְזוֹ תַפְלָה שֶׁל רֹאשׁ, וְאֵין לְהַפְרִיד בֵּין הַתַּפְלָה לְעֲנֵי הַזֶּה וּבֵין תַפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, וּשְׁתִּיחֶן שְׁקוּלוֹת כְּאַחַת. וְעַל זֶה תַפְלַת הָעֲנֵי מִקְדִּימָה לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכָּל תַּפְלוֹת הָעוֹלָם, מִשּׁוֹם שֶׁכְּתוּב (שם כב) כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנוֹת עֲנֵי וְגו'. בֹּא רְאֵה, תַפְלָה לְעֲנֵי זֶה תַפְלָה שֶׁל יָד, שֶׁהָעֲנֵי דְבוּק בְּעֲנָיו כְּמִי שֶׁאֵין לוֹ מַעֲצָמוֹ כְּלוּם. דְּבַר אַחֵר, תַפְלָה - זֶה מֹשֶׁה, לְעֲנֵי - זֶה דָּוִד, כִּי יַעֲטֹף

— זוהר תהלים —

כְּשֶׁמִתְכַּסֶּה הַלְבָנָה וּמִתְכַּסֶּה הַשֶּׁמֶשׁ מִמְּנָה, וְלִפְנֵי ה' יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ - כְּדִי לְהִתְחַבֵּר עִם הַשֶּׁמֶשׁ. בֹּא רְאֵה, הַתְּפִלָּה שֶׁל כָּל בְּנֵי אָדָם תְּפִלָּה, וְתַפְלַת הָעֲנִי הִיא תְּפִלָּה שְׁעוֹמֶדֶת לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹבֵרֵת שְׁעָרִים וּפְתָחִים וְנִכְנָסֶת לְהִתְקַבֵּל לִפְנָיו. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (שמות כב) וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי חֲנוּן אָנִי, וְכָתוֹב שָׁמַע אֲשַׁמַּע צַעֲקוֹתוֹ. וְלִפְנֵי ה' יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ - כְּמִי שֶׁמִּתְרַעַם עַל דֵּין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, תְּפִלוֹת הַצַּדִּיקִים חֲדוּהָ לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל לְהִתְעַטֵּר לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. מִשּׁוֹם זֶה חֲבִיבָה הִיא יוֹתֵר לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תָּאֵב לְתַפְלוֹת הַצַּדִּיקִים בְּשַׁעָה שְׁצָרִיף לָהֶם, מִשּׁוֹם שְׂיִוְדָעִים לְרִצּוֹת אֶת רַבּוֹנָם.

תַּפְלַת הָעֲנִי עֲלִיוֹנָה מִכָּלֶם מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁזוֹ עוֹלָה עַד כְּסֵא הַכְּבוֹד שֶׁל הַמֶּלֶךְ וּמִתְעַטֶּרֶת בְּרֵאשׁוֹ

תְּפִלָּה לְעֲנִי כִּי יַעֲטֶף וְגו' (קב, א): [זוהר ח"ב פ' יתרו (דף 9'ו):]

כְּשֶׁהִגִּיעוּ אֵלָיו, [רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי] צָאנֵהוּ שְׁהִיָּה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, וְהָיָה אוֹמֵר (תהלים קב) תְּפִלָּה לְעֲנִי כִּי יַעֲטֶף וְלִפְנֵי ה' יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ. כָּל תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל הִיא תְּפִלָּה, וְתַפְלַת הָעֲנִי עֲלִיוֹנָה מִכָּלֶם. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁזוֹ עוֹלָה עַד כְּסֵא הַכְּבוֹד שֶׁל הַמֶּלֶךְ וּמִתְעַטֶּרֶת בְּרֵאשׁוֹ. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁתַּבַּח (מתעטף) בְּאוֹתָהּ תְּפִלָּה וְדַאי, תְּפִלַּת הָעֲנִי נִקְרָאת תְּפִלָּה. כִּי יַעֲטֶף. עֲטוּף זֶה אֵינוֹ עֲטוּף שֶׁל כְּסוּי, שְׁהָרִי אֵין לוֹ. אֶלָּא כְּתוֹב כָּאֵן כִּי יַעֲטֶף, וְכָתוֹב שֶׁם

== ————— == זוהר תהלים == ————— ==

(איכה ב) הַעֲטוּפִים בְּרָעַב. וּלְפָנַי ה' יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ, שְׁקוּבֵל לְפָנַי רַבּוֹנוּ. וְזֶה נוּחַ לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִשּׁוֹם שֶׁהָעוֹלָם מִתְקַיֵּם בּוֹ כְּשֶׁלֹּא נִמְצְאִים שָׂאֵר מְקַיְמֵי הָעוֹלָם בְּעוֹלָם. אוֹי לְמִי שְׁאוֹתוֹ הָעֲנִי יִקְבַּל עָלָיו לְרַבּוֹנוּ, מִשּׁוֹם שֶׁהָעֲנִי קָרוֹב לְמֶלֶךְ יוֹתֵר מִכֹּל, שְׁכָתוֹב (שמות כב) וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי חֲנוּן אֲנִי.

וְלִישָׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם - לְפַעְמִים שְׁשׂוּמַע וּלְפַעְמִים שְׁלֵא שׂוּמַע. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁדִּיּוֹר הַמֶּלֶךְ הוּא בְּפִלִים הַשְּׁבוּרִים הַלְלוּ, שְׁכָתוֹב (ישעיה נז) וְאֵת דְּכָא וְשִׁפְל רּוּחַ. וְכָתוֹב (תהלים לד) קָרוֹב ה' לְנִשְׁבְּרֵי לֵב. (שם נח) לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה. מִכָּאֵן שְׁנִינּוּ, מִי שְׁנוּזָף בְּעֲנִי - נוּזָף בְּשָׂכִינָה, שְׁכָתוֹב וְאֵת דְּכָא וְשִׁפְל רּוּחַ, וְכָתוֹב (משלי כב) כִּי ה' יָרִיב רִיבָם וְגו'. מִשּׁוֹם שֶׁהָאֲפּוֹטְרוֹפוּס שְׁלָהֶם חָזַק וְשׁוֹלֵט עַל הַכֹּל, שְׁלֵא צָרִיף עֲדִים וְלֹא צָרִיף דִּין אַחַר, וְלֹא נוּטֵל מִשְׁכּוֹן כְּשָׂאֵר הַדִּינִים. וְאִיזָה מִשְׁכּוֹן נוּטֵל? נִשְׁמוֹת בְּנֵי אָדָם, שְׁכָתוֹב וְקָבַע אֶת קַבְעֵיהֶם נָפֶשׁ. עוֹד אָמַר, תְּפִלָּה לְעֲנִי - כֹּל מְקוּם שְׁנִקְרָא תְּפִלָּה, דְּכָר עֲלִיּוֹן הוּא, שֶׁהוּא עוֹלָה לְמְקוּם (שהקדוש ברוך הוא) עֲלִיּוֹן. תְּפִלַּת הָרֵאשׁ הֵן הַתְּפִלִּין שֶׁל הַמֶּלֶךְ שְׁמַנִּיחַ אוֹתָם.

תְּפִלָּה לְעֲנִי כִּי יַעֲטֹף - כִּי יִתְעַטֵּף צָרִיף לוֹ לְכַתְּבֵ! מָה זֶה כִּי יַעֲטֹף? אֵלָּא הוּא עוֹשֶׂה עֲטוּף לְכֹל תְּפִלוֹת הָעוֹלָם וְלֹא נִכְנָסוֹת עַד שְׁנִכְנָסוֹת תְּפִלוֹת

תְּפִלָּה לְעֲנִי כִּי יַעֲטֹף וְגו' (קב, א) : [זוהר ח"ג פ' בלק (דף קצ"ה.)] וְעֵתָהּ

—== זוהר תהלים ==—

לְכֹה נָא אֲרָה לִי אֶת הָעַם הַזֶּה וְגו'. רַבִּי אַבְא פָתַח, (שם קב) תְּפִלָּה לְעַנִּי כִי יַעֲטֹף וְגו'. שְׁלֹשָׁה הֵם שְׁכָתוּב בָּהֶם תְּפִלָּה. וּבְאֲרוֹן דְּבַר זֶה (אבל דבר זה) – אֶחָד הָיָה מִשָּׁה, וְאֶחָד הָיָה דָּוִד, וְאֶחָד עֲנִי, שְׁנִכְלָל בָּהֶם וְהִתְחַבֵּר בָּהֶם. וְאִם תֹּאמַר, הָרִי כְּתוּב (חֲבִיקוּק ג) תְּפִלָּה לְחֲבִיקוּק הַנְּבִיא – הָרִי אֲרַבְעָה הֵם? אֵלֶּא חֲבִיקוּק לֹא בְגַלְל תְּפִלָּה הָיָה, וְאִן עַל גַּב שְׁכָתוּב בּוֹ תְּפִלָּה, תִּשְׁבַּחַת וְהוֹדָאָה הִיא לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל שֶׁחִיָּהּ וְעָשָׂה אֶתּוֹ נְסִים וְגִבּוּרֹת, שֶׁהָרִי בֶן הַשּׁוֹנְמִית הָיָה. אֲבָל שְׁלֹשׁ הֵן שְׁנִקְרְאוֹת תְּפִלָּה: (תהלים ז) תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, תְּפִלָּה זו שְׁאִין כְּמוֹתָהּ בְּאִישׁ אַחֵר. תְּפִלָּה לְדָוִד, תְּפִלָּה זוֹ הִיא תְּפִלָּה שְׁאִין כְּמוֹתָהּ בְּמֶלֶךְ אַחֵר. תְּפִלָּה לְעַנִּי, תְּפִלָּה הִיא מֵאוֹתָן שְׁלֹשׁ. מִי חֲשׁוּבָה מְכַלֵּן? הַיּוֹי אוֹמֵר תְּפִלַּת הָעַנִּי. תְּפִלָּה זוֹ קוֹדֶמֶת לְתְּפִלַּת מֹשֶׁה, וְקוֹדֶמֶת לְתְּפִלַּת דָּוִד, וְקוֹדֶמֶת לְכָל שְׂאֵר תְּפִלוֹת הָעוֹלָם.

מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהָעַנִּי הוּא שְׁבוּר לֵב, וְכְתוּב (שם לד) קָרוֹב ה' לְנֹשְׁכֵי לֵב וְגו'. וְהָעַנִּי עוֹשֶׂה תְּמִיד קְטִטָּה בְּקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַשֵּׁב וְשׁוֹמֵעַ דְּבָרָיו. כִּיּוֹן שֶׁמִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ, פּוֹתַח כָּל חֲלוֹנוֹת הָרְקִיעִים, וְכָל שְׂאֵר הַתְּפִלוֹת שְׁעוֹלָה לְמַעְלָה, דוֹחָה אוֹתָן אוֹתוֹ עֲנִי שְׁבוּר לֵב, שְׁכָתוּב תְּפִלָּה לְעַנִּי כִי יַעֲטֹף. כִּי יִתְעַטֵּף צָרִיךְ לוֹ לְכַתֵּב! מָה זֶה כִּי יַעֲטֹף? אֵלֶּא הוּא עוֹשֶׂה עֲטוּף לְכָל תְּפִלוֹת הָעוֹלָם, וְלֹא נִכְנָסוֹת עַד שֶׁנִּכְנָסוֹת תְּפִלָּתוֹ. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר: יִתְעַטְפוּ כָּל הַתְּפִלוֹת, וְתְּפִלָּה זוֹ תִּכְנַס אֵלַי. אֵינִי רוֹצֵה כָּאֵן בֵּית

== זוהר תהלים ==

דין שידון בינינו. לפני יהיו תרעומות שלו, ואני והוא לבדנו. והקדוש ברוך הוא מתיחד לבדו באותן התרעומות, באותה תפלה, שכתוב ולפני ה' ישפך שיחו. לפני ה' בודאי. כל חילות השמים שואלים אלה לאלה: במה מתעסק הקדוש ברוך הוא? במה משתדל? אומרים: מתיחד בערגה בכלים שלו. כלם לא יודעים מה נעשה מתפלת אותו עני ומכל אותן תרעומותיו. שאין תאנה לעני אלא כששופך דמעויותו בתרעמת לפני המלך הקדוש, ואין תאנה לקדוש ברוך הוא אלא כשמקבל אותם ונשפכים לפניו. וזוהי תפלה שעושה עטוף ועוטפת כל תפלות העולם.

מישה התפלל תפלתו, והתעכב כמה ימים בתפלה זו. דוד ראה שכל החלונות וכל שערי השמים, כלם מזמנים להפתח לעני, ואין בכל תפלות העולם שהקדוש ברוך הוא מקשיב מיד כמו לתפלת העני. כיון שראה את זה, עשה עצמו עני ומסכן. פשט לבוש המלכות וישב על הארץ כמו עני ואמר תפלה, שכתוב (תהלים פו) תפלה לדוד הטה ה' אונך ענני. ואם תאמר למה? בגלל כי עני ואביון אני. אמר לו הקדוש ברוך הוא, דוד, ולא מלך אתה, ושולט על מלכים חזקים, ואתה עושה עצמך עני ואביון?! מיד החזיר תפלתו לגון אחר ועזב דבר אביון ועני, ואמר שמרה נפשי כי חסיד אני. ועם כל זה, הכל היה בדוד. אמר לו רבי אלעזר, יפה אמרת, ועם כל זה (ועל זה) צריך לאדם שמתפלל תפלתו (להיות שם עני ואביון) לעשות עצמו עני, כדי שתכנס תפלתו בכלל כל

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

הַעֲנִיִּים. שְׁהִרֵי כָּל שׁוֹמְרֵי הַשְּׁעָרִים לֹא מִשְׁאִירִים כֶּף לְהַכְנִס כְּמוֹ שֶׁמִּשְׁאִירִים אֶת הַעֲנִיִּים, שְׁהִרֵי בְּלֵי רְשׁוֹת נִכְנָסִים. וְאִם עוֹשֶׂה אָדָם עֲצֻמוֹ וְשֵׁם רְצוֹנוֹ תְּמִיד כְּעֲנִי, תִּפְלְתוּ עוֹלָה וְנִפְגַּשְׁתָּ עִם אוֹתָן תִּפְלוֹת הַעֲנִיִּים וּמִתְחַבֵּרֵת אִתָּן, וְעוֹלָה יַחַד אִתָּן וְנִכְנַסְתָּ בְּכֻלָּן, וּמִתְקַבֵּלֵת בְּרָצוֹן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ (בהם).

דוֹד הַמֶּלֶךְ שֵׁם אֶת עֲצֻמוֹ בְּאַרְבַּעַה דְּרָכִים: שֵׁם עֲצֻמוֹ יַחַד עִם עֲנִיִּים, שֵׁם עֲצֻמוֹ יַחַד עִם חֲסִידִים, שֵׁם עֲצֻמוֹ יַחַד עִם עֲבָדִים, וְשֵׁם עֲצֻמוֹ יַחַד עִם אוֹתָם שְׁמוֹסְרִים עֲצֻמָּה וְנִפְשָׁם עַל קִדְשֵׁת שְׁמוֹ. שֵׁם עֲצֻמוֹ עִם עֲנִי, שֶׁכְּתוּב כִּי עֲנִי וְאֶבְיוֹן אֲנִי. שֵׁם עֲצֻמוֹ יַחַד עִם חֲסִידִים, שֶׁכְּתוּב שְׁמֵרָה נִפְשִׁי כִּי חֲסִיד אֲנִי, מִשׁוֹם שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם שְׁלֹא לְשִׁים עֲצֻמוֹ רְשַׁע. וְאִם תֹּאמַר, אִם כֵּךְ, לֹא יִפְרֹט חֲטָאֵיו לְעוֹלָמִים? לֹא כֵּךְ! אֲלֵא כְּשִׁיפְרֹט חֲטָאֵיו, אִזְּ הוּא חֲסִיד, שֶׁבָּא לְקַבֵּל תְּשׁוּבָה. מוֹצִיא עֲצֻמוֹ מִצַּד הָרַע שֶׁהִיא בְּטִנְפַת שְׁלוֹ עַד עֲכָשׁוּ, וְכַעַת נִדְבֵק בִּימִין הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהִיא פְּשוּטָה לְקַבְּלוֹ. וְלֹא תֹאמַר שְׁלֹא יִקְבְּלוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שִׁיפְרֹט חֲטָאֵיו מִיּוֹם שֶׁהִיא בְּעוֹלָם, (אם כן) אֵיפֹה (או) אוֹתָם שֶׁהִתְכַסּוּ מִמֶּנּוּ, שְׁלֹא יִכּוֹל לְהִגִּיעַ. אֲלֵא לֹא צָרִיךְ לְפָרֵשׁ, פֶּרֶט לְאוֹתָם שִׁיזְכּוּ מֵהֶם. וְאִם שֵׁם רְצוֹנוֹ בְּהֶם, כָּל הָאֲחֵרִים נִמְשָׁכִים אַחֲרֵיהֶם. שְׁהִרֵי לְמַדְנּוֹ, אֵינן בּוֹדְקִים חוּרֵי הַבַּיִת הָעֲלִיּוֹנִים לְמַעְלָה, וְלֹא אוֹתָם תַּחְתּוֹנִים לְמַטָּה בְּבַעוֹר חֲמֵץ. אֵינן כִּיּוֹן שֶׁבִּדְק כְּפִי מֵרֵאָה עֵינָיו מֵה שֶׁיִּכּוֹל לְהִגִּיעַ, הַכֹּל נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי זֶה וְהִתְבַּטַּל יַחַד אִתּוֹ.

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

עֲצָמוּ בְרָצוֹן בְּתַקוּן זֶה כְּרָאוּי, בְּתַקוּן זֶה לֹא תַחֲזֹר תְּפִלָּתוֹ רִיקָם. בְּתַחֲלָה עֶבֶד - לְסֹדֵר שְׂבַח לְפָנַי אֲדוֹנוּ וּלְזַמֵּר לְפָנָיו, וְזֶה בְּתַשְׁבְּחוֹת שְׁלֹפְנֵי הַתְּפִלָּה. אַחַר כֵּן עֶבֶד לְאַחַר שֶׁהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת עֲמִידָה, הוּא עֶבֶד שֶׁסֹּדֵר תְּפִלַּת אֲדוֹנוּ. אַחַר כֵּן עֶבֶד אַחַר שֶׁהִתְפַּלֵּל כָּל תְּפִלָּתוֹ וְהֵלֵךְ לוֹ. וְעַל זֶה עָשָׂה עֲצָמוּ דָּוִד שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּתַפִּלָּה זֹאת עֶבֶד, שֶׁכָּתוּב הוֹשִׁעַ עֲבָדְךָ אֲתָה אֱלֹהֵי. שְׂמַח נַפְשׁ עֲבָדְךָ. וְכָתוּב (תהלים פו) תִּגְּהַ עֲזָרְךָ לְעֲבָדְךָ. הֲרִי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים צָרִיךְ לָשִׂים עֲצָמוּ עֶבֶד. אַחַר כֵּן לָשִׂים עֲצָמוּ תוֹךְ אֱלוֹי שְׁמִסְרוּ נַפְשָׁם עַל קִדְשַׁת שְׁמוֹ, כְּלוֹמַר בִּיחֻד שֶׁל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. שְׁכָל מִי שֶׁשָּׂם כֵּן רְצוֹנוֹ בְּזֶה הַפְּסוּק, נִחְשָׁב לוֹ כְּאִלוֹ מְסֹר עֲצָמוֹ עַל קִדְשַׁת הַשֵּׁם. לְאַחַר שֶׁשָּׂם עֲצָמוֹ עָנִי, בְּזִמְן שֶׁנִּכְנַס וְדוֹפֵק עַל פֶּתָחַי שֶׁל רוּמֵי מְרוֹמִים, כְּשֶׁאֹמֵר אָמֵת וַיֵּצִיב (וּסוּמֵךְ) גְּאֻלָּה לְתַפִּלָּה, לְהִיּוֹת בְּתַפִּלַּת עֲמִידָה שְׁבוּר לֵב עָנִי וּמְסַכֵּן. וְלָשִׂים רְצוֹנוֹ לְהַכְלִיל בְּתוֹךְ הָעֲנִיִּים בְּשִׁבְרוֹן לֵב בְּנִמְיֻכּוֹת נַפְשׁ.

לְאַחַר שֶׁשָּׂם עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ חֲסִידִים בְּשׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה לְפָרֵשׁ חֲטָאִיו, שְׁכָךְ צָרִיךְ יָחִיד בְּשׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה בְּשִׁבִיל לְהִתְדַבֵּק בְּיָמִין שֶׁשְׁפוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִיבִים, אֲזִי נִקְרָא חֲסִיד. הֲרִי אַרְבָּעָה אֵלֶּה כְּרָאוּי. מִי כּוֹלֵל כָּל אֵלֶּה? אוֹתוֹ שֶׁצָּרִיךְ לְכַלֵּל אוֹתָם, וְזֶהוּ עֶבֶד שְׁכוּלֵל אֵת כָּל הַשְּׂאָר. שְׁלֹשָׁה עֲבָדִים הֵם בְּשִׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת, וְכֻלָּם אֶחָד. וְעַלֵּיהֶם כָּתוּב (שם קכג) הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם וְגו'. בֵּין עֶבֶד לְעֶבֶד הֵם אוֹתָם אַחֲרֵים. בֵּין עֶבֶד רֵאשׁוֹן לְעֶבֶד שְׁנִי יֵשׁ לוֹ לְמִסֵּר נַפְשׁוֹ עַל

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

יחוד קדשת שמו, ולשים עצמו עני ומסכן בתפלת עמידה, ולשים עצמו בתוך חסידים בשומע תפלה. עבד שלישי לאחר שסיים וסדר הכל. למדנו, באותה שעה שמסדר בן אדם כל ארבעה הסדורים הללו ברצון הלב, נוח לפני הקדוש ברוך הוא ופורש ימינו עליו, באותו עבד שלישי, וקורא עליו ואומר לו עבדי אתה, שכתוב (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר. ודאי תפלה של אדם זה לא תחזר ריקם לעולמים. בא רבי אבא ונשקו.

אמר רבי אלעזר, בא וראה, שני עבד מאותם השלשה הם שכוללים כל אלה, שהרי השלישי עומד לחתם בו חותם למעלה לשים בו יד מימין המלך ולהשתבח בו. אבל שני אלה, ראשון ושני, הם כלל הכל. ודוד משבח עצמו בהם, שכתוב (תהלים קטז) אנה ה' כי אני עבדך אני עבדך וגו', שאלו כוללים כל השאר. שלישי בך עומד לגאל אותי, שכתוב הושע עבדך אתה אלהי. מי שמסדר את זה, שיהיה ידוע לו שהקדוש ברוך הוא משתבח בו, וקורא עליו עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר. בא רבי אבא ונשקו. אמר רבי אבא, על זה קראנו, (שם יט) הנחמדים מזהב ומפז רב וגו'. כמה מתוקים דברים עתיקים שסדרו הראשונים. ואנו כשטועמים אותם, לא יכולים לאכל. ודאי זה כך, והפסוק מוכיח על שלשה עבדים, והם אחד ובמקום אחד. ושנים כפי שאמרת, ואחד הוא להתעטר בו הקדוש ברוך הוא, שכתוב (ויקרא כח) כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם וגו'. לא ימכרו ממכרת עבד. משום שהקדוש ברוך הוא צריך להתעטר בשלשת

אֵלֶיךָ תָּבוֹא: ג אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי הִמָּה
 אֵלֵי אֲזַנְךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מִמֶּה עֲנֵנִי: ד כִּי כָלוּ בְעֵשֶׂן יָמַי
 וְעֲצָמוֹתַי כְּמוֹ קֶדַח נִחְרוּ: ה חוֹפֵה כְּעֹשֶׂב וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִּי
 שָׁכַחְתִּי מֵאֲכֹל לֶחֶמִי: ו מִקּוֹל אֲנַחְתִּי דָּבַקָה עֲצָמִי
 לְבָשָׂרִי: ז דְּמִיתִי לְקָאֵת מִדְּבַר חַיִּיתִי כְּבוֹס חֲרִבוֹת:
 ח שְׁקַדְתִּי וְאַתְּהָה כְּצַפּוֹר בּוֹדֵד עַל גֵּגֶנִּי: ט כָּל הַיּוֹם
 חֲרַפְוֵנִי אוֹיְבֵי מְהוֹלְלֵי כִּי נִשְׁפָּעוּ: י כִּי אֶפֶר בְּלֶחֶם
 אֲכַלְתִּי וְשִׁקְנִי בִּבְכִי מִסִּכְתֵּי: יא מִפְּנֵי וְעַמְדָּה וּקְצִיפָה כִּי
 נִשְׁאַתַּנִּי וַתִּשְׁלִיבֵנִי: יב יָמֵי כָצַל נָטוּי וְאַנִּי כְּעֹשֶׂב
 אִיבָשׁ: יג וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב וְזִכְרֶךָ לְדוֹר
 וָדוֹר: יד אַתָּה תִּקְוֶה תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנְּנָה כִּי בָא
 מוֹעֵד: טו כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבֹנֶיהָ וְאֶת עֲפָרָהּ יַחֲנִנוּ:
 טז וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יְהוָה: זכָּל מַלְכֵי הָאָרֶץ
 אֶת כְּבוֹדְךָ: יז כִּי בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה כְּכֹבוֹדוֹ:
 יח פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעֲרֵעַר וְלֹא בָזָה אֶת תְּפִלָּתָם:

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

אלה. ועל זה לא ימְכְרוּ לְשֵׁם עֶבֶד, שְׁהָרִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה.
 תפלות הרבים אִפְלוּ כְּמֹה הֵן תפלות שְׂאִינָן מִצְדִּיקִים וְכָלֵן
 נִכְנָסוֹת לִפְנֵי הַקְּב"ה וְלֹא מוֹשְׁגִיחַ בַּחֲטָאֵיהֶם

פָּנָה אֶל תְּפִלָּת וְגו' (קב, יח): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף רלד.)] וַיִּקְרָא
 יַעֲקֹב אֶל בְּנָיו וַיֹּאמֶר הָאֶסְפוּ וְגו', רַבִּי אַבְרָהָם פָּתַח וַאֲמַר,

יש תפֿתֿב זאת לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יִחַלֵּל יָהּ: כ פִּי
 הַשָּׁקִיף מִמְרוֹם קִדְשׁוֹ יִחַוְּגֵהוּ ^{הַשָּׁמַיִם} מִשָּׁמַיִם אֶל אֶרֶץ
 הַבַּיִט: כא לְשִׁמְעַ אֲנָקַת אָסִיר לִפְתַּח בְּנֵי תְמוּזָה:
 כב לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה ^{הַשָּׁמַיִם} וְתַחֲלָתוֹ בִּירוּשָׁלַם:
 כג כְּהַקְבִּיץ עַמִּים יַחֲדוּ וּמַמְלָכוֹת לְעִבֵד אֶת יְהוָה ^{הַשָּׁמַיִם}
^{הַשָּׁמַיִם}: כד עֲנֵה בְּקִרְדָּךְ (כח) פִּחֵי קֶצֶר יָמוּ: כה אֹמֵר אֱלֹהֵי
 אֵל תִּעְלַנִי בַּחֲצֵי יָמוּ בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ: כו לְפָנַיִם
 הָאָרֶץ יִסְדָּתָ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ שָׁמַיִם: כז הִמָּה יֹאבְדוּ וְאַתָּה
 תִּעֲמֹד וּבְכֶלֶם בַּפֶּה יִבְלֹוּ בְּלִבוֹשׁ תַּחֲלִיפִם וַיַּחֲלִפוּ:
 כח וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ: כט בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁבּוּנוּ
 וַיִּרְעַם לְפָנֶיךָ יַבּוּן:

קג א לְדוֹד בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָל קְרִבִי
 אֶת שֵׁם קְרִישׁוֹ: ב בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה

שימוש תהלים

לבקש רחמים על עקרה

לדוד ברכי (קג, א): שימוש תהלים לפרק קג] ג"כ טוב לבקש רחמים על אשה שהיא עקרה ושם שלו הוא א"ה.

שימוש תהלים

את ה' - זו שלמות הכל. את ה' - הכלל של הכל

לְדוֹד בְּרָכִי נַפְשִׁי וְגו' (קג, א): [זוהר ח"א פ' לך לך (דף ט"ז)] כְּמוֹ כֵּן (שם קג) לְדוֹד בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת ה'. מְשׁוּם דְּרָגְתוֹ אָמַר. וּמָה אָמַר בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת ה'? אֶת - לְהִתְקַשֵּׁר בְּקֶשֶׁר לְמַעְלָה. וְכָל קְרִבִי, מִי הֵם קְרִבִי? אֵלּוּ שְׂאֵר חַיּוֹת הַשָּׂדֶה שֶׁנִּקְרְאוֹת קְרִבִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר ה) וּמַעֲזֵי הַמּוֹ עָלְיוֹ. דְּבַר אַחַר בְּרָכִי נַפְשִׁי - בְּשִׁבְלֵי הוּא אָמַר. אֶת ה' - זו שלמות הכל. אֶת ה' - הַכֹּלֶל שֶׁל הַכֹּל.

לְדוֹד בְּרָכִי נַפְשִׁי וְגו' (קג, א): [זוהר ח"ב פ' ויקהל (דף קצ"ט)] שְׂבָעָה דִּינִים יִחְלְפוּ עַל הָאָדָם כְּשִׁיּוּצָא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה. אַחַד - אוֹתוֹ דִּין עָלְיוֹן כְּשִׁיּוּצָאת הָרוּחַ מִן הַגּוּף. ב' - כְּשִׁמְעָשִׂיו וּדְבָרָיו הוֹלְכִים לְפָנָיו וּמְכַרְיָזִים עָלָיו. ג' - כְּשֶׁנִּכְנַס לְקִבְרֵי ד' - דִּין הַקִּבְרֵי. ה' - דִּין הַתּוֹלְעֵת. ו' - דִּין הַגֵּיהֶנֶם. ז' - דִּין הָרוּחַ שֶׁהוֹלְכֵת וּמְשׁוֹטְטֵת בְּעוֹלָם וְלֹא מוֹצֵאת מְקוֹם מְנוּחָה עַד שִׁשְׁלָמוֹ מַעֲשָׂיו.

וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, שְׂבָעָה דִּינִים יִחְלְפוּ עַל הָאָדָם כְּשִׁיּוּצָא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה. אַחַד - אוֹתוֹ דִּין עָלְיוֹן כְּשִׁיּוּצָאת הָרוּחַ

תפילה לאחד קריאת הזוהר

יְהי רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂיִתְקַיֵּם בְּנוֹ
עֵתָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדַי כְּפִסְתִּיךָ
לְנַמְעַ שְׁמַיִם וְלִיסֹד אֲרִיץ", לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקַּן הַרְיָסוֹת
וְחִרְבוֹת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה לְקִשׁוּט וּפּוּרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל
מְכוּנֵי יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲמֻרָה לְיוֹשְׁנֵיהּ וְקַיִם בְּנוֹ מֵהֵרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב
"וְהָיָה אֹר הַלְבָּנָה כְּאֹר הַחֲמָה וְאֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתַיִם כְּאֹר
שְׁבַעַת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הַרְשָׁבֵי הַקְּדוּשׁ וּבְנוֹ רַבֵּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן
עֲזִיָּהוּ, יַעֲמוּד לָנוּ לְתַקַּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא עַד סוֹפוֹ כְּרַצוֹנֵי
וְכַרְצוֹן יִרְאוּ. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתָנוּ עֶסְקִים בְּחֻקְמָה הַזֹּאת, עַל יְדֵי
תַתְּקָרֵב הַגְּאוּלָּה, וְיִשׁוּעָתָה מֵהֵרָה תַצְמִיחַ, לְעֲלוֹי שְׂכִינַת עֲוֹנֵי
בְּמֵהֵרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי
אֹר", וַיִּזְרַח עֲלֵינוּ אֹר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ, בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה
יֵאָהֲרֹנְהוּ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, אֲמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד. (נִסַּח הַתְּפִלָּה מֵתוֹךְ לְשׁוֹנֵי

הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבֵּי חַיִּים וְיִסְאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂזַכִּיתֵנִי
לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בְּסֵפֶר הַקְּדוּשׁ הַזֶּה זִיְהֵרָה עֲלֵיָאָה, וְזִכּוֹת
הַתְּנָאִים הַקְּדוּשִׁים שְׁלִמְדֵנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וּלְזַרְעֵנוּ וּנְזַכֶּה
לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה נֵם, כ-כא) וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבִי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב
נָאִם יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אֲמַר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדְבָרֵי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי

תפילה לאחר קריאת הוזהר

וְרַעַף וּמִפִּי זֶרַע וְרַעַף אָמַר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
 וַיִּתְקַיֵּם בָּנוּ הַנְּבוּאָה (ישעיה נא, מז) וְאֲשִׁים דְּכָרִי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדִי
 כְּפִיתִיךָ לְנִמְעַ שְׁמוֹם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אָתָּה. וּבִרְכַּת
 מִשָּׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא תַתְּגַלָּה בְּמַהְרָה דִּידָן, יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ בְּדָד
 יִנְחֲנֵנוּ וְאִין עֲמוּ אַל נְכַר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתַגַּל נִפְשָׁנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ בְּאַמַּת בְּאַמֹּר לְצִיּוֹן מְלַךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלַךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדְּרָשׁ
 לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עָלֵינוּ] בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת
 שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּבִתְחִלָּה וּבִזְנוֹן מִקֶּדְשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ.
 וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהִשָּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכֵנוּ, וְהִשָּׁב
 כְּהַנִּים לְעַבְדֶּיךָם וְלוֹוִיִּים לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל
 לְגוֹיָהֶם. וּמְלֹאָה הָאֶרֶץ דְּעָה אֵת יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יִרְאָה וּלְאַהֲבָה
 אֵת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. (ס"ח)

פתיחת אליהו הנביא

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הוזהר (סדור רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנו קדישי, שהיא מסגלת לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לכוון ניצוצי הקדושה (בא"ח, פי בהר סוף ההקדמה).

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְאָמַר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמַּסְפָּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נֶעְלָם מֵעַל כָּל נַעֲלָמִים. וְאִין מַחְשְׁבָה או תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשְׁיֵךְ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שְׁהוּצֵאת וְגִלִית עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינֶם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים. וּבָהֶם אֵתָה מְתַפְּסָה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שְׁקוֹשֵׁר אוֹתָם וּמַיַּחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָה מִבְּפָנִים,

פתיח אליהו בלשון ארמית

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְאָמַר: רַבּוֹן עֲלְמִין דְּאַנְתָּ הוּא חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבָּן. אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחְשְׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלֵל. אַנְתָּ הוּא דְּאַפְקֵת עֶשֶׂר תְּקוּנִין, וְקָרִינֵן לְהוֹן עֶשֶׂר סְפִירָן, לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עֲלְמִין סְתִימִין דְּלֹא אַתְגְּלִין, וְעֲלְמִין דְּאַתְגְּלִין. וּבְהוֹן אַתְכְּסִיאת מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַנְתָּ הוּא דְּקִשִּׁיר לֹון וּמַיַּחַד לֹון. וּבְגִין דְּאַנְתָּ מְלָגָאוּ - כָּל מְאֵן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחִבְרִיהַ מְאַלִין עֶשֶׂר [סְפִירָן], אַתְחַשְׁבַּ לְהַ כְּאֵלוּ אַפְרִישׁ בְּךָ. וְאַלִין עֶשֶׂר סְפִירָן אַנּוֹן אֲזִלִין כְּסִדְרָן, חַד אַרְיָה וְחַד קְצֵר וְחַד בֵּינוּנִי. וְאַנְתָּ הוּא דְּאַנְהִיג לֹון, וְלִית מְאֵן דְּאַנְהִיג לָךְ, לֹא לְעֲלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל סְטְרָא. לְבוּשִׁין תְּקַנְתָּ לֹון דְּמַנְיָהּ פְּרַחִין נִשְׁמַתִין לְבַנֵי נְשָׂא. וְכַמְּה גוּפִין תְּקַנְתָּ לֹון, דְּאַתְקַרִיאוּ

כָּל מִי שֶׁמְבַדִּיל וּמְפָרִיד אֶחָד מֵחֵבְרוֹ, מֵאלוֹ עֵשֶׂר סְפִירוֹת, נֶחְשָׁב לֹו כְּאלוֹ הוּא מְפָרִיד בְּךְ. וְאלוֹ עֵשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים בְּסֶדְרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קֶצֶר, וְאֶחָד בִּינוּנִי. וְאַתָּה הוּא שְׁמַנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׁמַנְהִיג לָךְ, לֹא מְלַמֵּעֵלָה וְלֹא מְלַמֵּטָה וְלֹא מִכָּל צַד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תִּקְנֶת לָהֶם, שְׁמַחֵם פּוֹרְחִים נְשֻׁמוֹת לְבַנֵּי אָדָם, וְכִמְחָה גּוֹפִים תִּקְנֶת לָהֶם, שְׁנִקְרָאוּ גּוֹפִים כְּלָפֵי הַלְבוּשִׁים שְׁמֻכְסִים עֲלֵיהֶם, וְנִקְרָאִים בְּתִקּוֹן הַזֶּה. הַחֶסֶד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׂמָאל. תְּפָאֶרֶת כְּנֶגֶד הַגּוֹף. נְצַח וְהוֹד כְּנֶגֶד שְׁנֵי רִגְלָיִם. יְסוֹד - שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֵשׁ. מְלָכוּת נִקְרָאת פֶּה, תּוֹרָה שְׁבַעֵל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻכְמָה הִיא הַמַּחַת, הִיא הַמַּחְשָׁבָה שְׁבַעֵפִינִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבֵה הַלֵּב מְכִין, וְעַל אֵלוֹ שְׁנִיחֵם [הַחֻכְמָה וְהַבִּינָה] נֹאמֵר, הַנִּסְתָּרוֹת לֵה' אֶלְקֵינוּ. כְּתָר עֲלִיוֹן, הוּא כְּתָר מְלָכוּת, וְעֲלִיוֹ נֹאמֵר מְגִיד מְרֵאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֵאשׁ שְׁמַנְיָחִים עֲלִיוֹ תְּפִלִּין, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד וְאוֹת

פתיחת אליהו בלשון ארמית

גּוֹפִין לְגַבֵּי לְבוּשֵׁין דְּמַכְסִין עֲלֵיהוֹן. וְאַתְקֵרִיאָו בְּתִקּוּנָא דָּא: חֶסֶד - דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָא - דְּרוּעָא שְׂמָאלָא. תְּפָאֶרֶת - גּוֹפָא. נְצַח וְהוֹד - תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוֹד - סִימָא דְּגּוֹפָא, אוֹת בְּרִית קוֹדֵשׁ. מְלָכוּת - פֶּה תּוֹרָה שְׁבַעֵל פֶּה קְרִינֵן לָהּ. חֻכְמָה - מוֹחָא, אִיְהִי מַחְשָׁבָה מְלַגָּאוּ. בִּינָה - לְבָא, וּבֵה הַלֵּב מְכִין. וְעַל אֵלִין תְּרִין כְּתִיב: "הַנִּסְתָּרוֹת לִיְהוָה אֱלֹהֵינוּ". כְּתָר עֲלִיוֹן - אִיְהוּ כְּתָר מְלָכוּת. וְעֵלָה אֶתְמַר: מְגִיד מְרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיְהוּ קְרַקְפֶּתָא דְּתְּפִלִּי. מְלַגָּאוּ אִיְהוּ אוֹת יו"ד וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָאו"ו | וְאוֹת ה"א, דְּאִיְהוּ אֶרַח אֲצִילוֹת. וְאִיְהוּ שְׁקִיו דְּאִילְנָא בְּדְרוּעוֹי וְעַנְפוֹי, כְּמֵיא דְּאֶשְׁקִי לְאִילְנָא וְאַתְרַבֵּי בֵּהוּא שְׁקִיו:

הא ואות ואו ואות הא, שהוא דרך אצילות, והוא משקה את האילן בורעותיו וענפיו, כמים שמשקים את האילן, ומתרבה ומתגדל באותה ההשקאה.

רבון העולם, אתה הוא עליון על כל העליונים, וסבת כל הסבות, ואתה משקה את הספירות שנקראים אילן, בנביעת המעין, ואותו אור המעין הוא כנשמה לגוף, שהוא חיים לגוף. וכך אין דמיון, ואין דמות מכל הספירות והנבראים הפנימיים והחיצוניים. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש, וירח, וכוכבים ומזלות. ובארץ בראת אילנות ודשאים, וגן עדן, ועשבים, וחיית ועופות ודגים ובהמות ובני אדם. להפיר ולהודיע בהם עליונים, ואיך יתנהגו בהם עליונים ותחתונים, ואיך נפרים ונודעים עליונים ותחתונים, ואין מי שידע ומשיג באין סוף ברוך הוא כלל. ובלעדי אורו יתברך, אין יחוד בעליונים ותחתונים,

פתיחת אליהו בלשון ארמית

רבון עלמין, אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות, דאשקי לאילנא בההוא נביעו. וההוא נביעו איהו כנשמתא לגופא, דאיהו חיים לגופא, וכך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלגאו ולבר. ובראת שמיא וארעא, ואפקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי, ובארעא אילנין ודשאין, וגנתא דעדן, ועשבין, וחיין ועופין ונונין, ובעירין, ובני נשא. לאשתמודעא בהון עלאין, ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין, ואיך אשתמודעאן עלאי ותתאי, ולית דידיע בך כלל. ובר מנד, לית יחודא בעלאי ותתאי. ואנת אשתמודע אדון על כלא. וכל ספירין כל חד - אית ליה שם דייעא, ובהון אתקריאו מלאכיא. ואנת לית לך שם דייעא, דאנת הוא ממלא כל שמהן, ואנת הוא שלימו דכלהו.

ואתה נָפַר וְנִדְעַע אֲדוֹן עַל כָּלֶם, וְלִכְל סְפִירָה לְכָל אֶחָד יֵשׁ שֵׁם יְדוּעַ, וּבְשֵׁמוֹת הַסְּפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְּלָאכִים. וְאַתָּה אֵין לָךְ שֵׁם יְדוּעַ, שְׁאֵתָה הוּא מְמַלָּא וּמְחִיָּה אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְּשַׁלֵּים וּמְמַלָּא אֶת כּוּלָם וּכְאִשֶּׁר אֵתָה מְסִיר אֶת הַשְּׁפַעְתָּךְ מֵהֶם, יִשְׁאָרוּ כָּל הַשֵּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלִי גִשְׁמָה. אֵתָה הוּא חֲכֶם וְלֹא עַל יְדֵי הַחֲכֻמָּה הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אֵתָה הוּא מְבִין וְלֹא עַל יְדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת. אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ וַיְדוּעַ, אֶלָּא הַנְּהַגְתָּךְ לְהוֹדִיעֵנו תְּקַפְּךָ וְחֻזְקְךָ לְבַנֵּי אָדָם. וְלִהְרָאוֹת לָהֶם אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שֶׁהֵם צְדָק וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְּנֵי אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי. צְדָק הִיא הַמְּלֻכוֹת הַקְּדוּשָׁה. מֵאֲזֵנֵי צְדָק, שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֱמֶת. הֵינן צְדָק, הִיא אוֹת בְּרִית. הַכָּל לְהִרְאוֹת אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם אֲבָל לֹא שֵׁישׁ לָךְ צְדָק הַיְדוּעַ שֶׁהוּא דִין וְלֹא מִשְׁפָּט הַיְדוּעַ שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֵלוֹ הַמְּדוּת כָּלֵל.

פתיחת אליהו בלשון ארמית

וְכַד אַנְתָּ תְּסַתְּלַק מְנַהוֹן, אֲשַׁתְּאָרוּ כְּלֵהוּ שְׁמַהֵן כְּגוֹפָא בְּלֹא גִשְׁמָתָא. אַנְתָּ הוּא חֲכִים וְלֹא בְּחֻכְמָה יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מְבִין וְלֹא בְּבִינָה יְדִיעָא. לִית לָךְ אֲתֵר יְדִיעָא, אֶלָּא לֹאֲשַׁתְּמוּדְעָא תּוּקַפְּךָ וְחִילְךָ לְבַנֵּי גִשְׁא. וְלֹאֲחֻזָּאָה לֹון אֵיךְ אַתְנַהֵג עַלְמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינֹון צְדָק וּמִשְׁפָּט, כְּפּוּם עוּבְדִיהוֹן דְּבַנֵּי גִשְׁא. דִּין אֵיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט - עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא. צְדָק - מְלֻכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזֵנֵי צְדָק תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט. הֵינן צְדָק - אוֹת בְּרִית. כָּלֵל לֹאֲחֻזָּאָה אֵיךְ אַתְנַהֵג עַלְמָא. אֲבָל לֹאֵ דְאֵית לָךְ צְדָק יְדִיעָא דְאֵיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְאֵיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֵלִין מְדוּת כָּלֵל.

קום רבי שמעון ויתחדשו סודות עליונים על ידך שהרי רשות נתנה לך לגלות רזים נסתרים על ידיך, מה שלא נתן רשות לגלות לשום בן אדם עד עתה.

קם רבי שמעון פתח ואמר: לך ה' הנהגות הגדולה, חסד והגבורה, והתפארת, והנצח, וההוד. פי כל – יסוד, בשמים ובארץ. לך ה' הממלכה – מלכות. והמתנשא לכל לראש. עליונים שמעו, אלו ישני חברון, והרועה הנאמן, התעוררו משנתכם. "הקיצו ורננו שוכני עפר", הם אלו אותם הצדיקים, שהם מחלק השכינה שנאמר בה, "אני ישנה ולבי ער", ואינם קרויים מתים

פתיחת אליהו בלשון ארמית

קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך. דהא רשותא אית לך לגלאה רזין טמירין על ידך, מה דלא אתיהיב רשו לגלאה לשום בר נש עד כעין:

קם רבי שמעון פתח ואמר: לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד, כי כל בשמים ובארץ. לך יהוה הממלכה. והמתנשא לכל לראש. עלאין שמעו אנון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון. "הקיצו ורננו שוכני עפר" – אלין אנון צדיקיא דאננו מסטרא דההוא דאתמר בה: "אני ישנה ולבי ער". ולא אנון מתים. ובגין דא אתמר בהון: "הקיצו ורננו וגו'. רעיא מהימנא, אנת ואבהן הקיצו ורננו לאתערוותא דשכינתא, דאיהי ישנה בגלותא, דעד כעין צדיקיא בלהו דמיכין ושתא בחוריהון. מיד יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי רעיא מהימנא, וימא ליה: קום רעיא מהימנא – דהא עלך אתמר: "קול דודי דופק" – לגבאי בארבע אתון דיליה, וימא בהון "פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי". דהא "תם עונד בת ציון לא יוסיף להגלותך". "שראשי נמלא טל". "מאי נמלא טל"?

אֵלָא יִשְׁנִים, וּבִשְׂבִיל זֶה נֹאֲמַר בְּהֵם, "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ" וּגו', מֹשֶׁה הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמּוֹחַ וּלְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה בְּגִלּוֹת, שְׁעַד עֵתָהּ, הַצְּדִיקִים כָּלָם רְדוּמִים, וְיִשְׁנָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיַּד נִתְּנָה הַשְּׂכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְגַגֵּד הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן, וְאוֹמְרַת לוֹ: קוּם הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן. שֶׁהִרִי עֲלִידָן נֹאֲמַר "קוֹל דּוֹדֵי דּוֹפֵק", אֲצִלִּי בְּאַרְבַּע אוֹתוֹת שְׁלוֹ, וְיֹאמַר בְּהֵם בְּכֹחֵם, פִּתְחֵי לִי אַחוֹתַי רַעֲיָתִי וְיִנְתֵּי תַמְתִּי". שֶׁהִרִי כְּתוּב: "תֵּם עֹנֵד בֵּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהִגְלוֹתָךְ" שֶׁהִרִי רֹאשֵׁי מְלֵא טָל וּמְדוּעַ מְלֵא טָל? אֵלָא אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶת הַשְּׂכִינָה חֲשֵׁבֶתָ, שְׁמַיּוֹם שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֵלִיתִי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעְלָה, וְעֵלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה? אִין זֶה כֵּךְ, שְׁבֹאֲמַת לֹא עֵלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שֶׁאַתָּ בְּגִלּוֹת! הִרִי לָךְ סִימָן, "שְׂרֵאשִׁי נִמְלֵא טָל" וְהֵא הִיא הַשְּׂכִינָה בְּגִלּוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָה וְהַחַיִּים שְׁלָה הוּא בְּסוּד טָל, וְזֶה הוּא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָא"ו אוֹת ה"א הִיא הַשְּׂכִינָה

פתיחת אליהו בלשון ארמית

אֵלָא אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא: אַנְתָּ חֲשֵׁבֶת דְּמִיּוּמָא דְאַתְחַרְבַּ בֵּי מִקְדָּשָׁא דְעָאֲלָנָא בְּבֵיתָא דִּילִי וְעָאֲלָנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ הֲכִי, דְלֵא עָאֲלָנָא כָּל זְמַנָּא דְאַנְתָּ בְּגִלּוֹתָא הֲרִי לָךְ סִימָנָא: "שְׂרֵאשִׁי נִמְלֵא טָל", ה"א שְׂכִינָתָא בְּגִלּוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טָל. וְדָא אִיהוּ אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָא"ו, וְאוֹת ה"א אִיהִי שְׂכִינָתָא דְלֹא מַחְשָׁבֵן טָל, אֵלָא אוֹת יו"ד אוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו דְסִלְקוּ אֶתְוֹן לְחֲשָׁבֵן טָל. דְאִיהִי מְלִיא לְשְׂכִינָתָא מִנְבִיעוּ דְכָל מְקוֹרֵין עֲלָאִין. מִיַּד קָם רַעֲיָא מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישִׁין עֲמִיה. עַד כְּאֵן רָזָא דִּיחֻדְדָא: "בְּרוּךְ הִנְהוּ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן": (תְּקוּנַי זֶהר יז,

א הקדמה אחרת לת"ז)

שְׂאִינָה בְּחֶשְׁבוֹן ט"ל, אֵלֶּא אוֹת יוֹד אוֹת הָא וְאוֹת וְאוֹ עֲלִים
הָאוֹתוֹת לְחֶשְׁבוֹן ט"ל, שֶׁהֵשֵׁם הָיָה מְמַלֵּא אֶת הַשְּׂכִינָה מִמְעַן
הַנוֹבֵעַ שֶׁל כָּל הַמְקוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, מִיָּד קָם הַרוּעָה הַנְּאֻמָּן
וְהָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים עִמּוֹ. עַד כָּאן סוּד הַיְחוּד.

וַיְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵי ה' הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ מִכָּל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתַּר
מִכָּל הַנִּסְתָּרִים נֶעְלַם מִהַכֹּל. שְׂוִתְמִשָּׁךְ טַל הָעֲלִיּוֹן מִמְנוּ
לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֹאשׁ שֶׁל זְעִיר אֲנָפִין וְלַהַמְשִׁיךְ שֶׁפַע לְשִׁדָּה
תְּפוּחִין הַקְּדוֹשׁ בְּהָאֵרַת פָּנִים בְּרְצוֹן וּבְשִׂמְחַת הַכֹּל. וַיִּתְמַשָּׁךְ
מִלִּפְנֵי ה' "הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ מִכָּל הַקְּדוֹשִׁים, וְנִסְתַּר מִכָּל
הַנִּסְתָּרִים נֶעְלַם מִהַכֹּל. רְצוֹן וְרַחֲמִים חוֹ, וְחֶסֶד, בְּהָאֵרָה עֲלִיּוֹנָה,
בְּרְצוֹן, וְשִׂמְחָה, עָלֵי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, וְעַל כָּל הַקְּרוֹבִים אֵלַי,
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. וַיִּפְדָּה אוֹתָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת הַרְעוֹת שֶׁבָּאוֹת

פתיחת אליהו בלשון ארמית

וַיְהִי רְעוּא מִן קָדָם עֵתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל קְדִישִׁין טְמִירָא דְכָל
טְמִירִין סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמַשָּׁךְ טְלָא עֲלָאָה מְנִיָּה לְמַלְיָא רִישִׁיָּה
דְזְעִיר אֲנָפִין, וְלַהֲטִיל | לְחַקֵּל תְּפוּחִין קְדִישִׁין בְּנִהִירוֹ דְאֲנָפִין
בְּרְעוּא וּבְחִדּוּתָא דְכָלֵּא. וַיִּתְמַשָּׁךְ מִן קָדָם עֵתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל
קְדִישִׁין, טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכָלֵּא. רְעוּתָא וְרַחֲמֵי חֲנָא
וְחֶסֶדָא בְּנִהִירוֹ עֲלָאָה בְּרְעוּתָא וְחִדּוּהָ עָלֵי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, וְעַל
כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיהָ. וַיִּפְרְקִינָא מִכָּל עֲקֻתִין
בִּישִׁין דִּיִּתְנוּן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין וַיִּתְיַהֵב לְנָא מְזוּנָא וּפְרַנְסֵתָא
טְבִתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֻקְתָּא, מִמְזָלָא דְכָל מְזוּנֵי בֵּיה תְלִין. וַיִּשְׁזַבְּינָן
מִעֵינָא בִישָׁא וּמְחֻרְבָא דְמַלְאָךְ הַמְנוֹת וּמְדִינָה שֶׁל גֵּיהֵנוּם. וַיְתִי
לְנָא וּלְכָל נְפֻשְׁתָּנָא חֲנָא וְחֶסֶדָא וְחִי אֲרִיכִי וּמְזוּנֵי רוּיְחִי וְרַחֲמֵי
מִן קְדָמִיָּה. אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן, אֲמֵן וְאֲמֵן.

לְעוֹלָם, וַיְכִיֵּן וַיִּנְתֵּן לָנוּ מִזֶּן וּפְרִנָּה טוֹבָה בְּלִי צָרָה וּמְצוּקָה, מִהַמְּזֹל הָעֲלִיּוֹן, שֶׁכָּל הַמְּזוֹנוֹת מִמֶּנּוּ מִשְׁתַּלְּשָׁלִים. וַיִּצְיֵלְנוּ מֵעֵין הָרַע, וּמִחֶרֶב מִלְּאֹךְ הַמָּוֶת, וּמִהַדִּין שֶׁל גֵּיהֲנוֹם. וַיִּתֵּן לָנוּ, וּלְכָל נַפְשוֹתֵנוּ, חַן וְחֶסֶד, וְחַיִּים אֲרָכִים, וּמְזוֹנוֹת בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים, מִלְּפָנָיו, אֱמֵן בֶּן יְהוֹי רְצוֹן. אֱמֵן וְאֱמֵן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָרִימוּתֵי יָדֵי בַתְּפִלוֹת, לְמַעַלָּה שֶׁכָּאֲשֶׁר הָרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, עוֹמֵד עַל אוֹתוֹ הָרְצוֹן שֶׁלֹּא נוֹדַע וְלֹא נִתְפָּס כָּלֵל לְעוֹלָם. הָרֵאשׁ הַסְּתוּם בְּיוֹתֵר לְמַעַלָּה וְאוֹתוֹ הָרֵאשׁ הוֹצִיא מִה שְׁהוֹצִיא, וְלֹא נוֹדַע, וְהָאִיר מִה שְׁהָאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלֵם. וְרְצוֹן הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה, לְרַדֵּף אַחֲרָיו לְקַבֵּל הָאֲרָה מִמֶּנּוּ. כְּעֵין מִסְדָּ אֶחָד נִפְרָס, וּמִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַמִּסְדָּ עַל יָדֵי רְדִיפַת זֶה הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה מוֹגִיעַ וְלֹא מוֹגִיעַ עַד אוֹתוֹ הַמִּסְדָּ וּמִזֶּה הָאִיר

פתיח אליהו בלשון ארמית

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: אַרְיֵמִית יְדָאֵי בְּצִלוֹתֵין לְעֵלָּא, דְּכַד רְעוּתָא עֲלָאָה לְעֵלָּא לְעֵלָּא קְיָמָא עַל הַהוּא רְעוּתָא דְּלֹא אֲתִידַע וְלֹא אֲתַפֵּס כָּלֵל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְּסִתִּים - יִתִּיר לְעֵלָּא, וְהַהוּא רִישָׁא אֲפִיק מְאִי דְּאֲפִיק וְלֹא יָדִיעַ, וְנִהִיר מְאִי דְּנִהִיר כְּלֵא בְּסִתִּימוּ, רְעוּ דְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה - לְמַרְדֵּף אֲבַתְרָה וְלֹאֲתַנְהֵרָא מִנָּה. חַד פְּרִיסוֹ אֲתַפְרִיס, וּמִגּוֹ הַהוּא פְּרִיסָא - בְּרַדִּיפוּ דְּהַיָּא מַחְשָׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עַד הַהוּא פְּרִיסָא, נִהִיר מְאִי דְּנִהִיר, וְכַדִּין הַהוּא מַחְשָׁבָה עֲלָאָה נִהִיר בְּנִהִירוֹ סִתִּים דְּלֹא יָדִיעַ. וְהַהוּא מַחְשָׁבָה לֹא יָדַע, כְּדִין בְּטֵשׁ הָאִי נִהִירוֹ דְּמַחְשָׁבָה דְּלֹא אֲתִידַע, בְּנִהִירוֹ דְּפְרִסָא דְּקִימָא דְּנִהִיר מִמָּה דְּלֹא יָדַע, וְלֹא אֲתִידַע וְלֹא אֲתַגְלִיא. וְכַדִּין הָאִי נִהִירוֹ דְּמַחְשָׁבָה דְּלֹא אֲתִידַע, בְּטֵשׁ בְּנִהִירוֹ דְּפְרִיסָא, וְנִהִרִין כְּחֻדָּא, וְאֲתַעְבִּידוּ תַּשְׁעָה הִיכְלִין, וְהִיכְלִין -

מה שְׁהָאִיר וּכְשֶׁקְבֵּלָהּ אוֹתָהּ הַמְחַשְׁבֶּה הַעֲלִינָה הִיָּה עֲתִיק מֵאִיר
בְּאוֹר סְתוּם שְׁלֵא נֹדַע וְזוֹ הַמְחַשְׁבֶּה לֹא יָדַע וְאִינוּ מְשִׁיג גּוֹדֵל
הָאוֹר, אִז הִכָּה אוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁהוּא סוּד הַמְחַשְׁבֶּה שְׁלֵא נֹדַעָה
הִכָּה בְּהָאֲרֵת מִסֵּד הָעוֹמֵד וְהָאִיר מִמָּה שְׁאִינוּ יָדוּעַ וּמְשֻׁג, וְלֹא
נֹדַע וְלֹא הִתְנַלָּה וְאִז זֶה הָאוֹר שֶׁל הַמְחַשְׁבֶּה שְׁלֵא נֹדַעָה הִכָּה
פַּעַם ב' בְּהָאֲרֵת הַמִּסֵּד הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוּ כּוֹלָם פְּאָחַד
וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ תְשׁוּעָה הִיכְלוֹת וְאֵלוֹ הַהִיכְלוֹת אֵינָם אוֹרוֹת וְאֵינָם
בְּבַחֲיִנַת רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נְשָׁמוֹת וְלֹא יֵשׁ מִי שְׁעוֹמֵד בְּהֵם
בְּבַחֲיִנַת חַיָּה. הֶרְצוֹן שֶׁל כָּל תְּשׁוּעָה הָאוֹרוֹת, שְׁעוֹמְדִים כָּלָם בְּכַח

פתיחת אליהו בלשון ארמית

לְאו אַנּוּן | נְהוֹרִין, וְלְאו אַנּוּן רוּחִין, וְלְאו אַנּוּן | נְשַׁמְתִּין, וְלֹא
אֵית מֵאן דְקִימָא בְּהוּ רְעוּתָא דְכָל תְּשׁוּעָה נְהוֹרִין דְקִימִי כְּלֵהוּ
בְּמַחְשָׁבָה, דְאִיְהוּ חַד מְנִיְהוּ בְּחַשְׁבָּנָא כְּלֵהוּ לְמַרְדָּף בְּתַרְיָהוּ,
בְּשַׁעְתָּא דְקִימִי בְּמַחְשָׁבָה, וְלֹא מִתְדַבְּקִין וְלֹא אֲתִידְעוּ. וְאֵלִין לֹא
קִימִי לֹא בְרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה, תְּפַסִּין בָּהּ וְלֹא תְפַסִּין.
בְּאֵלִין קִימִי כָל רְזִי דְמַהִימְנוּתָא. וְכָל אַנּוּן | נְהוֹרִין מְרִזָּא
דְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה וְלִתְתָּא, כְּלֵהוּ אֶקְרוּן אֵין סוּף, עַד הִכָּא מְטוּ
נְהוֹרִין וְלֹא מְטוּן, וְלֹא אֲתִידְעוּ, לְאוּ הִכָּא רְעוּתָא וְלֹא מַחְשָׁבָה.
כַּד נְהִיר מַחְשָׁבָה, וְלֹא אֲתִידְעַ מִמָּאן דְנְהִיר, כְּדִין אֲתִלְבַּשׁ
וְאֲסִתִּים גּוּ בִינָה וְנְהִיר לְמָאן דְנְהִיר, וְאֲעִיל דָּא בְּדָא עַד |
דְּאֲתְפַלְלִילוּ כְּלֵהוּ כְּחֻדָּא, וּבְכֻזָּא דְקַרְבָּנָא כַּד סְלִיק, כְּלָא אֲתַקְשֵׁר
דָּא בְּדָא, וְנְהִיר דָּא בְּדָא, כְּדִין קִימִי כְּלֵהוּ בְּסִלְקוּ, וּמַחְשָׁבָה
אֲתַעֲטֵר בְּאֵין סוּף. הֵהוּא נְהִירוּ דְאֲתַנְהִיר מִנָּה מַחְשָׁבָה עֲלָאָה
(דְּלֹא אֲתִידְעַ בְּהַ כְּלָל) אֶקְרִי אֵין סוּף, וּמִנָּה אֲשַׁתְּכַח וְקִימָא, וְנְהִיר
לְמָאן דְנְהִיר, וְעַל דָּא כְּלָא קְאִים, זְכָאָה חוּלְקִיָּהוּן דְצִדִיקִיא,
בְּעֵלְמָא דִין וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי.

המחשבה שהוא אחד מהם בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם בזמן שעומדים במחשבה ואינם משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלו לא קימים לא ברצון ולא במחשבה העליונה תופסים בה מעט הארה ולא תופסים. באלו נמצאים כל סודות האמונה וכל אותם האורות מסוד המחשבה העליונה, משם ולמטה כולם נקראים בערבם אין סוף. עד כאן מגיעים האורות בדקות ולא מגיעים, ולא נודעים מהותם, אין כאן השגה של רצון ולא השגה של מחשבה כאשר מאירה המחשבה ולא נודע לו מי מאיר או מתלבש ונעלם בתוך בינה ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה עד שגבוליים ונחשבים כולם לאחד ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקטרת, כולם נקשרים זה בזה ומאירים זה בזה, אז עומדים כולם בסוד עליה והמחשבה עולה ומתעטרת באין סוף. זה האור שמאירה ממנו מחשבה עליונה (שלא נודע בה כלל) נקרא אין סוף וממנו נמצא ונאצל ומקים ומאיר למי שמאיר ועל סוד זה הכל עומד, אשרי וזך חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

תיקוני זוהר תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תְּרִי, שָׁם שְׁבִ"ת, כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁי"ת - בְּרֵא
שְׁתִי, וְהוּן שְׁתִי שְׁבַתוֹת, עֲלֵיהֶם נֹאמַר (שמות לא):
"וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבַת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבַת" וְגוֹמַר, שְׁתִי
פְּעָמִים הַזִּכִּיר כָּאֵן שְׁבַת, כְּנֶגֶד הַשְּׁכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה.
"לְדַרְתֶּם", מֵהוּ לְדַרְתֶּם? אֵלֶּא זָכָאֵי הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה לָהֶם דִּירָה
בְּשַׁבַּת בְּשָׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב, וּמִתְפַּנֵּה מִשָּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל
שַׁבַּת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צְדִיק, שְׁשׂוּרִים שְׁנִיחֶם עָלָיו, אֶחָד לְמִלָּא
אוֹתוֹ, וְאֶחָד לְהַתְמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם כְּנֶגֶד שְׁתֵי כְּלָיוֹת
- פְּנִימִיּוֹת נִצַּח וְהוֹד, בְּנִים לְיִשְׂרָאֵל סָבָא - עֲמוּד הָאֲמֻצְעֵי -

תיקון מ"ח בלשון ארמית

בְּרֵאשִׁית, תַּמָּן תְּרִי תַּמָּן שְׁבִ"ת, כְּגוֹוְנָא דָא בְּרֵאשִׁי"ת בְּרֵא
שְׁתִי: וְאֵינּוֹן תְּרִי שְׁבַתוֹת, עֲלֵייהוּ אֲתַמַּר וְשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַשְּׁבַת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבַת וְגוֹמַר, תְּרִין זְמַנִּין אֲדַכִּיר הַכָּא שְׁבַת,
לְקַבֵּל שְׁכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתְּאָה, לְדַרְתֶּם מֵאֵי לְדַרְתֶּם, אֵלֶּא זָכָאָה
אִיהוּ מֵאֵן דְּעָבִיד לֹוֹן דִּירָה בְּשַׁבַּת בְּתֵי בְּתֵי לָבָא, וְאֲתַפְּנִי מִתַּמָּן
יֵצֵר הָרַע דְּאִיהוּ חֲלוּל שְׁבַת, בְּרִית עוֹלָם דָּא צְדִיק, דְּשְׁרִיין
תְּרוּיְהוּ עֲלֵיהּ, חַד לְאֲמִלָּאָה לִיָּה וְחַד לְאֲתַמְלִיא מִיָּנִיָּה. בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵינּוֹן תְּרִין כְּלָיִין נִצַּח וְהוֹד, בְּנוֵי דְיִשְׂרָאֵל סָבָא עֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי אֲלִין תְּלַת אָבָהוֹן, עֲנָג
שְׁבַת וְנִיָּהָר יוֹצָא מֵעַד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּין, וְנִהָר, אִית נִהָר
וְאִית נִהָר, אִית נִהָר דְּאֲתַקְרִי נִהָר פְּלָגִיו, וְאִית נִהָר דְּאֲתַקְרִי נַחַל

תפארת, שלש פעמים שביעי שביעי שביעי אלו שלשת האבות, ענג שבת "ונ"הר יוצא מעדן להשקות את הנ"ן" (בראשית ב י). ונהר, יש נהר ויש נהר, יש נהר הנקרא נהר פלגיו, ויש נהר הנקרא נחל קדומים, עדן עליון עליו נאמר (ישעיה סד) "עין לא ראתה אלהים זולתך", זה הנהר הוא אות ו', היוצא מעדן העליון שהוא אות א', ועובר בין אבא - חכמה ואמא - בינה והולך חמש מאות שנה, ומגיע עד צדיק - יסוד שהוא שביעי, ומשם משקה לגנה - מלכות, שהיא השכינה המתחתונה. זכאי הוא מי ששומר דירה לשבת, שהוא הלב, שלא יתקרב שם עצב

תיקון מ"ח בלשון ארמית

קדומים, עדן עלאה עליה אתמר עין לא ראתה אלהים זולתך, האי נהר איהו ו', דנפיק מעדן עלאה דאיהו א', ואעבר בין אבא ואימא, ואזיל חמש מאות שנה, ומטי עד צדיק שביעי, ומתמן אשקי לגנתא דאיהי שכנתא תתאה. זכאה איהו מאן דנטיר דירה לשבת דאיהו לבא, דלא אתקריב תמן עציבו דטחול, וכעס דמרה דאיהו נורא דגיהנם, דעלה אתמר לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות. יציאות השבת שתיים. אינון עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אתרא דאיהי

הַטְּחוּל וְכַעַם הַמֶּרֶה שֶׁהִיא אִשׁ הַגִּיהֶנֶם, שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר (שמות לה):
 "לֹא תִבְעֵרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת", וְכֵן הוּא וְדָאִי,
 שְׁפָל מִי שְׁפּוּעִים כְּאֵלוֹ מוֹדְלִיק אֶת הָאִשׁ שֶׁל הַגִּיהֶנֶם. אַרְבָּעִים
 מְלָאכּוֹת חֶסֶר אַחַת, הֵן כְּנֶגֶד אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֶסֶר אַחַת בְּשַׁבָּת,
 וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלֵקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לַחֲוָה, וְעֲשָׂרָה לַנְּחֹשׁ, וְתִשְׁעָה
 לְאֲדָמָה, וּבְגִלּוֹל זֶה אֲמָרוּ בְּעַלֵּי הַמִּשְׁנָה אֵין לֹקִין בְּשַׁבָּת, שְׂאֵלוֹ
 הַמְּלָאכּוֹת הֵן נְחֻשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד מְלָקִיּוֹת. וְיֵצִיאוֹת הַשַּׁבָּת
 שְׁתֵּים, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוֹשָׂה אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוֹקֵר

תיקון מ"ח בלשון ארמית

מְרָה וְטְחוּל, וְדָא גְרַם לְיִשְׂרָאֵל דְּאִתְעַקְרוּ מֵאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל,
 וְאִתְגַּלְיָאוּ בְּאַרְעָא נּוֹכְרָאָה דְּאִיהִי רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְהִכִּי אִיהוּ מְאֵן
 דְּאִעִיל אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּה בְּרִשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, שַׁבְּתָא"י אִיהוּ
 טְחוּל, חֲמָ"ה אִתְתָּא בִישָׂא מְרָה, שַׁבְּתָא"י עֲלִיָּה אִתְמַר וְהַבּוּר
 רַק אֵין בּוֹ מִים, מִים אֵין בּוֹ אֲבָל נְחֻשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ
 רְעַב וְצַמְאוּן וְקִינָה וְהַסְפָּד וְחֻשׁוּכָא וְקַבְלָא, וְאִיהִי גְלוּתָא
 לְיִשְׂרָאֵל. וְצִרְיִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְד לֵה שְׁנוּי בְּכֹלָא וְהָא אוֹקְמוּהָ,
 וְאִיהוּ דְּבוּר דְּחוּל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכֵד לֹא אִשְׁכַּחַת אִתְר
 לְשִׁרְיָא תַּמָּן, אִיהִי בְּרַחַת, כְּגוֹוְנָא דְשַׁפְחָה דְּאִבְרָהִם דְּאִתְמַר בֵּה
 מְפַנֵּי שְׂרֵי גְבַרְתִּי אֲנִכִּי בְּרַחַת. טְחוּל עֲלֵה אִתְמַר שֶׁל נְעֻלְיָה מְעַל
 רְגְלִיָּה, נַעַל מְטוּנָף דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אִתְּהָ עוֹמֵד
 עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, דָּא שַׁבָּת, וְעֲלִיָּה אֲמַרְת שְׁכִינְתָּא פְּשֻׁטָּתִי
 אֵת כְּתַנְתִּי אִיכְכָה אֲלִבְשָׁנָה, רְחַצְתִּי אֵת רְגְלִי אִיכְכָה אֲטַנְפֵם,
 וּבְגִין דָּא צְרִיָּה בְּרַשׁ בְּשַׁבָּת לְשְׁנוּיִי בְּלִבוּשֵׁין בְּשִׁרְגָא בְּמַאֲכְלִין,
 וְצְרִיָּה לְמַהֲנֵי מוֹסִיף מַחוּל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִין לִיָּה
 נְפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת. וְכֹל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נְפֶשׁ יִתְרָה חֶסֶם
 וְשְׁלוֹם, וְכֹל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִים לוֹ נְפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת.

חֲפֵץ מִמְקוֹמוֹ וּמִנִּיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוֵמוֹ וּמִרְשׁוֹתוֹ, בְּאֵלּוֹ עֵקֶר
 אֵת אֵילָן הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַנִּיחַ אוֹתוֹ בְּרִשׁוֹת נְכָרִיהָ.
 מִי שֶׁעוֹשֶׂה אֵת זֶה, גּוֹרֵם לְעֵקוֹר נִשְׁמָתוֹ מִרְשׁוֹת שְׁלָה וּמִנִּיחָהּ
 בְּרִשׁוֹת אַחֲרֶת, שֶׁהִיא מְרָה וּטְחוּל, וְזֶה גֵרֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּעְקְרוּ
 מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּגְלוּ לְאֶרֶץ נְכָרִיהָ, שֶׁהִיא רִשׁוֹת הָרַבִּים, וְכֵן הוּא
 מִי שֶׁמוֹעֵל בְּאוֹת בְּרִית קִדְשׁ שְׁלוֹ וּמַעְבִּיר בַּח לְרִשׁוֹת נְכָרִיהָ.
 שְׁבַת־א"י הוּא טְחוּל, חֲמ"ה, - אִשָּׁה רַעָה וּמְרָה, שְׁבַת־א"י עָלְיוֹ
 נֶאֱמָר: "וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מֵיִם", מֵיִם אֵין בּוֹ אֲבָל נַחְשִׁים
 וְעִקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רַעֵב וְצָמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד וְחֲשֻכָה וְעִרְפָּל
 - אֲפֵלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנׁוּי
 בְּכָל, וְהָרִי פְּרִשׁוּתָהּ, וְהוּא דְבוּר שֶׁל חַל שֶׁהוּא אֶסוּר בְּשַׁבַּת,
 וְכֹאֲשֶׁר לֹא מוֹצֵאת מְקוֹם לְשִׁרּוֹת שָׁם, הִיא בּוֹרַחַת, כְּמוֹ הַשְּׁפָחָה
 שֶׁל אַבְרָהָם שֶׁנֶּאֱמָר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרִי גְבֵרְתִי אֲנִי בּוֹרַחַת". טְחוּל
 עָלְיוֹ נֶאֱמָר: "שֶׁל נְעֻלָּיִךְ מַעַל רַגְלֶיךָ", נַעַל מְטַנֵּף שֶׁל טַפָּח
 סְרוּחָהּ, בִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עָלְיוֹ אֲדַמַּת קִדְשׁ הוּא, זֶה
 שְׁבַת, וְעָלְיוֹ אוֹמֵרֶת הַשְּׂכִינָה: "פִּשְׁטַתִּי אֵת פְּתַנְתִּי אֵיכָכָה
 אֲלַבְּשֶׁנָּה, רַחֲצַתִּי אֵת רַגְלֵי אֵיכָכָה אֲטַנְּפֶם", וּמִפְּנֵי זֶה צָרִיךְ בֶּן
 אָדָם בְּשַׁבַּת לְשַׁנּוֹת בְּלָבוּשִׁים, בְּגָד וּבְמַאֲכָלִים, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת
 מוֹסִיף מַחַל עַל הַקִּדְשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה
 בְּשַׁבַּת, וְכֹל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְרָה חֵם וְשְׁלוֹם
 וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבַּת.

סוד המשיח - תקון ל'

הַנְּתִיב הַשְּׁנִי, וְרוּחַ אֱלֹהֵי-י"ם מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם (בראשית א ב),
 מה זה רוח? אלא בְּדַאי בְּזִמְנֵן שֶׁהַשְּׂכִינָה יוֹרֶדֶת לְגִלּוֹת,
 הַרוּחַ הַזֶּה נוֹשֶׁבֶת עַל אוֹתָם שְׁמַתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה, מִשּׁוּם
 שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת בִּינֵיהֶם, וְהַרוּחַ הַזֶּה נַעֲשִׂית קוֹל, וְתֹאמַר כָּד:
 אוֹתָם יִשְׁנִים שְׁשֵׁנָה בְּנַחֲרֵיהֶם, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם וְאַטְמוּי הַלֵּב, קוֹמוּ
 וְהִתְעוֹרְרוּ אֶל הַשְּׂכִינָה, שִׁישׁ לָכֶם לֵב בְּלִי הַשְּׁפֵל לְדַעַת אוֹתָהּ,
 וְהִיא בִּינֵיכֶם. וְסוּד הַדְּבָר - קוֹל אוֹמֵר קְרֵא, (ישעיה מ ו), כְּמוֹ קְרֵא
 נָא הִישׁ עוֹנֵד וְאֵל מִי מְקוֹדוּשִׁים תִּפְנֶה, וְהִיא אוֹמֶרֶת מָה אֶקְרֵא,
 כָּל הַבָּשָׂר חֲצִיר, הַכֹּל הֵם כְּבִהְמוֹת שְׂאוּכָלוֹת חֲצִיר, וְכָל חֶסֶדוֹ
 כְּצִיץ הַשְּׂדֵה, כָּל הַחֶסֶד שְׁעוֹשִׂים, עוֹשִׂים לְעֶצְמָם. וְאַפְלוּ כָּל אֱלוֹ
 שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים - לְעֶצְמָם עוֹשִׂים בְּאוֹתוֹ
 זִמְנֵן וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב (תהלים עח לט) לְעוֹלָם,
 וְזוֹהִי רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, אוֹי לָהֶם מִי שְׁגוֹרְמִים שִׁילֵךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם
 וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, שְׂאֵלוּ הֵם שְׁעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה יְבֹשָׁה, וְלֹא
 רוֹצִים לְהַשְׁתַּדֵּל בְּחֻקֵּי הַקְּבֵלָה, וְגוֹרְמִים שְׂמִסְתַּלֵּק מֵעֵין
 הַחֻקָּה, שֶׁהִיא י' מִמְּנָה, וְנִשְׁאַרְתַּ ב' יְבֹשָׁה, אוֹי לָהֶם שְׁגוֹרְמִים
 עֲגִיזִית וְחָרֵב וּבֹזֵה וְהָרֵג וְאֶבְדֵן בְּעוֹלָם, וְהַרוּחַ הַזֶּה שְׂמִסְתַּלֵּקֶת הִיא
 רוּחַ הַמְּשִׁיחַ, כְּמוֹ שְׁנַתְּבָאָר, וְהִיא רוּחַ הַקִּדְשׁ, וְהִיא רוּחַ חֻקָּה
 וְכִנְיָה רוּחַ עֲצָה וְגִבּוֹרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יי (ישעיה יא ב).

סדרת הספרים קובץ שופר הזוהר

(20 כרכים) – לתרומות עבור הרפסה והפצת הספרים – טל: 0527654911

קובץ

שופר הזוהר

קרב יב
ובו ארבעה ספרים
נפתחים (278 עמודים):
זמר השבחה וזמר
הצדקנים ופתח ח"ג
- עלון אור זוהר 53 וסוד
שיח שרפי קודש

קובץ

שופר הזוהר

קרב יא
ובו שלשה ספרים
נפתחים (249 עמודים):
זמר תצות (ובו שלשה ספרים)
וזמר התעוררות חצות השבוע
א (ב) וזמר תהלים ו
גדולי ישראל וזמר

בהאי חבורא דיקלך דאיהו
ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא
טלאה תשוברה. באלין לא
צריך נסיון, ובגין דערעדין
ישראל למטעם מאילנא דחיי,
דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון
בירה מן גלותא ברחמי.

קובץ

שופר הזוהר

קרב יג
ובו חמשה ספרים
נפתחים (276 עמודים):
זכותא דבר יוחאי
נסמת הרשב"י וזמר ארץ
ישראל א. ב. ג. ד. ה. ו. ז.
חאור זוהר 38

קובץ

שופר הזוהר

קרב טו
ובו ארבעה ספרים
נפתחים (232 עמודים):
זמר השבת המחלק ו
תקון מח ו תקון מג ו
קובץ שופר הזוהר

קובץ

שופר הזוהר

קרב יד
ובו חמשה ספרים
נפתחים (276 עמודים):
לקוטי זמר תהלות
דוד בראשית ו מאשרי
הרשב"י ברכות יומא ו
מאשרי הרשב"י סכה
חגיגה- מאשרי הרשב"י
יבמות קדושין ו משניות
הזמר ברכות

סוד הגאולה "בראשית תמון" תקון מ"ג

מתקוני זוהר השלם והמבואר (זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בראשית, שם את"ר יב"ש, וזהו נהר יחריב ויבש, (שם ה), באותו זמן שהוא יבש והיא יבשה, צווחים הבנים למטה ביחוד ואומרים שמע ישראל, ואין קול ואין עונה. זהו שפתוב (משלי א כח) אז יקראני ולא אענה.

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם

וכך מי שגורם שתסתלק קבלה וחכמה מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בהן, ואומרים שאין אלא פשט בתורה ובתלמוד, בודאי כאלו הוא יסלק את המעין מאותו נהר ומאותו נן. אזי לו, טוב שלא נברא בעולם ולא ילמד אותה תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שגחשב לו כאלו החזיר העולם לתהו ובהו, וגורם עני בעולם וארץ תגלות.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זה"ק מתקן את העבר שלא למד

ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ דשא וכו' (בראשית א יא), אמר רבי אלעזר: אבא, והרי קרא לו יבשה, מאיפה תדשא הארץ? אמר לו: בני, כך למד תשובה לכל בני העולם, שאם אדם יחזר בתשובה, מוריד לה המעין שתסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא לה ארץ, ולנהר שהיה חרב ויבש קרא לו מקנה המים וימים, זהו שפתוב (שם י) ויקרא אלהי"ם ליבשה ארץ

וּלְמַקְנֵה הַמַּיִם קָרָא יָמַיִם. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנִּקְרְאת אֶרֶץ, מַה כָּתוּב
 בּוֹ? וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאֶרֶץ, לְהוֹצִיא זְרָעִים וּפְרוֹת שֶׁהֵן
 נִשְׁמוֹת, (דף פב ע"ב) כֹּל אֶחָד לְמִינֵהוּ, אֱלוֹ הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִכֶּסֶפֶא
 כְּבוֹדוֹ, וְאֱלוֹ רוּחוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִמַּלְאָכִים, וְאֱלוֹ הַנְּפֹשׁוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ
 מִהַאֲוֵפִיִּים, כֹּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינֵהוּ אֶת כֹּל אֶחָד כְּרָאוּי. עַץ פְּרִי
 - זֶה תִּלְמִיד חֶכֶם, עֹשֶׂה פְרִי - זוּ בַת זֹוגוֹ, לְכֹל אֶחָד כְּרָאוּי
 (כל אחד הוציא למינו).

ד. הת"ח שֶׁנִּשְׁמָתוֹ גְּדוּלָה, פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם אֵינוֹ לוֹמֵד זוֹהַר

וְעוֹד, עַץ פְּרִי - זֶה הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, עֹשֶׂה פְרִי - זֶה צְדִיק, אֲשֶׁר
 זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאֶרֶץ - זוּ הַשְּׂכִינָה, שֶׁכָּל הַזְּרָעִים נִכְלָלִים
 בָּהּ, וְכֵאֵן הַמִּצְוָה שֶׁל פְּרִיָה וְרִבְיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזָרְעִים, זֶהוּ
 שֶׁכָּתוּב לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשִׁבְתֵי יְצָרָה, וּמִי שֶׁמִּתְבַּטֵּל מִפְּרִיָה
 וְרִבְיָה, כְּאֱלוֹ הַחֲזוֹר אֶת אוֹתָהּ אֶרֶץ יִבְשֶׁת, וּמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה בְּרִכּוֹת,
 כֹּל אֶחָד לְפִי דְרָגָתוֹ, מִי שֶׁפּוֹגֵם לְמַטָּה פּוֹגֵם לְמַעְלָה אֶת הַמְּקוֹם
 שֶׁנִּגְזְרָה נִשְׁמָתוֹ.

תיקון הכללי

קודם אמירת תהלים כיום חול אומרים זה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֵנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבּוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבִזְרַעוֹ אַחֲרָיו וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשֻׁבָּחוֹת שְׁתַּפֵּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שְׂאֵקְרָא פְּאֵלוֹ אִמְרֵם דְּדוֹד הַמְּלִיךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעֲצֻמוֹ, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְיַעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי תְהִלִּים וְזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם וּמַעֲמֵיהֶם וְהַשְּׂמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מְרֹאשֵׁי תְבוּת וּמְסוֹפֵי תְבוּת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ וְלִזְמוֹר עֲרִיצִים וְלַחֲכֹרֵת כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים אֶת הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיּוֹנָה וְלַחֲבֹר אִשֶׁת נְעוּרִים עִם דוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת וּמִשָּׁם יִמְשֵׁךְ לָנוּ שְׁפַע לְנַפְשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהֲרָנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלוֹחַ חַטָּאתֵינוּ וְלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדוֹד שְׂאֵמֵר מִזְמוֹרִים אֵלּוֹ לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שְׂנַאֲמֵר גַּם יְהוָה יֵאָהֲרֵנוּ יֵאָהֲרֵנוּ הַעֲבִיר חַטָּאתֶךָ לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קִדְּם זְמַנְנוּ עַד מְלֹאֵת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאִפְּן שְׂנוּכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שָׁחַתְנוּ. וְזְכוּת דְּוִד הַמְּלִיךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יִגַּן עָלֵינוּ וּבַעֲדָנוּ שְׂתַאֲרִיךְ אִפְּךָ עַד שׁוּבְנוֹ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וּמֵאֻצָּר מִתְּנַת חַנּוּם חֲנָנוּ בְּרַכְתִּיב וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וְכִשֶּׁם שְׂאֵנוּ אֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּדְּ גִזְבָּה לֹאֲמֹר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֵנוּ יֵאָהֲרֵנוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם תְּבָא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבֻצְלַת הַשְּׂרוּן וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים בְּגִילַת

וְרַגְנֵי כְבוֹד הַלְבָנֹן נִתְּנָה הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
אָמֵן סְלָה:

הַרְיֵנִי מִזְמַן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי לְשֵׁם יְחִוֵּד
קְדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ עָלַי יְרֵי הַהוּא
טָמִיר וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

הַרְיֵנִי מְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ בְּאִמְרַת הָעֵשְׂרֵה מִזְמוּרִים אֵלֹו לְכָל הַצְּדִיקִים
הָאֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ וּלְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם
קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וּבִפְרָט לְרַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם
נַחַל גּוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה רַבְּנֵי נַחְמָן בֶּן פִּינְאָ שְׁגָלָה תְּקוּן זֶה וְכוּתָם
יְגַן עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

לְבוֹ נִרְנְנָה לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנָיו
בַּתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ וּמְלֹךְ
גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

טו א מִכְתָּם לְדוֹד, שְׁמַרְנֵי אֵל כִּי־חִסִּיתִי בְךָ: ב אִמְרַת לַיהוָה
יֵאָהֲרֹנְהוּ, אֲדַנֵּי אַתָּה, טוֹבֹתַי בְּלַעֲלִיךָ: ג לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר־בְּאֶרֶץ
הַמָּה, וְאֲדִירֵי, כָּל־חַפְצֵי־בָם: ד יִרְבּוּ עֲצָבוֹתָם, אַחַר מְהֵרוּ,
כָּל־אֶפְסוֹד נִסְפִיהֶם מִדָּם, וּבִל־אִשָּׁא אֶת־שְׁמוֹתֶם עַל־שִׁפְתַי:
ה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ מְנַת־חֲלָקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי: ו חַבְלִים
נִפְלְאוּלֵי בְנַעֲמִים, אֶף־נִחַלַת שִׁפְרָה עָלַי: ז אֶבְרָךְ אֶת־יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֶף־לֵילוֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתַי: ח שְׁוִיתִי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
לְנַגְדֵי תְמִיד, כִּי מִיּוֹנֵי בִלְאֻמוֹט: ט לִכְן שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי,
אֶף־בְּשׂוּרֵי יוֹשֵׁן לְכַטַּח: י כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל, לֹא־תִתֵּן

חֲסִידְךָ חֲסִידְךָ כ' לְרֵאוֹת שַׁחַת: יא תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים, שְׂבַע שְׁמֹחוֹת
אֶת־פְּנֶיךָ, נְעֻמוֹת בַּיּוֹמֶיךָ נָצַח:

כב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁר־י נְשׂוּי־פֶשַׁע, כְּסוּי חֲטָאָה: כ אֲשֶׁר־אָדָם
לֹא יִחְשַׁב יְהוָה יאהרונתי ג יְהוָה יאהרונתי לוֹ עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָה: ג כִּי
הַחֲרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲגָתִי כִּלְהִיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וּלְיָלֵה תִכְבֵּד
עָלַי יְהוָה, נִהַפְדָּ לְשֹׁדֵי, בַּחֲרַבְנִי קִיץ סֵלָה: ה חֲטָאֵתִי אֹדִיעֶךָ, וְעוֹנִי
לֹא־כִפִּיתִי, אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לַיהוָה יאהרונתי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת
עוֹן חֲטָאֵתִי סֵלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֲסִיד אֱלֹהִים לְעַת מִצֵּא,
רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים אֱלֹוֹי לֹא יַגִּיעוּ: ז אַתָּה סֵתַר לִי, מִצַּר תִּצְרַנִּי,
רַגְלִי כִּלְמֵת תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה: ח אֲשֶׁכִּילְךָ, וְאוֹרְךָ בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ, אִיעֲצָה
עֲלֶיךָ עֵינַי: ט אֲלִיתְהוּי כְּסוּם כְּפָרֹד אִין הָבִין, בְּמַתְגִּירְסֵן עֲדוּן
לְבָבוֹם, כָּל קָרַב אֱלֹהִים: י רַבִּים מִכְּאוֹזִים לְרִשָּׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה יאהרונתי
יאהרונתי חֲסֵד יְסוּבְּבֵנִי: יא שְׂמַחוּ בַיהוָה יאהרונתי, וְגִילוּ צְדִיקִים,
וְהֲרִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

כא א לְמַנְצֵחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: כ אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶלְדָּל, בְּיוֹם רָעָה
יְמַלְטֵהוּ יְהוָה יאהרונתי: ג יְהוָה יאהרונתי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ, וְאֲשֶׁר
יִאֲשֶׁר כ' בְּאָרֶץ, וְאֲלִיתְתַּנְּחוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד יְהוָה יאהרונתי יִסְעֲדֵנּוּ
עַל־עֵרֶשׂ דָּוִד, כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֵת בַּחֲלוּי: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה
יאהרונתי חַנּוּנִי, רַפָּאָה נִפְשִׁי כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אִיבִי יֹאמְרוּ רַע לִי,
מִתִּי יָמוֹת וְאָבָד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֵאוֹת, שְׂוֹא יְדַבֵּר, לְפִי
יִקְבֹּץ־אוֹן לִי, יֵצֵא לְחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל־שֹׂנְאָי, עָלַי
יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר־כַּלְעֵל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שֹׁכֵב לֹא־יוֹסִיף
לְקוּם: י גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר־כַּטַּחְתִּי בּוֹ, אוֹכֵל לַחֲמֵי, הַגְדִּיל עָלַי
עֵקֵב: יא וְאַתָּה יְהוָה יאהרונתי חַנּוּנִי וְחַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם:

ב בואת ידעתי כִּי־חִפְצָתָ בּוֹ, כִּי לֹא־יָרִיעַ אִיבֵי עָלַי: ^י וְאֲנִי בַחֲמוֹתֵי תַמְכֶתָ בּוֹ, וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: ^ד כָּרוּךְ יְהוָה ^{יאחרונה} אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

כב א לִמְנַצַּח מִשְׁכֵּיל, לִבְנֵי־קָרַח: ^ב כִּי־אֵיל תַעֲרַג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם, בֵּן נִפְשֵׁי תַעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ^ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לֵאלֹהִים לֹאֵל חַי, מִתֵּי אָבּוֹא וְאֶרְאָה פְּנֵי אֱלֹהִים: ^ד הִי־תִהְיֶה לִי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וְלִילָה, בְּאִמֹר אֵלַי כִּלְיָהוּם, אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֵלֶּה אֹפְרָה וְאִשְׁפָּכָה עָלַי נִפְשֵׁי, כִּי אֶעֱבֹר בַּסֶּף, אֲדִדָּם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־זִנְהָ וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוֹגֵג: ^ו מִה־תִּשְׁתַּחֲוִּי נִפְשֵׁי וְתַהֲמוּ עָלַי, הוֹחִילֵי לֵאלֹהִים, כִּי־עוֹד אֲדִנּוּ יִשׁוּעוֹת פְּנֵיו: ^ז אֱלֹהֵי, עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה, עַל־כֵּן אֹפְרָךְ מֵאַרְצֵי יַרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים, מִהַר מִצְעָר: ^ח תַּהוֹם־אֵל־תַּהוֹם קוֹרָא, לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כִּלְמִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָד עָלַי עֲבָרוּ: ^ט יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה ^{יאחרונה} חֲסִדּוֹ, וְכִלְיָה שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלֶה לֹאֵל חַי: ^י אֹמְרָה לֹאֵל סִלְעִי, לְמָה שְׂכַחְתָּנִי, לְמַה־קָּדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אֵיבִי: ^{יא} בְּרַצַּח בְּעֲצֻמוֹתַי, חֲרַפּוֹנֵי צוּרֵי, בְּאִמְרָם אֵלַי כִּלְיָהוּם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ^{יב} מִה־תִּשְׁתַּחֲוִּי נִפְשֵׁי, וּמִה־תַּהֲמוּ עָלַי, הוֹחִילֵי לֵאלֹהִים, כִּי־עוֹד אֲדִנּוּ יִשׁוּעוֹת, פְּנֵי וְאֱלֹהֵי:

כג א לִמְנַצַּח אֶל־תִּשְׁחַת, לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ^ב הַצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי, מִמַּתְקוֹמְמֵי תִשְׁגַּבֵּנִי: ^ג הַצִּילֵנִי מִפְּעֻלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ^ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנִפְשֵׁי, יַגְרוּ עָלַי עֲוִים, לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתַי יְהוָה ^{יאחרונה}: ^ה בְּלִיעוֹן יַרְצוֹן וַיִּפְנְנֵנִי, עוֹרָה לְקִרְאתִי וְרָאָה: ^ו וְאַתָּה יְהוָה ^{יאחרונה} אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֵד כִּלְיָהוּם, אֶל־תַּחַן כִּלְבָּדֵי אֹן סִלָּה: ^ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב, יִהְמוּ כְּכֶלֶב,

וְיִסּוּבְכוּ עִיר: ה הנה יִפְעֹן בְּפִיהֶם, חֲרֻבוֹת בְּשִׁפְתוֹתיהֶם, כִּי־מִי שָׁמַע: ט ואתה יְהוָה יִאֲהַרְבוּהוּ תִשְׁחַק־לָמוֹ, תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עזו אֱלֹהִי אֲשֶׁמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגִּבֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי חֲסָדוֹ כ, יִקְדַּמְנִי, אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְדֵי: יב אֶל־תִּהְרַגֶם פְּנֵי־יִשְׁכְּחוּ עִמִּי, הַנִּיעֲמוּ בְחִלָּד וְהוֹרִידְמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חֲטֵאת־פִּימוֹ, דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ, וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֲלֵה וּמִפְחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כֹּלָה בְחֵמָה, כֹּלָה וְאִינָמוֹ, וְיִדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשָּׁל בַּעֲקֵב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשְׁבוּ לָעָרֵב יֵהֱמוּ כַפְלָב, וְיִסּוּבְכוּ עִיר: טז הָמָּה יִנְעֹן יִנְעֹן כ' לְאַכֵּל, אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְגּוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֹדָי, וְאֶרְגֵן לְבִקְרַח חֲסִדְךָ, כִּי־הִיִּית מִשְׁגֵּב לִי וּמְנוֹם, בְּיוֹם צָר־לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהִי אֲזַמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגִּבֵי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

טז א לְמִנְצַח עַל־יְדוּתוֹן יִדְתוֹן כ' לְאַסְף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאֲצַעֲקֶהָ, קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלָי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנֶּנּוּ דִרְשִׁיתִי, יְדֵי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאֲנָה הִנָּחַם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָה, אֲשִׁיחָה וְתִתַּעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזֵת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגְיַתִי פְלִילָה, עִם־לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא־יִסֹּף לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאָפֶס לְנִצָּח חֲסָדוֹ, גִּמְרֵ אֲמֹר לָדָר וְדָר: י הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל, אִם־קִפְץ בְּאָף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאִמֹר חֲלוּתִי הִיא, שְׁנוֹת יָמִין עֲלוּיוֹן: יב אֲזַכְּרֵ אֹכִיר כ' מַעֲלִילֵיָהּ, כִּי־אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֲדָ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל־פְּעֻלָּד, וּבַעֲלִילוֹתַיִךְ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָבְךָ, מִי־אֵל גָּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא, הוֹדַעַת בְּעַמִּים עֹדָי: טז גְּאֵלֵת בְּרוּעַ עַמְךָ, בְּנִי־עֲקֵב וְיוֹסֵף סָלָה: יז רְאוּךָ מִיֹּם אֱלֹהִים, רְאוּךָ

מִים יִחַלוּ, אֲף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: ^{יח} זָרְמוּ מִים עֲבוֹת, קוֹל נְתָנוּ
 שְׁחָקִים, אֲפִי-חֲצִצְיֹד יִתְחַלְכוּ: ^{יט} קוֹל רַעְמֹךְ בְּגִלְגֹל, הָאִירוּ בְרָקִים
 תַּבֵּל, רְגֹזָה וְתַרְעֵשׁ הָאָרֶץ: ^כ בָּיִם דְרַפְדָּךְ, וְשִׁבְלֶיךָ וְשִׁבְלֶיךָ ^{כא} בְּמָיִם
 רַבִּים, וְעִקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ: ^{כב} נְחִית כִּצְאֵן עֲמֹךְ, בְּיַד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
^{כג} תִּפְלֶה לְמוֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים, אֲדֹנָי מַעֲוֵן אֶתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֶרֶךְ
 וָדָר: ^{כד} בְּטָרַם הָרִים יֵלְדוּ, וְתִחַלְלֵל אֶרֶץ וְתַבֵּל, וּמַעֲוֹלָם עַד-עוֹלָם
 אֶתָּה אַל: ^{כה} תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד-דְּפֹא, וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם: ^{כו} פִּי
 אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוֹרֶה בְּלִילָה:
^{כז} זָרַמְתָּם שָׁנָה יְהִיוּ, כְּבֹקֵר כְּחֲצִיר וְחֵלֶף: ^{כח} בְּבֹקֵר יִצְיֵן וְחֵלֶף, לְעֵרֵב
 יְמוֹלֵל וְיִבֹשׁ: ^{כט} כִּי-כִלְיֵנוּ בְּאֶפֶד, וּבְחַמְתָּךְ נִבְהַלְנוּ: ^ל שִׁתָּה שֵׁת ^{לא}
 עֹנֵתֵינוּ לְנִגְדֶךָ, עֲלַמְנוּ לְמָאוֹר פְּנִיךָ: ^{לב} כִּי כִלְיֵמִינוּ פָּנוּ בַעֲבֹרְתֶךָ,
 פְּלִינֵנו שְׁנִינוּ כְּמוֹ-הֶגֶת: ^{לג} יְמִי-שְׁנוֹתֵינוּ בְּתָם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם
 בְּגִבּוֹרֹת שְׂמוֹנִים שָׁנָה, וְרַחֲבָם עָמַל וְאוֹן, כִּי-גֹז חַיִּשׁ וְנַעֲפָה:
^{לד} מִי-יֹדַע עֹז אֶפֶד, וְכִי-רֹאֲתָךְ עֲבֹרְתֶךָ: ^{לה} לְמַנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע,
 וְנָבֵא לְכָב חֲכָמָה: ^{לו} שׁוּבָה יְהוָה ^{לז} יִהְיֶה עֲדִמְתִּי, וְהִנַּחֲתָם
 עַל-עַבְדֶּיךָ: ^{לח} שִׁבְעֵנוּ בְּבֹקֵר חֲסִדֶךָ, וּגְרַנְגָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל-יְמֵינוּ:
^{לט} שְׁמַחְנוּ כִּימֹת עֵינֵינוּ, שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: ^מ יִרְאֶה אֶל-עַבְדֶּיךָ
 פְּעֻלָּךְ, וְהִדְרִךְ עַל-בְּנֵיהֶם: ^{מא} וַיְהִי גַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ:

קה א הודו ליהוה ^{אחרונה} קראו בשמו, הודיעו כַּעֲפִים עֲלִילֹתֵינוּ:
 ב שירוּלוּ וּזְמְרוּלוּ, שִׁיחוּ בְּכָל-נַפְלְאוֹתֵינוּ: ^ג הִתְחַלְלוּ בְּשֵׁם
 קְדוֹשׁ, יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה ^{אחרונה}: ^ד דְרִשׁוּ יְהוָה ^{אחרונה}
 וְעֹזוּ, בְּקִשׁוֹ פָּנוּ תְּמִיד: ^ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתֵינוּ אֲשֶׁר-עָשָׂה, מִפְתֵּינוּ
 וּמִשְׁפָּטֵי-פִיו: ^ו זָרַע אֲבָרְתָם עֲבָדוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ^ז הוּא

יְהוָה יִהְיֶה לְיָהוּדֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ה זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ,
 דָּבַר צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת־אֲבֹתָהֶם, וּשְׁבוּעָתוֹ
 לְיִשְׁחָק: י וַעֲמִידָה לְעֵקֶב לַחֵק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר
 לָךְ אֲתָן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן, הַכֹּל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהִיוֹתֶם מִתֵּי מִסְפָּר,
 כְּמַעֲט וְגָרִים בַּה: יג וַיִּתְּחַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי, מִמְּמֹלְכָה אֶל־עַם
 אֲחֵר: יד לֹא־הֵנִיחַ אָדָם לַעֲשָׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים:
 טו אֶל־תִּגְעוּ בְּמִשְׁחֵי, וְלֹנְבִיאי אֶל־תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רַעֲב
 עַל־הָאָרֶץ, כָּל־מִטְּהַלְחָם שָׁבַר: יז שְׁלַח לַפְּנִיחַם אִישׁ, לְעֹבֵד
 גַּמְכָּר וְיוֹסֵף: יח עָנּוּ בַּכֶּבֶל רִגְלוֹ תַלְוּ כ/, בְּרוֹזַל בָּאָה נַפְשׁוֹ: יט עַד־עֵת
 בֹּא־דַבְּרוּ, אָמַרְתָּ יְהוָה יִהְיֶה לְיָהוּדֵינוּ צָרְפָתָהּ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּ,
 מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל־קַנְיָנוּ:
 כב לֵאסֹר שָׁרְיוֹ בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקַנְיוֹ יַחֲפֵם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם,
 וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפַּר אֶת־עַמּוֹ מֵאֵד, וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצְרָיו:
 כה הִפְדָּ לָבֶם לְשֵׁנָא עַמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בַּעֲבָדָיו: כו שְׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ,
 אֲהַרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בּוֹ: כז שְׁמוֹ־כֶם דְּבַרִי אֹתוֹתַי, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ
 חָם: כח שְׁלַח הַשֶּׁדַּי וַיַּחֲשֶׁד, וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ דַּבְּרוּ כ/: כט הִפְדָּ
 אֶת־מִימֵיהֶם לָדָם, וַיִּמַּת אֶת־דָּגָתָם: ל שָׁרַץ אֲרָצִים צִפְרָדַיִם,
 בְּחַדְרֵי מַלְכִיחָם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֵב, כְּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גְּשָׁמֵיהֶם בָּרֶד, אֲשֶׁר לְהַכּוֹת בְּאֲרָצִים: לג וַיֵּד, גִּפְנָם וְתֵאֱנַתָּם, וַיִּשְׁבַּר
 עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר, וַיָּבֵא אֲרֵבָה, וַיִּלְקַח, וַאֲיִן מִסְפָּר: לה וַיֵּאכַל
 כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּד כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
 רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם: לו וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
 לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצִאתָם, כִּי־נִפְּל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנָן
 לְמִסְדָּ, וְאִשׁ, לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שְׁלֹו שְׁלוֹ כ/, וְלַחֵם שְׁמִים

יִשְׁבִּיעַם: מא פתח צור, ויזוכו מים, הלכו בצלות נהר: מב פירזכר
את־דבר קדשו, את־אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון, ברנה
את־בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים, ועמל לאמים ירשו:
מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתו ינצרו, הללויה:

קלו א על נהרות ככל שם ישבנו, גם־פכינו בוכרנו את־ציון:
ב על־ערכים בתוכה, תלינו כגרותינו: ג כי שם שאלנו שובנו
דברי־שיר, ותוללנו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד איך גשיר
את־שיר־יהוה יאהרונה, על אדמת נכר: ה אם־אשפחד ירושלים,
תשפח ימיני: ו תדבק־לשוני לחכי, אם־לא אזכרכי, אם־לא אעלה
את־ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יהוה יאהרונה לבני אדם
את יום ירושלים, האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ח בת־ככל
השדודה, אשרי שישלם־לך את־גמולך שגמלת לנו: ט אשרי
שיאחז ונפץ את־עלליך אל־הסלע:

קנ א הללויה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו
בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר, הללוהו
בנגב וכןור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו במנים ועגב:
ה הללוהו בצלצלי־שמע, הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה
תהלל ייה, הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה יאהרונה שבות עמו. יגל
יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה יאהרונה מעוים
בעת צרה: ויעזרם יהוה יאהרונה ויפלטם ויפלטם מרשעים
ויושיעם פי חסו בו:

רבונו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אַנְתְּ לַעֲלֹא,
 לַעֲלֹא מִן פְּלֹא, וְלִית לַעֲלֹא מִנְּךָ, דְּלִית מִחֻשְׁבָּה
 תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל, וְלֵךְ דְּיִמְיָה תְּהֵלָה, וּמְרָמָם עַל כָּל בְּרָכָה
 וְתְּהֵלָה. אוֹתְךָ אֲדַרְשׁ, אוֹתְךָ אֲבַקֵּשׁ שְׁתַּחֲתֵר חֲתִירָה דְּרִיךְ
 כְּבוֹשָׁה מֵאַתְךָ, דְּרִיךְ כָּל הָעוֹלָמוֹת, עַד תְּהַשְׁתַּלְּשׁוֹת שְׁלִי
 בְּמָקוֹם שְׂאֵנִי עוֹמֵד, כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לְךָ, יוֹדַע תְּעוֹלָמוֹת,
 וּבְדְרִיךְ וּנְתִיב הַיָּה תְּאִיר עָלַי אוֹרְךָ, לְחַחְזִירֵנִי בְּתוֹשֻׁבָה שְׁלָמָה
 לְפָנֶיךָ בְּאַמְת, כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמְת, כְּפִי רְצוֹן מִבְּחַר הַבְּרוּאִים,
 לְבָלִי לְחֻשֵׁב בְּמִחְשַׁבְתִּי שׁוֹם מִחֻשְׁבַּת חוּץ וְשׁוֹם מִחֻשְׁבָּה
 וּבְלִבּוֹל שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנְךָ, רַק לְדַבֵּק בְּמִחְשַׁבּוֹת זְכוֹת צְחוֹת
 וְקְדוּשׁוֹת בְּעִבּוֹדְךָ בְּאַמְת בְּהַשְׁגָּתְךָ וּבְתוֹרָתְךָ. הֵט לְבִי אֶל
 עֲדוּתֶיךָ, וְתֵן לִי לֵב טָהוֹר לְעִבְדְּךָ בְּאַמְת. וּמִמְצוֹלוֹת יָם
 תּוֹצִיאֵנִי לְאוֹר גָּדוֹל חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה. תְּשׁוּעַת יְהוָה ^{יֵהוּדוּנְהוּ}
 כְּהֶרֶף עֵינַי, לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים כָּל יְמֵי חַיּוֹתַי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה.
 וְאַזְכֶּרָה לְחַדֵּשׁ נְעוּרַי, הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ בְּחַשְׁדְּךָ, לְחַחְזִירָם אֶל
 הַקְּדוּשָׁה, וְתִהְיֶה יְצִיאָתִי מִן הָעוֹלָם כְּבִיאָתִי, בְּלֹא חֲטָא. וְאַזְכֶּרָה
 לְחַזוֹת בְּנַעַם יְהוָה ^{יֵהוּדוּנְהוּ} וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ, כְּלוֹ אוֹמֵר כְּבוֹד,
 אֲמֵן נְצַח סְלָה וְעַד:

יִשְׁאָלוּ אוֹתִי בֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה, "שְׁלוֹם יְהוּדָה! הֲאֵם יִדְעַת שְׁאֶפְסֵר לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִפְּצַצַת אָטוּם?"

אָשִׁיב, "כֵּן".

יִשְׁאָלוּ, "וּמָה עֲשִׂיתָ לָזֶה?"

אָשִׁיב, "הַדְּפַסְתִּי מִלְיוֹנֵי סְפָרִים עַל הַזֹּהַר"ק, וְאִמְרַתִּי בְּדַרְשׁוֹת אֶת הָאָמֶת שֶׁכֵּל הַרְבָּנִים וְהָרִאשִׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלֵא אֹמְרִים לְקַהֵל שְׁלָהֶם לְלַמַּד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ הַם רִאשֵׁי הָעָרֵב רַב [כֵּל זֶה כְּתוּב בְּזוֹהַר"ק 172 פְּעָמִים - וְגַם מוּבָאִים בְּ-140 סְפָרֵי תַלְמִידֵי בַעַל שֵׁם טוֹב זִי"ע - סֵךְ הַכֵּל 310 מַרְאֵי מְקוּמוֹת, וְהַדְּפַסְתִּי הַכֵּל בְּ-17 סְפָרִים וְכָל אֶחָד יִכּוֹל לְרַאוֹת אֶת זֶה], וְהֵם אֲשֵׁמִים עַל כָּל הָאֲסוּנוֹת שְׁמַגִּיעִים לְכָל־ל יִשְׂרָאֵל מִיַּד יוֹם בְּיוֹמוֹ. זֶה הִיא הָאָמֶת הַיְחִידָה שֶׁתִּקְבַּל בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה."

תפילת הודיה לבורא עולם

להודות ולחלל את ה' יתברך מביאה לכל הישועות. כל האומר אותה כל יום יזכה לראות נסים גלויים מבורא עולמים, וכל האומר תחנה זו מהלב הופך מיד מדת דין לרחמים.

מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אדון עולם, רבנו של עולם, תודה.

תודה שאני עומד/ת פאן לפניך ומודה לך.

וכל מה שאני אומר יהיה כאן וכאפס לעמת כמה שאני באמת צריכ/ה להודות לך.

הרי על הכל אני צריכ/ה להודות לך.

כי הכל ממך, הכל נתת לי בחן, בחסד וברחמים.

תודה על כל הדברים בעולם.

תודה על רוב רבי רבבות פעמים שעזרת לי, תמכת בי, הושעת אותי הצלת אותי, שמחת אותי ריפאת אותי, שמרת עלי, עודדת אותי, תודה שאתה אתי תמיד.

תודה שאתה נותן לי כוח לעשות מצות, כח לעשות מעשים טובים, וכח להתפלל.

תודה על כל הפעמים שעזרת לי ולא ידעתי להגיד לך תודה.

תודה על כל החסדים שאתה עושה עמי בכל רגע ורגע.

תודה על כל נשימה ונשימה שאני נושמת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.

תודה שקשה לי לפעמים, כי הכל לטובתי אפילו אם לא תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודעת/ת שכל מה שמגיע ממך הוא הדבר

תפילת הודיה לבורא עולם

הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה במיוחד בשבילי, בהשגחה פרטית
מדקת ומשלמות, כמו שרק מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודעת להעריך את הטוב,
כי רק כשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת לי ולא אף
אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.

בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי, אם היו פעמים
שלא הערכתני את מה שנתת לי, ובמקום לומר לך תודה, רק
התלוננתי.

אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק ממני לעולם!!!

מבוסס ע"פ הסה"ק יסוד ושדש העבודה (צואה ס' כ"ו)
מצוה גדולה לפרסם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו

פיטום הקטורת המבואר

סגלת אמירת פְּרֶשֶׁת הַקְטָרֶת

וְזוֹ לְשׁוֹן הָרֵב סְגוּלוֹת יִשְׂרָאֵל: א. מִבְּטֹלֶת מַגֵּפָה וְחֲלָאִים רָעִים. ב. יִנְצַל מִשְׁעֶבֶד מַלְכֵי־וְת. ג. הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו. ד. יִנְצַל מְדִינָה שֶׁל גֵּיהֲנוֹם. ה. מִבְּטֹלֶת הַקְּלָפוֹת וְהַחִיצוֹנִים וְסִטְרָא אַחְרָא. ו. מִבְּטֹלֶת הַכְּשׁוּפִים ז מִבְּטֹלֶת הַרְהוּרִים רָעִים. ח נוֹחַל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. ט. מְסַלֵּק הַדִּינִים מֵעֲלָיו. י. יִמְצָא חֵן וְחֶסֶד בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֵיו. יא. מְסַגֵּלֶת לְעֶשֶׂר.

לְפִי סֵפֶר הַזֹּהָר וְסִפְרוֹת הַמְּנַהֲגִים, אֲמִירַת פִּטוּם הַקְטָרֶת הִנָּה סְגוּלָה לְעֲצִירַת מַגֵּפָה, עַל פִּי הַכְּתוּב (בַּמִּדְבָּר י"ו, י"ב-יג): וַיִּתֵּן אֶת הַקְטָרֶת, וַיִּכְפֹּר עַל-הָעָם. וַיַּעֲמֵד בֵּין-הַמִּתִּים, וּבֵין הַחַיִּים, וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה.

לְאוֹר זֹאת, כָּתַב רַבֵּי חַיִּים פְּלֶאגִ'י בְּסֵפֶר כַּף הַחַיִּים (סִמּוֹן י"ז אות י"ח): "יִכְתֹּב פְּרֶשֶׁת הַקְטָרֶת עַל קֶלֶף אוֹ גּוּיֵל בְּכַתֵּב אֲשׁוּרִית כְּסֵפֶר תּוֹרָה וַיִּקְרָא בּוֹ וַיַּעֲשֵׂה לוֹ סְגוּלָה, דֶּה־קְטוֹרֶת מֵעֲשִׂיר וּמִבְּטָח לוֹ דְּלֹא יִפְסַק פְּרֻנְסָתוֹ וְתַמִּיד יִהְיֶה לוֹ פְּרֻנְסָה טוֹבָה וְכֻלְכָּלָה בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם".

אַחַר שִׁיאֲמַר תִּיקוֹן חֲצוֹת כְּכַתוּב בְּמִקְוָמוֹ אַח"כּ יֵאמַר פִּטוּם הַקְטָרֶת בְּכוּנָה הֵיא, לְפִי שְׁאֲחַר חֲצוֹת נִכְנַעַת פְּנוּכָר (הָאָר"י הַקְדוּשׁ - שַׁעַר הַכְּנֻוֹת) ... וַיִּקְרָאוּ סֵדֶר פִּטוּם הַקְטָרֶת יַחַד

בכּוֹנֵה הַנּוֹכֵרֶת מִמְשַׁלֵּת הַקְּלָפָה, יַעֲשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוּל לְמַעֲלָה
אִם יִהְיֶה אַחַר חֲצוֹת לַיְלָה וּבִפְרֹט אִם יִתְחַבְּרוּ י' אֲנָשִׁים
יִרְאִי ה', עכ"ל.

יאמר לשם יחוד זה קודם אמירת הקטרת

מה שאנו אומרים 'פטום הקטרת' בשחרית קדם התפלה
אחר קרבן התמיד, וגם בתפלת המנחה קדם העמידה, כי
כּוֹנֵנָנוּ הִיא לְהַעֲלוֹת הָעוֹלָמוֹת עַל יְדֵי הַתְּפִלוֹת, לְכֵן אָנוּ
אוֹמְרִים אוֹתוֹ, כְּדִי שְׁלֹא יִתְאַחֲזוּ הַקְּלָפוֹת וַיַּעֲלוּ בְעֵלִית
הָעוֹלָמוֹת, וְלִכֵּן אָנוּ אוֹמְרִים אוֹתוֹ קִדְּם שְׁנֵי תְּפִלוֹת
הַנּוֹכֵרוֹת. (שער הכּוֹנוֹת)

מִלַּח סְדוּמִית רִבַּע, וְאֵין צָרִיךְ לוֹמַר 'רִבַּע הַקֵּב', כִּי סֵתֶם רִבַּע
הָאִמּוֹר בְּמִשְׁנֵה וּבִבְרִיתָא הוּא רִבַּע הַקֵּב, 'כִּפְתַּת הַיְרֵדָן כָּל
שְׁהִיא בְּחִירָק, לֹא כָּל שְׁהוּא'. (שער הכּוֹנוֹת)

וְאַחַר הַקְּטָרֶת יֹאמַר הַפְּסוּקִים 'ה' צְבָאוֹת וְכוּ' ג' פְּעָמִים,
'אַתָּה סֵתֵר לִי ג' פְּעָמִים.. וְהָאֲר"י ז"ל הִזְהִיר לוֹמַר פְּסוּקִים
אֵלוֹ תָּמִיד אַחַר הַקְּטָרֶת, וּבִיּוֹם שְׁאֵין אוֹמְרִים תַּחֲנוּן לֹא יֹאמַר
'אַתָּה סֵתֵר וְכוּ', שֶׁהֵם מְסַגְּלִים לְהַצִּילָה מִן סַמְא"ל, כְּנִרְמָז
בְּרִאשֵׁי תְּבוֹת 'אַתָּה סֵתֵר לִי מִצָּר', וּבִיָּמִים אֵלוֹ אֵין לוֹ שְׁלִיטָה
וְאֵין לְעוֹרְרוֹ. (אור צְדִיקִים)

אמירת פטום הקטרת:

אמירת פטום הקטרת בכּוֹנֵה מְסִיעַ וּמוֹעִיל לְחִזְרָה בְּתִשׁוּבָה:
(משנת חסידים, סדור רבי שבתי מראשקוב)

תפלה לפני ואחרי אמירת הקטרת:

סדר קטרת נדפס כבר על כל צרה שלא תבוא רחמנא לצלן מקבל מזקני הגה"ק מוה"ר אברהם יהושע העשיל זצוק"ל מאפ"טא, בעהמ"ח ספה"ק אוהב ישראל, עם הכונות מוגה על פי כתבי האריז"ל, ונדפס מחדש בפקדת הגאון הק משינאווע זצ"ל.

ומובא בזהר הקדוש שקדם בא המגפה טוב להרבות בתפלה*, ואחר שמדת הדין מתוחה לא תחסם שור בדישו, ובפרט באמירת הקטרת יכולים להנצל מכל צרה וצוקה.†

ובסדר קטרת נדפס תפלה לאמרה אחר אמירת סדר הקטרת, והיא מהשק"ה הקדוש זי"ע. אמנם תחלה כדאי להעתיק כאן תפלה לאמרה לפני אמירת הקטרת, שנדפסה בספר שדי בשמים:

הערות

א. ועיין בספר יפה ללב שכתב וז"ל: ומיהו כל יחיד ויחיד יתפלל בינו לבין עצמו בסיום תפלתו על כל צרה שלא תבוא בנוסח זה:

ריבון העולמים, פדה והצל מלט הושע עמך ישראל מן הדבר ומן החרב ומן הביזה ומן השדפון ומן הירקון ומכל מיני פורעניות המתרגשות ובאות לעולם טרם נקרא ואתה תענה, ברוך אתה עוצר המגפה.

ב. ועיין מ"ש בספה"ק שער הכוונות (דף י"ג ע"א), בענין יחוד גדול דפיטום הקטורת, למגפה ב"מ, מסוגל מאוד, עיי"ש.

תפלה לאמרה לפני אמירת הקטרת

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵיתִיה בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ
 וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ לִיחְדָּא שְׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים
 עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אָנֹכִי בָּא
 לְקָרוֹת סֵדֶר פְּרָשִׁיּוֹת הַקְּטֹרֶת לְתַקֵּן שׁוֹרְשָׁהּ בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן,
 וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה־יֵי אַהֲדוּנְהִי אֲרוֹן הַכֹּהֵל הַזֶּה הַזֶּה וְאֱלֹהֵינוּ תקון בעל היכולת
ובעל הבוחות כולם
 וְאֱלֹהֵי תקון בעל היכולת
ובעל הבוחות כולם אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא חֲשׂוּבָה וּמְקַבְּלָת וּמְרַצָּה
 לְפָנֶיךָ קְרִיאַת פְּרָשִׁיּוֹת וּפְסוּקִים אֵלּוּ שֶׁסִּדְּרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ
 זְכוּרָנָם לְבָרְכָה בְּאֵלּוּ כַּהֵן גְּדוֹל עוֹמֵד וּמְכַנֵּים אוֹתָהּ לְפָנֵי
 וּלְפָנֵים, וְזִכּוֹתֶיהָ תְּהֵא מְגֻן וְצִנָּה בְּעַדֵּינוּ וּבְעַד כָּל בְּנֵי בֵיתֵנוּ
 וְכָל מִשְׁפַּחַתֵּנוּ וְכָל אוֹהֲבֵנוּ וְרַעֲיָנוּ וּבְכָלֵל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 בְּכָל מְקוֹמוֹת שָׁהֵם, וּבְפָרְט כָּל אוֹתָם הַנִּתְּוֹנִים בְּצַרָּה
 וּבִשְׁבִיָּה בְּכָל מְקוֹמוֹת שָׁהֵם לְהַצִּילָנוּ מִכָּל הַמְּקַטְרִיגִים
 וְהַמְשַׁטְיָנִים וְזַכֵּינוּ לְתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ מִתּוֹךְ נַחַת
 וְהַרְחַבַת הַדַּעַת וְזַכֵּנוּ לִירְאַת שָׁמַיִם טְהוֹרָה וְלִירְאַת חֹטָא
 וְלַעֲשׂוֹר וּפְכוּד גְּדוֹל וְלַחֵן וְלַחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֵי אֱלֹקִים
 וּבְעֵינֵי כָּל בְּנֵי אָדָם וְחוּהָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ אֶקְרָא לֵאלֹהִים
 עֲלִיּוֹן לֹא-ל גּוֹמֵר עָלַי, יְהוָה־יֵי אַהֲדוּנְהִי אֲרוֹן הַכֹּהֵל הַזֶּה וְגֹמֵר תקון בעל היכולת
ובעל הבוחות כולם
 בְּעַדֵּי יְהוָה־יֵי אַהֲדוּנְהִי הַתְּהוֹרָה וְהַזֶּה חֶסֶדְךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂה יְדִיךָ אֵל
 תַּרְפָּי. וַיְהִי נַעַם יְהוָה־יֵי אַהֲדוּנְהִי אֲרוֹן הַכֹּהֵל הַזֶּה וְאֱלֹהֵינוּ תקון בעל היכולת
ובעל הבוחות כולם עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ.

אמיה דאברהם אבינו עליו השלום אמתלאי בת כרנבו.
(יאמר טו"ב פעמים)

ויאמר: קושנת זבחים (פ"ק ד ו):

לְשֵׁם שְׁשֵׁה דְּבָרִים הַזֵּבַח נוֹזֵחַ, לְשֵׁם זָבַח, לְשֵׁם זֹבַח,
לְשֵׁם הַשֵּׁם, לְשֵׁם אֲשִׁים, לְשֵׁם רִיחַ, לְשֵׁם נִיחּוּחַ.
וְהַחֲטָאת וְהָאֲשֵׁם, לְשֵׁם חַטָּא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אַף מִי שְׁלֹא
הָיָה בְּלָבוֹ לְשֵׁם אֶחָד מִכָּל אֱלֹו, כֶּשֶׁר, שֶׁהוּא תַנְאֵי בֵּית
דִּין, שְׁאַיִן הַמְחַשְׁבָה הוֹלֶכֶת אֵלָא אַחַר הָעוֹבֵד:

סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא ואת מצותיו
שמור כי זה כל האדם, ע"כ.

אֱתָהּ הוּא יְהוָה־יָאֵה־דְּנֵה יַאֲה־דְּנֵה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁהַקָּטֹרֵת אֶבֹתֵינוּ לְפִנֶּיךָ אֵת קָטֹרֵת הַסָּמִים
בְּזָמַן שֶׁבֵּית הַמְּקַדָּשׁ קָיָם כִּי־אֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל־יַד מֹשֶׁה
נְבִיאָךְ כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

פָּרֵשֶׁת הַקָּטֹרֵת בִּתְנוּרָה

וַיֹּאמֶר יְהוָה־יָאֵה־דְּנֵה יַאֲה־דְּנֵה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹ-מֹשֶׁה קַח-לָךְ סָמִים נָטָף

באור ריה ניהוח

קָטֹרֵת הַסָּמִים: תַּעֲרֹכֶת הַמְּרַכֶּכֶת מִמִּינֵי בְשָׂמִים. וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה: (שְׁמוֹת ל, לד-לו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לָךְ: מִצַּוֹת
עֲשֵׂה לְהַקְטִיר אֵת הַקָּטֹרֵת עַל מִזְבַּח הַקָּטֹרֵת. סָמִים: מַעוֹט
רַבִּים שָׁנִים - שְׁנֵי בְשָׂמִים. נָטָף: שֶׁרָף הַנּוֹטָף מֵעֵץ הָאֶפְרָסָמוֹן.

וּשְׁחַלַּת וְחִלְבְּנָה סָמִים וּלְבֵנָה זָכָה בַד בְּבַד יְהִיָּה: וְעִשִׂיתָ
 אֹתָהּ קְטֹרֶת רֶקַח מְעִשָׂה רֶקַח מְמַלֵּחַ טְהוֹר קֹדֶשׁ: וְשַׁחֲקֶתָ
 מִמֶּנָּה הֶדֶק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֵי הָעֵדוּת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר

באור ר"ח נחמה

וּשְׁחַלַּת: צִיפּוֹרָן. וְחִלְבְּנָה: שָׂרָף שְׂרִיחוֹ רַע. סָמִים: כָּאֵן
 רוֹמֵז עַל עוֹד בְּשָׂמִים נוֹסְפִים כְּמַנֵּן שְׂמָנָה עַד עֵתָהּ, כְּלוֹמַר:
 עוֹד חֶמֶשׁ נוֹסְפִים, וּלְבֵנָה זָכָה: שָׂרָף אֵילָן מְזַקֶּתָּ. - סֵף הַכֹּל
 אֶחָד עֶשֶׂר סְמָנִים, סָמִים הֶרְאִשׁוֹן רוֹמֵז עַל שְׁנֵי בְשָׂמִים, וְאַחַר
 כֵּף מָנָה עוֹד שְׁלֹשָׁה בִּיחַד חֶמֶשָׁה, וְהַסָּמִים הַשְּׁנַיִם בָּא לְרַבּוֹת עוֹד
 כְּמוֹ אֵלוֹ, הֵרִי עֲשָׂרָה, וּלְבוֹנָה הִיא הָאֶחָד עֲשָׂרָה. וְהַסֵּבָה שֶׁלֹּא
 הִזְכִּיר הַכֹּתוּב בְּפֶרוֹשׁ אֵת כָּל הַסְּמָנִים כִּיּוֹן שְׂאֵלוֹ הָאֶרְבָּעָה
 שֶׁהִזְכִּיר הֵם הָעֶקְרִים שֶׁבָּהֶם עוֹלָה עֲנַן עֲשׂוֹן קְטֹרֶת וְשֶׂאֱרָ
 הַבְּשָׂמִים נוֹתְנִים אֶת הָרִיחַ הַטּוֹב (רַמְבַּ"ן). בַּד בְּבַד יְהִיָּה: שְׁוִים
 בְּמִשְׁקָלָם. שִׁיְהִיו שְׁוִים בְּמִשְׁקָל כְּמִשְׁקָלוֹ שֶׁל זֶה כֵּף מִשְׁקָלוֹ שֶׁל
 זֶה (שְׁמוֹת ל', ל"ד). הַמְּלִים "סָמִים נִטָּף וּשְׁחַלַּת וְחִלְבְּנָה סָמִים
 וּלְבֵנָה זָכָה", בְּגִימַטְרִיא "אֲבָרָהֶם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֶּׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף
 וְדוֹד" שֶׁהֵם הַשְּׁבַע רוֹעִים, וּבְזֶה שְׂאוֹמְרִים אֵת פְּרִשְׁתַּת הַקְּטֹרֶת
 מִמִּשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, (ס"ו עַת רַצוֹן).
 וְעִשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת: הֵכֵן מֵהֶם קְטֹרֶת. רֶקַח מְעִשָׂה רֶקַח:
 מְעוֹרָבֶת וְכַתוּשָׁה כְּמִעֲשֵׂה הָאֵמֶן. מְמַלֵּחַ: מְעַרְבֵב הַיִּטֵּב
 שֶׁלֹּא יְהִיָּה נֶכֶר מִיְּנֵי הַסְּמָנִים. טְהוֹר קֹדֶשׁ: וְיִהְיֶה טְהוֹר
 וְקָדוֹשׁ: וְשַׁחֲקֶתָּ מִמֶּנָּה הֶדֶק: לְשַׁחֵק הַכֹּל דֶּק דֶּק. וְנָתַתָּה
 מִמֶּנָּה לְפָנֵי הָעֵדוּת: בְּכַפּוֹר יִקְטִיר לְפָנֵי אַרְוֹן הָעֵדוּת בְּקֹדֶשׁ
 הַקְּדוּשִׁים. בְּאֵהָל מוֹעֵד: מְזַבַּח הַפְּנִימִי הוּא מְזַבַּח הַזֶּהָב
 שֶׁבְּהִיכָל, זֶה - בְּשֶׂאֱרָ יְמוֹת הַשָּׁנָה. אֲשֶׁר אֵינְעֵד לָךְ שְׂמָה:
 בְּמָקוֹם שֶׁאֵדְבַר עִמָּךְ.

אוֹעֵד לָךְ שְׁמָה קֹדֶשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמֵר: וְהַקְטִיר
עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת-הַנֹּרֹת
יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֵלֹת אֶהְרֹן אֶת-הַנֹּרֹת בֵּין הָעֲרָבִים יִקְטִירָנָה
קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה ^{אֶהְיֶה לָכֶם} לְדֹרֹתֵיכֶם:

פְּרֹשֶׁת לַמּוֹד הַקְטֹרֶת בַּחֲזוֹ"ל

תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד. שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים

בְּאוֹר רֵיחַ נִיחֹחַ

קֹדֶשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: כְּשִׁתְּכִינוּ תַעֲשׂוּ אוֹתָהּ כְּרֹאוֹי, קֹדֶשׁ
קְדָשִׁים הִיא הַקְטֹרֶת, וְרֹאוּיָהּ לְהַקְרִיבָהּ. וְנֹאמֵר וְהַקְטִיר עָלָיו:
(שְׁמוֹת ל, ז-ח) וְנֹאמֵר: וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר
בַּבֶּקֶר: בְּכָל בֶּקֶר וּבִבְקָר. בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנֹּרֹת: לְאַחַר שְׁנֵקָה אֶת
כּוֹסוֹת הַשֶּׁמֶן - בְּזִיכֵי וּקְנֵי הַמְּנוֹרָה. יִקְטִירָנָה: בַּבֶּקֶר מִחֻצֵּית
מְנָה, עַל הַמְּזֻבַּח הַפְּנִימִי. וּבַהֲעֵלֹת אֶהְרֹן אֶת הַנֹּרֹת בֵּין
הָעֲרָבִים יִקְטִירָנָה: וְכִשְׂיִדְלִיק הִכְהִין אֶת הַנֹּרֹת בַּפֶּעַם הַשְּׁנִיָּה בֵּין
הָעֲרָבִים, יִקְטִיר אֶת הַחֻצֵּי הַשְּׁנִי שֶׁל הַקְטֹרֶת קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי
יְהוָה: בְּכָל יוֹם גַּם בְּשַׁבַּת וְיוֹם הַכַּפּוּרִים. לְדֹרֹתֵיכֶם: לְדֹרוֹת
עוֹלָם בְּלֵי הַפֶּסֶק, וְכִשְׂאִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מְקִימִים עַל יְדֵי קְרִיאָתָהּ,
כְּנֹאמֵר וְנִשְׁלְמָה פְּרִים שְׁפֹתֵינוּ. תָּנוּ רַבָּנָן: (מסכת כריתות דף ו, ו)
ירושלמי יומא פ"ד ה"ה, בית יוסף או"ח סימן קל"ג, שער הכוונות דף י"ג טור
א, טור ד). מִי שֶׁצָּרִיף לְתַשׁוּעַת אֵיזָה דְבָר יִשְׁאַל בְּקִשְׁתּוֹ בְּלִשׁוֹן
הַקֹּדֶשׁ קֹדֶם "תָּנוּ רַבָּנָן", וְכִשְׂאִימֵר הַכֹּל בְּכוּנָה וּבְדַקְדּוּק הַתְּבוּת,
יִהְיֶה יֵת רְצוֹן שְׂיִמְלֵא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּל בְּקִשְׁתָּנוּ לְטוֹבָה (סְדוּר
יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל). תָּנוּ רַבָּנָן: שָׁנוּ רַבּוֹתֵינוּ. פְּטוּם הַקְטֹרֶת: עֲרוּב
וְתַקּוּן סַמְנֵי הַקְטֹרֶת - כְּתִישָׁה וְתַקּוּן בִּיצֵד: בְּאֵיזָה אִפְּן הֵיטָה
נַעֲשִׂית? שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמּוֹנָה מְנִים הֵיוּ בָּהּ: סֵף כָּל

וְשִׁמּוֹנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה
 כְּמִנֵּין יָמוֹת הַחֲמָה מְנָה בְּכָל יוֹם. מִחֲצִיתוֹ בְּבֹקֶר
 וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב. וְשִׁלְשָׁה מְנִים יִתְּרִים שְׁמָהֶם מְכֻנִּים כִּהְיוּ
 גְּדוּל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. וּמִחֲזִירֵן
 לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת דְּקָה מִן
 הַדְּקָה. וְאַחַד עֶשֶׂר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ. וְאֵלוֹ הֵן (טוב למנותם

באור ר"ח נחמה

האחד עשר סמנים ביחד, כדי שיגיע מנה אחד לכל יום כמנין
 365 ימות החמה, ועוד שלשה מנים יתרים כמבאר להלן.
 שלש מאות ושישים וחמשה כמנין ימות החמה, מנה בכל יום:
 כלומר, בכל יום מקטירים מנה אחד מסך תערכת הסממנים,
 [מנה הוא מאה דינרים, והדינר משקלו דרהם וחצי, ומשקל
 דרהם הוא 64 שעורות בינוניות, כלומר, מנה = 480 גרם, סך
 הכל 176.64 קילוגרם]. מחציתו בבקר ומחציתו בערב: חצי
 מנה בבקר וחצי מנה בערב. ושלשה מנים יתרים: נשארו
 שלשה מנים עודפים על סך 365 ימות השנה. שמהם: מתוך
 הג' מנים. מכניס בהן גדול: לוקח ומכניס להקטיר קטרת
 ביום הכפורים בקדש הקדשים. מלא חפניו ביום הכפורים:
 בכמות מלא החפן של פפות ידיו ומחזירן למכתשת בערב
 יום הכפורים: כותשם שוב בכתישה דקה בערב יום הכפורים
 להכינם למצות הקטרת ביום הכפורים. כדי לקיים מצות דקה
 מן הדקה: כדי לקיים את מצות עבודת יום הכפורים הנעשית
 בקטורת שצריכה להיכתש דק יותר מבימות השנה. ואחד
 עשר סממנים היו בה: ואחר עשר סוגי סממנים יש בה כמו
 שצוה התורה (כמבאר בבאור לעיל). צריך למנות הסממנים

באצבעותיו) (א) הַצָּרִי. (ב) וְהַצְפוֹרֵן. (ג) וְהַחֲלֻבָּנָה. (ד) וְהַלְבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. (ה) מִזֶּה. (ו) וְקִצְיֵעָה. (ז) וְשִׁבּוֹלֶת גֵּרֵד. (ח) וְכַרְפוֹם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. (ט) קוֹשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר. (י) קְלוֹפָה שְׁלֹשָׁה. (יא) קִנְמוֹן תְּשַׁעַה. בּוֹרִית בְּרִשְׁנָא

באור ריה ניהוח

באצבעות הידים אחד לאחד, כדי שלא ידלג [יחסר] חס ושלום אחד מהם (פרי עץ חיים שער עולם העשיה פ"ה). וימנה את כולם באצבעות יד הימין דוקא (בן איש חי). ואלו הן: אלו הן שמות הסממנים. א. הצרי: הנטף ב. והצפורן: היא השחלת שהוא שרש בשם שצבעו שחור. ג. והחלבנה: הכתובה בפסוק היא שרף, היוצא מהאילנות שריחו רע. ד. והלבונה: היא המזכרת בפסוק לבונה זפה, בשם הזב מהעצים בארצות החם על ידי שמכים בעץ וזב ממנו קצף. משקל שבעים שבעים מנה: כלומר: מכל אחד ואחד 70 מנה, כמו שכתוב בפסוק בד בבד יהיה שיהיה משקלם שוה [של ארבעת הסממנים המזכרים בפסוק], וארבע פעמים 70 הם 280 מנה, סך הכל 134.4 קילוגרם. ה. מור: בשם המופק משרף עץ המור. ו. וקציעה: שרש עשב שריחו נודף מאד כשנשרף. ז. ושבולת גרד: [שם בשם] ח. וכרפום: עשב ריחני. משקל ששה עשר ששה עשר מנה: משקל כל אחד מאלו הארבעה 16 מנה, סך הכל 64 מנה שהם יחד 30.72 קילוגרם. ט. קשט: שרש עשב שצבעו לבן וריחו משבח ביותר ונודף למרחוק. שנים עשר: 12 מנה, שהם 5.76 קילו. י. קלופה: קלפת עץ שלשה: 3 מנים, שהם 1.44 קילו. יא. קנמון: עץ

תִּשְׁעָה קִבּוּי. יִין קִפְרִיסִין סְאִין תְּלַת וְקִבּוּי תְּלַתָּא.
וְאִם לֹא מִצָּא יִין קִפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חִיּוּר עֲתִיק.

באור ר"ח ניהוח

בשם ששמו קנמון תשעה. 9 מנים שהם 4.32 קילו כאן
מנו חז"ל את מגין המנים כדי לבאר איך מגיעים לשלש מאות
ששים ושמונה מנים, ארבעה הראשונים שבעים מנה כל אחד
כפול 4 הם: 280 מנים, ארבעה השניים כל אחד 16 כפול 4
ביחד הם 64 מנים, נחבר 280 ועוד 64 ועוד 12 של הקושט
ועוד 3 של קלופה, ועוד 9 של קנמון סך הכל הם: 368 מנים
המיעדים מנה לכל יום ושלושה ליום הכפורים. מכאן ואלך
מונה דברים שערכו בקטורת לתקנם היטב ואינם ממגין האחד
עשר סמנים. בורית כרשינה. מין עשב שבא לתקן את
הציפורן תשעה קבין: כ-8 קילוגרם. יין קפריסין: יין הבא
מעיר קפריסין, או מפרי ששמו קפרס. סאין תלת וקבין
תלתא: באור: היו לוקחים מין זה שלש סאים ושלוש קבים,
שהם שעור שלש וחצי סאין, כיון שכל סאה היא שש קבין,
ושלש קבין הוא חצי סאה. סך הכל שלש וחצי סאין. שהוא גם
כן עשרים ואחד קבין. (וכל סאה היא 5.553 קילוגרם כפול שלש וחצי
סאין סך הכל 19.435.5 קילוגרם, והוא לערך 28 ליטר). וכתב בשפת אמת
מסכת כריתות (דף ו ע"א) דמה שאמר כאן סאין תלת וקבין תלת,
ולא 21 קבין כמו שאומר לעיל בורית כרשינה תשעה קבין, לפי
שצריך לשקול ג' סאין בפני עצמם וג' קבין בפני עצמם. עין
שם. ולא באר מה הטעם. יעין שם. ויש אומרים שנקטה
הברייתא לשון זה לתפארת המליצה. [ונסח בני אשכנז כאן
הוא: יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. והוא ענין אחד
לשון זכר ונקבה].

מֶלַח סְדוּמִית רוֹבֵעַ. מֵעֵלָה עֶשֶׂן כֹּל שֶׁהוּא. רַבִּי נֶתַן
הַבְּבִלִי אוֹמֵר אֵף כַּפַּת הַיֵּרֶדֶן כֹּל שֶׁהִיא. אִם נֶתַן בָּהּ
דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכֹּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיתָה:
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרֵף הַנוֹטֵף
מֵעֲצֵי הַקְּטָרֶף. בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה לָמָּה הִיא בָּאָה כְּדֵי לְשַׁפּוֹת

באור ריה ניהוח

עֵתִיק: אִם לֹא נִמְצָא יַיִן קִפְרִיסִין מֵבִיא בְּמִקְוֹמוֹ, יַיִן לֶכֶן וְלֹא
אָדָם, יֵשֶׁן וְחֹזֵק בְּיוֹתֵר. מֶלַח סְדוּמִית רוֹבֵעַ: מֶלַח גֶּסֶה (כֹּל בו
סִימֹן ל"ח) הוּא חֲרִיף בְּיוֹתֵר, מֶלַח מִסְדוּם. מֵעֵלָה עֶשֶׂן כֹּל
שֶׁהוּא: שֵׁם עֶשֶׂב מִיחַד, בְּכַמּוֹת מוֹעֵטָה, הַגּוֹרֵם לְעֶשֶׂן לְעֹלוֹת
יָשָׁר וְזָקוּף בְּלִי לְנֹטוֹת כְּמִקְל, כְּדֵי שִׁיְהִי עֶשֶׂן הַקְּטָרֶת מִתְמַר
וְעוֹלָה. רַבִּי נֶתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אֵף כַּפַּת הַיֵּרֶדֶן כֹּל שֶׁהִיא: רַבִּי
נֶתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר שֶׁהוֹסִיפוּ לְתֵת בַּקְּטוֹרֶת גַּם עֶשֶׂב הַגְּדֹל עַל
שַׁפַּת הַיֵּרֶדֶן כְּדֵי לְהוֹסִיף בָּהּ רִיחַ טוֹב. אִם נֶתַן בָּהּ: בַּקְּטוֹרֶת.
דְּבַשׁ פְּסָלָהּ: מְלַהֵקטִירָה, הַגַּם שְׁמֵרְבָה וּמוֹסִיף בְּרִיחָה מְאֹד.
וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכֹּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיתָה: אִם הִחְסִיר הַשִּׁיעוֹר
מִכֹּל אֶחָד עֶשֶׂר סַמְמָנִים חַיֵּב מִיתָה, מִפְּנֵי שֶׁנַּעֲשִׂית קְטָרֶת זָרָה
וְהַמְקָטִיר קְטָרֶת זָרָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ חַיֵּב מִיתָה. רַבֵּן שְׁמַעוֹן
בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרֵף הַנוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָרֶף:
הוּא שָׂרֵף הַנוֹטֵף מֵעֲצֵי הָאֶפְרֹסֶמוֹן. בּוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה לָמָּה הִיא
בָּאָה: הִרִי הִיא אֵינָה מִסַּמְמָנֵי הַקְּטָרֶת, וְלָמָּה בָּאָה? כְּדֵי
לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן כְּדֵי שֶׁתֵּהָא נְאֻה: כְּדֵי לְעֲשׂוֹת אֶת
הַצִּיפּוֹרָן חֶלֶק וּמִצְהִיר כְּצִיפּוֹרָן הָאָדָם. - מִפְּנֵי שֶׁהַצִּיפּוֹרָן יוֹצֵאת
מִלְּכֻלְכֶת וּמוֹשַׁחֶת וְאִם יִשָּׂאֵר בְּלִכְלוּךְ קֶלֶקֶל אֶת רִיחָה הַטוֹב.
יַיִן קִפְרִיסִין: יֵשׁ מִפְּרָשִׁים שְׂאִינוֹ יַיִן, אֶלָּא מִשְׁקָה הַיּוֹצֵא מֵאִילָן

בַּה אֶת הַצִּפּוֹרֵן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נְאֻה. יִיזן קַפְרִיסִין לְמָה הוּא בָא כְּדֵי
לְשֵׁרוֹת בּו אֶת הַצִּפּוֹרֵן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין
לָה אֶלֵא שְׂאִין מַכְנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי נֶתַן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הֵדֵק הַיֵּטֵב.
הַיֵּטֵב הֵדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפְה לְבָשָׁמִים. פְּטָמָה
לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה. לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שְׂמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי

באור ריה ניהוח

שְׁשֵׁמוֹ "קַפְרִיס", וְהוּא עֵז מִכָּל מִשְׁקָה פְּרוֹת (רש"י בְּרֻכּוֹת לו).
לְמָה הוּא בָא כְּדֵי לְשֵׁרוֹת בּו אֶת הַצִּפּוֹרֵן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עֲזָה: כְּדֵי
שִׁיֵּהָ רִיחַ הַצִּיפּוֹרֵן חֲזֵק בְּיוֹתֵר. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים: גַּם מִים
מִמַּעַיִן שְׁשֵׁמוֹ רַגְלִים. יִפִּין לָה: לְחֻצָּאִין בְּהֵם אֶת הַצִּיפּוֹרֵן.
אֶלֵא שְׂאִין מַכְנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד: שְׁזֵהוּ גִנְאֵי
לְהַכְנִיס לְעֲזָרָה מִפְּנֵי שְׁשֵׁמוֹ מַגְנָה. **תַּנְיָא**: שְׁנִינוּ בְּבִרְיָתָא.
רַבִּי נֶתַן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק בְּשַׁעַת שְׁחִיקַת הַסַּמָּמִים לְהַיּוֹתֵם
דְּקִים וְטַחוּנִים. אוֹמֵר הֵדֵק הַיֵּטֵב, הַיֵּטֵב הֵדֵק: הָאִישׁ הַשׁוֹחֵק
וְכוֹתֵשׁ אוֹתָם אוֹמֵר בְּשַׁעַת הַשְּׁחִיקָה וְהַכְּתִישָׁה, הֵדֵק הַיֵּטֵב,
הַיֵּטֵב הֵדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל: הַיּוֹצֵא מִפִּיו בְּשַׁעַת הַשְּׁחִיקָה
וְהַכְּתִישָׁה. יִפְה לְבָשָׁמִים: מוֹעִיל לְנִיחוּחַ הַבְּשָׁמִים לְהַרְבוֹת
רִיחָן. פְּטָמָה לְחֻצָּאִין, כְּשֶׁרָה: הֵינּוּ אִם לָקַח וְהִכִּין לְקַטְרֵת
חֻצֵי הַמִּדְּבָה שֶׁל כָּל אֶחָד מֵהַסַּמָּמִים כְּגוֹן 35 מְנָה שֶׁל הַצָּרִי
וְהַצִּיפּוֹרֵן בְּמִקּוֹם 70, ו-8 שֶׁל מוֹר וְקִצִּיעָה וְכוּ' בְּמִקּוֹם 16 וְכֵן
כוֹלָם, כְּשֶׁרָה. לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שְׂמַעְנוּ: אֲבָל אִם לָקַח רַק
כַּמּוֹת שֶׁל שְׁלִישׁ אוֹ רִבַּע לֹא שְׂמַעְנוּ אִם כְּשֶׁרָה. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה זֶה הַכֵּלָל: כָּאֵן אָמַר רַבִּי יְהוּדָה כָּלֵל בְּשַׁעוֹרֵי הַקַּטְרֵת.

יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל אִם כַּמְדָּתָה כְּשֶׁרָה לַחֲצֵאִין. וְאִם חֶסֶר

אֶחָת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיָּתָה:

תָּנִי בַר קַפְרָא אֶחָת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיָתָה

בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֵאִין. וְעוֹד תָּנִי בַר קַפְרָא אֱלוֹ

הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קָרְטוּב שֶׁל דְּבַשׁ אִין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד

מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אִין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ מִפְּנֵי שְׁהַתוֹרָה

באור ריח ניחוח

אם כַּמְדָּתָה כְּשֶׁרָה לַחֲצֵאִין: אם לָקַח מִכָּל סִימֵן וְסִימֵן כְּפִי

מְדָתוֹ, וְחָלַק אוֹתוֹ לַחֲצֵי בֵיחַס שָׁנָה לְפִי עֶרְפֶּס, כְּשֶׁרָה. וְאִם

חֶסֶר אֶחָת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיָּתָה: אָבָל אִם חֶסֶר מִהַשִּׁיעוֹר.

מִכָּל אֶחָד עֶשֶׂר הַסַּמְמָנִים: הַכּוֹנֵה אִם פָּחַת אוֹ הוֹתִיר בֵּין בְּכֻלָּהּ

בֵּין בְּחֻצֶיהָ לְפִי הַיַּחַס לְשֶׁאֵר הַסַּמְמָנִים כְּגוֹן שְׁנַתֵּן מֵאֶחָד

מִהַסַּמְמָנִים מְנָה יוֹתֵר מִחֻצֵּיו, אָבָל מֵאַחַר נָתַן מְנָה פָּחוֹת מִחֻצֵּיו,

הֵגַם שֵׁשׁ סֵךְ הַכֹּל שְׁעוֹר שֶׁל 184 מְנִים שֶׁהֵם חֻצֵי 368 בְּכֹל זֹאת

פְּסוּל, אָבָל אִם לָקַח מִכָּל סַמְמָן חֻצֵי בְּדִיוֹק - כְּשֶׁרָה (ירושלמי יומא

פ"ד ה"ה). תָּנִי בַר קַפְרָא: אֶחָת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיָתָה

בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֵאִין: בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הֵיָה לּוֹקַח כֶּהֵן גְּדוֹל

חֶפֶן בִּידוֹ וְלָכֵן הָיוּ נִשְׁאָרִים שִׁירִים בְּכֹל שָׁנָה. לְאַחַר 60-70 שָׁנָה

הָיוּ מְצַטְבְּרִים הַשִּׁירִים לְשְׁעוֹר שֶׁל חֻצֵי כַּמּוֹת (184 מְנִים) וְלָכֵן

בְּאוֹתָהּ שָׁנָה הָיוּ מְכִינִים רַק חֻצֵי מִהַכַּמּוֹת. וְעוֹד תָּנִי בַר

קַפְרָא, אֱלוֹ הֵיָה נוֹתֵן בָּהּ קָרְטוּב שֶׁל דְּבַשׁ: קָרְטוּב הוּא מְדָה

קִטְנָה כֶּ-5 גֵרָם. אִין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ: הַטּוֹב

בְּיוֹתֵר, כִּי עָרוּב הַדְּבַשׁ גּוֹרֵם לְרִיחַ טוֹב וְחֻזֵק, וְהֵיָה רִיחָהּ נוֹדֵף

בְּיוֹתֵר. וְלָמָּה: אִם כֵּן. אִין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ מִפְּנֵי שְׁהַתוֹרָה

אָמְרָה כִּי כָל שְׂאֵר: הַמְחַמֵּץ.

אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה

ליוהו"ה יאהרונה אהרונה:

באור ר"ח נחום

וְכֹל דְּבֶשׁ: דְּבֶשׁ הוּא כּוֹלֵל כָּל מִינֵי מְתִיקָה בֵּין דְּבֶשׁ דְּבוּרִים אוּ דְּבֶשׁ תְּמָרִים וְכֹל הַפְּרוֹת בְּכֻלָּל (עץ יוסף). לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לֵה': קָרָבֵן הַנְּשָׂרָף לַהֶשֶׁם, וְרַק מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה צִוְּתָהּ, הַגֵּם שְׁלֵעִינֵי בֶשֶׂר וְדָם נִרְאָה שֶׁהוּא דָּבָר טוֹב, אֵין עוֹשִׂים כֵּן וְכֵן הוּא בְּכֹל צְוֵי הַתּוֹרָה שְׁצָרִיף לְהִיּוֹת צָמוּד לְדַבְרֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּתּוֹרָה בְּלִי חֻקְמוֹת. וַיֵּשׁ שֶׁנִּתְּנָנוּ טַעַם שְׂאִין לְעָרֵב בְּקָרְבָּנוֹת וּבְמִנְחֹת שְׂאוֹר כִּי הוּא סֶמֶל הַגְּאֻוָּה, וּדְבֶשׁ הוּא סֶמֶל הַתְּעַנּוּגוֹת, הַפְּסוּלִים וְאֵינֶם רְצוּיִם לְעִבּוֹדַת ה', כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חו"ל: (בְּתַנּוּ דְּבֵי אֱלֹהֵי כ"ו): עַד שְׂאֵדָם מִתְּפַלֵּל עַל דְּבַרֵי תּוֹרָה שֶׁיִּכְנָסוּ בְּתוֹךְ מַעְיֹו יִתְּפַלֵּל עַל אֲכִילָהּ וּשְׂתִיָּה שְׁלֹא יִכְנָסוּ בְּתוֹךְ מַעְיֹו, (מִסְלַת יְשָׁרִים פָּרָק י"ג). וּבַתּוֹסְפוֹת כְּתוּבוֹת (דף קד.): דְּאֵמְרִינֵן בְּמַדְרָשׁ עַד שְׂאֵדָם מִתְּפַלֵּל שֶׁיִּכְנָס תּוֹרָה לְתוֹךְ גּוֹפּוֹ יִתְּפַלֵּל שְׁלֹא יִכְנָסוּ מַעַדְנִים לְתוֹךְ גּוֹפּוֹ. מִכָּאֵן רוֹאִים כְּמָה צָרִיף אָדָם לְהִתְרַחֵק מִעֵינּוּגִים כְּדֵי לְזַכּוֹת לַתּוֹרָה, וְכֵן לְהִיּוֹת עֲנִיּוֹ בְּתַכְלִית. כְּדֵאֵמְרוּ חו"ל בְּכְמָה מְקוּמוֹת, וּבְאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ (בְּמַדְבָּר כ"א, י'): וְאוֹמְרוּ וּמִמְדַּבֵּר מִתְּנָה - פְּרוֹשׁ מַה שְׁזָכוּ נוֹחֲלֶיהָ, לֹא זָכוּ אֲלָא לְצַד שֶׁהָיוּ מִחֻשְׁבִּין עֲצָמָן כְּמַדְבָּר, וּכְמוֹ שֶׁפָּרְשָׁנוּ בְּפֶסוּק וַיַּחֲנוּ בְּמַדְבָּר (שְׁמוֹת י"ט ב'), שֶׁהַתּוֹרָה אֵינָה נִקְנִית אֲלָא בְּאִמְצָעוֹת הָעֲנָוָה וְהַשְּׁפָלוּת. "וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם כֵּן אֶפּוֹא זֹאת עֲשׂוּ קָחוּ מִזְמַרְתְּ הָאָרֶץ בְּכֻלֵּיכֶם וְהוֹרִידוּ לִאִישׁ מִנְּחָה (נְעוּרֵירוֹן) מַעֲט צָרִי וּמַעֲט דְּבֶשׁ נִכְאֵת (רוט"א) וְלֹט בְּטַנִּים וּשְׂקָדִים", (צְדוֹלֵב"ש). (בְּרֵאשִׁית מ"ג, י"א).

(שְׁעַר הַכְּנֻוֹת דף י"ד ע"ב, עוֹד יוֹסֵף ח' מִקְזֵן ד')

יְהוָה יאהרונגהי אֵרוֹן הַכֹּהֵן הַיְהוָה וְיִהְיֶה צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי
אֵרוֹן הַכֹּהֵן וְיִהְיֶה תְהֵאֱרֹכֵי יַעֲקֹב סֶלָה: **יְהוָה** יאהרונגהי אֵרוֹן הַכֹּהֵן וְיִהְיֶה תְהֵאֱרֹכֵי
 צְבָאוֹת. אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטַח בָּךְ: **יְהוָה** יאהרונגהי אֵרוֹן הַכֹּהֵן וְיִהְיֶה תְהֵאֱרֹכֵי
 הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ; וְעֲרָבָה לִיהוָה
 יאהרונגהי אֵרוֹן הַכֹּהֵן וְיִהְיֶה תְהֵאֱרֹכֵי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. פִּימִי עוֹלָם
 וּכְשָׁנִים קְדַמְנִיּוֹת:

וְזֶה לְשׁוֹן הַתְּפִלָּה שֶׁתִּקְרָא הַשֶּׁל"ה הַקָּדוֹשׁ זי"ע לְאַמְרָה אַחַר אֲמִירַת
 פִּטוּם הַקְּטֹרֶת:

רְבוֹן הָעוֹלָמִים, גְּלוֹי וַיְדוּעַ לְפָנַי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ אֲשֶׁר
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בָּאֵנוּ לְחִלּוֹת פְּנֶיךָ
 שֶׁתַּעֲצֹר הַמְּגִפָּה וְהַמְּשַׁחִית מֵעֲלֵינוּ, וְלֹא תִתֵּן הַמְּשַׁחִית
 לָבוֹא אֶל בְּתִינוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל טַפְּנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵינוּ
 כְּעֵינֵינוּ שֶׁנֶּאֱמַר תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קִטְרַת לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת כְּפִי
 מִנְחַת עֶרֶב, וּכְמוֹ שֶׁקִּבַּלְתָּ קִטְרַת הַסַּמִּים שֶׁהִקְטִיר לְפָנֶיךָ
 אַהֲרֹן הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר הִחֵל הַנֶּגֶף בָּעַם שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲמֹד בֵּין
 הַמָּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמְּגִפָּה, וְכֵן פָּנַחְס שֶׁנֶּאֱמַר
 וַיַּעֲמֹד פָּנַחְס וַיִּפְּלַל וַתַּעֲצֹר הַמְּגִפָּה וְכֵן דָּוִד שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּבֶן
 שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה יאהרונגהי אֵרוֹן הַכֹּהֵן וְיִהְיֶה תְהֵאֱרֹכֵי וַיַּעַל עוֹלוֹת
 וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה יאהרונגהי אֵרוֹן הַכֹּהֵן וְיִהְיֶה תְהֵאֱרֹכֵי לְאַרְצֵנוּ וַתַּעֲצֹר
 הַמְּגִפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי אַתָּה אֲבִינוּ וְלָךְ תְּלוּיּוֹת עֵינֵינוּ,

רָפָאנוּ יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנְהוּ ^{אֱלֹהֵינוּ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר הַיָּדוּם הַיָּחִיד וְהַיְחָד} וְנִרְפָא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשַׁע כִּי
 תִּהְלָתְנוּ אִתָּהּ, שְׁכֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ וְהַסִּיר יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנְהוּ
 מִמֶּךָ כָּל הַלֵּי וְכָל מַדּוּי מִצָּרִים אֲשֶׁר יִדְעַת לֹא ^{אֱלֹהֵינוּ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר הַיָּדוּם הַיָּחִיד וְהַיְחָד}
 יִשְׁמַם בְּךָ וְנִתְּנָם בְּכָל שׁוֹנְאֵיךָ, לִיהוָה־אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנְהוּ ^{אֱלֹהֵינוּ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר הַיָּדוּם הַיָּחִיד וְהַיְחָד}
 הַיְשׁוּעָה עַל עִמָּךְ בְּרַכְתָּךְ סְלָה, וְנִאָּמַר וְשַׁחַט אֶתוֹ עַל
 יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צַפְנָה לִפְנֵי יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנְהוּ ^{אֱלֹהֵינוּ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר הַיָּדוּם הַיָּחִיד וְהַיְחָד} וְזָרְקוּ בְּנֵי
 אֶהָרָן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סְבִיב, וַיְהִי רְצוֹן
 מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנְהוּ ^{אֱלֹהֵינוּ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר הַיָּדוּם הַיָּחִיד וְהַיְחָד} אֱלֹהֵינוּ ^{תָקוּם בְּעַל חִסְדֶּיךָ וּבְעַל רַחֲמֶיךָ} וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁיעֲלָה אֲמִירַת הַקְּטֹרֶת הַזֹּאת לְרִיחַ ^{תָקוּם בְּעַל חִסְדֶּיךָ וּבְעַל רַחֲמֶיךָ}
 נַחוּחַ לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וַיִּחַשֵׁב כְּאִלּוֹ פּוֹנְנֵנוּ כָּל הַפְּנוּת
 הָרְמוּזִים בְּסִמְמָנֵי הַקְּטֹרֶת עַל דַּעַת הָאָרֶץ הַקְּדוֹשׁ זְכוֹר
 לְטוֹב וְעַל דַּעַת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר
 אֲמֵן סְלָה וְעַד. עַד כָּאֵן הַתְּפִלָּה.

סגולות הזוהר

הבאנו כאן מתוך הסגולות הרבות ללומדי הזוהר, שלושים מהם, כנגד "ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד", שיתקיים בזכות לימוד הזוהר הקדוש.

א. על ידי לימוד בספר הזוהר זכות רבי שמעון והחברים שלו יגינו עליו. (זכירה לחיים דף יד ע"ד). **ב.** ועוד שזכות רבי שמעון בן יוחאי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא. (ספר אברהם במחזה דרוש ש"ז). **ג.** ולימוד הזוהר הקדוש סגולה ליראת שמים. (הקדמת רבי משה בסולה לספר התקונים). **ד.** העסק בספר הזוהר סגולה להשגה. (האריז"ל בשער רוח הקודש דף יא ע"ב). **ה.** העסק בזוהר הקדוש בתדירות סגולה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ב"ה. (שארית ישראל שער ההתקשרות שער א' דרוש ה מאמר ב). **ו.** הלימוד בזוהר הוא תיקון גדול לבעל תשובה. (שבחי האריז"ל). **ז.** הלימוד בזוהר הוא תקון גדול לנשמה. (מורה באצבע אות מד) **ח.** לימוד הזוהר מביא לטהרת וקדושת הנפש. (פלא יועץ ערך זוהר) ולזכות הנשמה. (הגהות מהרצ"א אות ט) **ט.** לימוד בזוהר הקדוש מסיר טמטום הלב (מאה שערים לבעל התניא). **י.** בלימוד הזוהר בונה עולמות. (כסא מלך על תקוני הזוהר תי' מג אות ט) **יא.** הלומד בספר זוהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבא לא ישב בבושה. (זוהר פרשת וישב דף קפה ע"א בכללות, ובפרשות בלקושי תורה לבעל התניא פרשת צו). **יב.** לימוד סתרי התורה הוא סיוע רב להבנת נגלות התורה. (רבי אברהם מסלוניס בספר תורת אבות). **יג.** הלימוד בזוהר מביא את האדם לאהבת הבורא. (הרמ"ז בהגהותיו לספר הכוונות). **יד.** הלימוד בזוהר מביא את האדם לאמונה. (אמרי פנחס שער ט אות ג). **טו.** לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות. (שם שער ו אות עג). **טז.** מביא רפואה לכאב שיניים. (מעשי אמת לתלמיד החוזה מלובין נדפס בספר אמת ויציב ח"ד עמ' ל).

יז. והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ. (אמרי פנחס שער ש אות ג).
יח. וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלי
 לתתא לדרא בתראה בסוף יומיא (תיקון ו' דף נ"ד ע"א). **יט.** סגולה
 שינצל מן הגאות, שילמד הרבה זהר. (מדרש פנחס דף ל"ו. אות ע"ג)
כ. אמירת זהר בכל יום מסגל לפרנסה (מדרש פנחס דף ל"ו. אות מ"ג).
כא. מסתלקי מיני' כל דינין דעלמא, (זהר חדש שה"ש בד"ה שלמה אהיה
 כעושיה). **כב.** פתחין לי' תליסר תרעי רזי דאפרסמונא דכיא דחכמתא
 עילאה תליא בהו. (זהר חדש שה"ש). **כג.** הקב"ה חקיק לי' בההוא
 פופירא דכל דיוקנין גליפין תמן. (זהר חדש שה"ש). **כד.** הקב"ה
 אשתעשע ביה בגן עדן וחסין תרין עלמין, עלמא דא ועלמא דאתי.
 (זהר חדש שה"ש). **כה.** לא שביק כל אינון גרדיני נימוסין די בסטרא
 אחרא למקרב בהדי', [ואעפ"י שיהי' חייב, יצילהו שלא יצטערוהו
 כעת, ונקא לא ינקה ח"ו, שאין משוא פנים למעלה ויטהרוהו מסיגי
 מעשיו, (זהר חדש שה"ש, אור החמה בשם הרמ"ק זלה"ה). **כו.** כפום ההיא
 חכמתה דרדיף אבתרי' ואתדבק בה הכי יהבי לי' אגרא. (זח"ב רמז,
 ב). **כז.** לית שיעורא לאגרא דאינון דידיעי חכמתא לאסתכלא
 ביקרא דמאריהון. (זח"ב רמז, ב). **כח.** זכאה חולקיהון בעלמא דין
 ובעלמא דאתי. (זח"ב רמז, ב). **כט.** בהקדמת התיקונים (י"ד ע"ב): הלכה
 איהי קבלה... דוקא הקבלה הנקראת הלכות הם הולכים עם האדם
 לבית עולמו, ובכל מקום שהולך ביתו עמו לצוותא ולכבוד
 ולתפארת, כי המלאך הנברא מלימוד הקבלה לעולם אינו נפרד
 מהאדם נוסף על מתן שכרו, אבל לימוד הפשוט שכרו אתו
 ופעולתו לפניו. (כסא מלך להקדמת התיקונים דף י"ד ע"ב). **ל.** וְכָל מִי שִׁישְׁתַּדֵּל
 לְקָרָא זוֹהַר הַקְּדוּשׁ אֶפִּילוּ בְּקִרְיָא לְבַד... הָרִי הוּא פְּהוּגָה וּמְפָרֵשׁ
 אֶת הַשָּׁם, שְׁיֵשׁ כּוֹחַ בּוֹ לַעֲשׂוֹת נְסִים אֶפִּילוּ בְּלֵא יְדִיעָה, וַיִּגַּן עָלָיו
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא (הַרְמ"ז קע"ח:).

מקורות לסגולות הגדולות
לתיקון מ"ח שתיקן רבינו האר"י ז"ל

ספר בית אל ליוורנא שנת וברית"ך, עם הוספות שיר היחוד מהאר"ז"ל. - ספר דרך ישרה בשנת חיים לנפש"ך (דפים ד-ה), עם 10 הסכמות. - אור הזוהר 143 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאר"ז"ל ומבעל בן איש חי ז"ע, ומראה מקומות - ספר הנהגות יושר למהר"י סרוק זצ"ל. - ספר יסוד מערבי בהסכמת 7 גדולי ישראל מטבריה בשנת תרפ"ה, עם הוספות שיר היחוד מהאר"ז"ל, (דפים ג-ה), אור הזוהר 131 סיון תשע"ג - ספר מעין חכמה נדפס בקארעץ בשנת גן נעול מעין חתום. ספר סמא דחיי פרקים א-ב דפים ל"ט -מא, בשנת תרפ"ד, עם הוספה תיקון שיר היחוד מהאר"ז"ל ומבעל בן איש חי ז"ע. [מצאתי כמה נוסחאות בהרבה ספרים כמו: דרך ישרה, סמא דחייא, אורחות חיים, בית אל, יסוד מערבי, צמח צדיק]. - אור הזוהר 140 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאר"ז"ל ומבעל בן איש חי ז"ע, ומראה מקומות - אור הזוהר 128 סיון תשע"ג - ספר סדר היום להצה"ק רבנו יוסף חיים זיע"א שהוסיף על התיקון הנ"ל (סמא דחיי דף מ'). - ספר צמח צדיק ליוורנא. - אור הזוהר 144 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאר"ז"ל ומבעל בן איש חי ז"ע, ומראה מקומות ותיקון יסוד ברית קודש - ספר קרה מקרה (דפים צ"ה-צ"ו) בשנת את המיחלים לחסדו, עם הוספה תיקון שיר היחוד מהאר"ז"ל. - אור הזוהר 140 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאר"ז"ל - ספר קרנות צדיק ח"ג סימן נ'. - ספר קרנות צדיק, בבל, בשנת "וברית אבות לבנים תזכור" [תרכ"ז], ונדפס בדפוס

חדש בדף נח, ונדפס עוד הפעם בא"י בירושלים בשנת תשס"ב.
 - ספר שם משמעון (על העץ חיים), [דף ע"ח, ומביא שם י"ב. -
 סגולותיו] מהצה"ק רבי שמעון אגאסי חבירו של הבן איש חי
 זיע"א, נפטר בשנת תרע"ד. - ספר שער היחודים מכתב יד של
 רבנו רבי חיים וויטאל, ונדפס מחדש בשנת מעש"ר עם
 הסכמות 22 גדולי הצדיקים תלמידי בעש"ט זי"ע ועוד. אור
 הזוהר 133 סיון תשע"ג, שיר היחוד מהאריז"ל עם המראה
 מקומות. אור הזוהר 134 סיון תשע"ג. - שער רוח הקודש (כתבי
 האריז"ל) הוספות וביאורים (דף תקכ"ה). - שער רוח הקודש (כתבי האריז"ל)
 הוספות וביאורים (דף תקכ"ו). מכת"י המיוחס למהר"ד לייקיס זי"ע
 מתלמידי הבעש"ט, עם כתב יד על תיקון זה.

שְׁמַחַת הַרְשָׁב"י עִם לִוְמְדֵי הַזֶּהַר הַקְּדוֹשׁ

**יְהוּדִים יְקָרִים: בּוֹאוּ לְעֶזְרַת ה' בְּגִבּוֹרִים, לְמַעַן הַקִּים
 הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה מֵעַפְרָא, וְלִזְכוֹת שְׁהַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ
 יְדוֹר בֵּינֵינוּ.**

אָנוּ רוֹצִים בְּדַחֲפִיפּוֹת לְהַדְפִּיס 15 מִלִּיּוֹן עֶתְקִים שֶׁל תְּקוּן מ"ג
 לזכות לתיבת נח (זוהר חדש יתרו מ"ג), להינצל ממלחמת גוג ומגוג,
 דחוף, והרצים יצאו דחופים בדבר המלך לטובה. המעוניין
 לְהַשְׁתַּתֵּף וְלִזְכוֹת לִזְכוֹת עֲצוּמוֹת "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים וְזִלְתָּ.
 טל: 0527-651911. לְזִיכּוּי הַרְבִּים וְלְחִלּוּקָה בְּחֻנָּם.

בְּקִשְׁת הַתּוֹרָם: שְׁיִלְמְדוּ לְכָל הַפְּחוֹת פְּעַם אַחַת בַּיּוֹם. - כֹּל אֶחָד
 וְאֶחָד מֵהַלּוֹמְדִים מְקַבֵּל אֶת הַשְּׂכָר וְהַזְכוֹת שֶׁל כֹּל מִילּוּנֵי

ישראל, שזה התיקון הנפטרים הכי גבוה [מנחת יהודה
למהר"י פתייא זיע"א] כי הלמוד המועט הזה עתה, חשוב
בשמים יותר מהקרבת כל אילי נביות בזמן שפית המקדש
היה קיים (תלמידי האר"ז ל).

על כן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב ביהמ"ד, מגיד
שעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח
בחיובון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם
ישראל מפל הצרות בלמדו זהר הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכך,
כל עם ישראל יפנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו
שכתב הזה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל זי"ע, ועי"ע אור הזהר.

זכור! דקה אחת למוד זהר הקדוש (בחול) בצבור הוא כמו ששה ימים,
ובמנין כפול אלף (זוה"ק וצא) = 6000 ימים למוד תורת הפשט, ובצער
כפול מאה = 600,000 ימים, ובשמחה כפול 1000 = 600 מליון ימים
של תורת הפשט. ובשבת עוד כפול אלף, = 600 מיליארד ימים תורת
הפשט. (כסא מלך, הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר נתן). ואם זה בירושלים עוד
כפול 10 (בבא סאלי) יוצא = 6,000,000,000,000 = שש טריליארד ימים תורת
הפשט. ואם זה בפתל המערבי עוד כפול 1000 (זוהר וצא, תיק"ז).

זכור! המארגן שילמדו דקה אחת מקבל שכר כנגד פלם וכנגד
כל היהודים. כל מי שיש לו מח בקדקדו יתפס להיות הראשון
לארגן המנין ויקבל שכר כנגד פלם. תן דעתך, כי בדקה אחת
של למוד הזהר הקדוש אחרי התפלה, אתה זוכה לעולמות נצח,
עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו."

